தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

வெள்ளிக்கிழமை, 1971 ஜூலை 9.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்.

துவக்கப் பள்ளிகளுக்கு வானொலிப் பெட்டிகள்

* 170 வினா.—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழகத்தில் உள்ள ஆரம்பப் பாடசாலைகளுக்கு வானொலிப் பெட்டி வாங்கித் தரும் செயற்குறிப்பு அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. சு. துரைசாமி : வானொலி நிகழ்ச்சிகள் இளைஞர்களுக்கு நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஊக்கம் ஊட்டக்கூடிய முறையில் இருப்பதால் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு வானொலிப் பெட்டிகள் வாங்கிக் கொடுக்க அரசு உதவி அளிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, வானொலிப் பெட்டியில் இன்றியமையாமையை அரசு உணருகிறது. ஆனால், அதற்காக உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு மானியம் வழங்குவது இல்லை. உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கூட, வானொலிப் பெட்டியை கல்வி தனிக் கட்டண நிதியிலிருந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற அனுமதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கல்விச் சீரமைப்பு மாநாட்டின்போது பலரும் நன்கொடைகள் வழங்குவதிலிருந்து வானொலிப் பெட்டிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வைத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. அதைப் போலவே துவக்கப் பள்ளிகளுக்கும் வானொலிப் பெட்டிகள் நன்கொடையாக வழங்கப்படும் சூழ்நிலை ஏற்படும்போது அவற்றை அந்தந்தப் பள்ளிகளுக்கு உரிமையாக்கலாம். இப்பொழுது பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாட்டில் வழங்கப்படும் நன்கொடைகளைக் கொண்டு பள்ளிகளுக்கு உரிமையாக்கலாம். இப்பொழுது பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாட்டில் வழங்கப்படும் நன்கொடைகளைக் கொண்டு துவக்கப் பள்ளிகள் கூட வானொலிப் பெட்டிகளைப் பெறும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : வானொலி மூலம் ஆங்கிலக் கல்வி போன்ற கல்வி போதனையெல்லாம் நடைபெறுகிறது. அவை மாணவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படுமாதலால், அரசாங்கமே வானொலிப்

பெட்டிகளை வாங்கி பள்ளிகளுக்கு வழங்க இயலாவிட்டாலும், தொடர்புடைய ஊராட்சி மன்றங்கள் அந்தந்தத் தொடக்கப் பள்ளிகளில் வானொலிப் பெட்டிகளை வாங்கி வைக்கவேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நான் முதலில் கூறியபடி, பள்ளிகள் கட்டாயமாக வானொலிப் பெட்டிகளை வாங்கித் தீரவேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பிப்பதற்கில்லை. ஆனால், எல்லாப் பள்ளிகளும் வானொலிப் பெட்டிகளைப் பெறத்தக்க அளவுக்கு உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் அதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மன்றங்கள் எல்லாம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

கல்விச் சீரமைப்பு மாநாட்டின் போது ஆசிரியர்கள் செல்லும் போது, அந்தந்தப் பள்ளிகளின் தேவைகள் என்ன என்ன என்று நன்கொடையாளர்களிடம் அறிவிக்கும்போது எந்தந்தப் பள்ளிக்கு வானொலிப் பெட்டிகள் தேவை என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. பல இடங்களில் வானொலிப் பெட்டிகளும் வாங்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அது மேலும் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிற நிலையில் வானொலிப் பெட்டி வாங்கப்படுகிறது.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்: ஹையர் எலிமெண்டரி பள்ளிகளுக்கு வானொலிப் பெட்டிகள் வாங்கிக் கொடுக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நான் முதலில் சொல்லியபடி, அதற்காக அரசு நிதி ஒதுக்குவதில்லை. "கல்வி தனிக் கட்டண நிதி" யிலிருந்து வாங்கிக் கொள்ள வேண்டு மானால் அதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி அளிக்கும்.

திரு. நா. வீராசாமி: பல பள்ளிகளில் வானொலிப் பெட்டிகள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதற்குத் தேவையான மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. எல்லாப் பள்ளிகளிலும் முதலில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மின்சாரம் இல்லாத ஊர்களில் பாட்டரியைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டும். பல பள்ளிகளில் மின்சாரம் இருந்தும், வானொலிப் பெட்டி இருந்தும், அதைப் பயன்படுத்தாத நிலை இருந்து வருகிறது. அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நாம் அவர்களுக்கெல்லாம் ஊக்கம் தர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் இப்பொழுது ஆரம்பப்பள்ளி மாணவர்களுக்குப் பயன் தரத்தக்க நிகழ்ச்சி என்ன என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றி முழு விவரம் இல்லை. ஆனால், உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆறாவது வகுப்புக்கும், மற்ற வகுப்புகளுக்கும் எல்லாப் பாடங் களுக்குமே வாரத்திற்கு குறிப்பிட்ட நேரம் ஒதுக்கித் தந்திருக் கிறார்கள். தனிக் கேள்வி போட்டால் முழு விவரம் அளிக்கலாம்.

1971 சூலை 9]

மேல் விஷாரத்தில் கோஷா மருத்துவ மனை.

* 171 வினு.—திரு. கே. ஏ. வகாப்: மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மேல் விஷாரம் நகரில் ஒரு கோஷா ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தும் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அந்தத் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. கே. ஏ. வகாப்: தற்போது அங்குள்ள ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர் சரியாக நிர்வகிக்கப்படாமலும் மருந்துகள் சரியாக இல்லாமலும் இருக்கிறது. அதை இன்னும் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்து, ஒரே டாக்டர் இருக்கும் நிலையை மாற்றி, மேலும் டாக்டர்களை நியமித்து, படுக்கை வசதியையும் அதிகப் படியாகச் செய்துதர அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அங்கிருக் கும் மருத்துவ மனை பஞ்சாயத்து யூனியன் டிஸ்பன்ஸரி என்கிற முறை யில் அமைக்கப் படுவதாகும். அதற்கான டாக்டர் மட்டும் அரசாங் கத்தின் சார்பில் அங்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிருர். அவ்வாறு நியமிக்கும் முறையை "ப்ரொவின்ஷியலைஸேஷன்" என்று ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிட வேண்டும். வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்று வது பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இருக்கும் ஆர்வத்தையும் அக்கறையை யும் பொறுத்ததாகும்.

திரு. நா. வீராசாமி: கோஷாப் பெண்கள் பொதுவாக அங்கிருக்கக் கூடிய ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர், தாலுக்கா தலைமை ஆஸ்பத்திரி முதலியவைகளுக்கு வருவது சிரமமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், மேல் விஷாரத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் வாலண்டரி ஹெல்த் சர்விஸஸ்ஸின் கீழ் ஒரு மருத்துவ மனை துவக்க முன்வந்தால் அரசு உதவி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, வாலண்டரி ஹெல்த் சர்விஸ் என்பது அங்குள்ள மக்கள் சந்தா தாரர்களாகச் சேர்ந்து—சுமார் ஒரு ஆயிரம் குடும்பங்கள் சேர்ந்து —நடத்துவதற்கு முன்வருவதாகும். அப்படி வருகிறபோது அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்பு தேவைப்படாது. அப்படி ஒரு தேவை ஏற்படுமானல் அதுபற்றி கவனிக்கப்படும்.

திரு. கே. ஏ. வகாப்: ஓரிடத்தில் ஆஸ்பத்திரி அமைக்க வேண்டுமானல் அதற்கு உரிய அடிப்படை என்ன? ஜனத்தொகை அடிப்படையிலா? அல்லது, சுற்றுவட்டாரத்தில் ஆஸ்பத்திரி எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிறது என்ற அடிப்படையிலா? இதைக் குறித்து ஆராய்ந்து, மேல் விஷாரம் ஜனத்தொகை மிகுந்த இடம் என்பதையும், பல கிராம மக்கள் அங்கு வருகிருர்கள் என்பதையும் கருத்திற்கொண்டு, அரசு கருணையோடு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றி சட்டமன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் மிக நன்ருகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்தக் கேள்வியை நான் வரவேற்கிறேன். மாவட்டத் தலைநகரில் ஒரு மருத்துவ மனை; வட்டத் தலைநகரில் அதற்கு அடுத்த நிலையில் ஒரு மருத்துவ மனை. அடுத்து பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒவ்வொன்றுக்கும் அவர்களால் விரும்பப் படுகிற ஓரிடத்தில் ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர் அமைக்கப்படுகிறது. அதற்கு ஏறத்தாழ ஒரு லட்ச ரூபாய் கட்டடத்திற்காகவும், நடப்புச் செலவுக்காக ஆண்டுக்கு 35,000 ரூபாயும் ஒதுக்கப்படுகிறது. இவ்வளவும் ஒரு யூனியனுக்கு. இப்படி 374 ஒன்றியங்களில் இருக்கின்றன. இவை தவிர, தனிப்பட்டவர்கள் நன்கொடையினுல், அவர்கள் மூன்று லட்சம், ஐந்து லட்சம் என்று நன்கொடை அளித்து கட்டடம் கட்டித் தந்தால் அங்குள்ள மக்கள் தொகையை ஒட்டி, அதை ஒப்புக் கொண்டு அரசாங்கம் ரிகரிங் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் என்னும் நடைமுறைச் செலவுக்கான தொகையை அளிக்க முன்வரும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஒரு ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டரை மையமாக வைத்து, அதன்கீழ் பத்து சப்-சென்டர்களை இணைத்து, அந்த டாக்டர் பத்து சப்-சென்டர்களுக்கும் சென்று வரக்கூடிய ஏற்பாட்டை அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போதே பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் இருக்கும் இடத்தையொட்டி ஒரு குடும்பக் கட்டுப்பாடு நிலையமும் அமைக்கப்படுகிறது. பிரைமரி ஹெல்த் சென்டரும், அதைச் சார்ந்து சப்-சென்டர்களும் இருக்கின்றன. குடும்பக் கட்டுப்பாடு நிலையமும், மகப்பேறு மருத்துவத் துணை நிலையமும் ஒவ்வொரு யூனியனிலும் மூன்று அல்லது நான்கு இடங்களில் அமைக்கப்படுகின்றன. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னுல் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு என்ற உள்ளாட்சி மன்றத்தால் மருத்துவ மனைகள் நடத்தப்பட்டன. அந்த மருத்துவ மனைகளை நிர்வகிக்கும் புதிய பொறுப்புகள் அரசாங்கத்திற்குச் சுமையாக வந்து சேர்ந்துள்ளன. அந்தச் சுமையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தான் அரசு தாங்க முடியும்.

திரு. எம். செல்வராஜ் : அமைச்சரவர்கள் மாவட்டத்திற்கொன்றும், வட்டத்திற்கொன்றும் என்று அறிவித்தார்கள். வட்டத் தலைநகரில் இருக்கும் பல மருத்துவ மனைகள் ஜில்லா போர்டு காலத்தில் அமைக்கப்பட்டன. படுக்கைகள் கூட இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. 16, 18 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ மனைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இவற்றினை விரிவுபடுத்த சிறப்புத் திட்டம் தனியாக ஏதாவது இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இது நாடு முழுவதும் உள்ள ஒரு பெரிய பிரச்சினையாகும். எல்லா வட்டத் தலைநகரிலும் உள்ள மருத்துவ மனைகளை விரிவுபடுத்த வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம். அதேபோல் எல்லா மாவட்ட மருத்துவ மனைகளையும்கூட இன்னும் பல பகுதிகளில் விரிவுபடுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும்

1971 ஜூலை 9]

வெல்பேர் பண்டு என்னும் அந்தப் பெரும் தொகையிலிருந்து ஓராண்டுக்கு 60 லட்சம், 70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, அவற்றிலிருந்து மாவட்டத்திற்கு இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம், என்று இந்த ஆண்டு முதல் ஒதுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகையும்கூட, அந்தந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் தரும் நன்கொடைக்கு ஈடாக "மாட்சிங் கிராண்ட்" என்ற முறையில் தருவது நல்லது என்று எண்ணுகிறோம். ஒரு மருத்துவ மனை அமைக்க இரண்டு லட்ச ரூபாய் யாராவது நிதி திரட்டித் தந்தால் இந்த நல நிதியிலிருந்து அதற்கு ஈடாக இரண்டு லட்ச ரூபாய் கொடுத்து, அதற்கேற்ப மருத்துவமனை அமைக்கலாம் என்பது எண்ணம். ஒவ்வொரு மாவட்ட மருத்துவ மனைக்கும் ஏறக்குறைய இருபது லட்ச ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வட்ட மருத்துவ மனைக்கும் ஏறக்குறைய ஐந்து லட்ச ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட பெரிய திட்டத்திற்குப் பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் தேடித் தர உறுப்பினர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களிலே பல இடங்களில் அத்தியாவசியமான மருந்துகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுதும்கூட அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பண அளவில் மருந்துகள் யாவும் வாங்க முடியாத அளவிலே மருந்துகளின் விலை அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் மக்களுக்கு ஓர் ஆண்டுக்குப் போதுமான மருந்துகள் வாங்க முடிவதில்லை. எனவே என்ன என்ன மருந்துகள் குறைந்த விலைகளுக்குப் பெறப்பட்டு, அவை நீண்ட காலத்திற்கு சிகிச்சைக்குப் பயன்படும் என்பதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்து சொல்வதற்காக ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த ஆலோசனைக் குழு கூறும் கருத்தை ஆலோசித்து ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன்: தலைவர் அவர்களே, திருத்தணி வட்டத்தில் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஒன்றியத்தின் தீர்மானம் இல்லாமலே ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அதன் விவரங்கள் என்னிடத்தில் இல்லை. ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தீர்மானம் இல்லாமல் இருந்தால் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு இடத்தில் கட்டுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது.

திரு. சு. துரைசாமி: அமைச்சர் அவர்கள் மருத்துவ மனை அமைக்கின்ற நேரத்திலே பொதுமக்கள் பணம் திரட்டித் தந்தால் அதோடு அரசாங்கமும் பணம் போட்டு மருத்துவ மனை கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். திருப்பூர் நகரத்திலே

பொதுமக்களிடம் இருந்து 5 லட்ச ரூபாய் நிதி திரட்டித் தந்தால் அதோடு அரசாங்கமும் பணம்போட்டு மருத்துவ மனை அமைத்துத் தர அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அந்த ஊரிலே உள்ளவர்கள் 5 லட்சம் தொகை தருவதற்கு 6 மாதம் ஆகும் என்றால் அரசாங்கம் தன்னுடைய நல நிதிகளிலிருந்து அதற்கான நிதி ஒதுக்குவதற்கு 6 மாத காலம் ஆகும். இதிலே ஒரு ஆண்டு கடந்துவிட்டாலும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளாக அது கட்டப்படலாம்.

திரு. என். இராஜாங்கம்: பிரதம சுகாதார நிலையங்கள் லோக்கல் பண்ட் ஆஸ்பத்திரிகளாக முன்பு இருந்த இப்பொழுது யூனியன் ஆஸ்பத்திரிகளாக இருக்கின்ற இந்த இரண்டு வகை ஆஸ்பத்திரிகளும் யூனியன்களுக்கு உட்பட்டவையா அல்லது அரசாங்கத்திற்குத் தொடர்புள்ளவையா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அப்படிப்பட்ட மருத்துவ மனைகள் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குட்பட்டவைதான். அவற்றிற்கு அந்தந்த மருத்துவ மனையின் நிலையை நோக்கி ஐந்தாயிரம், ஏழாயிரம் என்ற விகிதாச்சாரத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய கிராண்ட் சில மருத்துவ மனைகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றது.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்: அந்த புரவின்ஷியலைஸ்டு ஆஸ்பத்திரிகளுக்குத் தனியாக பெண் டாக்டர்கள் போடும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: மகப்பேறு மருத்துவ மனைகளாக இருந்தால் முடிந்த அளவுக்குப் பெண் டாக்டர்கள்தான் போடப்படுகிறார்கள். டாக்டர்களில் ஆண்கள் 75 சதவீதமும் பெண்கள் 25 சதவீதமும் என்ற அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கும். முடிந்தவரையில் அவர்களை வெவ்வேறு இடங்களில் அமைக்கின்றோம்.

Fire accident at Virudhachalam

* 168 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there was any blaze in Virudhachalam on or about 8th February, 1971; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(ஆ) இத் தீவிபத்தில் சுவாமி பழமலைநாதர் கோவில் தேர் ஒன்றும், கூரை வேயப்பட்ட 12 குடியிருப்புக் குடிசைகளும், சிறு கடைகள் இருந்த 12 கூரைக் குடிசைகளும், இதைத் தவிர 2 மண்டிகள், 3 டாக்சி கொட்டகைகள், ஒரு சைக்கிள் கடை ஆகிய இவையும் முற்றிலும் நாசமடைந்தன.

1971 ஜூலை 9]

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்: தீ விபத்துக்கள் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றனவா, தானாகவே தீப்பிடிக்கிறதா? அல்லது யாராவது திட்டம் போட்டுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்தத் தீ விபத்தைப் பொறுத்தவரையில் விருத்தாசலத்திலே சாம்பமூர்த்தி ஐயர் வீட்டிலிருந்து ஒரு தீப்பொறி கூரையிலே பட்டதால் ஏற்பட்டது என்று காரணம் தெரிய வந்திருக்கிறது.

திரு. எம். செல்வராஜ்: தலைவர் அவர்களே, இந்த தீ விபத்துக்கள் எதிர்பாராத விதத்தில் ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால் முனிசிபல் நகரங்களில் தீ அணைப்புப் படைகள் அமைக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாநிலத்தில் தீ அணைப்புப் படை நிலையங்கள் எப்படி ஏற்படுத்துவது என்று வரிசைப் படுத்தப் பட்டு இருக்கின்றன. அந்த வரிசையிலே விரைவிலே விருத்தாசலத்திற்கும் ஒரு பிரிவு வர இருக்கிறது.

திரு. சொ. காவேரிமணியம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெரிய நகரங்களிலே தீ விபத்துக்கள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன என்று செய்திகள் வருகின்றன. அப்படி ஏற்படாமல் தடுப்பதற்காக முன்னெச்சரிக்கையாகத் தடுப்பதற்கு தடுப்புப் படை அமைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தீ விபத்துக்கள் ஏற்படும் இடங்களில் எந்த எந்தக் காரணங்களினாலே தீ விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைக் குறித்துக் காவல் துறையினர் ஒலிபெருக்கி மூலம் அடிக்கடி பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார்கள். அதன் மூலமாகத் தீ விபத்துக்கள் தடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: விருத்தாசலத்திலே ஏற்பட்ட தீ விபத்தினாலே சில குடிசைகளும் சேதப்பட்டதாக முதலமைச்சர் அறிக்கையிலிருந்து அறிகிறேன். குடிசைகள் சேதப்படுகின்ற காரணத்தினால் அங்கேயுள்ள கலெக்டர் நிதி கொடுக்கின்றார்களே, அதை அதிகப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அந்த நிவாரணத் தொகை இதற்கு முன்பு ரூபாய் 40 என்ற அளவுக்குத்தான் இருந்தது. பிறகு அது உயர்த்தப்பட்டு வீட்டைச் சீர்திருத்துவதற்கு 60 ரூபாயும் துணிகளுக்கு என்று 20 ரூபாயும் ஆக 80 ரூபாய் வரையிலே கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே இப்பொழுது அதிகப்படுத்தித்தான் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. பெ. சௌந்தர பாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, வீடுகளிலே தீப்பிடிக்கின்ற காலங்களிலே வீட்டிலிருக்கின்ற உணவுப் பொருட்கள், பணம் போன்ற செல்வங்கள் எல்லாம் அழிந்துவிடு

கின்ற காரணத்தினல் அவர்கள் அகதிகளாகப் போய்விடக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே அவரவர்களுடைய சொத்துக்களுக்கு ஏற்ப அரசாங்கம் நீண்டகாலத் கடன் தர முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தீ விபத்துக்களின் விளைவுகள், சேதங்களுக்கேற்ப அரசு அவ்வப்பொழுது நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்டு வருகிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, விருத்தாசலத்திலே ஏற்பட்ட தீவிபத்தினுல் ஏற்பட்ட மொத்த நஷ்டம் எவ்வளவு? இந்தத் தீ விபத்திலே வீடு இழந்தவர்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து ஏதாவது நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தத் தீவிபத்தினுல் எரிந்து போன கோயில் தேர் உட்பட 91 ஆயிரத்து 400 ரூபாய் நஷ்டம் இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப்போல மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாக நிதி உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மு. இரத்தினசபாபதி : கிராமங்களிலே தீவிபத்துக்கள் ஏற்படுகின்ற காலங்களிலே வீடுகளைச் செம்மைப் படுத்துகின்ற பொழுது எல்.ஐ.சி. லோன் கேட்டால் அதற்காக செக்யூரிட்டி கேட்கிறார்கள். செக்யூரிட்டி இருந்தால்தான் லோன் கொடுக்கப் படும் என்று யூனியனில் சொல்கிறார்கள். எனவே செக்யூரிட்டி இல்லாமல் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படிப்பட்ட ஏழைகளிடத்தில் அனுதாபம் உள்ளவர்கள் செக்யூரிட்டி கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டும்.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : பல இடங்களிலே தீ அணைப்புப் படை கள் இல்லாத காரணத்தினல் தீவிபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன என்று பொதுமக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். எனவே தாலூகாவுக்கு ஒன்று என்ற முறையில் தாலூகா தலைநகரங்களில் தீ அணைப்பு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் முதலிலேயே சொன்னபடி தீ அணைப்பு நிலையங்கள் படிப்படியாக ஆங்காங்கு நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டி இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் மூன்று புதிய நிலையங் கள் நிறுவப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டும் மூன்று புதிய நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவர் அவர்களே, தீவிபத்து ஏற்பட்ட தால் 60 ரூபாயும் 20 ரூபாயும் ஆக மொத்தம் 80 ரூபாய் கொடுக் கிறார்கள் : ஆனல் அந்தப் பணம் கொடுக்கும்பொழுது அதைக் கொடுப்பதற்கு ஒரு வாரம் ஐந்து நாட்கள் ஆகிவிடுகிறது. ஒரு தெருவே ஒரு ஊரே நாசமாகிவிடுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றது. எனவே உடனடியாக மூன்று நாட்களுக்கு அவர்களுக்குச் சாப்பாடு போடுவதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்யுமா?

1971 ஜூலை 9]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படிக் காலந்தாழ்த்தாமல் இருப்பதற்கு ஆங்காங்குள்ள மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கபட்ட பிரதிநிதிகள் உடனடியாகப் போய் முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்வது நல்லது.

Fire accident in Madras City

* 169 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether large number of huts in Madras City were destroyed by fire on or about the 6th May, 1971; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(இ) 6—5—1971-ந் தேதி சென்னை தண்டையார்பேட்டை காசிமேட்டில் உள்ள மீனவர் காலனியில் ஏற்பட்ட தீவிபத்தில் 620 குடிசைகள் எரிந்து போயின. 765 குடும்பங்கள் வீடு இழந்தனர். இவ்விபத்தில் ஆள் சேதமோ கால் நடைச் சேதமோ இல்லை. இவ் விபத்தினால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் சுமார் ஒரு லட்சம் என்று மதிப்பிடப் படுகிறது.

பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு இழந்த வீடுகளை மீண்டும் கட்டிக்கொள்ளவும், இழந்த ஆடைகள் முதலியன வாங்கிக் கொள்ளவும், அரசு மான்யமாக அனைவருக்கும் 52,200 ரூபாய் வழங்கியுள்ளது.

மேலும் சென்னை கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்து 770 கைத்தறி வேட்டிகள் வாங்கி விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வழங்க சென்னை நகர தீ விபத்து நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 3,000 முதலமைச்சரால் அளிக்கப்பட்டது.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்: சென்னை மாநகரத்தில் ஏற்பட்ட தீ விபத்து தானாகவே ஏற்பட்டதா அல்லது இதுவும் திட்டமிடப் பட்டு செய்யப்பட்டதா? இந்தத் தீ விபத்திற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்தக் குறிப்பிட்ட தீ விபத்து எலக்ட்ரிசிட்டி லீக்கேஜினால் ஏற்பட்டது என்று தெரிய வருகிறது.

திரு. என். கணபதி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அயல்நாடு களிலெல்லாம் இன்ஷூரன்ஸ் தொகையை அதிகம் பெறுவதற்காக இன்ஷூர் செய்துவிட்டு வீடுகளைக் கொளுத்தி விடுகிறார்கள். அதைப் போல அரசாங்கத்தினுடைய புதிய வீடுகளைப் பெற வேண்டுமென்று வீடுகள் கொளுத்தப்படுவதாக அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஏழை எளிய மக்களின்மீது அப்படிப்பட்ட ஒரு பழியைச் சுமத்த நான் விரும்பவில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: May I know whether Government had given up the building of fire-proof houses of

10 by 8 feet to resettle hut owners who have been living in these burnt houses and have the Government also fixed the minimum plinth area for construction of such fire proof houses?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இப்பொழுது அந்த எரியாத வீடுகள் கட்டப்படுகின்ற திட்டம் கைவிடப்பட்டு வேறு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

Dr. H. V. HANDE : May I know from the Hon. Minister whether Government have gone into the report of Mr. Krishnaswamy fully? Have they taken into consideration the preventive measures suggested there and the cost factors mentioned there? May I know the steps taken by this Government to reduce to the minimum, the large-scale fires that had taken place before and which are taking place now to a certain extent?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அந்த அறிக்கையும் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டு, அதோடு அரசும் காவல்துறையினரிடம் கலந்து பேசி முன்கூட்டியே இந்தத் தீ விபத்துகள் ஏற்படாது தடுக்க எல்லா விதமான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, சென்னை மாநகரத்திலுள்ள காவல்துறையினர் ஆங்காங்குள்ள குடிசைப் பகுதிகளில் நிரம்ப கண்காணிப்போடு இருப்பதோடு, தீ விபத்தைத் தடுக்க பிரச்சாரங்களையும் அந்த மக்களிடத்திலே செய்து வருகிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் மேலாக அப்படித் தீவிபத்து ஏற்படாமல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான குடியிருப்புகளை அவர்களுக்கு கட்டிக் கொண்டு வருகிறோம்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, சென்னை நகரைப் போன்று தஞ்சை மாவட்டத்திலே, தஞ்சை நகரத்திலே ஒரு வார காலமாகத் தொடர்ந்து தீவிபத்து ஏற்படுவது சம்பந்தமாக அரசின் கவனத்திற்கு வந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அது என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு உடனடியாக அதற்கேற்ற நடவடிக்கைகளெல்லாம் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று காவல்துறையினருக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு போதுமான அளவிற்கு தீ அணைப்பு வண்டிகள் செல்ல வேண்டுமென்று கூறப்பட்டு அந்த வண்டிகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, சென்னை நகரத்திலே தீப்பற்றி எரியும் வீடுகளுக்குப் பதிலாக அந்த மக்களுக்கு வேறு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது நல்ல காரியம். ஆனால் மாவட்டங்களில் அடிக்கடி தீவிபத்துக்கள் ஏற்பட்டு மிகச் சாதாரண, ஹரிஜன மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு 80 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொகையை அதிகரிக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 40 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. அது போதாது என்று இப்பொழுது 80 ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலே கட்டிக் கொடுப்

பதைப் போன்ற வீடுகளைத் தமிழகம் முழுவதும் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆசை அரசுக்கு இருந்தாலும், முதல் கட்டமாக சென்னை மாநகரத்திலே குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக இப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்து விட்டு, பிறகு பரவலாக அடுத் தடுத்த கட்டங்களில் தமிழகம் முழுவதும் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கட்டித் தருகின்ற முயற்சியில் அரசு ஈடுபடும்.

திரு. கு. காமாட்சி: தலைவரவர்களே, அடிக்கடி ஏற்படும் தீ விபத்துக்களைத் தடுக்க ஆங்காங்கிருக்கும் சீரணிப்படையினருக்குப் பயிற்சி தந்து அதற்காகக் கருவிகள் வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தீ விபத்து ஏற்படாமல் இருக்க என்னென்ன உபாயங்களைக் கையாளவேண்டும், எந்தெந்த வகையில் தடுப்பு முறைகள் இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் எச்சரிக்கை செய்யும் வேலையில் சீரணிப்படையினரைப் பயன்படுத்தலாம்.

திரு. கோவை செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, சென்னை குடிசைவாசிகள் அனைவரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஓட்டுப் போட்டார்கள் என்ற எரிச்சலின் காரணமாகச் சிலர் அந்தக் குடிசைகளை எரிப்பதாகச் சொல்கிறார்களே, அதை அரசு அறியுமா?

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார் ...

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அறியாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: என் தொகுதி மக்களின் குடிசை களுக்குக்கூட 80 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 40 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு 80 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். 4, 5 ஆண்டு காலத்தில் 3 மடங்காக விலைகள் எல்லாம் உயர்ந்திருப்பதால் இதைக் குறைந்த பட்சம் 100 ரூபாயாகவாவது கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மைலாப்பூர் தொகுதியிலே, நம்முடைய திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதைப்போல 80 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்றாலும், புதிய வீடுகள் அங்கேதான் நிறையக் கட்டப்படுகின்றன.

THIRU B. VENKATASWAMY : Is it not a fact that fire hydrants in slum areas are not working properly? Will this Government take action so that these fire hydrants in slum areas may work properly?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படி ஏதாவது குறைபாடுகளிருந்தால் அவை திருத்தி அமைக்கப்படும்.

திரு. எம். செல்வராஜ்: தலைவரவர்களே, இந்தத் தீ விபத்துக்கள் ஏற்படும் நேரத்தில் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் என்னென்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதையும், காசிமேடு பக்கத் தில் என்ன ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

[1971 ஜூலை 9

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பொதுவாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே நான் சுட்டிக்காட்டியிருப்பதைப்போல 7 ஆண்டுகளுக்கு 40 கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் சார்பாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல வீடுகள் கட்டித்தர திட்டமிடப்பட்டு, இந்த ஆண்டு மாத்திரம் 4 கோடி ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டு 1971–72-ல் மாத்திரம் தொகுதி வாரியாக, வண்ணாரப்பேட்டை தொகுதியிலே 534 குடியிருப்புகளும், பேசின் பிரிட்ஜ் தொகுதியிலே 300 குடியிருப்புகளும், பெரம்பூர் தொகுதியில் 1,075 குடியிருப்புகளும், புரசைவாக்கம் தொகுதியிலே 200 குடியிருப்புகளும், எழும்பூர் தொகுதியிலே 1,342 குடியிருப்புகளும், தியாகராயநகர் தொகுதியிலே 698 குடியிருப்புகளும், சைதாப்பேட்டை தொகுதியிலே 1,458 குடியிருப்புகளும், திருவல்லிக்கேணி தொகுதியிலே 472 குடியிருப்புகளும், மயிலாப்பூர் தொகுதியிலே 2,374 குடியிருப்புகளும், ஆக மொத்தம் 8,453 குடியிருப்புகளைக் கட்ட குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் மேற்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. சோ. கருணைநாதன்: தலைவரவர்களே, குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டத்தின்மூலம் சென்னை மாநகரத்தில் எத்தனை ஆண்டுகளுக்குள் முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதற்குத்தான் ஏழாண்டுத் திட்டம் ஒன்றை வகுத்திருக்கிறோம்.

திரு. கா. காளிமுத்து: தலைவரவர்களே, பட்டாசுத் தொழிற்சாலை போன்றவைகளில் தீ விபத்து ஏற்பட்டு இறந்து போகின்றவர்களின் குடும்பங்களுக்கு அரசு ஏதேனும் உதவி செய்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவரவர்களே, முன்பு சென்னை மாநகரத்திலே பெருமளவில் தீ விபத்து ஏற்பட்டு குடிசைகள் எரிந்தபொழுது பெரிய போலீஸ் அதிகாரியை வைத்துக் கண்டுபிடிக்கச் சொன்னார்கள். அவர்கள் என்ன கண்டுபிடித்தார்கள்? அறிக்கை ஏதேனும் சமர்ப்பித்தார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதைத்தான் மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் கேட்டார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த அறிக்கை ஏற்கனவே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் ஒரு ஆண்டுக்கு 3 தீ அணைப்பு நிலையங்கள்தான் ஏற்படுத்த முடியும் என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு மாவட்டத்தில் 4, 5 தீ அணைப்பு நிலையங்கள்தான் இருக்கின்றன. அப்படிக் கணக்கிடப்படும்பொழுது நம்முடைய திட்டப்படி பத்தாண்டுக்காலம் சென்றால் கூட எல்லா இடத்திற்கும் தீ அணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்த முடியாது. அதை உத்தேசித்து உடனடியாக எல்லா வட்டத்திற்கும் காவல் நிலையம் ஏற்படுத்த நம்முடைய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1971 ஜூலை 9]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: உடனடியாகச் செய்ய முடியாது. 3 என்பதை 5 ஆக மாற்றிக் கொண்டாலும்கூட 10 ஆண்டுக் காலத்தில், 8 ஆண்டுக் காலத்தில் முடியாது. நிதி நிலையை உத்தேசித்து இந்த நிலைமையில்தான் தீ அணைப்புப் படை ஏற்படுத்துவதில் முன்னேற முடியும்.

திரு. ப. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, குடிசைகள் மிகவும் நெருக்கமாக இருப்பதால் தீ விபத்துக்கள் ஏற்படும் நேரத்தில் அவற்றை அணைப்பதற்கு உடனடியாக இயலாமல் போயிருக்கிறது. ஆகையால் அதைப் பரவலாக்க அரசு முயற்சியெடுத்துக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஏற்கனவே கட்டப்பட்டு, அங்கு தீ அணைப்பு வண்டிகள் செல்ல இயலாத நிலை இருப்பதை அரசு உணர்கிறது. அதற்காக அவைகளைப் பிரிக்க முடியாது. மொத்தமாக, இந்தக் குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றியமைக்க ஒரு வாரியம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். முத்தையா: சில சமயங்களில் சில இடங்களில் தீ விபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று வீண் வதந்திகளைக் கூறி தீ அணைப்புப் படைக்குத் தெரிவித்து அவர்கள் வந்து பார்த்து விட்டு அப்படி ஒரு சம்பவம் ஏற்படவில்லை என்று திரும்பிச் செல்லும் நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படி நடந்தால் அந்த வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சில நேரங்களில் இதுபோன்ற தொலைபேசிச் செய்திகள் தீயணைப்புப் பிரிவுக்கு வந்து விடுகின்றன. சம்பவம் நடந்திருக்கிறதா, இல்லையா என்று தொலைபேசி மூலம் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு தீ அணைப்பின் பிரிவினர் போவதாக இருந்தால் தாமதமாகிவிடும். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைத் தவிர்க்க ஏற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: அமைச்சர் அவர்கள் மூன்று தீயணைப்பு நிலையங்கள் இவ்வாண்டு வரும் என்றார்கள். ஒன்று ஸ்ரீரங்கத்தில் அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஸ்ரீரங்கத்தில் அமைக்கப்பட மாட்டாது. அங்கு ஏற்கனவே ஒருமுறை கோயில் எரிந்து அணைக்கப்பட்டு விட்டது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Have this Government received any complaints from Nungambakkam that because they have voted for the Congress, the D.M.K. people tried to set fire to huts in Nungambakkam?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கோவை செழியன் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குச் சொன்ன பதிலைத்தான் இதற்கும் தர முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதுமாதிரி குறிப்பிட்டு ஆதாரம் இல்லாமல் சொல்லக்கூடாது.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்: ஆதாரத்தோடுதான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கோவை செழியன் பொதுவாகச் சொன்னார். திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் தீ வைத்தார் என்றோ, அல்லது காங்கிரஸ்காரர்கள் தீ வைத்தார்கள் என்றோ சொல்லவில்லை. இந்த மன்றத்தில் ஆளும் கட்சியாக இருக்கும் கட்சியைப் பற்றி குற்றம் சொல்லும்போது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தீ வைத்தார்கள் என்று சொல்லும்போது அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு இன்னார் வைத்தார்கள் என்று ஆதாரத்தின் அடிப்படையில்தான் கேள்வி கேட்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாமல் இதுபோன்ற கேள்விகளைக் கேட்காமல் இருப்பது நல்லது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: May I answer with your permission, Sir? I want to make a representation. I do not generally indulge in unnecessary repartees, like this and I speak with responsibility. I know definitely that on a certain day a few number of people went to the Nungambakkam police station and made this representation. I raised it because one hon. Member raised the point. I am far from it. I said it because such a representation has been made. I said that only a representation has been made.

MR. SPEAKER: The hon. Member may avoid such insinuations.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: No insinuation at all.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்தத் தீ அணைப்பு நிலையங்களை எல்லாம் குடிசைப் பகுதிகள் இருக்கும் இடத்தில் வைத்தால் தீ விபத்து அதிகமாக ஏற்படுகின்ற நிலையில் உடனடியாக அணைப்பதற்கு வழி ஏற்படுமாதலால் அரசு அத்தகைய ஏற்பாட்டைச் செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படிப்பட்ட குடிசைப் பகுதிகளுக்கு அருகாமையில் காலி மனைகள் இல்லாமல் இருப்பதால் அமைக்க முடியவில்லை. இருந்தாலும் இதையும் கருத்தில் கொண்டு அதற்கான ஏற்பாடுகள் கவனிக்கப்படும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: கடந்த ஆண்டுகளை விட இந்த ஆண்டு சென்னை மாநகரத்தில் தீ விபத்துக்கள் அதிகரித்துள்ளதா அல்லது குறைந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: குறைந்துள்ளதாகத்தான் கணக்கு வந்துள்ளது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தற்போது தீ விபத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 80 ரூபாய் கொடுப்பதை உயர்த்தாவிட்டாலும் அந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்ளும் வகையில் ஏதாவது சொத்து மதிப்பை வைத்தோ அல்லது சொந்த மனை வைத்திருந்தார்களானால், அந்த மனையின் மீதோ ரூ. 5.00 வரை கடனாகக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

1971 சூலை 9]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். ஆங்காங்குள்ள நிலைமைகளுக்கேற்பவும், அந்த நிகழ்ச்சி எப்படி ஏற்பட்டது என்பதற்கேற்பவும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு இடத்திலும் வேறு வேறு மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அதை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் இந்த உதவிகள் செய்யப்படும்.

திரு. ஆ. கருப்பையா : இந்தத் தீ விபத்துக்கள் ஏற்படுவதை உடனடியாகத் தீயணைக்கும் படையினருக்குத் தெரிவிக்க வாய்ப்பில்லாத கிராமங்களில் ஆங்காங்குள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவை எல்லாம் படிப்படியாகச் செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்கள்.

திரு. மா. சுப்பிரமணியம் : தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு வீடு இழந்தவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதில் ஆங்காங்குள்ள பணவசதியுள்ள ஊராட்சி மன்றங்கள், நகர மன்றங்கள் அதிகப்படியான உதவித் தொகையை தர முன் வந்தால் அரசாங்கம் அனுமதிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பண வசதி நிரம்ப இருக்கின்ற ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் அதிகப் பணம் தருவதானால் அரசு குறுக்கே நிற்காது.

திரு. நா. வீராசாமி : சென்னையில் தீப்பற்றிய வீடுகள் 601 என்று சொன்னார்கள். அவை தனியார் நிலத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகளா அல்லது அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகளா? தனியார் நிலத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகளாக இருந்தால் அவர்களைக் காலி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தீ வைக்கப்படுகிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் கட்டப்படும் வீடுகள் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் தொகுதியில் 2,000 என்றும், அமைச்சர் தொகுதியில் 200 என்றும் இருக்கிறதே, இது எந்த அடிப்படையில்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : முதல் கேள்வி காசிமேடு பகுதியில் உள்ள இடத்தைப் பற்றியது. அது தனியாருக்குச் சொந்தமான இடம். இப்போது குடிசை மாற்று வாரியத்தினால் அது வாங்கப்பட்டு வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. தனியார் நிலத்தில் குடியிருப்பவர்களைக் காலி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொளுத்தி விடப்படுகிறதா என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று. வீட்டு வாரியத்தினால் கட்டப்படுகின்ற வீடுகள் அம்மையார் தொகுதியில் அதிகமாகவும், அமைச்சர் தொகுதியில் குறைவாகவும் இருக்கிறதே என்று கேட்டார்கள். அதுதான் நாம் போற்றி வளர்க்கும் ஜனநாயகம்.

டாக்டர் ச. அ. சின்னராசு : தருமபுரி மாவட்டத்தில் ஓரிரு இடங்களில்தான் தியணைக்கும் நிலயங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு தீ விபத்துக்கள் அதிகமாக இருப்பதால் ஒரு தியணைக்கும் நிலயம் தருமபுரி மாவட்டத்தில் அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணுநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய ஆவல் கருத்தில் கொள்ளப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி எண்கள் 172, 173, 174 ஆகியவை தொழிலமைச்சரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தள்ளி வைக்கப்படுகின்றன.

Multiple Cropping Scheme

*175 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether Multiple Cropping is to be tried in this State with Central assistance; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) & (இ) : ஒரு விவர அறிக்கை @ பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : அதற்குப் பணம் எவ்வளவு செலவழிக்கப்படுகிறது? மத்திய அரசின் உதவி எவ்வளவு? மாநில அரசின் உதவி எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தமிழ் நாட்டின் வேளாண் நிலப் பரப்பை அதிகரிக்க முடியாததால் பன்முறை சாகுபடித் திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது. வழக்கமாகப் பயிரிடப்படும் பயிர்களுக்குப் பதிலாகக் குறுகிய காலப் பயிர்களைப் பயிரிடும் முறையைப் புகுத்துவதும் நிரந்தரமாக நீர்ப்பாசன வசதிகள் உள்ள பகுதிகளில் ஒருபோக விளைச்சலை இருபோக விளைச்சலாக்குவதும், இருபோக விளைச்சல் உள்ள பகுதிகளில் முப்போக விளைச்சலை ஏற்படுத்துவதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். பருப்பு வகையை இத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டது முக்கிய மாறுதலாகும். பன்முறை சாகுபடித் திட்டம் தமிழ் நாட்டில் 1967-68-ம் ஆண்டில் வேளாண்மையைப் பெருக்குவதில் உறுதுணையாகக் கொண்டுவரப்பட்டது. சென்ற நான்கு ஆண்டுகளில் இத்திட்டத்தின் கீழ் கிட்டிய சாதனைகள் 1967–68-ம் ஆண்டில் 1.15 லட்சம் ஏக்கர்; 1968–69-ல் 5.53 லட்சம் ஏக்கர்; 1969–70-ல் 9.95 லட்சம் ஏக்கர்; 1970–71-ல் 12.99 லட்சம் ஏக்கர். 1971–72-ம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு 13 லட்சம் ஏக்கர்களாகும். நான்காவது திட்டத்தின் முடிவில் இத்திட்டத்தின் கீழ் 15 லட்சம் ஏக்கர்களில் கொண்டுவரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டையிலும், திருச்சி மாவட்டத்தில் முசிரியிலும், தென்னுற்காடு மாவட்டத்தில் கடலூரிலும் பன்முறை சாகுபடி முன்னுேடித் திட்டம் செயல்படுத்த மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

@ 417–418 பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1971 ஜூலை 9]

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் பன்முறை சாகுபடித் திட்டத்தை விரிவாக மேம்படுத்துவதே முன்னோடித் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். பயிர் வள ஆராய்ச்சி குறித்து ஒருங்கிணைந்த செயல் திட்டம் ஒன்றை அமைத்தல், அறிவியல் செய்முறை விளக்கங்கள், நன்கமைந்த வளர்ச்சி நடவடிக்கைகள், சீரான அளவில் பயிரிடும் தேவைப் பொருட்கள், கடன் வசதிகள், முறையாக ஏற்படுத்தப்பட்ட விற்பனை வசதி, மற்றும் மேற்கண்டவற்றிற்குத் துணையாக உள்ள நடவடிக்கைகள் மூலமாக இத்திட்டத்தின் நோக்கம் எய்தப்படும். இத்திட்டம் ஒரு லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் செயல்படுத்தப்படும். இதற்காகும் செலவு முழுவதும் மத்திய அரசினால் ஏற்கப்படும். மூன்று ஆண்டுகளுக்கான ரூ. 12 லட்சம் தொகைக்கு மத்திய அரசினால் ஒப்புறுதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1971–72-க்கு ரூ. 3.93 லட்சம்; 1972-73-க்கு ரூ. 4.01 லட்சம்; 1973-74-க்கு ரூ. 4.09 லட்சம்; ஆக மொத்தம் ரூ. 12.03 லட்சம் இதற்காகச் செலவிடப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த விவரங்கள் எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விவர அறிக்கையிலேயே இருக்கின்றன.

திரு. கா. காளிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, இந்த பன்முறைத் திட்டத்தில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதா? அங்கே வேளாண்மையை சீர்படுத்த என்ன திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டமாக பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான திட்டங்கள் செயல்படுகின்றன. அதற்காக இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கோவை செழியன்: சார், இங்கிலாந்து நாட்டில் மொத்த பூமியில் நான்கில் ஒரு பங்கு "ஃபேலோ" வாகப் போடவேண்டும் என்ற சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பன்முறைத் திட்டத்தால், மண்வளம் குறையாமல் இருக்க என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இங்கே நிலத்தை வீணாக்காமல் வைக்க, நிலத்தைத் தரிசு போட்டால், அரசாங்கம் அதை ஏற்று பயிர்செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, may I know from the Hon. Minister whether there is any proposal to extend the scheme to other districts and if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தற்சமயம் இல்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பன்முறை சாகுபடி திட்டத்தால், விவசாயிகள் என்னென்ன நன்மைகள் அடைகிறார்கள் என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அறிக்கையில் விவரங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது என்னுடைய பதிலிலும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அமைச்சரவர்கள் உப கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு ரூ. 2 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னுர்கள். அதில் எவ்வளவு செலவாகியிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இப்பொழுது அதற்கான விவரம் இல்லே.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், இந்தப் பன்முறைத் திட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதிகள் போன்றவை கொடுக்கப் படுவதுபற்றித்தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதுத. வரி வஜா—பேஸிக் டாக்ஸ் மட்டுமின்றி, வாட்டர் டாக்ஸூம் சேர்த்து ரத்து செய்ய ஏதாவது வழிவகை உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படியொன்றும் இல்லே.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், அமைச்சர் பதில் சொல்லும்போது, தரிசு போட்டால் அதை அரசாங்கம் எடுக்க சட்டம் இருக்கிறது என்ருர்கள். அப்படி தரிசாகப் போட்டிருந்த நிலத்தில் எங்கெங்கே எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலேவர் அவர்களே, பன்முறைத் திட்டத்தில் ஐ.ஆர். 8 என்ற நெல்லே அடுத்தடுத்து பயிரிடுவதால் நிலம் பாதிக்கப்படுகிறது. அதிக விளேச்சல் கொடுப்பதில்லே என்று சொல்லுகிருர்கள். அதன் உண்மை என்ன? அதற்கான நடவடிக்கை என்ன எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கு ஏற்ற அளவில், பயிரிடக் கூடிய அளவில், இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று அதிகாரிகள் யோசனேகள் கூறி வருகிருர்கள். விவசாயிகளும் அதன்படி விவசாயம் செய்கிருர்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலேவர், அவர்களே, இந்தப் பன்முறைத் திட்டத்தின் கீழ், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் ரூ. 12 லட்சம் செலவிடும் என்ற விவர அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிருர்கள். வெறும் சாகுபடிக்கு பணம் செலவிடுவதால் மட்டும் வெற்றி காண முடியாது. ஆராய்ச்சி நிலேயங்கள் அமைக்க வேண்டும். அந்த வகையில் மத்திய சர்க்காரை நம் அரசு வற்புறுத்துமா? ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு செலவிடுகிருர்கள் மத்திய சர்க்கார்?

1971 ஜூலை 9]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தனியாக இல்லாமல், ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஏற்ற வகையில், பொருள்களை வேளாண்மை செய்ய, வேளாண்மை கல்லூரியிலும், ஆராய்ச்சி நிலையத்திலும் ஒருங்கிணைந்த செயல் திட்டமாக செயல் படுத்து கிருர்கள். ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 20 ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தி ஒவ்வொன்றும் இவ்வளவு செலவிடுவது என்று சொல்லு கிறது. செயல்முறை விளக்கங்களுக்காக வட்டாரத்திற்கு ரூ. 30,000 செலவிடுகிறது. போக்குவரத்துக்கு 10,000 ரூபாய்; பயிற்சி, ஒலிப்பட உபகரணங்களுக்கு 9,000 ரூபாய் ஆக, ரூ. 1,39,000 ஒரு வருஷத்திற்கு, ஒரு வட்டாரத்திற்கு என்று, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ரூ. 12 லட்சம் என்று செலவிடுகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மூன்று ஆண்டுகளாகவே இந்த பன்முறைத் திட்டம் இருந்தும், இதில் பருப்பு வகைகள் உற்பத்தி ஆகுமா? இருந்தும் ஏன் ரூ. 4 ஒரு படி என்று பருப்பு வகைகள் விற்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இது 1967–68-ம் ஆண்டில் துவக்கப்பட்டாலும், 1970–71-ம் ஆண்டில்தான் நடை முறைக்கு வந்திருக்கிறது. 1971–72-ம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ 23 லட்சம் ஏக்கரில் தீவிர சாகுபடி திட்டத்தின் கீழ் செயல்பட்டு வருகிறது. எனவே, அடுத்த ஆண்டில், அல்லது அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில் பருப்புப் பஞ்சமே இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, may I know from the Hon. Minister for Agriculture whether the multiple-cropping system would be introduced only in respect of the wet crops or dry crops also?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இப்பொழுது "வெட் கிராப்பு"க்குத்தான். நீர்வளப் பகுதிகளில் செயல்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஐ.ஏ.டி.பி. பகுதியிலும், மற்றும் சில மாவட்டங்களில் ஐ.ஏ.ஏ.பி. பகுதியிலும் செயல்படுகிறது.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்ட டிராக்டர்கள்

* 176 வினு.—திரு. மா. பா. சாரதி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடை யளிப்பாரா—

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சென்ற ஆண்டு எத்தனை டிராக்டர்கள் விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : 61 டிராக்டர்கள் விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளன.

திரு. மா. பா. சாரதி : தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு விவசாயி கள் மனுப்போட்டு ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாகியும், ட்ராக்டர் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிருர்கள். சீக்கிரமாகக் கொடுக்க அரசு முனையுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கு 125 ட்ராக்டர்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் 1971–72-ல் 61 ட்ராக்டர்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க அக்ரோ–இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பொரேஷனோடு தொடர்பு கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்: தலைவர் அவர்களே, 125 ட்ராக்டர்கள் வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் 61 தான் வழங்கப்பட்டன என்றார்கள். வேறு யாரும் அவற்றிற்கு மனுப்போடவில்லையா? அல்லது மனுப் போட்டு கொடுக்கவில்லையா? வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கு GDR- விருந்து வந்த டிராக்டர்கள் ஒதுக்கியதால், அதை எடுக்காமல் யாரும் விட்டு விட்டார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த ட்ராக்டர்கள் அக்ரோ–இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பொரேஷனுக்கு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஒதுக்கப்படுகின்றன. ஒதுக்கும் அளவைப் பார்த்து, பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அளிக்கப்பட்டுவரும் ட்ராக்டர்கள் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவை? இவை விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படவில்லை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. அதனால்தான் அதை எடுப்பதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. நல்ல முறையில் பயன்பட "மாஸி ஃபெர்கூஸன்" ட்ராக்டர்களை அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இறக்குமதி ஆகும் ட்ராக்டர்கள், டி.டி. 14, யு. 500, கலாரம், ஆர்.எஸ்.ஓ. 9, ஸெடார், யு. 69 போன்றவைகள். இதில் ஆர்.எஸ்.ஓ. 9 விவாதத்திற்குள்ளாகி, யாரும் எடுக்காமல், அப்படியே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நவீன முறையில் விற்பதற்கு ஏற்பாடுகள் மேற்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ட்ராக்டர்கள் கைவசத்தில் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் குறிப்பிட்ட நிறுவனத்தின் ட்ராக்டர்கள் வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். இதனால்தான் தாமதமும் ஏற்படுகிறது. யாராவது உடனடியாக வேண்டுமென்றால், ஆர்.எஸ்.ஓ. 9 ட்ராக்ட்டரைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு மாவட்டத்திலிருக்கும் விவசாயிகள் சிறு சிறு விவசாயிகள், அவர்களால் யு. 500 போன்ற 50 எச்.பி. (குதிரைத் திறன்) ட்ராக்டர்களை வாங்கிப் பயன்படுத்த முடியாது. செடார், பர்கூஸன் போன்றவற்றை அந்த மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு அளிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா? அதோடு அவர்கள் பயன்படுத்தும் ட்ராக்டர்களை சரி பார்க்கத்தக்க அதற்குத் தேவையான ஒர்க்ஷாப் அங்கேயில்லை. ஆகவே, அவர்கள் சென்னைக்கு வரவேண்டியது இருக்கிறது. வடாற்காட்டிலேயே ஒரு ஒர்க்ஷாப் நிறுவ ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

1971 ஜூலை 9]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: சமீபத்தில்தான் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு வாடகைக்கு அளிக்கும் நிறுவனம் அக்ரோ–இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷனால் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அதில் பழுது பார்க்கும் தொழிற்சாலையும் நிறுவ யோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா: அந்நிய நாடுகளில் இருந்து டிராக்டர்களை இறக்குமதி செய்ய ஒரு குழு பரிசீலனை செய்கிறதா? யாராவது சிலபேர் முடிவு செய்கிறார்களா? காரணம் இன்றையதினம் வந்திருக்கிற டிராக்டர்கள் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றனவே, இது போல் இனி நடவாதிருக்க டிராக்டர்கள் இறக்குமதியைக் கவனிக்க ஒரு குழு அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: பொதுவாக மத்திய சர்க்காரால் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. நமது மாநிலத்தில் அக்ரோ–இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலம் வழங்கப்படுகிறது.

திரு. த. சோலையா: சில பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் டிராக்டர்கள் இல்லாமல் இருக்கிற குறையை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் தங்கள் பொது நிதியில் இருந்து டிராக்டர்கள் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்கிற அனுமதி ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் தலைவராக இருந்த லால்குடி ஒன்றியத்தில் கூட ஒன்று இருந்தது. போதாது என்று இரண்டாவதும் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: டிராக்டர்களை வாங்குவோருக்கு என்ன என்ன தகுதி இருக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் விதிமுறைகள் வகுத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: உண்மையான உழவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் தகுதி.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: வேளாண்மைத் துறையில் டிராக்டர்களைப் பயன்படுத்துவது விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கும் என்பதாக சில அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் சொல்லி வருகிறார்களே, இது பற்றி அரசாங்கத்தின் கருத்து என்ன?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: ஏற்கனவே அப்படிப்பட்ட கருத்து இருந்தது. இப்போது அப்படி இல்லை. டிராக்டர்கள் கிடைக்கவில்லையே என்று சொல்கிறார்களே தவிர, தேவையில்லை என்று சொல்லவில்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலம் டிராக்டர்கள் விற்பனை செய்வதில் கூட்டுறவு சங்கங்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆகியவற்றுக்கு முன்சலுகை–ப்ரயாரிடி–கொடுத்து சப்ளை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: யூனியனுக்கு இப்போதே அப்படிப்பட்ட சலுகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. ரா முனுசாமி : அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலம் வழங்கப்படுகிற டிராக்டர்கள், நிலவள வங்கிகளில் லோன் சாங்ஷென் ஆகியிருக்கிறவர்களுக்கு முதலாவதாகக் கொடுக்கப் படுமா? அப்படி இல்லாத காரணத்தினால், லோன் சாங்ஷனாகி, டிராக்டர் கிடைக்காது பின்னர் இந்த லோனை கான்சல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இப்போதே ஹயர் பர்சேசில் 256 டிராக்டர்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் நிலவள வங்கிகள் மூலம் வழங்க அவர்கள் வைத்திருக்கிற சில விதி முறைகளுக்கு ஒத்துவந்தால் உடனடியாகக் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. க. பழனிவேலன் : தலைவர் அவர்களே, இறக்குமதி செய்யப் படுகிற வெளிநாட்டு டிராக்டர்களுக்கு உதிரி உறுப்புகள் கிடைக்க வில்லையே, அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நான் முன்பு சொன்னது போல அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலம் பழுது பார்க்க வகை செய்யப்பட்டிருப்பதோடு, துணைக் கருவிகளும் வாங்கப்பட்டு விற்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக வாங்கப்பட்ட ஜெர்மன் டிராக்டர்கள் 1967-ல் இருந்து விற்காமல் இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஏற்கனவே சொன்னேன். ஆர்.எஸ்.ஓ. 9 என்கிற ரக டிராக்டர்கள் விற்கப்படாமல் 129 கைவசம் இருக்கிறது.

திரு. கோவை செழியன் : ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் திரு. ஸி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் டிராக்டர் களைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறார்களே, இது சம்மந்தமாக மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து நமக்கு ஏதாவது தகவல் வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படி ஒன்றும் இல்லை. நமக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது போதாது, அதிகம் வேண்டுமென்று தான் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU K.M. SUBRAMANIAM : Is it not a fact that the German tractors which are lying idle are found to be below standard? Have representations been made to the German Consul concerned that these tractors should be taken back? May I know whether any action has been taken by the Agro Industries Corporation in this connection?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பஞ்சாப், ஹரியானா போன்ற மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட டிராக்டர்கள் கூட தேவை யில்லை என்ற நிலைமையில் ஆங்காங்கே சாலையிலேயே நிறுத்தப் பட்டன என்பதை பத்திரிக்கையில் அறிந்திருப்பீர்கள். ஏதோ ஒன்று

1971 ஜூலை 9]

பிடிக்கவில்லை என்றால், உடனே எல்லோரும் அது பிடிக்கவில்லை என்கிறார்கள். விதையைக் கொடுத்து பயிரிடுங்கள் என்றாலும் உடனே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. வாங்கி விதைத்து வெள்ளாமை அதிகம் வந்துவிட்டால் அந்த விதைதான் வேண்டும் என்கிறார்கள். அது போல இந்த ஜெர்மன் டிராக்டர்கள் வருவதற்குள்ளேயே என்ன காரணத்தினாலோ இது சரியில்லை என்ற பேச்சு வந்துவிட்டது. இது பற்றி மத்திய சர்க்காரும் ஜெர்மன் நிறுவனத்தாருடன் கடிதப் போக்குவரத்து கொண்டு இவற்றை எல்லாம் பழுது பார்த்து குறைந்தவிலையிலும் இவற்றைக் கொடுக்க அவர்கள் தயாராக இருப்பதாக கடிதம் வந்திருக்கிறது. இன்னும் பழுது பார்க்கப்படாத காரணத்தினால்தான் விற்கப்படாமல் இருக்கிறது. இந்த ஆர்.எஸ்.ஓ. 9 தான் வாங்கப்படாமல் இருக்கிறது.

திரு. த. சோனையா: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு எல்லாம் டிராக்டர்கள் வழங்கப் பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். என்னுடைய திருபுவனம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திற்கு டிராக்டர் வழங்கப்படவில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: பஞ்சாயத்து ஒன்றியங் கள் தங்கள் பொதுநிதியில் இருந்து தேவையானால் டிராக்டர்கள் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்பதாக அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொன்னேன். இதற்கு முன் இருந்த திருபுவனம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர் என்ன காரணத்தினாலோ டிராக்டர் வாங்கவில்லை என்றாலும், இப்போதுள்ள தலைவர் சோனையா அவர்கள் பொதுநிதியில் இருந்து தேவைப்பட்டால் திருபுவனம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திற்கும் டிராக்டர் வாங்கிப் போடலாம். சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அதற்காக சிபார்சும் செய்யப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: ஆங்காங்கு தரமான மினி—சிறு—டிராக்டர்கள் வழங்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை மேற் கொண்டிருக்கிறது? அதுபோல இன்னும் வழங்கப்படாமல் இருக்கிற பகுதிக்கு வழங்க ப்ரையாரிடி கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Members of Legislature are being given preference in the quota of cars. Many M.L.As. are engaged in agriculture. Will this Government come forward to give priority for purchase of tractors to those M.L.As who apply for tractor.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: விவசாயிகளுக்கு என்று டிராக்டர்கள் கொடுக்கிறோமே தவிர, சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் எதுவும் கொடுப்பதாக இல்லை.

[1971 ஜூலை 9

அறநிலையங்களைச் சேர்ந்த நிலங்களைப் பயிரிடும் விவசாயிகள்

* 177 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கோயில், மடம் மற்றும் தர்ம ஸ்தாபனங்களில் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்களைச் சொந்தமாக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, கோயில், மடம் மற்றும் பப்ளிக் டிரஸ்ட் ஆகியவற்றின் நிலங்களை நீண்டகாலமாக சாகுபடி செய்து வருகிறவர்களுக்கு, நிலக் கிரயத்தை நீண்ட கால தவணை முறையில் வாங்கி அவற்றுக்கு அளித்துவிட்டு நிலத்தை சாகுபடிக்காரர்களுக்கே சொந்தமாக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இப்போது இருக்கிற 1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து மத அறநிலைய பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படியும், 1961 பப்ளிக் டிரஸ்ட் ஆக்ட்படியும் சாகுபடிக்காரர்களுக்கே சுவாதீன உரிமை வழங்க இடமில்லை.

திரு. எஸ். கணேசன் : தர்மபுரம், திருவாடுதுறை ஆதினங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களைப் பயிரிடும் விவசாயிகள்—கடந்த இரண்டாண்டு பெருமழையின் காரணமாக சாகுபடி பாதிக்கப்பட்டதனால் பாக்கியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கோரி அரசுக்கு மனுச் செய்துள்ளார்களா? அதன்மீது ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அதுபற்றிய விவரக் குறிப்பு என்னிடத்தில் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கோயில், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் மொத்தம் எவ்வளவு ஏக்கரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : கோயில் மடம் மற்றும் தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, எவ்வளவுபேர் சாகுபடி செய்கிறார்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்டுவிட்டது. வேறு கேள்வி போடுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் இருக்கிற பல ஆலயங்களுக்குத் தங்களுடைய சொத்துக்கள் எவ்வளவு என்ற விவரம் தெரியவில்லை. மாண்புமிகு அற நிலைய அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் தனித்தனியாக எவ்வளவு சொத்துக்கள் இருக்கின்றன என்ற விவரத்தை ஒழுங்காக தயார் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

1971 ஜூலை 9]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையெல்லாம் தனிப்பட்ட நபர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் கண்டு பிடித்து ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமாக்குவதற்கு ஒரு தனி அதிகாரி டி.ஆர்.ஓ. அளவில் நியமித்து அவருக்குக் கீழே சில டெபுடி கலெக்டர்களை நியமித்து அரசாங்கம் இன்றையதினம் அப்படிப்பட்ட நிலங்களையெல்லாம் கண்டு பிடித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இது வரை அப்படி சுமார் 40 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களைக் கண்டு பிடித்து இருக்கிறார்கள். மேலும் தீவிரமாகக் கண்டு பிடிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கு. காமாட்சி: தலைவர் அவர்களே, கோயில் நிலங்களைப் பயிரிடும் உண்மையான விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகக் குத்தகை வசூல் செய்வதன் மூலம் அவர்களுக்கு உள் குத்தகைதாரர்களிட மிருந்து விடுதலை கிடைக்க அரசாங்கம் வழி வகுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய புகாரும் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப் பட்டுள்ளது. அப்படிப்பட்ட உள் குத்தகைதாரர்களை எவ்வாறு நீக்குவது என்பது பற்றி அரசாங்கம் பரிசிலனை செய்து கொண்டிருக் கிறது.

திரு. சொ. காவேரிமணியம்: தலைவர் அவர்களே, ஆண்டவனுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை குத்தகை எடுப்பவர்கள் உண்மைக்குப் புறம்பான கணக்குகளையும் குத்தகையினுடைய அளவை யும் குறைத்துக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இவைகளைத் தடுப்பதற்குக் குத்தகைதாரர்களை மாற்றியும், மற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கவும் அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: நியாயமான குத்தகை கிடைப் பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. துரைமுருகன்: தலைவர் அவர்களே, மண்ணாசை, பொன்னாசை, பொருளாசை—இந்த மூன்றும் ஆண்டவனுக்குக் கூடாது என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆண்டவனுக்கு வேலிக் கணக்கில் நிலங்கள் இருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. இவற்றையெல்லாம் எடுத்து நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தனிச் சட்டம் கொண்டு வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: ஆண்டவன் பெயரால் நிலங்கள் இருந்தாலும் இப்போது உழைக்கிற ஏழைகள்தான் அதை விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கோயில் நிலங்களை மற்றவர்கள் வைத்திருப்பதில் 40 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களைக் கண்டு பிடித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கண்டு பிடித்த நிலங்களைத் திரும்பப் பெறச் செய்வதில் எந்த அளவிற்கு அரசாங்கம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, கண்டு பிடித்திருக்கிற நிலங்களை மீண்டும் கோயில்களுக்குச் சேர்ப்பதற்கு, தனியாக அதிகாரிகளை நியமித்து, பரிசிலனை செய்ய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை டிரஸ்டிகள் பயன்படுத்தி பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய்களைச் சாப்பிட்டு விட்டதைக் கண்டறிந்த ஆண்டவன் ஒரு பையன் உருவத்தில் வந்து டிரஸ்டிகளை மிரட்டிய தாகச் செய்தி, அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஆண்டவன் ஆற்காட்டில் வந்ததாக நான் கேள்விப்படவில்லை.

திரு. என். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த இந்து மத அற நிலைய சட்டத்தின் கீழ் வராமல், தனியார் பொறுப்பு கழகங்கள், பிரைவேட் டிரஸ்ட் பேரில் மடங்கள், சத்திரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை ஏழை விவசாயிகள் பயிரிடுகிறார்கள். அந்த விவசாயிகளுக்கும் அந்த நிலங்களை வாங்கித் தர ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: பொது பொறுப்புக் கழகங்கள்—பப்ளிக் டிரஸ்ட் ஆக்டின் கீழ் உள்ள கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் மட்டுமல்லாது, மடம், மசூதி, மாதா கோயில் அல்லது சமுதாயத்தில் ஒரு பிரிவினரின் நன்மைக்காக உள்ள பொது இடங்கள், வழிபாட்டிற்காக பயன்படுத்தும் இடங்களும், அறக் கட்டளைகளும், கல்வி நிறுவனங்களும் இதற்குக் கட்டுப்படும்.

திரு. கோ. சிவபெருமாள்: தலைவர் அவர்களே, பெரிய கோயில் களில் முக்கால பூஜை என்ற பெயரில் ஏராளமான உணவுப் பொருள்கள் படைக்கப்படுகிறது. அவற்றை ஏழை எளிய பிள்ளை களுக்கு மதிய உணவாகக் கொடுக்கப்படுமா அல்லது அங்குள்ள பெரியவர்கள்தான் சாப்பிட வேண்டுமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: இது நல்ல யோசனை.

திரு. அ. ஆறுமுகம்: தலைவர் அவர்களே, மூன்றாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை குத்தகை விடும் முறையை அரசாங்கம் கொண்டு வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இல்லை.

திரு. கோவை செழியன்: தலைவர் அவர்களே, 1963-ம் ஆண்டு இனாம் சட்டப்படி அந்த ஆண்டுக்கு முன்னாலேயிருந்து பூமி வைத் திருக்கிறவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைச் சொந்தமாக்கியிருக்கிறார்கள். அதேபோல 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருக்கிறவர்களுக்கு

1971 ஜூலை 9]

10 சதவீதம் லேண்டு வேல்யூவிலே பட்டா செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே இருக்கிறவர்களுக்கு அதே முறை பின்பற்றப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது ரெவின்யூ அமைச்சரிடம் கேட்க வேண்டிய கேள்வி.

திரு. த. சோனையா : தலைவர் அவர்களே, ஆண்டவனுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை ஒத்திடு வைக்கிறார்களே, அதைப் பற்றி தகவல் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(விடை இல்லை)

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, மடங்கள் பராமரிப்பில் உள்ள கோயில்களுக்கு அறங்காவலர்களை நியமிக்க அரசு ஆலோசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மடம் சம்பந்தமானவைகளுக்கும் அறங்காவலர்களை நியமிக்கிறோம்.

திரு. எஸ். கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பஸ்களுக்கு உச்ச வரம்பு கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தத் தருமபுரம், திருவாடுதுறை போன்ற மடங்களும் இவ்வளவு நிலங்கள் தான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற உச்ச வரம்பு கொண்டு வரப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : ஏற்கெனவே நில உச்ச வரம்பு சட்டத்தில் கோயில் நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற குழு தான் முடிவெடுக்க வேண்டும்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : தலைவர் அவர்களே, நிலங்கள் இல்லாத கோயில்கள் இருக்கின்றன. நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கக் கூடிய கோயில்களிலிருந்து நிலங்களைப் பிரித்து, நிலமில்லாத கோயில்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்காவிட்டாலும் அதிகமான வருவாய் உள்ள கோயில்கள் நிதியிலிருந்து எடுத்து, நிதியில்லாத கோயில்களுக்குப் பயன்படுத்தப் படுகிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கோயில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் இருக்கிற நிலங்கள் அறக்கட்டளைகளைப் பராமரிப்பதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வெகு காலத்திற்கு முன்னால் ஏற்பட்ட ஒரு ஏற்பாடாக இருப்பதனால், புது நிலைமைகளுக்கேற்ற முறையில் அறக்கட்டளைகளைப் பராமரிப்பதற்கு ஒவ்வொரு மடத்திற்கும் எவ்வளவு நிலங்கள் தேவை, அவைகளுக்கு எவ்வளவு வருமானம் என்பதைப் பற்றி ஒரு சர்வே செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இல்லை.

திரு. என். இராஜாங்கம்: தலைவர் அவர்களே, அற நிலைய பாதுகாப்புத் துறையின் கீழ் இதுவரைக்கும் எடுக்கப்பட்ட பட்டியல் போக, அநேக இடங்களில் மடங்கள், கோயில் சொத்துக்கள் பிறரால் அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட புகார்கள் குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இப்படி பொது சொத்து எவ்வளவு, கோயில்களின் பேரால் சொத்து எவ்வளவு என்பதை கிராம அதிகாரிகள் மூலம் கண்டு பிடித்து முறை யான பட்டியலைத் தயாரிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: நான் ஏற்கெனவே ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டேன். தனியாக டி.ஆர்.ஓ. அளவில் அதிகாரி நியமித்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் கணக்கெடுத்து குறிப்பிட்ட தேதிக்குள்ளாக அனுப்பிவைக்க வேண்டுமென்று உத்திரவை அரசாங்கம் அனுப்பியிருக்கிறது. தீவிரமான முறையில் இப்படிப் பட்ட நிலங்களை யார் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கண்டுபிடித்து, கணக்கு தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, திருவள்ளுவரைப் பாராட்டுகிற இந்த அரசாங்கம். என் தொகுதி யில் ஒரு வள்ளுவர் கோயில் இருக்கிறது. அது வறுமையில் வாடிக் கொண்டிருக்கிறது. வளம் படைத்த கோயில்களின் நிதியிலிருந்து இந்த கோயிலுக்கு நிதியைத் திருப்புவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா, அந்தக் கோயில் முன்னேறுவதற்கும், உலகப் புகழ் பெறுவதற்கும் ஆவன அரசு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, அங்குள்ள அறங்காவலரிடமிருந்து இந்த கோரிக்கை ஏற்கெனவே முதல்வர் அவர்களுக்கு வந்திருக்கின்றது. அதுபற்றி விரைவிலே பரிசீலனை செய்து இந்த உலகப் புகழ் பெற்ற வள்ளுவன் கோயில் நல்ல முறையில் சீர்திருத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு :—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப் பட்டிருந்தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்].

2. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்.

சென்னை இரப்பர் தொழிற்சாலை தொழிலாளர்களின் பத்து வாரப் போராட்டம் சட்டப் புறம்பானது என்று அறிவிக்கப்பட்டதினால் தொழிலாளரிடையே ஏற்பட்டுள்ள அமைதியின்மை

MR. SPEAKER : Dr. H. V. Hande has given notice of an Adjournment Motion, namely,

"I move that the business of the House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely the unrest prevailing among the workers of the Madras Rubber Factory on account of the declaration of the ten weeks' old strike as illegai."

Thiru K. T. K. Thangamani, Thiru A. Subramaniam, Thirumathi T. N. Anandanayaki and Thiru Wahab have also given similar Adojournment Motions.

DR. H. V. HANDE : Sir, I request the Hon. Speaker to adjourn the business of this House for about half an hour or one hour......

MR. SPEAKER : The hon. Member will please explain briefly how it comes under an Adjournment Motion.

DR. H. V. HANDE : I am explaining it. I request the Hon. Speaker to adjourn the business of this House for the following reasons : This is a very important subject and this may not brook the delay of having a discussion during the Labour Demand which is a little far off. In the meantime we will have to discuss and see that the unrest prevailing among the workers is, to a certain extent, solved because even today though the workers are reported to have resumed work through the Press, there is also an order by the Deputy Superintendent of Police, Thiruvottiyur, prohibiting the assembly of five or more persons in that area, probably for fear that there may be some sort of unrest or violence that may break, which means that the unrest is still there and it has not been solved.

The workers there have gone on strike about 10 weeks ago and it is true that the Hon. Chief Minister and the Hon. Minister for Labour tried to bring about a settlement through a compromise formula and they failed. Finally the matter has been referred to adjudication. Sir, the unrest is still there. The Hon. Chief Minister and the Hon. Minister for Labour can once again call trade union leaders and also those who are in the Union and sit across the table and discuss the matter. Even now it is not too late to solve the problem and bring about an amicable settlement and see to it that the workers are satisfied and the factory also runs on a smooth footing. Another point is that since the strike has been declared illegal the workers have been forced to rejoin. Instead of the strike being declared illegal, it would be better if the Hon. Chief Minister and the Hon. Minister sit across the table and discuss the matter. It is to discuss these details that I want that the business of the House do stand adjourned.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த எம்.ஆர்.எப்.–இல் பணியாற்றக்கூடிய ஒரு இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் சில கோரிக்கைகளை வைத்து தங்கள் சங்கத் தலைவர்கள் மூலமாக பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினர். அந்தப் பேச்சு வார்த்தை நீண்டு கொண்டே போன காரணத்தினால், சட்டப்படிதான் வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த வேலை நிறுத்தத்தின்போது இவ்வளவு நாள் நீடித்த வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்க வேண்டுமா என்பது வேறு விஷயம். அது சிக்கிரத்திலே முடிந்திருக்கலாம். 80 நாட்களுக்கு மேலாக வேலை நிறுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 80 நாட்களாக இரண்டாயிரம் தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களுடைய நிலைமை பரிதாபமானதாகும்.

அதுமாத்திரம் இல்லாமல் இந்தத் தொழிற்சாலை நல்ல முறையிலே சம்பாதித்துக்கொண்டு நாட்டுக்குத் தேவையான "மேன்ஸ் பீல்ட்" ரப்பரை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். இப்படிப்பட்ட இந்தத் தொழிற்சாலை 80 நாட்களாக இயங்காமல் செயலற்றிருப்பதும் தொழிலாளர்கள் வாடுவதும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காக எழுப்பப்படும் இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், சென்னைக்கு அருகே இருக்கும் மிக முக்கியமான தொழிற்சாலையில் இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து கொண்டிருப்பதிலிருந்தே இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக இருக்கிறது தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையிலே என்பது தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போதிருக்கும் நிலைமை இந்த தீர்மானத்தை அவையில் அனுமதிக்கலாமா, வேண்டாமா என்பதுதான். வழக்கறிஞர் நீங்கள். 10 வருடங்களுக்கு மேலாக இந்த அவையில் இருந்திருக்கிறீர்கள். ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் இந்த அவைக்கு வந்ததற்குப் பிறகு சொல்லவேண்டிய வாதங்களைத் தாராளமாகச் சொல்லலாம். (திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் எழுந்து நின்றார்) உட்காருங்கள். இதிலே அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு என்ன இருக்கிறது? சாதாரண ஆர்டினரி அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்கு, நடைமுறைக்கு மீறி இதில் என்ன இருக்கிறது என்பதை மட்டும்தான் சொல்ல வேண்டும். பல ஆண்டுகளாக இங்கு நீங்கள் இருந்திருக்கிறீர்கள். முதலில் இதை அனுமதிக்கலாமா என்பதற்கு எந்தச் சட்ட விதிகளின் கீழ் வருகின்றது என்பதைப் பற்றித்தான் விவாதிக்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சபாநாயகர் அவர்களே, நான் அதைத்தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் ஏதோ அவசரப்படுகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவசரப்படுகிறேன் என்பதை வித்ட்ரா பண்ணிக்கொள்ளுங்கள்.

1971 ஜூலை 9]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: வேண்டுமென்றால் வித்ட்ரா பண்ணிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: I am so sorry. The Hon. Member must withdraw that word. "வேண்டுமென்றால்" என்பதையும் திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: திருப்பிப் பெற்றுக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் நான். நான் சொன்னதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது என்பதை எனக்குச் சொல்ல வேண்டும். நான் சொன்ன சொல்லிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தவறு ஒன்றும் இல்லை. நீங்கள் இப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று விளக்கிக் கொண்டிருக் கிறேன். நீங்கள் பொறுமையோடு விவாதிக்க வேண்டும். ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானம் சபையில் வரும்போது அதைச் சபையிலே அனுமதிக்கலாமா என்பதைப் பற்றி விவாதிக்கலாம். அதிலே அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்ன என்பதைப் பற்றி பின்னால் தீர்மானம் சபைக்கு வந்தபின் விவாதிக்கலாம். நீங்கள் ரொம்ப நாட்களாக சபையில் இருக்கிறீர்கள். ஆகவே இப்படியெல்லாம் பேசக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். எப்படி இது ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கான விதிகளின்கீழ் வருகிறது என்பதை மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சபாநாயகர் அவர்களே, நான் அந்த தீர்மானத்தைப் பற்றித்தானே பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். 80 நாட்களாக வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறதே அரசு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இத்தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே எப்படி அனுமதிக்கலாம் என்பதைப் பற்றித்தான் இப்பொழுது பேச வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, On a point of order. No member of this House has got any right to attribute motives to the Hon. Speaker or to explain the reasons for having spoken something which is not in order.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I too know about it. I have been a Member for about 10 years and I have also seen a number of Hon. Speakers and the Chair need not think that I am attributing motive to the Chair. I am only explaining the reasons why this House should be adjourned. . . .

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது இந்த அரசாங்கம் எப்போதும்போல மிகவும் தாமதமாக இயங்குகிறது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது ஒரு அவசரத் தீர்மானத்திலே முன்கூட்டி சொல்லக்கூடிய

வார்த்தை அல்ல. அந்த வார்த்தையை இந்த அவை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது. தவிர அவையின் நடவடிக்கையிலேயிருந்து அந்த வார்த்தையை எடுக்க வேண்டுமென்று சபாநாயகர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவையின் தலைவர் அவசரப் படுகிறார்கள் என்று சொன்னதை வாபஸ் வாங்கவில்லை. அப்படியே இருக்கலாமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதில் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை. எல்லோருக்குமே நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். கூடுமானவரையில் 42-வது விதியின்கீழ் இருக்கும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்பற்றி, அதில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால் :

It states as follows :—

' (viii) The matter to be discussed must involve more than the ordinary administration of the law.

(ix) The motion must not refer to grievances which can be remedied only by legislation.

(x) The motion must refer to a matter in which the responsibility of the Government is clearly involved.'

So, the responsibility of the Government must be clearly involved and not likely to be involved. Also, it should involve more than the ordinary administration of law.

இந்த இரண்டு மூன்று விதிகளிலே வரும் வரம்புக்குள்ளேயிருந்து தான் சொல்லவேண்டும். அனுமதித்ததற்குப் பிறகு ரொம்பத் தாராளமாகப் பேசுவதற்கு உரிமைகள் அவையிலே எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் உண்டு. இந்த அவசரத் தீர்மானத்தை அவையிலே அனுமதிக்கலாமா வேண்டாமா அதற்கு வேண்டிய மேலெழுந்தவாரியான காரணங்கள் இருக்கின்றனவா என்பதை விவாதிக்கையில் ரொம்ப ஆழமாகப்போய் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விவாதிக்கக் கூடாது என்பதைத்தான் சொன்னேன். இப்போது இந்தத் தீர்மானம் எப்படி விதிகளின்கீழ் வருகிறது என்று சொல்லுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்த ரெசலூஷனிலே என்ன எமர்ஜென்சி என்பதைத் தெரிந்துதான் சொன்னேன். 80 நாட்களாகப் பேசாமலிருக்கிறீர்கள். இதைவிட வேறு என்ன அர்ஜென்சி வேண்டும்.

If the privilege of the member to bring forward an adjournment motion is not there, there is no use of remaining in this House. I therefore walk out.

(The hon. Member Thirumathi T. N. Anandanayaki then walked out of the House).

1971 ஜூலை 9]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : The hon. Member should have the right to say what she wants to say. We are not to be insinuated. That is not the way in which we should be treated.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பொன்னப்ப நாடார், கொஞ்சம் அமருங்கள். இத்துடன் இந்த விவகாரத்தை முடித்து விடலாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : One of our party members had walked out. It is not fair that we should remain here. With due respect to the Hon. Chief Minister let me say there is no meaning in our continuing here. Every member should be able to represent his or her grievartance. We are also walking out of the House.

(The Members of the Organisation Congress then walked out of the House.)

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே மெட்ராஸ் ரப்பர் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம்பற்றி இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம். இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் நலனைப் பாதுகாக்கிறது என்ற காரணத்தாலே 80 நாட்களாகப் பல தொல்லைகளை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிற தொழிலாளர்களுக்குப் பல முறை கருணையோடு தொழிலாளர்கள் நலனைப் பாதுகாத்து வருகிறது அரசு. இந்தக் குறிப்பிட்ட தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் நல்ல தீர்வு காணவேண்டும். நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிகப்படியாக அக்கறை செலுத்துமாறு அவரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருவொற்றியூரிலிருக்கும் மெட்ரூஸ் ரப்பர் பாக்டரியில் ஏறக்குறைய 1,600 தொழிலாளர்கள் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். இவர்கள் ஊதிய உயர்வு, பஞ்சப்படி உயர்வு, மற்றும் பல கோரிக்கைகளை எழுப்பி அதற்கு ஆதரவாக 17—4—1971 முதல் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். இந்தத் தகராறில் எழுந்த பிரச்சினைகளை நிர்வாகத்தினரும் தொழிலாளர்கள் சார்பில் மெட்ரூஸ் ரப்பர் பாக்டரி எம்ப்ளாயிஸ் யூனியனும் சில காலம் நேரிடைப் பேச்சு வார்த்தையில் விவாதித்து வந்தனர். அதன்மூலம் தீர்வு காணுததால் தொழிற் தகராறு சட்டத்தின்படி தொழிலளார் துறை அலுவலர் முன்னிலையில் சமரச நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன்மூலமும் உடன்பாடு ஏற்படாததால் தொழிலாளர் ஆணையர் முன்னிலையில் ஜூன் மாதம் 10-ம் தேதி முதல் பேச்சு வார்த்தைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஜூன் மாதம் 21-ம் தேதிவரை நடந்தன. இறுதியில் ஜூன் மாதம் 22-ம் தேதி தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களே இந்தப் பிரச்சினையில் தலையிட்டு இரு தரப்பாருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினுர். நிர்வாகத்தினர் அடிப்படை ஊதியத்திலும் பஞ்சப்படியிலும் ரூ. 22 உயர்வு கொடுப்பதாகவும் ஊக்குவிப்பு ஊதியத்தில், இன்செண்டிவ் போனஸ் ரூ. 30 உயர்வும் கொடுப்பதாக

முன்வந்தனர். யூனியன் தரப்பில் அடிப்படை ஊதியம் பஞ்சப்படியில் ரூ. 45 ஆவது உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டனர். இறுதியாக ஜூன் மாதம் 29-ம் தேதி அமைச்சர், அடிப்படை ஊதியம், பஞ்சப்படியில் ரூ. 32-ம், ஊக்குவிப்பு ஊதியத்தில் இன்செண்டிவ் போனசில் ரூ. 25-ம் உடனடி உயர்வாக வும் இரண்டு வருடம் கழித்து பஞ்சப்படியில் மேற்கொண்டு ரூ. 3 உயர்வும் கொடுக்கலாம் என்றும் அந்த அடிப்படையில் இரு தரப்பாரும் இந்தத் தொழிற் தகராறைச் சுமுகமாக முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் அறிவுரை வழங்கினர். அமைச்சரின் அறிவுரையை நிர்வாகத்தினர் ஏற்றுக் கொண்டனர். தொழிற் சங்கத் தலைவர் ஜூலை மாதம் 5-ம் தேதிவரை தவணை வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். அமைச்சரும் அதற்கு இணங்கி ஜூலை மாதம் 5-ம் தேதி ஒரு முடிவு ஏற்படாவிட்டால் தகராறைத் தொழிற் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பிவைப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று கூறினர். ஜூலை 5-ம் தேதி அன்றும் அமைச்சரின் அறிவுரையைத் தொழிற்சங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாததினால் மேலும் உற்பத்திக்கு பங்கம் நீடிக்காமல் இருக்கவும் தொழிலாளர் வேலையின்மையால் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவும் இந்தத் தொழிற் தகராறு தொழிற் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்படவும் வேலை நிறுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதைத் தடை செய்தும் அரசு உத்தரவு பிறப்பித்தது.

ஜூலை மாதம் 7-ம் தேதி அன்று மெட்ரூஸ் ரப்பர் பாக்டரி யூனியன் தலைவரும் அதன் நிர்வாகக் கமிட்டி அங்கத்தினரும் என்னைச் சந்தித்து அடிப்படைச் சம்பளத்திலும் பஞ்சப்படியிலும் தொழி லாளர் நல அமைச்சர் கூறியதைவிட முதல் ஆண்டில் ரூ. 10-ம் பின்னர் ஆண்டுதோறும் ரூ. 3-ம் அதிகமாக வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டு மென்றும் ஊக்குவிப்பு ஊதியத்தில் உயர்வு கொடுப்பதைப்பற்றித் தங்களுக்கு அவ்வளவு அக்கறையில்லை என்றும் தெரிவித்தனர்.

நமது மாநிலத்தில் மெட்ரூஸ் ரப்பர் பாக்டரி தவிர, டயர் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை டன்லப் பாக்டரி ஒன்றுதான். அதில் அடிப்படைச் சம்பளம், பஞ்சப்படி பகுதிக்கும் ஊக்குவிப்பு ஊதியப் பகுதிக்கும் உள்ள விகிதம் 52 : 48. ஆனால் மெட்ரூஸ் ரப்பர் பாக்டரி யில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கூறிய அடிப்படையில் அந்த விகிதம் 76 : 24 என்று அமையும். திருவொற்றியூரில் உள்ள மற்றத் தொழிற்சாலைகள் சிலவற்றை எடுத்துக் கொண்டால், இந்த விகிதம் அசோக் லேலண்டில் 60:40 விகிதமும், விம்கோவில் 66:34 விகிதமும், என்ஃபீல்டில் 75:25 என்றும் அமைந்திருக்கிறது.

ஒரு தொழிலாளிக்குக் கிடைக்கும் மொத்த மாத வருமானத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் அறிவுரையின் அடிப்படையில் மெட்ரூஸ் ரப்பர் பாக்டரி தொழிலாளிக்குச் சராசரி ரூ. 370 கிடைக்கும். இன்னும்கூட ஊக்குவிப்பு ஊதியத்தில் சற்று அதிகமாகக் கொடுப்பதற்கு நிர்வாகத்தினர் தயாராக இருந்தனர். ஆனால் ஊக்குவிப்பு ஊதியத்தை அதிகரிப்பதில் தொழிற்சங்கத்தினர் அக்கறை காட்டாததால் அதை மேலும் பரிசிலிக்கவில்லை. இதை மற்றத் தொழிற்சாலைகளுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் டன்லப்பில்

ரூ. 375, என்பீல்டில் ரூ. 330, விம்கோவில் ரூ. 255, கார்பரேண்டத்தில் ரூ. 300, நேஷனல் கார்பனில் ரூ. 380 என்று தெரிய வருகிறது. டயர் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் டன்லப் பாக்டரியைவிட 35/40 சத விகிதம் குறைந்த உற்பத்தியுடன் இயங்கிவரும் மெட்ரூஸ் ரப்பர் பாக்டரி நிலையைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டால், தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் அறிவுரையில் காணும் ஊதிய அடிப்படை தொழிலாளருக்கு மிகவும் அனுகூலமாகவே அமைந்திருக்கிறது என்பது தெளிவாகும்.

மேற்கூறிய சூழ்நிலையில் தொழிலாளர்கள் உடனடியாக வேலைக்குத் திரும்புவது சாலச்சிறந்ததாகும் என்பதை அன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் அறிவுரையின் அடிப்படையில் ஒரு உடன்பாடு அமைத்துக் கொள்வது மிகவும் நல்லது. அல்லது தொழில் கோர்ட்டில் பிரச்சினை இருப்பதால் அதைத் தொழிற் கோர்ட்டின் தீர்ப்புக்கே விட்டுவிடுவது நல்லது என்று தொழிலாளர்கள் கருதினால் அதற்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. இவ்விரண்டில் எந்த முறையை ஏற்றுக் கொண்டாலும் தொழிலாளர்கள் உடனடியாக வேலைக்குத் திரும்பவேண்டும் என்றும் அதற்குத் தடையாக எந்த நடவடிக்கை எழுந்தாலும் அதற்கு அரசின் ஆதரவு இருக்காது என்றும் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த மதிப்பிற்குரிய சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் செல்ல இயலாத சூழ்நிலை உருவாகி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களில் பெரும்பாலோர் வேலைக்குச் செல்லத்தயாராக இருக்கிறார்கள். ரப்பர் பேக்டரியில் அவ்வளவு பலம் வாய்ந்த தொழிற்சங்கம் இல்லை, இங்கே வேலைக்குச் செல்லத் தயாராக இருக்கிற தொழிலாளர்களைத் தடுக்க அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பயமுறுத்த வேறு பல தொழிற்சாலைகளிலிருந்து, அந்த தொழிற்சங்கங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். அதனால் எந்த விதமான அசம்பாவிதமும் ஏற்படாமல் இருக்கக் காவல் துறையினர் கண்காணித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் முஸ்லீம் லீக் சார்பில் நம்முடைய வகாப் அவர்களும் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதுபோல அமைச்சர்கள் மட்டத்தில் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் எந்த அளவு பேசி இருக்கிறோம் என்று நான் இன்னும் விளக்க வேண்டியதில்லை. இந்த 80 நாளும் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு இருக்கட்டும் என்று வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு சும்மா இருக்கவில்லை. அதிலே தீவிரவாதிகள் அரசின்மீது வீண் பழி சுமத்தவேண்டும் என்று அதில் நுழைந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதன்மூலம் அந்தத் தீவிரவாதிகளைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் தீர்மானத்தைத் தந்தவர்களுக்கு நிச்சயமாக இருக்காது என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். வேலை நிறுத்தம் சில காலம் நடக்கும், அரசுக்கு இதன்மூலம் இடையூறு கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்தக் காரியத்தில் தீவிரவாதிகள் ஈடுபட்டு இருக்

கிறார்கள். அரசு மிகுந்த அக்கறையோடு கவனித்து வருகிறது என்பது மட்டுமல்ல, அமைதிக்கும் பங்கம் ஏற்படாத வகையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக் காவல் துறை கண்காணிப்போடு எச்சரிக்கை யோடு இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இது அன்றாடப் பிரச்சினை, இதற்காக இந்த அவையின் அலுவல்களை ஒத்திவைக்கத் தேவை இல்லை. இத்தீர்மானத்திற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இதற் கான அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(3) கவன ஈர்ப்பு

(அ) குமரி மாவட்டத்தில் உணவுப் பொருள் வழங்கும் துறைமூலம் வழங்கப்பட்ட அரிசியின் விலை உயர்வுகுறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் மாண்புமிகு உணவு-வணிக வரித் துறை அமைச்சர் அவர் களின் கவனத்திற்கு ஒரு பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காரியத்தைக் கொண்டு வருவார்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Food and Revenue to a matter of urgent public importance, namely, the rapid rise in prices of rice supplied through the Civil Supplies Agency in the month of June 1971 in Kanyakumari district.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே 1964-ம் ஆண்டு தென் மாநிலங்கள் (அரிசி ஏற்றுமதியை முறைப்படுத்தல்) ஆணையின் விதித்துறைகளுக்கிணங்க, 15 மைல் சுற்றளவுக்குள், இம் மாநிலத்துக்கும், கேரள மாநிலத்துக்கும் இடைப்பட்ட எல்லைப் பகுதிகளில் நகரைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளுக்கு நெல், அரிசி எடுத்துச் செல்வது, அனுமதிச் சீட்டுகள்மூலம், முறைப்படுத்தப்படுகிறது. நகரைச் சுற்றியுள்ள இந்தப் பகுதிகளில் தானியங்களைச் சேமித்து வைத்து, முடிவாகக் கேரள மாநிலத்துக்குக் கள்ளத்தனமாக ஏற்றி யனுப்புவதைத் தடுப்பதே இந்தக் கட்டுப்பாட்டு விதிமுறையின் நோக்கமாகும். ஒரு பகுதியின் தேவைகளையொட்டி, அனுப்பப்பட வேண்டிய அளவுகள் உள்ளூர் உற்பத்தியையொட்டி முடிவு செய்யப் படுகின்றன. இவ்வாறு மதிப்பிடப்பட்ட மொத்த வரம்புக்குட்பட்டு, அந்தப் பகுதியிலுள்ள வணிகர்களுக்கு அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங்கப் படுகின்றன.

இந்த முறையினையொட்டி, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விளவங் கோடு வட்டத்தில் அனுமதி பெற்ற சில்லறை வணிகர்களுக்கு அரிசியைப் பகிர்ந்தளிப்பதில் மொத்த வணிகர்களாகச் செயல்பட இரண்டு கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பகுதிக்குள் அரிசி இருப்புக்களை எடுத்துச் செல்ல மொத்த

1971 சூலை 9] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வணிகர்களே அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். நகரைச் சுற்றியுள்ள பகுதியில் அரிசி இருப்புகளை ஏற்றியனுப்ப பெருவாரியான சில்லறை வணிகர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டால், இவ்வாறு அரிசி ஏற்றியனுப்பப் படுவதைத் தடுக்க இயலாது. அனுமதியின்றி அரிசி இருப்புகளை ஏற்றியனுப்புவதைச் செவ்வையாகத் தடுப்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

மொத்த வணிகர்கள் ஏனைய மாவட்டங்களில் வெளிச்சந்தையிலிருந்து, தங்களுக்குத் தேவைப்படும் அளவிற்கு அரிசி கொள்முதல் செய்கின்றனர். அடக்க விலையையொட்டி அவ்வப்போது அரிசி விலைகளை முடிவு செய்வதன்மூலம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இதைக் கட்டுப்படுத்துகிறார். ஆகவே, விளவங்கோடு வட்டத்தில் அரிசிப் பங்கீட்டை உணவுப் பொருள் வழங்குதுறை செய்வதில்லை. மேலும், உணவுப் பொருள் வழங்கு துறை நியமித்துள்ள எந்த நிறுவனத்தின் வாயிலாகவும் அரசின் அரிசி இருப்புகளிலிருந்து இந்த வட்டத்தில் அரிசிப் பங்கீடு செய்யப்படுவதுமில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கொள்முதல் செய்து அரிசியை வழங்குவதில் தற்காலிக இடையீடு ஏற்பட்டு அதனால் இடர்ப்பாடு ஏற்படும்போதுமட்டுமே அரசு அரிசி இருப்புகள் கிடைப்பதைப் பொறுத்து அனுப்பப்படுகின்றது. ஆனால் வழக்கமாகவே இவ்வாறு அனுப்பப்படுவதில்லை.

விளவங்கோடு வட்டத்தில் முடிவு செய்யப்பட்ட அரிசி விற்பனை விலைகள் பின்வருமாறு :—

	75 கிலோகிராம் கொண்ட மூட்டையின் மொத்த விற்பனை விலை.	ஒவ்வொரு கிலோ கிராம் அரிசியின் சில்லறை விலை.
	ரூ.	ரூ.
21—4—1970லிருந்து	81·75	1·12
7—5—1970லிருந்து	77·75	1.08
14—4—1971லிருந்து	74·75	1·04
16—5—1971லிருந்து	77·25	1·07
25—5—1971லிருந்து	83·00	1·15

விலைகளில் காணும் வேறுபாடுகள் பருவங்களுக்கேற்ப வேறுபடும். முக்கிய அறுவடையைத் தொடர்ந்து விலைகள் சரிந்தன. ஜுலை—செப்டம்பரில் ஏற்பட்ட விலை உயர்வு பருவ மாறுபாட்டினால் ஏற்பட்டதாகும். இந்த வேறுபாடும் ஆண்டுதோறும் ஏற்படுவதாகும். கடந்த ஆண்டு மே திங்களில் நிலவிய மிக உயர்ந்த விலைகளையொட்டித் தற்போதுள்ள விலைகள் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, கடந்த ஆண்டின் விலைகளைவிட இவை மிக அதிகமானவையல்ல. (நாகர்கோவிலில்) நடப்பாண்டில் வெளிச்சந்தையில் உள்ள விலைகள் பின் வருமாறு :—

			கிலோ ஒன்றுக்கு
			ரூ.
வசரமுண்டன்	..		1 19
கோவை-25	..	..	1·19
கார் சம்பா	..	..	1·16
ஏ· ஆர். 8	..	..	1·16

இதிலிருந்து விளவங்கோடு வட்டத்தில் உள்ள விலைகள் இம் மாவட்டத்தில் ஏனைய இடங்களில் காணப்படும் விலைகளைவிட அதிக மில்லை என்பதைக் காணலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தந்த புள்ளி விவரத்திலிருந்து மே மாதத்திலிருந்து ரூ. 83 என்ற அளவிற்கு விலை கூடியிருப்பதாகக் கூறினார்கள். அதிலும் குறிப்பாக விளவங்கோடு தாலுக்காவில் அடையாளக் கார்டு வினியோகிக்க வேண்டுமென்று கலெக்டர் அரசாங்கத்திற்கு எழுதி யிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதன்பேரில் அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் விளக்குவாரா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரம் என்ன வென்றால், அங்கு அரசாங்க சார்பில் அடையாளக் கார்டு கொடுப்பது இயலாது, ஆங்காங்கு இருக்கும் சில்லரை வியாபாரி களே அங்கே இருக்கும் வாங்குவோர்களுக்கு அடையாளக் கார்டு கொடுத்து விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப் பட்டிருக்கிறது. அதையொட்டி, அவர்களே இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த ஏற்பாட்டில் எந்த குந்தகமோ, கேடோ வந்துவிட்டதாக மாவட்ட ஆட்சி மன்றத் தலைவரிடமிருந்து அரசுக்கு தகவல் வரவில்லை. இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள பொதுமக்கள் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அண்டை மாநிலத்திற்கு கள்ளத்தனமாக அரிசி கடத்திச் செல்வதை தடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தோடு துணை நின்று உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வேண்டு கோளை இந்த நேரத்தில் நான் விடுவது பொருத்தம் என்று கருது கிறேன்.

(ஆ) கல்லூரிகளிலும், உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் இடம் பெறுவதில் மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இடர்பாட்டைத் தவிர்க்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து.

Dr. H. V. HANDE: Sir, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Education and Local Administration to a matter of urgent public importance, namely, the difficulty of a large section of the students in getting admission into colleges and High Schools and the need to take immediate and adequate steps to tackle this problem.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர் களே, கல்லூரி அளவில் கல்வி வசதிகளை விரிவுபடுத்து வதற்குப் போதுமான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துவந்துள்ளது; அண்மை ஆண்டுகளில் இத்தலைப்பின் கீழ் திட்ட இலக்குகளும் நிதி ஒதுக்கீடும் படிப்படியாக உயர்த்தப்பட்டு வந்துள்ளன. 1966–67 இல் கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 105 (அரசுக் கல்லூரிகள் 27, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 78) 1966–67 முதல் 1969–70

முடிய கடந்த மூன்றுண்டுகளில் 36 கல்லூரிகள் அதிகமாகத் திறக்கப் பட்டன. இவ்வாறு கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 141 ஆகியது. (அரசுக் கல்லூரிகள் 39, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 102) 1970-71 இல் 4 அரசுக் கலைக் கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டன. அரசு நிதியிலிருந்து மானியம் பெறுவதற்கு மானியம் பெறும் புதிய கல்லூரிகள் 15 அனுமதிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு, இம் மாநிலத்தில் உள்ள கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 161 ஆகியது. (அரசுக் கல்லூரிகள் 43, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 118.)

இம்மாநிலத்திற்குரிய 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டப்பட்ட பொழுது மொத்தம் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கும், 40 புதிய கல்லூரிகள் மட்டுமே (மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 20, அரசுக் கல்லூரிகள் 20) தொடங்குவதற்கு அத்திட்டம் வகை செய்தது. ஆயினும் கடந்த மூன்றுண்டுகளிலேயே இம்மாநிலத்தில் 46 புதிய கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டுவிட்டதால் இக் குறிக்கோள் அளவை நாம் ஏற்கனவே மிஞ்சிவிட்டோம்.

இம்மாநிலத்திலுள்ள கலை, அறிவியல் கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1969–70-ல் 1.5 லட்சமாக இருந்தது. இது 1970–71-ல் (பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர்கள் உட்பட) 1.63 லட்சமாக உயர்ந்தது. கல்லூரிக் கல்வி வசதிகள் விரிவுபடுத்தப் பட்டுள்ளதைக் கீழே கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரங்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டும் :—

	1967–68.	1968–69.	1969–70.	1970–71.
புகுமுக வகுப்பு ..	57,000	60,000	64,000	74,058
பி.ஏ., பி.எஸ்.ஸி ..	53,000	59,106	65,991	75,668

1971–72 ஆம் ஆண்டில் அரசு நிதியிலிருந்து உதவி பெறுவதற்கு தனியார் கல்லூரிகளை அனுமதிக்கவும், 3 அரசுக் கல்லூரிகளைத் தொடங்கவும் அரசு கருதியது. ஆனல், இத்தனியார் கல்லூரி களுக்கு வழக்கமான உள்ளூர் நன்கொடைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு விதித்தது. முறையான கல்லூரிகளுக்கும் மேலாக 1965–66 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே கலை, அறிவியல் பாடங்களில் மாலை நேர வகுப்புகளும் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. ஆண்டுதோறும் பல பாடப் பிரிவுகளும் தொடங்கப்பட்டு வந்துள்ளன. 1970–71-ல் கல்லூரிகளில் 10 மாலை நேர வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. தற்போது மாலை நேர வகுப்புகளை நடத்தும் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 20 ஆகும். (அரசுக் கல்லூரிகள் 15, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 5) 1970–71-ல் இந்த 20 கல்லூரிகளில் 6,242 மாணவர் கள் பயின்றனர். அரசுக் கல்லூரிகளில் மாலை நேர வகுப்புகளில் பயிலுவோருக்குரிய கட்டண வீதங்கள் முறையான பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளின் கட்டண வீதங்களுக்கு நிகராக அமையும் வகையில் குறைக்கப்பட்டும் உள்ளன.

இதற்கு முன்னர், அரசுக் கல்லூரிகளில் சேர விரும்பும் மாணவர் கள் தாம் எந்தக் கல்லூரியில் சேர விரும்புகிருர்களோ அந்தக் கல்லூரி ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித் தனி விண்ணப்பங்களை அனுப்ப

வேண்டியிருந்தது. இதன் வாயிலாக மாணவர்களுக்கு தவிர்க்கப் படக்கூடிய பெருமளவு வேலையும், செலவும் ஏற்படுகின்றன, எனவே, சோதனை ஏற்பாடாக சென்னை மாநகரம், தென்ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களிலுமுள்ள ஆண்கள் கல்லூரி களுக்கும் மகளிர் கல்லூரிகளுக்கும் விண்ணப்பங்களைத் தொகுக்கும் முறை ஒன்றைச் செயல்படுத்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த மூன்று மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றிலும், ஆண்கள் கல்லூரி களிலும், மகளிர் கல்லூரிகளிலும் மாணவ, மாணவியரைச் சேர்த்துக்கொள்ள இரண்டு தேர்வுக் குழுக்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. மாணவர்கள் தாம் சேர விரும்புகிற கல்லூரிகளைத் தமது விருப்பு வரிசை முறையில் குறிப்பிட்டு ஒரே ஒரு விண்ணப் பத்தை மட்டும் பொதுத் தேர்வுக் குழுவிற்கு (ஆண்கள் கல்லூரிக் காவது, மகளிர் கல்லூரிக்காவது) அனுப்பிவைக்க வேண்டியிருக்கும். ஒரே சமயத்தில் பல்வேறு கல்லூரிகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்வதில் மாணவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகளை இந்த ஏற்பாடு பெரு மளவில் குறைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த நடப்புக் கல்வி ஆண்டில் இத்திட்டம் செயல்படுவதில் ஏற்பட்ட அனுபவத் தைக்கொண்டு, வரும் கல்வி ஆண்டில் ஏனைய மாவட்டங்களுக்கும் இம்முறையை விரிவுபடுத்தும் வாய்ப்புகளைப் பரிசீலிக்க அரசு கருது கிறது.

சென்னை மாநகரிலும், பிற பெரிய நகரங்களிலும் உள்ள தெரிந் தெடுத்த ஒரு சில பள்ளிகளில்தான் சேர வரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக உள்ளது. அதற்கு முக்கிய காரணம், பெற்றோர்கள் குறிப்பிட்ட சில பள்ளிகளில்தான் தமது பிள்ளைகளைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று கருதுவதும், இப்பள்ளிகளில் போதிய இட வசதியின்மையுமேயாகும். உண்மையில், இம்மாநிலத்தில் பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் கடந்த ஆண்டில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆதாயமற்ற அளவிற்குக் குறைந்திருந்தது.

ஒரு பள்ளியில் ஒரு வகுப்புப் பிரிவில் இருக்க வேண்டிய மாணவர் களின் உயர்ந்த அளவு எண்ணிக்கை 40 ஆகும். ஆயினும், அந்த எண்ணிக்கைக்கு மேற்பட்டு மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள பள்ளிகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. ஒரு வகுப்புப் பிரிவில் உள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாயிருந்து அப்பிரிவை இரண் டாகப் பிரிப்பது தேவையானல் அது அவ்வாறே பிரிக்கப்படுகிறது. ஆனல், போதிய இடவசதியின்மையே பெரும் பிரச்சினையாக உள்ளது. அதிக எண்ணிக்கையுள்ள மாணவர்களின் இடவசதிக்காக இயன்ற இடங்களில் எல்லாம் தற்காலிகக் கொட்டகைகள் அமைக்கப் படுகின்றன.

கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த ஆய்வு அதிகாரிகள் தங்கள் அதிகார வரம்பிலுள்ள பள்ளிகளில் மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப் படுவது குறித்து விழிப்புடன் கண்காணித்து தேவையான இடங்களில் எந்த மாணவர்களுக்கும் அனுமதி மறுக்கப்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள அவர்கள் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள் கின்றனர்.

இவ்வாறு, நமது மாநிலத்தில் கல்லூரிகளிலும் பள்ளிகளிலும் மாணவர்கள் சேர்ந்து படிப்பதற்குப் போதிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கத் தேவையான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அரசு மேற்கொண்டுள்ளது என்பது புலனாகும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, the Hon. Minister in his answer had not given an indication as to what steps were taken by this Government to exactly assess the problem of the increase in the admission to colleges and high schools. I want to know whether that problem has been assessed and whether remedial measures proportionate to that problem have been taken. Of course, the Hon. Minister gave statistics which shows that there are increasing opportunities for students this year than last year. But the problem has also become commensurately much more than last year. Even for the VI Standard students are not able to get admission. That is the position. Because of the serious situation, several parents are also feeling why their sons and daughters are Passing. The moment they pass, the probler begins t ocrop up. Will the Hon. Minister give soue indication before the addission period is over because still it is possible to admit some boys and girls? What steps have been taken by this Government to assess the problem and then institute remedial measures?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஆண்டுதோறும் துவக்கப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப்பள்ளிகள், கல்லூரிகள் போன்றவற்றில் பிரிவுகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டு, விரிவுபடுத்தப்பட்டு இடவசதிகள் செய்யப்பட்டு, நெருக்கடி தீர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. முன்கூட்டியே எவ்வளவு பேர் வரக்கூடும் என்பதைத் தீர்மானித்து அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் விரிவுபடுத்தப்படுகின்றன. அதில் நெருக்கடி ஏற்படுவதற்கு முக்கிய காரணம் சில குறிப்பிட்ட பள்ளிகளில்தான், சில குறிப்பிட்ட கல்லூரிகளில்தான், சில குறிப்பிட்ட பிரிவுகளில்தான் தங்கள் பிள்ளைகளைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று பெற்றோர்கள் விரும்புகிறார்கள். அதனால்தான் சில குறிப்பிட்ட பள்ளிகளில் இட நெருக்கடி ஏற்படுகின்றது. பிறகு ஒரு மாதம் கழித்துப் பார்த்தால், பல இடங்கள் காலியாகவே இருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டுகூட 74 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட இடங்கள் காலியாக இருந்தன.

அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் 8-வது படித்துவிட்ட பிறகு 9-வது வகுப்பில் சேருகின்றபொழுது கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு பள்ளியில் 6, 7, 8-வது வகுப்புகள் வரை படித்துவிட்டு, பின்னர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் 9-வது சேர வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. தங்கள் பள்ளியில் 6, 7, 8-வது வகுப்பு படித்துவிட்டு வருகின்ற பிள்ளைகளை 9-வது வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். தங்களுடைய பள்ளியின் மாணவர்களுக்கு இடம் கொடுத்துவிட்டு மீதி இடமிருந்தால், பின்னர்தான் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். ஆகவே, 9-வது வகுப்பில் இட நெருக்கடியைப் போக்க, 9, 10, 11-வது வகுப்புகள்

கொண்ட அளவிலே சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அமைக்கலாம் என்றும், அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளில் 6, 7, 8-வது வகுப்புகள் இருக்காமல் செய்யலாம் என்றும் ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, இயக்குநர் அவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை ஆராயும்படி கல்வி இயக்குநர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். எந்தெந்த இடங்களில் வசதி ஏற்படுகிறதோ அங்கெல்லாம், சென்னையில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் 9, 10, 11-வது வகுப்புகள் கொண்ட உயர்நிலைப்பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற குறிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால் இட நெருக்கடி தீரும், ஓரளவுக்கு இட நெருக்கடியைத் தவிர்க்கலாம் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

(4) அரசினர் தீர்மானம்.

தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டு வாரியத்திற்கு தேர்தல்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, "1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் குறித்த சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 31/1959) 8-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (f) பகுதியின்கீழ், வேளாண்மைத் துறையில் 1968, பிப்ரவரி, 21-ம் நாளன்று வெளியிட்ட 438-ம் எண் ஆணையில் கண்டுள்ளபடி அரசினர் அமைத்த தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டு வாரியத்தின் உறுப்பினர்கள் பதவியில் ஏற்பட்ட வெற்றிடங்களில் நியமனம் செய்வதற்கு–1. திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, எம்.எல்.ஏ., 2. திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி, எம்.எல்.ஏ., 3. திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன், எம்.எல்.ஏ. ஆகிய உறுப்பினர்களை மேற்படி வாரியத்தின் உறுப்பினர்களாக இப்பேரவை தேர்ந்தெடுத்தபடியினாலும்,

5—1—1971-ம் நாளன்று சட்டப் பேரவை கலைக்கப்பட்டதன் காரணமாக மேற்கண்ட பிரிவின் (2) உட்பிரிவைச் சேர்ந்த (f) பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ள உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் 5—1—1971-ம் நாளன்று முடிவடைந்துவிட்டபடியாலும்,

1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் குறித்த சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 31/1959) 8-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் f) பகுதியையொட்டி, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் ஒரு நாளன்று மேற்கண்ட வாரியத்தின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி சட்டப்பேரவையின் மூன்று உறுப்பினர்களை இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(5) அறிவிப்பு.

தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டு வாரியத்திற்கு தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானத்திற்கிணங்க, தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டு வாரியத்திற்கு தேர்ந்தெடுப்பதற்கான வேட்பாளர்

1971 ஜூலை 9]

நியமனத் தாள்கள் 13—7—1971 செவ்வாய்க்கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்குச் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். நியமனத் தாள்கள் வேண்டுவோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நியமனத்தாள்கள் 14—7—1971 புதன்கிழமை காலை 11 மணிக்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். விலகிக் கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 15—7—1971 வியாழக்கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப் பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது மூன்றுக்கு மேற்படுமாயின் 16—7—1971 வெள்ளிக்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே உறுப்பினர்கள் ஓய்வறையில் வாக் கெடுப்பு நடைபெறும்.

(6) 1971–72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக் கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 13—கல்வி.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

"கோரிக்கை எண் 13—கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 83,12,49,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, to discuss about the need to give free education upto the Degree Courses to all, I move the cut motion standing in my name :

"That the allotment of Rs. 83,12,49,200 under Demand No. 13—Education, be reduced by Rs. 100."

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, தனியார் கல்வி நிறுவனங் களை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 13—கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 83,12,49,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need for providing security of tenure of service for the tutors of Government as well as Aided Colleges, I move the cut motion standing in my name, namely,

"That the allotment of Rs. 83,12,49,200 under Demand No. 13—Education, be reduced by Rs. 100."

THIRU A. SUBRAMANIAM: Sir, to discuss the need to reorient the educational policy of the Government, I move the cut motion standing in my name, namely,

"That the allotment of Rs. 83,12,49,200 under Demand No. 13—Education, be reduced by Rs. 100."

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, to discuss about the changes to be made in the Elementary and High School Education to make them more useful, I move the cut motion standing in my name, namely,

"That the allotment of Rs. 83,12,49,200 under Demand No. 13—Education, be reduced by Rs. 100."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் அவர்கள் தீர்மானமும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்கு விடப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற விளக்கக் குறிப்புகள், @ ஏனைய குறிப்புகள் எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அவற்றின் மீது விவாதத்தைத் தொடங்குவதற்கு வசதி இருக்கின்ற காரணத்தினுல் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே அவற்றையும் இணைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு விவாதத்தைத் தொடங்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையின் முன்பாக வைத்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களையொட்டி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டில் கழிந்த ஆண்டைவிட சில கோடி ரூபாய் கல்வி மானியத்திற்காக அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 83 கோடி ரூபாய் வரையில் மொத்தத்தில் 23 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல தன்மை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் 1966–67-ம் ஆண்டுகூட 44 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது. நிதிநிலை அறிக்கை அப்போதிருந்த அடிப்படையிலே 22 சதவிகிதம் ரூபாய் கல்விக்காக அப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 1966–67-ம் ஆண்டிலே புகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வித் திட்டம் அமலாகாத நிலைமை இருந்தபொழுது கூட கல்விக்காக 22 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இன்றைக்கு 23 சதவிகிதம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது அதிகமாக இப்பொழுது இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுவதற்கு இல்லை. இருந்தாலும்கூட எவ்வளவு நிதியை ஒதுக்கினலும் நம்முடைய நாட்டிலே

@ 418–479 பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1971 ஜுலை 9] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கல்வி எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று சிந்தித்துப் பார்க்கின்ற பொழுது கல்வியின் தரம் வரவரக் கீழ்நிலையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதை நான் கூறவில்லை.

நம் மாநிலத்தினுடைய சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கையைப் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதிலே கல்வியின் தரம் எப்படி இருக்கிறது என்பது எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் உயர் பட்டதாரிகளின் ஆங்கில அறிவு போதுமான அளவிற்கு இல்லை, தமிழ்மொழி அறிவும் போதுமானதாக இல்லை, அடிப்படையான விதிமுறைகள்கூடத் தெரியவில்லை, மற்றும் பல பாடங்களிலும் நிலைமை அதுதான் என்று அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுக்காண்டு கல்வியின் தரம் குறைந்துகொண்டே வருகிறது; எனவே இதிலே நல்ல நிலைமையில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றுள்ள நிலையில் நாம் ஆரம்பப் பள்ளிவரையிலும்தான் கட்டாயக் கல்வித் திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். எங்கள் பிரதேசத்திலே 1947-ம் ஆண்டிலே இருந்து கட்டாயக் கல்வித் திட்டம் நிலவியிருக்கின்றது. வளர்ந்து வருகின்ற சமுதாயத்திலே 1971-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகும்கூட ஆரம்பக் கல்விதான் கட்டாயக் கல்வியாக இருக்கின்றது. அதனை எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையிலும் என்று உயர்த்த வேண்டுமா இல்லையா என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இன்றைக்குள்ள கல்வியின் தரம் குறைவதற்குக் காரணம் ஆரம்பப் பள்ளியின் நிலைமைகள் மோசமாக இருப்பதுதான் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே பார்த்தால் ஆண்டுக் காண்டு பயிற்சிப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது. 1966–67-ம் ஆண்டில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் 145 இருந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு சிறுர் பள்ளிகள் ஐந்தையும் சேர்த்து 139 பள்ளிகள் தான் இருக்கின்றன என்பது இந்த அறிக்கையிலே காணப்படுகின்றது. அது மட்டுமல்ல.

1965–66-ம் ஆண்டில் இருந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை என்ன, இன்றுள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை என்ன என்பதைப் பற்றிய விவரங்கள் இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை. 1966–67-ம் ஆண்டில் இருந்ததைவிட இப்போது எண்ணிக்கை குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். கல்வி பயில்கின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருந்தாலும் பள்ளிக்கூடங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து இருந்தாலும் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயில்கின்ற ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துவருகிறது என்று சொன்னால் கல்வியின் தரம் நம்முடைய நாட்டில் உயர்வதற்கு வழியில்லை. எனவே பயிற்சிப் பள்ளிகள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் ரேஷியோவை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இப்பொழுது இருப்பதை மாற்றியமைத்து 30 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற அடிப்படையில் ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1971 ஜூலை 9

இந்த கழிந்த ஆண்டைவிட பல தலைப்புகளில், மதிய உணவு, படிப்பு உதவித் தொகை, ஆங்கில மொழி பயிற்றுவிக்கும் இயக்கம், கட்டட வேலை, தொடக்கப் பள்ளி நூலகம் இப்படிப் பல்வேறு தலைப்புகளில் நிதி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கில மொழி பயிற்றுவிக்கும் இயக்கத்திற்கு உள்ள மானியத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும், அதோடு தொடக்கப்பள்ளி நூலகத்திற்கு உதவித் தொகை கொடுப்பது கடந்த சில ஆண்டுகளாக இருந்தது, இப்பொழுது அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது; எனவே அதை மீண்டும் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் பழகு ஆசிரியர்கள் திட்டம் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே தொழில்பழகு ஆசிரியர் திட்டம் பற்றிச் சொல்லி 6,500 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் திட்டம் நிறை வேற்றப்பட்டு விட்டது என்று கூறியுள்ளார்கள். ஆனால் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது 1970–71-ம் ஆண்டில் அரசு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட இந்தத் திட்டத்தின்படி 3,400 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற தகவலைக் காண்கிறோம். ஏன்? 6,500 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக் கப்பட்டு இருக்கிறது என்றால் இந்த அறிக்கையிலே 3,400 பேர்களுக் குத்தான் வேலை கிடைத்திருக்கிறது என்றால் மீதி 3,500 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்காததன் காரணம் என்ன? பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இல்லையா? கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம் நிதி வசதி சரியாக இல்லாததினால் படிப்படியாகத்தான் செய்ய வேண்டு மென்று சொல்லலாம். நிதிநிலை சரியாக இல்லையென்றால் இந்தத் திட்டம்தான் எதற்கு? 1970–71-ம் ஆண்டிலே அமலாக்கப்படும் என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது. 1971–72 ஆம் ஆண்டிலேகூட அதைப்பற்றி நாம் விளம்பரம்தான் கொடுத்திருக்கிறோம். 1970–71-ம் ஆண்டிலே சொல்லியபடி 1971–72 லேகூட 6,500 பேர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்காத நிலையில் 1971–72-ல் மேலும் 6,500 ஆசிரியர்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விளம்பரம் தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

கல்லூரிப் பயிற்சி மொழித் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். கடந்த ஆண்டு பயிற்சி மொழிபற்றி ஆராய முதலியார் குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கையின்படி அரசாங்கம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதைப் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் அரசு ஒன்றை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். மாணவர் களிடையே தமிழ் பயிற்று மொழிக்கு ஆதரவு இருக்கிறதா அல்லது ஆங்கிலப் பயிற்றுமொழிக்கு ஆதரவு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் கடந்த ஒரு சில தினங்களுக்கு முன்பாக பத்திரிகையிலே வந்த தகவலைப் பார்த்தால் தெரியும். சென்னை நகரிலே 1 சதவீதம் மாணவர்கள்கூட தமிழைப் பயிற்றுமொழியாக எடுக்கத் தயாராக இல்லை. மேலும் 5 ஆயிரம், 6 ஆயிரம் மாணவர்கள் ஒரு கல்லூரியில் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கின்றனர். அதிலே ஒருவர்கூட தமிழ் பயிற்றுமொழியை எடுத்துக்கொள்ள முன்வரவில்லை என்றும் செய்தி

1971 ஜூலை 9] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

வந்திருக்கிறது, அதை அமைச்சர் அவர்களும் அறிந்து இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆங்கிலத்தைப் பயிற்றுமொழியாகக் கொள்வதற்குத்தான் நூற்றுக்கு நூறு மாணவர்களும் முன்வருகிறார்கள். எனவே அதற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். மறைமுகமாகத் தமிழைத் திணிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. தமிழிலே பட்டப்படிப்பு எடுத்துப் படிக்கின்றவர்களுக்கு ஆண்டுக்கு 150 ரூபாய் மானியமும் புகுமுக வகுப்பிலே தமிழை எடுத்துப் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு ஆண்டுக்கு 50 ரூபாய் மானியமும் கொடுப்பதாக விளம்பரம் செய்தும்கூட மாணவர்கள் தமிழ் பயிற்றுமொழித் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்றால் அரசு அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

ஆட்சிமொழித் திட்டத்தைப்பற்றியும் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இருமொழித் திட்டத்தைத்தான் இந்த அரசு கையாண்டு இருக்கிறது. ஆனால் இந்தியாவை எடுத்துக் கொண்டால் அரசியல் சாஸனத்தின்படி இன்று நாட்டின் ஆட்சி மொழி இந்தியாக அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் நேரு அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதி நமக்கு இருக்கிறது. நாம் ஒரே முகமாக, ஒரே குரலாக, ஒரே கோரிக்கையாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். நேரு அவர்களின் வாக்குறுதியைச் சட்டமாக்கிவிட வேண்டுமென்று. அதற்காக அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படாத வரையிலும் இந்திதான் இந்த நாட்டின் ஆட்சி மொழி. கடந்த மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக வருங்கால சந்ததிகளின் வாழ்க்கைக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிற ஆட்சிமொழித் திட்டத்தைப் பற்றியே இந்த அரசாங்கம் சற்றும் சிந்திக்கவில்லை.

நேரு அவர்களின் வாக்குறுதியைச் சட்டமாக ஆக்க அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த கழிந்த 4 ஆண்டுகளிலே இந்த அரசு எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. அது வருங்கால சந்ததியினருக்குப் பெரிய தீங்காக விளையும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மத்திய உள்துறை அமைச்சரவர்கள், சமீபத்தில் ஒரு சுற்றறிக்கை வெளியிட்டிருந்ததை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் விரும்புகிறேன். அதாவது, உள்துறை அமைச்சரவர்கள், இந்தி தெரியாத அதிகாரிகளும்கூட தங்கள் சிப்பந்திகளிடம் தங்களுக்கு அனுப்பும் ஃபைல்கள் இந்தியில் இருந்தால் அதற்கு ஆங்கில ஆக்கம் கூட அனுப்ப வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கக்கூடாது, அப்படிச் செய்தால் கண்டிக்கத்தக்கது என்று சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மத்திய சர்க்கார் இந்த நாட்டிலே இந்தி விரைவில் வந்துவிட வேண்டுமென்றும், எல்லா நிர்வாகமும் இந்தியில்தான் இருக்க வேண்டுமென்றும் முயற்சியெடுக்கும்பொழுது நமது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாட்டிலுள்ள வருங்கால மக்களின் வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரையில் இவர்களுக்கு இந்த மொழிக்கொள்கையினால் என்ன தீங்கு விளைகிறது,

விளையப்போகிறது என்பதைச் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை, முதலமைச்சரவர்களை, கல்வியமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை யூனிவர்சிட்டியைப் பொறுத்தவரையில் அதன் கீழ் இருக்கும் கல்லூரிகளில், குறிப்பாக பாளையங்கோட்டை, நாகர் கோயில் பகுதிகளுக்கு யூனிவர்சிட்டி செண்டர் அமைக்க வேண்டிய தேவையை இந்த அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்திருக்கும் என்று கருது கிறேன். யூனிவர்சிட்டி செண்டர் அமைத்தால் கல்வி விருத்தியடை யும், இல்லையென்றால் எதற்கெடுத்தாலும் மதுரைக்குச் செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. ஆகவே, பாளையங்கோட்டை யிலும், நாகர்கோயிலிலும் யூனிவர்சிட்டி செண்டர்கள் அமைக்கும் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையிலே இலவசக் கல்வி அளிக்கிறோம். ஆனால் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சை எழுதும் மாணவர்கள் இன்னமும் சம்பளம், கட்டணம் செலுத்தத்தான் வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. அண்டை மாநிலங்களில், உதாரணத்திற்கு கேரளாவில் இன்றைக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சை எழுதக் கட்டணம் தேவையில்லை என்ற விதிமுறையை வகுத்திருக் கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் நமது அரசாங்கமும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சைக்கான கட்டணத்தை, இலவசக் கல்விக்கொள்கையை ஏற்றிருக்கும் நாம் பரீட்சைக்கான கட்டணத்தைத் தவிர்க்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் அரசாங்க ஆரம்பப் பள்ளிகளை, சாதாரண மாகக் கூடியவரையில் எங்கெங்கு தேவைப்படுகிறதோ அங்கே உயர் நிலைப்பள்ளிகளாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். அது நல்ல கொள்கைதான். ஆனால் இந்த முறையில் அரசாங்க ஆரம்பப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப்பள்ளிகளாக மாற்றும்பொழுது அதாவது அதன் அருகாமையில் இருக்கக்கூடிய தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளியில் நிர்வாகம் மோசமாக இருப்பதால் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்று கிறோம். அப்படி உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றும்பொழுது பக்கத்திலுள்ள தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். 10 வருடங்கள், 15 வருடங்கள் வேலை செய்த அங்கிருக்கும் ஆசிரியர்கள், அருகாமையில் அரசாங்க உயர் நிலைப்பள்ளி வருவதால் மாணவர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்து, அவர்களுக்கு வேலையிழப்பு ஏற்படுகிறது. அன்றைக்குக் கேள்வி நேரத்தில் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், மாற்றுவேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று. நான் கோருவது மாற்று வேலை அல்ல. இவர்கள் எந்தத் தினத்தில் பள்ளியில் வேலை இழக் கிறார்களோ அதேதினத்திலிருந்து அந்தச் சர்வீசையும் சேர்த்து அரசாங்கத்தில் வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தி ஆசிரியர்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. இரு மொழிக்கொள்கையின் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்ட ஏறத்தாழ 600 இந்தி ஆசிரியர்கள் இன்றையதினம் வேலைவாய்ப்பில்லாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, எங்கள் பகுதியில் மலையாள பண்டிட்ஸ் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு சிக்கலான நிலை இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கொள்கைப்படி உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பாடம் எடுக்கும் தமிழாசிரியர்கள் செகண்ட் கிரேட் பண்டிதர்களை முதல் தர பண்டிதர்களாக உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நிலை மலையாள பண்டிட்ஸ்-க்கும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to bring a few points about the Anglo-Indian Education, to the attention of this House with your kind permission. The educational system of Tamil Nadu enjoys high and good reputation all over India and I feel that a good share of this reputation has been built over the years because of the high standard of Anglo-Indian schools. They have a tradition and they have a stability and also they are India-wide and have therefore the added advantage of this sense of stability all over the country and also in the State.

We find, Sir, when we take out the grants that have been allotted to our schools, that only the teaching grant has been enhanced and that too only by a sum of Rs. 74,400. We have 46 schools and if this sum of Rs. 74,400 is shared among the 46 schools, each school would get a meagre average sum of about Rs. 1,600. Clearly this is not what is intended. What I think, is intended would be that some schools would get the teaching grant and others would not.

Then, Sir, because of the recommendations of the Pay Commission and the new scales of pay, all the schools have to comply with the new rules and give enhanced scales of pay to the teachers. It is naturally difficult for the schools to suddenly raise this amount at short notice. I have been informed that schools have been finding it difficult to meet the new scales of pay. We do not wish to indiscriminately raise fees. This would cause added problems. Yet, what are the schools to do if they do not have any extra funds with which to meet this new emergency.

Then, Sir, with regard to the grants for our Boarding section, we find that there is neither one single naya paise less nore one single naya paise more and yet these schools have been suffering with cuts to the grants over a period of years. The fact that it has not been cut further is something for which we should be grateful. They (the schools) are managing it with a shortened budget.

The difficulty that confronts the managers and headmasters of orphanages is very grave indeed and they have made sufficient representations regarding this matter.

Then, Sir, we have a great problem in the person of the Government Auditor. This gentleman is probably a very good auditor but he does not confine his work to audit only. He comes

with an axe in his hand and looks for any faults in schools. For example, a school might have received permission to employ a certain type of teacher. In the following year the school is given permission to continue the services of the same teacher and this happy condition continues for a few years. Then comes the Government Auditor. He finds out that this school has been employing this teacher for many years and then down comes the axe. He orders that the school should lose its grant of Rs. 8,000, Rs. 10,000, Rs. 11,000 or any figure he likes. Sir, the punishment should fit the crime and where the employment of a teacher and the cutting of a grant, find a common meeting ground is hard to discover. So, Sir, some precaution should be taken so that schools do not find themselves in this awkward position of losing their grants because at some previous time they had received the permission to employ such and such teachers.

With regard to our examinations we find that whereas Rs. 25,000 was previously sanctioned, we only have Rs. 21,000 and that represents a cut of Rs. 4,000. These examinations have been run on very little money and I do know that the Department has found it most difficult to manage on what they receive. In fact they run two examinations now, including the April supplementary examination. So, Sir, I feel that this amount should not be taken away.

Also, Sir, the Chief Superintendent and the Assistant Superintendent should be paid on a par with their S.S.L.C., counterparts. I am told that they are paid less.

A word about the 'destitute' grant. Some of our orphanages, perhaps all, receive "the 156 Grant" for destitute children, that is, children who are entirely in the care of the schools. These children, if they fail, lose their grants. Yet, Sir, these orphanages were built for such children. The Government stretches out its long and timely arm to provide "the 156 Grant." Being a destitute child, he has been brought up perhaps under certain great disadvantages. Malnutrition is no doubt there.

Therefore, a child like this cannot give his best performance and that is why the child cannot keep up with the rest of his class. I feel very strongly, Sir, that some other method should be thought out in order to deal with this type of case. That grant should not be cut when he has failed, but rather give him the grant (as it were). An age limit may be prescribed, perhaps. I think that it should be talked out by a few expert people who are dealing with these cases. But it has been brought to my notice that so many children suffer because of this cutting of the grant at the stage when the child fails. The child must either be sent out of school which is not advisable or he has to be an entire liability on the school, which the school already finds difficult to bear. So, Sir, I would urge that something should be done in this matter.

1971 ஜூலை 9] [Thirumathi Alda M. Fowler]

Before I close, I would like to state one more thing. That is, the selection grade which applies to Government schools should be made available for the Anglo-Indian Schools also. Senior teachers, when they come to a certain grade are put on to this selection grade. This does not hold good in our schools. So, I would urge that it is a matter for your kind consideration later on.

Sir, I feel that in our schools you have something of which the State should be proud. The schools should have encouragement and confidence so that the progress of the whole State could go hand in hand with the other education system along side the school under the Anglo-Indian Code of education. I feel, Sir, that you can receive so much more from these schools if they have confidence, instead of having a fear complex, wondering if at some time a big axe will come down upon them and they be asked to go without their grants. I feel, Sir, that a happy atmosphere should prevail and I hope that the Hon. Minister for Education would do all he can to encourage this. Thank you, Sir.

* திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்வி மானியத்தின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கல்விக் கோரிக்கை சம்பந்தப்பட்ட அறிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது 1959–60-ல் கல்விக் காகச் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 15.15 கோடி என்றும், 1971–72-ல் ரூ. 81.84 கோடி என்றும் காண்கிறோம். இந்தப் பெரு மளவுக்குக் கல்விக்காகச் செலவிட இந்த அரசு முன்வந்துள்ள மைக்காக நிச்சயமாக நாம் பாராட்டத்தான் வேண்டும். மொத்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கல்விக்காகச் செலவிடப்படக்கூடிய தொகை யில் 23 விழுக்காடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். உண்மையிலேயே இது ஒரு நல்ல முன்னேற்றம் என்றாலும்கூட இன்னமும் இது போதாது என்ற குறையையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால், கல்விதான் ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கக் கூடியது. கல்வியைக் கொண்டுதான் ஒரு சமுதாயம் முன்னேற்றம் அடைந் திருக்கிறதா, பிற்போக்கில் இருக்கிறதா என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். மேலைநாடுகளோடு நமது நாடும் பீடுநடை போட்டு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்று சொன்னால் நூற்றுக்கு நூறு கல்வியறிவு பெற்றவர்களாக ஆகவேண்டும். ஆகவே, கல்விக்காக எத்துணை செலவு செய்தாலும், அது நியாயமான செலவு, வரவேற் கத்தக்க செலவு என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பிறகு 39 சதவிகிதந்தான் நம் மாநில மக்கள் கல்வி பெற்றுள்ளார்கள் என்பதையும் நான் இங்கு சுட்டிக் காட்டி, இது போதாது, நிச்சயமாக வெகு விரைவிலேயே நமது மாநில மக்கள் அனைவரும், நூற்றுக்கு நூறு கல்வி பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும்; அப்போதுதான் நம்முடைய நாடு உயர்ந்த முன்னேற்றத்தை அடையும், நம்மிடையே புது மறுமலர்ச்சி ஏற்படும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது தொடக்கப் பள்ளிகளைப் பற்றிப் பார்க்கும்போது 1966–67-ல் 31,157 என்ற எண்ணிக்கையாக இருந்தது தற்போது 1971–72-ம் ஆண்டில் 31,881 என்ற அளவுக்குத்தான் உயர்ந்திருக் கிறது. ஐந்து ஆண்டுகளில் 724 பள்ளிகள்தான் கூடியிருக்கின்றன. தொடக்கப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே முப்பதாயிரத்துக்கு மேல் என்று சொல்லும்போது ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கிற உயர்வு அவ்வளவு சந்துஷ்டி தருவதாக இல்லை. ஒரு பகுதியில் 20 வீடுகள் இருந்தால்கூட ஒரு தொடக்கப்பள்ளி திறக்கப்பட வேண்டும் கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்ற பழ மொழியை மாற்றி பள்ளிக்கூடம் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க கூடாது என்ற சூழ்நிலையைத் தமிழகத்தில் உருவாக்கக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் திட்டத்தில் அரசின் குறுக்கீடுகள் கூடாது. நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு அவ்வப்போது கல்வி அமைச்சர்கள் மாறும் போது அவர்களுடைய கொள்கையை புகுத்துவதால், கல்வி திட்டத் தில் மாறுதல் ஏற்பட்டு இருப்பதைக் கண்டோம். இதனால் மாணவர் கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நம் மாநில மக்கள் பாதிக்கப்படு கிறார்கள். கல்வி திட்டத்தில் அடிக்கடி மாறுதல் ஏற்பட்டு வருவது கல்வி திட்டத்திற்கு உகந்தது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள் கிறேன். அப்படி நீண்டகாலமாக இருந்து வரும் கல்வி திட்டத்தில் புதுமையைப் புகுத்தவேண்டுமானால், கல்வியில் வல்லுனராகவும், அறிஞராகவும், கல்விக்கென்றே தங்களுடைய வாழ்வை அர்ப்பணித்த பெரியோர்களாகவும் கொண்ட ஒரு குழுவை அரசு அமைத்து, அவர்கள் கொடுக்கும் கல்வி திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். அமைச்சர்கள் மாறினாலோ, அல்லது, அமைச்சரவை மாறினாலோ அந்தக் கல்வி திட்டம் மாறக்கூடாது என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம் நாட்டின் வருமானம் தினசரி நபர் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கும் குறைவாக இருக்கிறது என்று அறிவோம். இவ்வளவு ஏழ்மை நிலை யிலுள்ள இந்த நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு உகந்த கல்வி திட்டம் ஏழை மக்கள் படிக்கும் கல்வி திட்டத்தை அரசு ஆராய வேண்டும். நம்முடைய அரசாங்கமே இப்போது புத்தகங்களை அச்சிடும் பணியில் ஈடுபட்டு, வினியோகித்து வருகிறது. அதில் மிகுந்த சிரமங்கள் இருக்கின்றன. கல்விக்கூடங்கள் திறந்த பிறகு கூட புத்தகம் கிடைக் காமல் இருக்கும் சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்த புத்தகம் வெளியிடும் விஷயத்தில் அரசாங்கம் தலையிடாமல், அரசாங்கம் ஒரு கண்காணிப்பாளராக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்படும்போது, மாணவர்கள் கையில் புத்தகம் கிடைக்கும் வகையில் போதுமான வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த டெக்ஸ்ட் புக் குழுவிலே, கற்று அறிந்த முஸ்லீம்களுக்கும் இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை நான் ஏன் சுட்டிக் காட்டுகிறேன் என்றால், முஸ்லீம் மத ஆசிரியர்களைப் பற்றியும், நபிகள் நாயகத்தைப் பற்றியும், பாட புத்தகங்களில்

1971 ஜூலை 9] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

தவருன, உண்மைக்கு புறம்பான செய்திகள் சில சமயங்களில், அவர்கள் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ அமைந்து விடுகின்றன. முஸ்லீம் மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நன்கு படித்த பெரியோர்கள் இந்த டெக்ஸ்ட் புக் குழுவிலே இருந்தால் இம்மாதிரியான தவறுதல்கள் ஏற்படாது பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாடு செகுலர் ஸ்டேட் என்று ஒப்புக்கொள்கிறேன். அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும். மத சார்பற்ற நாடு என்று சொல்கிறபோது, ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தைச் சார்ந்த நாடு அல்ல என்று சொல்லலாமே தவிர, மதமே இல்லை என்று சொல்வதற்கு இல்லை. நான் அப்படித் தான் கருதுகிறேன். அந்த முறையில் இந்த நாட்டு மக்கள் சன்மார்க்கக் கல்வி கற்காததால் ஏற்பட்டு இருக்கும் தன்மையைப் பார்க்கிறேம். மாணவர்கள் புரட்சி, கிளர்ச்சி இவைகளில் ஈடுபடுகிற தன்மையைப் பார்க்கிறேம். அதனுல் சில பள்ளிக்கூடங்கள் கொளுத்தப்படுகின்றன, பொருள்கள் எரிக்கப்படுகின்றன, பொது சொத்துக்கள் நாசமாகின்றன. அப்படி ஏன் எரிக்கப்படுகின்றன என்று பார்த்தால், நன்கு சிந்தித்துப் பார்த்தால் அந்த மாணவர்களுக்கு மதத்தின் அடிப்படையில், சன்மார்க்க நெறி போதிக்கப்படாததால் என்பது புரியும். அம்மாதிரி போதனைகள் இல்லாததால் தான் இப்படிப்பட்ட தீய எண்ணங்கள் மாணவர்கள் மனதில் ஏற்படுகின்றன என்று நான் பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இனி எதிர்காலத்திலிருந்து மாணவர்கள் விரும்பும் மதத்தில் சன்மார்க்கக் கல்வி அளிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனுல் மதசார்பற்ற ஆட்சித் தன்மைக்கு எந்த விதமான இழுக்கும் ஏற்படாது என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மாநிலத்தில் உள்ள ஆசிரியர்களின் நிலை பற்றி சிறிது கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஆசிரியர் இல்லாமல் பயின்றவர்கள் கிடையாது. நாம் அந்த ஆசிரியருக்கு செலுத்த வேண்டிய நன்றிக்கடனைச் செலுத்தியிருக்கிறேமா என்ருல், இல்லை. துரதிருஷ்ட வசமாக இன்று ஆசிரியர்கள்தான் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிருர்கள். என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் வெளி உலகத்தில் கண்யமுள்ள பிரஜைகளாக்கப்பட வேண்டும். அந்த ஆசிரியரின் துணை கொண்டுதான் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக, அதிகாரிகளாக எல்லோரும் வருகிருர்கள். அவர்களுடைய வருவாய் வெகு குறைவாக இருக்கிறது. அவர்கள் நியாயமான கண்ணியமான வாழ்வு வாழ மிகவும் சிரமப்படுகிருர்கள். ஆசிரியர்கள்மீது இந்த அரசாங்கம் கொஞ்சம் தயவு காட்டுகிறது என்பது உண்மைதான். இதுவரை காட்டிய இரக்கம் போதாது. அவர்கள்மீது தனிக் கவனம் செலுத்தி, ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்குப் போதிய மற்ற சலுகைகளையும் தரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1971 ஜூலை 9

கல்வி இலாகாவில் அதிகமான ரெட் டேபிசம் இருக்கிறது, சிகப்பு நாடாத் தன்மை இருக்கிறது. கல்வியமைச்சர் வருத்தப்படக் கூடாது. கல்வி இயக்குநரின் அலுவலகத்திற்கு நானும் திருவரம்பூர் சட்டமன்ற உறுப்பினரும் சென்று இருந்தோம். விசிடிங் கார்ட் கொடுத்து ½ மணி நேரம் ஆன பிறகுதான், அவர் எங்களை பேட்டி காண கூப்பிட்டார். இப்படி நாங்கள் ½ மணி காத்துக்கிடக்க வேண்டுமானால், அதுவும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே இந்த கதி என்றால், சாதாரண ஆள் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்தால் ஒரு ஆண்டு காலம் ஆனால்கூட பதில் வருவது இல்லை. அவர்கள் வேலை செய்யாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. செய்யக்கூடிய வேகம் மக்களின் மனதுக்கு திருப்தி அளிப்பதாக இல்லை. சிகப்பு நாடாத் தன்மை இருக்கிறது என்று தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வியமைச்சர் ஏதேனும் ஒழுங்கு முறை ஏற்படுத்தி வேலைகள் துரிதமாக நடத்த உத்தரவிடுவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

ஸ்ட்ரைக் பற்றிச் சொன்னார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே கடந்த ஆண்டிலே மாத்திரம் புகுமுக வகுப்பு மாணவர் கள் 4–5 மாதங்கள் ஸ்ட்ரைக் என்ற பெயரால் பள்ளிக்குச் செல்ல வில்லை. இதனால் 30 மாணவர்கள் புகுமுக வகுப்பில் தேறியிருக் கிறார்கள். சுமார் 20 சதவிகிதம் மாணவர்கள்தான் பர்ஸ்ட் கிளாசில் தேறியுள்ளார்கள். சுமார் 20 மாணவர்கள் செகண்ட் கிளாசில் தேறி யுள்ளார்கள். அந்த மாணவர்கள் மருத்துவ கல்லூரிக்குப் போக வேண்டுமானால் எப்படிப் போவார்கள்? இந்த ஸ்ட்ரைக் செய்ததால், நல்ல மாணவர்களும் குறைவான மார்க்குகள் வாங்கியுள்ளார்கள். ஏதோ சில மாணவர்கள் துஷ்டத்தனம் செய்தார்கள் என்பதால், எல்லா மாணவர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி சிலபேர் செய்யும் விஷமதனத்திற்காக கல்லூரியையே மொத்தக் கணக்காக மூடிவைப்பது நல்லதல்ல என்று பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாநிலம் பூராவும் விஷமத்தனம் செய்யும் மாணவர்களை தனியாக எல்லாம் பிரித்து, அவர்களுக்காக ஒரு தனி கல்லூரி அமைத்தால் நல்லது. ஒழுங்காக படிக்கும் மாணவர்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பள்ளப்பட்டியில் ஏறத்தாழ 5,000 முஸ்லீம்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் மத அனுஷ்டானத்தில் அதிக பற்றுக் கொண்டவர்கள். அவர்களுடைய பெண்களை தூரத்திலுள்ள பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்கு அவர்கள் விரும்புவது இல்லை. அதோடு அந்தப் பள்ளியில் ஆண், பெண் சேர்ந்து படிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே உள்ள பெண்கள் கல்வி அறிவு இல்லா தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தக் குறையைப் போக்க அரசு அங்கே ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆரம்பிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மான்யக் கோரிக்கைமீது பேச வாய்ப்பளித்த சட்டமன்ற துணைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

1971 ஜூலை 9]

* திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்: சட்டமன்ற பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த கல்வி மான்யத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப் பளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

கல்வி பற்றி நம்முடைய தமிழக அரசு நல்ல திட்டம் வைத்து இருப்பதாலும், கல்விச் செல்வம் எல்லோரும் பெறவேண்டுமென்கிற ஒரு நல்ல நோக்கத்தாலும், கல்விக்காக நம்முடைய கல்வி மான்யத்திலே அதிக தொகை ஒதுக்கியிருப்பதை உள்ளபடியே பாராட்டி, வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறோம். கல்வி பற்றி பழங்கால புலவர்கள்கூட பாராட்டி, கல்விச் செல்வத்தின் இன்றி யமையாமையை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். "வெள்ளத்தால் போகாது, வெந்தணலால் வேகாது, கள்வர்க்கோமிக அரிது; காவலுக்கோ மிக எளிது" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கல்வியின் பெருமையைப் பற்றி புறநானூற்றிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது "உற்றுழி உதவியும், உறுபொருள் கொடுத்தும், பிற்றை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றே" என்று தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கல்வியின் முக்கியத்துவம் உணர்ந்து நம்முடைய தமிழக அரசு கல்விக்காக 1971–72-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே ரூ. 81 கோடிக்கும் மேலாக தொகை ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்த்து அனைவரும் வரவேற்று பாராட்ட வேண்டியதொன்றாகும். அப்படிக் கல்விக்காக அதிகத் தொகையை ஒதுக்கியிருக்கின்ற தமிழகத்தில், 1961-ம் ஆண்டுக் கணக்குப் பிரகாரம், படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை யைப் பார்த்தால், அது 31.4 சதவிகிதம் இருந்தது. இன்றைக்கு அது 39.4 சதவிகிதமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பது நம்முடைய தமிழக அரசின் சாதனைகளில் அதையும் ஒன்றாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தியாவிலேயே இரண்டாவது மாநிலமாக இருக்கின்ற அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கல்வி மானியத்தில் பல்வேறு நல்ல பல அம்சங்கள் குறிப் பிடப்பட்டிருக்கின்றன. 1970–71-லிருந்து எட்டாம் வகுப்புக்கு வினாத்தாள்கள் பொதுவான அடிப்படையில் தயாரிக்கப்படுகின்றன; விடைத்தாள்கள் மாணவர்கள் படிக்கும் பள்ளிகளிலேயே திருத்துவது என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக வினாத்தாள்கள் தயாரிக்கப்பட்டு, பள்ளிகளிலேயே திருத்துவதாக இருந்தால், அது உண்மையிலேயே மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பாக அமையும். அந்த விடைத்தாள்களைத் திருத்துவதும் பொதுவான பல பள்ளிகளில் திருத்தும்படி செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் நலனுக்காக பல்வேறு நல்ல பல காரியங்களை நம்முடைய தமிழக அரசு செய்துவருகிறது. அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்தியும், இன்னும் பல சலுகைகளைக் கொடுத்தும் அவர்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறது. அதே போல, ஆசிரியர்கள் நலனுக்காக ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும், பணியில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் உதவியளிக்கும் திட்டம் போற்றத் தக்கதாக இருக்கிறது. இன்னும் ஆசிரியர்களுக்கு என்று ஒவ்வொரு

மாவட்டத்திலும், ஆசிரியர் இல்லம் அமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. இப்பொழுது வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ஆசிரியர் இல்லம், ஆசிரியர்களுடைய முயற்சியாலேயே அமைக்கப் பட்டு நடந்து வருகிறது. மற்ற மாவட்டங்களிலும் அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே பணிபுரியும் 20,000 ஆசிரியர்கள், மற்ற பணியாளர்கள் ஆகியோர்களை 1970 ஏப்ரல் முதல் அரசுப் பணியாளர்களாக சேர்க்கும் திட்டம் உள்ளபடியே ஆசிரியர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மன நிறைவையும் கொடுக்கும்; அவர்களிட மிருந்து வரவேற்பையும் அளிக்கும்.

484 கல்விச் சீரமைப்பு மாநாடுகள் நடைபெற்று, பொது மக்களும் மற்றவர்களும் நன்கொடையாக ரூ. 12 கோடிக்கு மேல் கொடுத்திருப்பது, பொது மக்கள் தாராளமாக கல்விக்காக எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

மாணவர்களுக்கு புகுமுக வகுப்புவரை இலவசக் கல்வி தொடர்ந்து அளிக்கப்படும் என்ற திட்டமும் போற்றிப் பாராட்ட வேண்டிய ஒன்று.

பயிற்சி மொழியைப் பொறுத்தவரையில், தமிழக அரசு நடந்து கொண்ட முறையை அனைவரும் போற்றிப் பாராட்டி வரவேற் கிறார்கள் என்றே நிச்சயமாக நம்புகிறேன். பயிற்சி மொழி விஷயத் தில் மாணவர்களுக்கு முழு உரிமை அளித்து, எதுவேண்டுமானாலும் எடுத்துப் படிக்க தமிழக அரசு திட்டம் கொடுத்திருக்கிறது. மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தில் படிக்க விரும்பினாலும், அல்லது தமிழிலே படிக்க விரும்பினாலும், அவர்கள் விருப்பப்படி படிக்கலாம் என்பதற்கு நம் தமிழக அரசு வழிவகை செய்திருக்கிறது. அதைத் தெளிவாக டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் தன் பரிந்துரையில் குறிப்பிட் டிருப்பதை தமிழக அரசு செயல் படுத்தியிருக்கிறது. எனக்கு முன் பாகப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் அதைப் பற்றிக் குறைபட்டார்கள். அதில் குறைபடுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

தெளிவாக நம் தமிழக அரசு குறிப்பிட்டிருக்கிறது. மாணவர்கள் எந்த மொழியிலே படிக்க விரும்புகிறார்களோ அந்த அந்த மொழியில் படிக்க வசதி செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசின் நோக்கம், தமிழகத்திலே ஆங்கிலமும், தமிழும் மட்டும்தான் போதிக் கப்பட வேண்டுமென்பதாகும். மேலும் இருமொழிக் கொள்கை தான் அரசின் நோக்கம் என்பதை திட்டவட்டமாக தெரிவித்திருக் கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், தமிழக அரசின் திட்டம் என்ன என்பதைத் தெரிந்துக் கொள்ளாத முறையில், இந்தியை ஆதரிப்பவர்கள் போல் கருதிக் கொண்டு பேசினார்கள்.

நாங்கள் என்றைக்கும் இந்தியை எதிர்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். அறிஞர் அண்ணா முதல் கலைஞர் வரை நாங்கள் எப்பொழுதும் இந்தியை எதிர்த்து வந்திருக்கிறோம். தமிழும், ஆங்கிலமும் இரு மொழிகளாக இருக்கும் என்றும், அதுவே நம் கொள்கையாகும்

1971 ஜூலை 9] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

என்றும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். "இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்பும் வரையில்" என்ற நேரு தந்த வாக்குறுதியின் அடிப்படையில் மத்திய அரசு நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று தமிழக அரசு அடிக்கடி முயற்சி எடுக்கிறது. அடிக்கடி தன் கண்டனத்தை மத்திய சர்க்காரிடம் பொழிந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அனைவரும் அறிவார்கள். ஆக அப்படி பயிற்சி மொழித் திட்டத்திலே தமிழக அரசு திட்டவட்டமான கொள்கை வைத்திருப்பதை நாம் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

தனியார் துறையில் ஆரம்பப் பள்ளிகளிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் படும் தொல்லைகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அதை அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். ஆகவே, அவற்றை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்தகைய பள்ளிகளையெல்லாம் அரசே ஏற்று நடத்த முன் வரவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வேலூரிலே இப்பொழுது இருக்கின்ற அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் பி.ஏ. வரையில் இருக்கிறது. அங்கே எம்.ஏ., எம்.எஸ்.ஸி. வகுப்புக்கள் துவங்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே போல, வேலூரில் பெண்கள் கல்லூரியில்லை. அப்படி ஒரு கல்லூரி இல்லாதது நீண்ட நாளாகக் குறையாக இருக்கிறது. ஆகவே பெண்கள் கல்லூரி ஒன்று உடனடியாக துவங்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய கனியம்பட்டித் தொகுதியில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு கட்டட வசதி இல்லாத நிலையிருக்கிறது. இன்னும் விரிஞ்சிப்புரத்தில் கட்டடம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் கட்டட வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தக் கல்வி மானியத்திலே இன்னும் பல பல்வேறு நல்ல அம்சங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழகத்திலே வெளியாகும் சிறந்த நூல்கள் ஆண்டுதோறும் 20 பொருள்களில் வெளியாவதை பாராட்டி, ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில், முன்பிருந்ததை மாற்றி, இரண்டு பரிசுகளாக 1,000, 2,000 என்று உயர்த்தியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

அனாதை இல்லங்கள் கல்வியறிவு ஊட்டும் விதத்தில் பணியாற்றுபவற்றிற்கு மாநில நிதியிலிருந்து உதவியளிக்கப்படும் என்ற திட்டத்தையும் பாராட்டி, வரவேற்று, இந்த வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வீ. கே. இராஜப்பிள்ளை: மாண்புமிகு மன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் மன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆனால் அதே சமயத்தில் கருத்துக்களைக் கூறும்போது, நிர்வாகத்திலே உள்ள சில சிக்கல்களை அல்லது எங்கள் தொகுதியில், அல்லது மாவட்டத்தில் உள்ள சில தவறுகளை எடுத்துக் கூறினால் ஒரு சில நண்பர்கள் முரண்பாடாக இருக்கிறதே என்று கூறுவது சரியில்லை என்கிற என் கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், எனது நண்பர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டது நாம் இந்தியை எதிர்க்கவில்லை என்றல்ல. மறைமுகமாக அவர்கள் குறிப்பிட்டது நாம் இந்தியைப் படிக்க வேண்டும், இந்தியைப் படித்தால்தான் இந்தியாவில் பிற மாநிலங்களோடு தொடர்பு கொள்ள முடியும், ஒத்துழைக்க முடியும் என்ற அர்த்தத்தில் கூறினார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் கூறியது போல், மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் நம் அரசு திட்டவட்டமான கொள்கையை வைத்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அப்படி ஏதாவது நமக்கு மத்திய அரசினால் தொல்லை ஏற்பட்டால், அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று நாம் மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்று வலியுறுத்தி வருகிறோம் என்பதையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இனி, அடுத்தபடியாக இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பொறுத்த வரையிலே நாம் பார்க்கிறோம். 1966–67-ல் சுமார் 4,428 லட்சம் ரூபாய்கள் கல்விக்காக செலவிடப்பட்டு வந்தது. இப்போது 1971–72-ல் சுமார் 8,313 லட்சம் ரூபாய்கள் செலவிடப்படவிருக்கின்றன வென்று அறியும்போது உண்மையிலேயே பெருமைப்படுகிறோம்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக் கொண்டால் இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு பல நல்ல திட்டங்களையும், பல நல்ல காரியங்களையும் கல்வியில் செய்திருக்கிறதென்றால் அது மிகையல்ல. சென்ற வருஷம் கூட எங்கள் மாவட்டத்திற்குத் தகுந்த நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இடைநிலைப் பள்ளிகள் உயர் நிலைப்பள்ளிகளாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். அதோடு கூட, பல பள்ளிகளுக்கெல்லாம் கட்டிடங்களும் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதையும் நாம் அறிவோம்.

இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பின்பு கல்விக்காக பல நல்ல திட்டங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாகப் பார்த்தால், திருவிதாங்கூர்–கொச்சியிலிருந்து கன்னியாகுமரி மாவட்டம் 1956-ல் பிரிந்து தாய்த் தமிழகத்துடன் சேர்ந்த பின்பு 1971-ம் ஆண்டு வரை தீராமல் இருந்த பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பிரச்சினை நல்ல முறையில் மாத்திரமல்ல, அவர்கள் எதை விரும்பினார்களோ அந்த முறையிலே சமீப காலத்தில் அதுவும் சென்ற இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு நல்ல முறையில் தீர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1971 ஜூலை 9] [திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை]

தமிழ் வித்வான்கள் பிரச்சினை 1956-லிருந்து இது வரை தீர்க்கப்படாமல் இருந்தது. அதையும் இந்த அரசு சுமார் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு தீர்த்து வைத்திருக்கிறது. அதிலே ஒரு சில குறைபாடுகள் மாத்திரம் இருக்கின்றன. அவற்றையும் அமைச்சர் அவர்கள் கூடிய விரைவிலே தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் வித்வான்கள் பிரச்சினை அரசாங்க பள்ளிகள் பொறுத்த வரையிலே தீர்க்கப்பட்டு விட்டது. அதே சமயத்தில் தனியார் பள்ளிகளில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு இந்த அரசாங்க உத்திரவை நீட்டிக் கொடுத்துவிட்டால் பிரச்னை முழுமையாகத் தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இடை நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் சம்பளங்களெல்லாம் உயர்த்தப்பட்டு அவர்கள் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் அதே சமயத்தில் இப்படியெல்லாம் நன்மை செய்திருக்கிற இந்த அரசாங்கம்—ஏதோ கவனமின்மை காரணமாகவோ அல்லது என்ன காரணத்தினலோ தெரியவில்லை—இந்த ஆண்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியான கன்னியாகுமரி தொகுதியில் இன்றிருக்கிற நிலைமை தவிர புதிதாக எந்த திட்டத்தையும் அமுல் நடத்தப்போவதாகத் தெரியவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போதுகூட இரண்டு நடு நிலைப் பள்ளிகளை உயர் நிலைப் பள்ளிகளாக ஆக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட கல்வி அதிகாரியும், சி.ஈ.ஓ. உயர் கல்வி அதிகாரியும் அந்தப் பள்ளிகளை ஏற்று நடத்துபவர்கள் 10 ஆயிரம் ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி, கட்டிவிட்டு நல்ல பெரிசோடு வந்த நேரத்தில் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் என்ன காரணம் கொண்டோ அதற்கு மாருக எழுதி ஒரு பள்ளியை உயர் நிலைப் பள்ளியாக மாற்ற முடியாது என்று உத்திரவிட்டுவிட்டார்கள். அந்த இடை நிலைப் பள்ளியை உயர் நிலைப் பள்ளியாக மாற்ற வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அனுதாபத்துடன் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பார்த்தால் சென்னை நகரத்திற்கு அடுத்தபடியாக கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தான் கல்வியில் இரண்டாவதாக நிற்கிறது என்பதை அறிவோம். அது போலவே ஜனத்தொகையை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட சென்னை நகருக்கு அடுத்ததாக ஒரு சதுர மைலுக்கு இவ்வளவு மக்கள் தொகை என்ற கணக்கில் கன்னியாகுமரி தொகுதிதான் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இரண்டு கிலோ மீட்டர், மூன்று கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு ஒரு பள்ளி என்று இருக்கும் சட்டத்தை அப்படியே கடைப்பிடிக்காமல் நகர்ப்புறங்களுக்கு எப்படி கடைப்பிடிக்கிருர்களோ அந்த முறையில் கடைப்பிடித்து நடு நிலைப் பள்ளிகளை உயர் நிலைப் பள்ளிகளாக்கவும், புதிய பள்ளிகளைத் துவங்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு அரசாங்கப் பொறுப்பில் இருக்கிற பல ஆரம்ப, இடை நிலை பள்ளிகள் ஓலைக் கூரைகளில் நடக்கின்றன. இடமின்மையினுல் மாணவர்கள் மெத்த சிரமப்படுகிருர்கள். அங்கேயெல்லாம் கட்டடங்கள் கட்டிக் கொடுத்து பள்ளி மாணவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதிய உணவைப் பொறுத்த வரையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தில் இருக்கிற பஞ்சாயத்துக்களின் நிதி நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. அதோடு கூட, ஒரு பஞ்சாயத்தில் இருக்கிற பள்ளிகளில் அடுத்த பஞ்சாயத்தில் இருக்கிற மாணவர்கள் படிக்கிறபடியால், சம்பந்தப்பட்ட பள்ளிகள் இருக்கிற பஞ்சாயத்துக்கள் மதிய உணவிற்காக இரண்டு பைசா கொடுப்பதற்கில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அந்த இடத்தில் உள்ள தலைமை ஆசிரியர்கள் விரும்பி வேண்டிக்கொண்டால், எந்தப் பகுதியிலிருந்து மாணவர்கள் வந்து படிக்கிறார்களோ அந்த பஞ்சாயத்திலிருந்து நிதி கொடுப்பதற்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நிதி வசதி இருக்குமானால் அவை நிதி கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் சில பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய புத்தகசாலை, யூரினல் போன்ற வசதிகளைச் செய்து தர நிதியை யூனியனிலிருந்து கொடுக்க உத்திரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மானியத்தை முழு மனதோடு ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சு. துரைசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலில் நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசாங்கம் குறிப்பாக திருப்பூர் நகரத்தில் இந்த ஆண்டு பெண்கள் கல்லூரியைத் துவங்கியதற்காக கடந்த மாதம் 8-ம் தேதி கல்வியமைச்சரை சந்தித்து அதற்கான விண்ணப்பதைக் கொடுத்தோம், நேற்றைய தினம் (7-ம் தேதி அன்றைக்கு) கல்வியமைச்சர் அவர்களும், அதே போல முதலமைச்சர் அவர்களும், கல்வி இலாகாவிலே இருக்கிற எல்லோரும் எடுத்துக் கொண்ட பெரு முயற்சியின் காரணமாக ஒரே மாத காலத்தில் திருப்பூர் நகரத்தில் பெண்கள் கல்லூரி துவங்குவதற்கு அனுமதி தந்தமைக்காக, இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல கடந்த 4 ஆண்டு காலத்தில் திருப்பூர் நகரத்தில் ஏற்கெனவே கல்லூரி துவங்குவதற்கான அனுமதி கிடைத்திருந்தாலும் 1966-ல் தேர்தல் நேரத்தில் கல்லூரியைத் துவக்கினார்கள். அதற்கான நிலையான கட்டடம் இல்லாத குறைபாடு இருந்தது. அந்தக் குறைபாட்டை போக்கக் கூடிய முறையில் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் திருப்பூர் ஆண்கள் கல்லூரியை அமைத்துக் கொடுத்தமைக்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த இரண்டு கல்லூரிகளும் துவங்குவதற்கு நன்கொடை கொடுத்துதவிய, ஆண்கள் கல்லூரிக்காக கொடுத்த திருப்பூர் சித்தண்ண செட்டியார் குடும்பத்திற்கும், பெண்கள் கல்லூரிக்காக கொடுத்த எல். ஜி. பாலகிருஷ்ணன் சகோதரர்களுக்கும் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 9] [திரு. சு. துரைசாமி]

அதே போல திருப்பூர் தொகுதியில் ஜயங்காளி பாளையத்தில் உயர் நிலைப் பள்ளி கட்ட அனுமதி கொடுத்தும் 1,20,000 ரூபாய் மதிப்பில் கட்ட அனுமதித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1967-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு தமிழ் நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுகின்ற பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டால் கல்லூரிகளைத் துவக்க மாட்டார்கள், உயர் நிலைப் பள்ளிகளை மூடி விடுவார்கள், கல்வி வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும் என்று பேசியதை நாடு அறியும். ஆனால் ஆளுகின்ற பொறுப்பேற்ற நம் அரசாங்கம் கடந்த 4 ஆண்டு காலமாக கல்விக்காக படிப்படியாக ஆண்டுக்காண்டு நிறைய செலவழித்து வருவதையும் இந்த நடைமுறை ஆண்டில் 81.84 லட்சம் செலவழிப்பதாக இருக்கிறோம். 1966–67-ல் 44 கோடி செலவழிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு 81 கோடியாக வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

இது மட்டுமல்லாமல் 1967-ம் ஆண்டுக்கு முன்பாக தமிழகத்தில் 105 கல்லூரிகள் இடம் பெற்று இருந்தன. ஆனால் இன்றைக்கு 161 கல்லூரிகளாக, ஏறத்தாழ 56 கல்லூரிகள் இந்த 4 ஆண்டு காலங்களில் நாட்டு மக்களுக்காக தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் துவக்கியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

பல்வேறு துறைகளிலே தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் கல்விக்காக மிகச் சிறந்த பணிகளையாற்றி வருவதைப் பார்க்கிறோம். அதன் காரணமாக இந்த மன்றத்தில் பேசுகிற எல்லோரும் இந்த அரசாங்கம் கல்விக்காக செலவழிக்கிற தொகையைப் பாராட்டுவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

இதே சந்தர்ப்பத்தில் கல்வியமைச்சரிடத்திலேயும், முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் சில கோரிக்கைகளை வைக்க விரும்புகிறேன். கோவை நகரத்தில் அரசாங்கத்தின் தரப்பில் ஒரே ஒரு கல்லூரி தான் இருக்கிறது. தனியார் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் கலைக் கல்லூரிகள் என்ற முறையில் ஒரு கல்லூரி தான் இருக்கிறது. அந்த நகரம் பெற்றிருக்கிற வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற வகையில் ஏராளமான மாணவர்கள் கோவை நகரத்தில் இடம் கிடைக்காத காரணத்தினால் சிரமப்படுகிற குறைபாடு இருக்கிறது. இந்தக் குறைபாட்டைப் போக்குவதற்கு கோவை நகரத்தில் அரசாங்கத் தரப்பில் கல்லூரி துவக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருப்பூர் நகரத்தில் இன்றைக்கு ஆண்கள் கல்லூரியில் பி.காம். பட்டப் படிப்பு வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அரசாங்கத்திற்கும் சர்வகலாசாலைக்கும் தெரிவித்திருக்கிறோம். மிக விரைவிலே, இந்த நடைமுறை ஆண்டிலேயே பட்டப் படிப்பு படிப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருப்பூர் நகரத்தில் அமைந்திருக்கிற ஆண்கள் கல்லூரிக்கான மாணவர்கள் விடுதிக்காகவும், பெண்கள் கல்லூரிக்காகவும் இடத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். பணத்தையும் கொடுத்திருக்கிறோம். நிரந்தரமான கட்டடம் கட்டுவதற்கான காரியத்தையும் செய்து தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெருமாநல்லூரில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளி சாதாரண உயர் நிலைப் பள்ளியாக இருக்கிறது. தகுந்த மாற்றங்களைச் செய்து நல்ல உயர் நிலைப் பள்ளியாக அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல என் தொகுதியைச் சேர்ந்த ஜயங்காளி பாளையத்தில், விஜயபுரத்தில், பெருமாநல்லூரில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் விஞ்ஞான கூடங்கள் இல்லை. அவைகளையும் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருப்பூர் நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த நகரசபை 5 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்தி வருகிறது. அவ்வளவு பெரிய நகரத்தில் 2,500, 2,400 என்று சொல்லத் தக்க அளவிற்கு மாணவர்கள் எண்ணிக்கை பெருகியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் முழுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு அந்த நகரசபையினர் நிர்வகித்து வருகிறார்கள். நகராட்சி மன்றத்திற்கு உதவித் தொகை கிடைத்தது போக 3 லட்ச ரூபாய் அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது. அதைப் போக்கக்கூடிய முறையில் அந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஏதாவது ஒன்று அல்லது இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையில் மாணவர்களுக்கு விளையாட்டுப் போட்டியில் ஆர்வம் உண்டாக்க வேண்டிய முயற்சிகளை, உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய விளையாட்டு சாதனங்களை அந்த இலாகா மூலமாகக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இறுதியாக ஒரு கருத்தினை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். என் தொகுதிக்கு நூல் நிலையம் வேண்டுமென்று கடந்த பல ஆண்டுகாலமாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். திருப்பூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த மங்கலம், கணக்கம் பாளையம் போன்ற இடங்களில் மக்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கு நூல் நிலையம் தொடங்குவதற்காக அந்த இலாகா மூலமாக தொடக்க விழாவை நடத்தி இதுவரை நூல் நிலையம் துவக்கப்படவில்லை. விரைவாக நூல் நிலையத்தைத் துவக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. பி. கோபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானிய கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக கொடுத்த வெட்டுப் தீர்மானங்களை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக்கூற வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு என்னுடைய வணக்கத்தை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 9] [திரு. கே. பி. கோபால்]

சமூக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றி, அறிவொளியை பாய்ச்சிடவல்லது கல்வியேயாகும் என்ற விளக்கத்துடன் இந்த அரசு 82 கோடிக்கும் அதிகமாக ஒதுக்கி இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஆசிரியர்களிடத்திலே ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கக்கூடாது என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பி.டி. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் ரூ. 275 சம்பளம் பெறுகிறார்கள். பி.எஸ்ஸி. பட்டம் பெற்ற டெமான்ஸ்ட்ரேடர்களுக்கு ரூ. 375 சம்பளம். டிப்ளமா பெற்றவர்களுக்கு இதற்கு முன் சம்பளம் ரூ. 140 ஆக இருந்தது இப்போது ரூ. 375 ஆகியிருக்கிறது. முன்பு ரூ. 140 சம்பளமாக இருந்த பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு இப்போது ரூ. 275. செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 210. அதே தகுதி பெற்று 5 மணி நேரம் பணியாற்றும் அப்ரன்டிஸ் ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 175. தொழிற் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 210. அதே தகுதியுடைய ஆசிரியர்கள் 18 வகுப்புக்களுக்குக் குறைவாக வேலை செய்ய நேரிட்டால் அவர்களைப் பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் என்ற பெயருடன் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் ஊதியம் ரூ. 30 ஆகும். தேர்வுத்தாளைத் திருத்த வரும் ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டாவது வகுப்பு பிரயாணப்படி கொடுக்கப்படும். மற்றும் சிலருக்கு 3-வது வகுப்பு கொடுக்கப்படும். அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்களுக்கு என்.ஜி.ஓக்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற மாதிரி சலுகைகள் அளிக்கப்படுவதில்லை. தனியார் துறையில் அந்தச் சலுகை மறுக்கப்படுகின்றது. இதேபோன்ற ஏற்ற தாழ்வுகள் இருக்கக்கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்ரண்டிஸ் ஆசிரியர் திட்டத்தை, மறுபரிசீலனை செய்து கைவிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு மீண்டும் பயிற்சி என்று சொல்லுவதோ இல்லாவிட்டால் ரூ. 275 என்று நிர்ணயித்துவிட்டு ரூ. 175 கொடுப்பதோ அதேமாதிரி செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 210 என்று நிர்ணயித்துவிட்டு ரூ. 125 வழங்குவதோ நியாயம் இல்லை.

இந்தத் திட்டத்தினால் 55 வயதிற்கு மேலும் இருந்தாலும் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பைத் தர பல பள்ளிகள் தயங்குகிறார்கள். இந்த அப்ரண்டிஸ் ஸ்கீமின் திட்டத்தினால் இன்னொரு பகுதி ஆசிரிய சமுதாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களாக தனியார் துறை பள்ளிகளில் பணியாற்றிக் கொண்டு தங்களுடைய சொந்த முயற்சியினால் பி.டி. ஆவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் ஆசிரியர்கள் இந்தத் திட்டத்தினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பி.டி. ஆசிரியர்களாக அவர்கள் நேரடியாகப் பணியாற்ற முடியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் இந்தப் பட்டியலிலே இடம் பெறவில்லை. இந்த ஆசிரியர்களின் நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாணவர்—ஆசிரியர் விகிதாகாரத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று பலபேர் பலமுறை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பட்டியலில் 24—10—1970-க்கு முன்பு மனு செய்தவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்பும் பின்பும் பயிற்சி பெற்ற

ஆசிரியர்கள் பலபேர் இருக்கிறார்கள். இந்த வேலையின்மையைத் தவிர்க்கவும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தவும் ஆசிரிய மாணவ விகிதாசாரத்தை 30 மாணவர்களுக்கு ஓர் ஆசிரியர் என்ற முறையை அடுத்த ஆண்டிலிருந்தாவது குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதிய உணவு திட்டத்திற்கு ரூ. 198 லட்சமும், கேர் நிறுவன வகையில் ரூ. 58 கோடிக்கும் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தில் குறைபாடுகளை தவிர்க்கும் பொருட்டு, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மைய சமையல் கூடங்கள் அமைத்து கண்டிப்பான முறையில் அமல் நடத்த வேண்டும்.

அடுத்து எஸ்.ஈ.ஓக்கள் என்று சொல்லப்படும் கல்வி விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் பதவிக்கு பி.டி. பட்டம் பெற்றவர்களை நியமித்து அவர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

ரூ. 82 கோடி கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கல்வியின் தரம் உயர அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். ரூ. 20,000 முதலீடு செய்பவர்களுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கப்படும் என்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. இதைக்கொண்டு முன்பு அங்கிகாரம் வழங்கிய பள்ளிகள் அரசாங்கத்தின் இந்த நிபந்தனைகளுக்கு உட்படாமலிருந்தால் அந்தப் பள்ளிகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் மாணவர்களின் தகுதி சரியாக இருப்பதில்லை. அதற்காக ஒவ்வொரு கல்வி மாவட்டத்திலும் 5-வது வகுப்பை பொதுத்தேர்வு முறையாக ஆக்க முன்வர வேண்டும். ஜூனியர் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ் போன்ற பதவிகளுக்கு பி.டி. ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த ஆண்டுத் தணிக்கையின்போது மாவட்ட கல்வி அதிகாரி அவர்கள் மேற்பார்வையிடும்போது கூறப்படும் குறையினை நிவர்த்தி செய்ய முன்வராத பள்ளிகளை 3 ஆண்டுகளுக்குள் முன்வர இல்லையென்றால் அரசாங்கமே அந்தப் பள்ளிகளை ஏற்று நடத்த வேண்டும். ஏற்கனவே அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தும் முன்வரும் பள்ளிகளில் முன்பு பில்டிங் கமிட்டி என்று சொல்லப்படும் குழுக்களின் வற்புறுத்தலால்தான் ஏற்படுத்தப்பட்ட பள்ளிகள், அவைகள் கேட்பாரற்ற நிலைமையில் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகள், வருவதற்கு யார் பொறுப்பாக இருந்தார்களோ அந்த பில்டிங் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. தேவேந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவையின் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, கல்வி மானிய கோரிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நான் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வித்துறையின் அமைச்சர் நாவலர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மானியத்தை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். 1971–72-ல் ரூ. 81.84யை கல்விக்காக ஒதுக்கியிருப்பது உள்ளபடியே போற்றத் தக்க ஒன்றாகும். கழக அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டால் இது

1971 ஜூலை 9] [திரு. அ. தேவேந்திரன்]

போன்ற பள்ளிக்கூடங்களை, கல்லூரிகளை இடித்து விட்டு அங்கங்கே சினிமா கொட்டகைகளை நாடகக் கொட்டகைகளைக் கட்டுவார்கள் என்று பேசப்பட்டவர்களுடைய வாய்கள் எல்லாம் அடைக்கிற வகையில் இவ்வளவு பெரிய தொகையை இதற்காக ஒதுக்கியிருப்பது உள்ளபடியே எல்லோராலும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். கல்லூரி களுக்காக 658.8 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருப்பது உள்ளபடியே கல்வியில் நாம் எந்த அளவுக்கு கவனம் செலுத்துகிறோம் என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

பிறகு பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் எந்த நாட்டிலும் இல்லாத அளவு 31,881 தொடக்கப் பள்ளிகளையும் 2,635 உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் இன்றைய தினம் துவக்கியிருப்பது உள்ளபடியே பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். தொடக்கப் பள்ளிகளுக்காக 50 சத விதம் வருமானத்திலிருந்து ஒதுக்கி இருப்பது போன்று வேறு எந்த மாநிலமாவது கவனம் செலுத்தி இருக்கிறதா என்று அந்த மாநிலங் களின் வரவு—செலவு திட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது இந்த அளவு செலவு செய்ததாக, ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதாக நிச்சயம் இல்லை என்ற குறிப்புத்தான் கிடைக்கிறது. அன்னசத்திரம் ஆயிரம் கட்டு வதை விட ஆலயம் பத்தாயிரம் கட்டுவதை விட ஏழை எளியவர் களுக்கு கல்வி அளிப்பது சிறந்தது என்ற கருத்தை மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் சொன்னதன் விளைவு, இந்த நாட்டில் உள்ள பணம் படைத்த மக்கள் கல்விக்காக அதிக மாக பணம் கொடுப்பது அதிகப் பள்ளிகளை துவக்க ஏதுவான சூழ் நிலை உருவாகி இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்லாமல் பரிசுச் சீட்டைப் பொறுத்தவரை அது சூதாட்டம், அதனால் எந்த இலாபமும் இல்லை என்று சொல்லுகிற நிலை இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் அதிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு கல்விக்காக ஒதுக்கி இருப்பது உள்ள படியே பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். ஆரம்ப பள்ளி ஆசிரியர்கள் கிராமப்புறங்களில் குடியிருப்பு இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படு கிறார்கள் என்பதை கவனிக்கின்ற வகையில் அவர்கள் குடியிருப்புக்காக 5 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன்.

இந்த நல்ல நேரத்தில் என் தொகுதியைப் பற்றியும் ஒரு சில வார்த்தை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பேரளம் பகுதியில் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்று ஏற்படுத்தித் தரப்படவேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாக இந்த சட்டமன்றத்தில் வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றேன். பெண்மக்கள் படிப்பதற்காக தனியாக ஒரு பெண்கள் பள்ளி தேவை என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு அதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன்.

ஏனங்குடி பகுதியில் உயர்நிலைப்பள்ளி என்று ஒன்று இருந்தாலும் அங்கே கோ எஜுகேஷன் என்ற முறையில் ஆண்களும், பெண்களும் படிக்கின்ற அந்த பள்ளிக்கூடம்தான் அங்கே இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே பெண்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதால் அங்கேயும் பெண்கள் பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று மனதார விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நன்னிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது எல்லா வகையிலும் பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளது என்பது இந்த மாமன்றம் அறிந்த ஒன்றாகும். ஆகவே அங்கு ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று மிகுந்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் போலவே பல பள்ளிக்கூடங்களுக்கு விளையாடுகிற இடங்கள் இல்லை. பள்ளிகள் பல இன்னும் கீற்றுக்கொட்டகையில் இருக்கின்றன. இந்த வரவு–செலவு திட்டத்தில் கட்டடங்களுக்காக பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தாலும் பல கட்டடங்கள் கீற்றுக் கொட்டகையில் இருப்பதால் மழைக்காலத்தில் தஞ்சையில் அடிக்கடி வெள்ளம் போன்ற விபத்துகள் உண்டாவதால் கீற்றுக்கொட்டகைகள் கீழே விழுந்துவிடுகின்றன. சில சமயங்களில் இதன் காரணமாக மரத்தடியில் வகுப்புகள் நடத்தப்படவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அதனால் கல்வி நிலை பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இப்படி இருக்கிற பள்ளிக்கூடங்களுக்கு எல்லாம் கட்டடங்கள் கட்டித் தர வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் ஜேம்ஸ் போன்றவர்கள் இந்த நாட்டில் கல்வியின் தரம் உயரவில்லை என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம் 1960–67 வரை உள்ள நிலையையும் 1967 லிருந்து 1971–72 வரை உள்ள நிலைமையையும் அச்சடித்து புத்தகமாக கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்த பிறகும் இப்படி பேசுகிறார்கள் என்றால் உள்ளபடியே எனக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. ஒரு நாட்டின் வருமானத்தில் பெரும்பங்குத் தொகையை கல்விக்காக செலவழிக்கிற நாடு இருந்தால் அது உள்ளபடியே தமிழ் நாடு என்று நாம் பாராட்டுகிற வகையில் இருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட பேச்சுகள் பேசுவது உள்ளபடியே வேதனையாக இருக்கிறது என்பதை சொல்லி இந்த கல்வி மான்ய கோரிக்கையை நான் முழு மனதோடு வரவேற்று இப்படி பின் தங்கி இருக்கிற பகுதிகளுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கி, மேலும் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, when I went through the Note on the Education Demand, I came across one important sentence. It runs as follows :

" Investment in education is truly the most abiding investment in progress and prosperity. "

This is an obvious truth which everybody knows but what has been achieved by this Government during the last four years? During the last four years, 1967–71 the total number of elementary schools started is about 720. Compared to the year 1967, we find that there is an increase of two per cent only. It is only 69 lakhs of pupils who are attending the schools in the enlightened year 1971. The Government of Tamil Nadu have stated that their aim is to improve both the quantity and the quality of education. So far as the quantity of education is concerned, it does

not go far enough to strengthen the schools. They are going to spend about Rs. 83 crores this year but most of the amount would go to the increased salary of teachers. I do not say that they should not get it. At the same time the provision made for the other educational needs is much less.

Coming to the quality of education, I have received a copy of the report given by the Association of Managers of the Non-recognised Kindergarten Schools, wherein it is stated that there is huge rush for admission to these schools. Why should the students rush to these schools? That is because a higher standard of education is imparted there. Even if a parent is poor, he wants his child to be educated in such schools, by paying very high fees. So, the only remedy is to improve our standard.

Now coming to admissions to elementary schools, a number of parents came to me in connection with the admissions because I happen to be an M.L.A. They want admission to a good school. I do not say that a particular school is good or bad. We have come to a stage where admission could be got only through influence. That is because there is shortage of schools and that too good schools. Even this morning the Hon. Minister for Education told this House that the students are very enxious to go to particular colleges, because thty consider that the type of education imparted in those colleges is high. To obviate all these things, we must improve the quality of education everywhere.

Now, I come to the Backward and Harijan communities. Sir, it is all right that we have given a lot of scholarships to them and I entirely agree that we should give all encouragement to them but this is tinkering with the problem. We must educate particularly Harijan students in separate schools like the public school in Lovedale and whatever may be spent on it, it is worthwhile spending. Unless we improve their standard of education, they cannot compete with the students belonging to the richer sections of the society who pay high fees of Rs. 200 or Rs. 300. There must be such schools in every district.

In this connection, I wish to point out that ordinary Harijan students should not be selected but only the first 400 brilliant students. Such brilliant students should be given vitaminised food and there should be a playground of at least 50 acres to enable them to play about. Let them be given the same training as was given to the Maharajahs during the British regime.

Then I come to a very serious matter. South India and particularly Tamil Nadu is having a wonderful Sanskrit culture. Now it has to come to a stage when Sanskrit is completely neglected. People from Russia, Prussia, Japan and Germany and from so many countries in the world are encouraging the study of Sanskrit. But in this State somehow Sanskrit is neglected. I do not want that anything should be done at the expense of Tamil. Like the olden days when we had T1 and T2

sections and for T2 one could take either Urdu, Arabic or Sanskrit, why not this Government provide help to the students to take Sanskrit for T2, if they so desire. I do not say it should be forced.

Even if this is not done, I would request that greater attention be paid to oriental schools. Oriental schools for Tamil and Sanskrit are there. But in these schools there is a feeling that the syllabus is not good enough and the students passing out of these schools find it difficult to pursue P.U.C., etc. I would suggest to the Education Minister to introduce science and other subjects in these oriental schools so that the public who are anxious to develop certain languages and start oriental schools may have a sense of relief. Such a step will encourage the starting of more oriental schools. Students passing out of these schools may be able to pursue higher studies also in the colleges. I claim this not only for Sanskrit but for Arabic, Tamil and any oriental language. Then students passing out of these schools may also be fit to take jobs also outside, if they so desire.

So far as Tamil teachers are concerned, I want to say a word or two. We have got two classes here, one getting a higher grade of pay and another lower grade of pay. Both are teaching the same class. I wish the Government considers that these two class system of Tamil Pandits is not necessary. It gives an inferiority complex to the second class. It is better to have one class of Tamil teachers. Becase of the limited time, I reserve my other points for a future occasion. Thank you.

* திரு. கோ. இளங்கோவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அளிக்கப்பட்டிருக்கிற கல்வி மானியக் கோரிக்கைபற்றி என்னுடைய கருத்துக்கள் ஒன்றிரண்டினை சொல்ல லாம் என்று கருதுகிறேன். "விலங்கொடு மக்கள் அனையர்" என்பதாக தெள்ளத்தெளியச் சொன்னார் வள்ளுவப்பெருந்தகை. போதிய கல்வி அறிவு பெறாவிட்டால் மக்களாகப் பிறந்தாலும் அவர்கள் மாக்களாகவே—விலங்குகளாகவே கருதப்படுவார்கள் என்பதாக தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதனை உணர்ந்த தமிழக அரசு கல்விக்காக அதிகப்பணம் ஒதுக்கியிருக்கிற தன்மையை நான் உளமாரப் பாராட்டுகிறேன். 1959–60-ஆம் ஆண்டில் கல்விக்காக அன்றிருந்த அரசு ஒதுக்கிய பணம் ஏறத்தாழ 15.15 கோடியேதான். அதே நேரத்தில் 1970–71-ஆம் ஆண்டில் இன்றைய அரசு கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற பணம் 81.84 கோடி ரூபாய் என்று சொல்கிறபோது இருக்கின்ற அந்த அரசு கல்விபற்றி எந்த அளவுக்கு கவலை கொள்கிறது என்று பார்க்கிறபோது உண்மையில் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால் தொடக்கக் கல்வி, உயர்நிலைக் கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி என்று மூன்றுவகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தொடக்கக் கல்வி என்று எடுத்துக்கொண்டால் 6 வயது முதல் 11

1971 ஜூலை 9] [திரு. கோ. இளங்கோவன்]

வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகள் ஏறத்தாழ நூற்றுக்கு 94.1 சத விகிதம் பிள்ளைகள் இன்றையதினம் பயில்கின்றனர். அந்த நிலைமையை மாற்றி நூற்றுக்கு நூறு குழந்தைகளும் கல்வி பயிலவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு இந்த அரசு செயல்பட முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டு கிறேன்.

அதேபோல 11 வயதுக்கு மேற்பட்டு 14 வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகள் இன்றையதினம் 55.1 சதவிகிதமே பள்ளிகளில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு மாறாக ஏறத்தாழ 80 சதவிகிதம் பிள்ளைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க இந்த அரசு முன் வந்திருப்பதை மிக்க மகிழ்வோடு வரவேற்கிறேன்.

அதேபோல 14 வயதுக்கு மேற்பட்டு 17 வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகளில் இப்போது 35.3 சதவிகிதம்தான் பள்ளியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள், குறைந்தது இதை 55 சதவிகிதமாவது சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் இலக்கினை அடைய இந்த அரசு முயன்று வருவதைப் பாராட்டுகிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

இந்த நேரத்தில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்து வது போதாது, ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையையும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்படுகிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அவர் களுக்கு பேரவைத் துணைத் தலைவர் மூலமாக உண்மை நிலையை எடுத்துணர்த்த ஆசைப்படுகிறேன். ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டாலும், ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைக்கப் பட்டாலும் ஆசிரியர்களுடைய எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டே இருக்கிறது. இந்த அரசு தொடக்கப்பள்ளிகளில் ஏறத்தாழ 3,000 ஆசிரியர்களை புதியதாக நியமிக்க முன்வந்திருப்பதை நம்மால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. உயர்தொடக்கப்பள்ளிகளில் புதியதாக 2,000 ஆசிரியர்களையும், உயர்நிலைப் பள்ளியில் 1,500 ஆசிரி யர்களையும் புதியதாக நியமிக்க முன்வந்திருப்பதை உளமார வரவேற் கிறேன்.

பயிற்சிப்பள்ளி பற்றி ஒரு கருத்தினை நான் சொல்ல விரும்பு கிறேன். 8-வது படித்துவிட்டு ஆசிரியர் பள்ளியில் சேர்ந்து ஆசிரிய ராக வரலாம் என்ற நிலைமையை மாற்றி பள்ளி இறுதி வகுப்பு படித்து இருக்க வேண்டும் ஆசிரியராக வருவதற்கு என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருப்பதை உளமார வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வித்தரம் உயரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மாணவர்களின் கல்வித்தரம் உயர்வதற்கு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி யில் மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறபோதே தரமான மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்த

வேண்டும். இந்த அரசு முன்பு பயிற்சிப் பள்ளியில் சேருவதற்கு 250 மொத்த மதிப்பெண் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்று இருந்ததை மாற்றி குறைந்தது 300 மதிப்பெண் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்று செய்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். அப்போதுதான் தரமான ஆசிரியர்கள் ஏற்பட முடியும்.

அதே நேரத்தில் பள்ளிக்கூடங்களில் பெண்களின் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. பெண்களின் எண்ணிக்கையை மிகுதிப்படுத்த முன்வரவேண்டும்.

பயாத பெண்ணினால் தீமை—என்ன
பயன் விளைப்பாள் அந்த ஊமை

என்று பாடினார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன். எங்கள் தொகுதியில் கூட இரண்டாயிரம் மாணவர்கள் படிக்கிற உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே 500-க்கு மேற்பட்ட மாணவிகள் இருக்கிறார்கள். அங்கே மகளிர்க்காக தனிப்பள்ளி இல்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்த அரசு முன்வந்திருப்பதை நாம் எல்லாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு ஊதியம் சரியான முறையில் உயர்த்தப்படவில்லை என்று குறைபடுகிற உணர்வுடன் இருக்கிறார்கள். எனவே, கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய கோரிக்கையில் நியாயம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இல்லை என்றால் அந்தக் கோரிக்கையில் நியாயம் இல்லை என்பதை அவர்களுக்கு விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பயிற்றுமொழிப் பிரச்சினைபற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்லூரிகளில் தனியார் கல்லூரிகள் மிகுதியாக இருக்கின்றன. அரசு கல்லூரிகள் குறைவாகவே இருக்கின்றன. அதனால்தான் மொழிப் பிரச்சினை உருவாகிறது. எனவே அரசு கல்லூரிகளை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

<u>திரு. க. சுப்பு</u>: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்கிறேன். கல்வி பற்றிய இந்த அறிக்கையை வரவேற்கிற அதேநேரத்தில், "சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் இன்றையதினம் பள்ளிக்கூடங்களும், கல்லூரிகளும் சாதிகளின் பெயராலும், மதங்களின் பெயராலும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. நாம் படிப்பது ஒன்றாக இருக்கிறது, ஆனால் நடைமுறையில் வேறு ஒன்றாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி கல்விக்கூடங்கள் சாதியின் பெயராலும் மதங்களின் பெயராலும் இயங்குவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் சேர்க்கப்படும் போது அதிகமான அளவில் சேர்க்கப்படுவதன் காரணமாக, கல்லூரி விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்க பலருக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது. கல்லூரி விடுதியில் இடம் கிடைக்காத காரணத்தால்தான்

1971 ஜூலை 9] [திரு. க. சுப்பு]

மாணவர்கள் வெளியே தங்கிப் படிக்கிறார்கள். அப்படி வெளியே தங்கிப் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளங்கள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு கல்லூரியில் சேருவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்கிறோம். அப்படிச் சேர்ந்த பிறகு கல்லூரி விடுதியில் இடம் கிடைப்பதில்லை. அப்படி கிடைக்காத மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளங்களும் கிடைப்பதில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதிலே கொஞ்சம் கவனத்தைச் செலுத்தி ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில கல்லூரிகளில் சேருகிறபொழுது நன்கொடை பெறுகிறார்கள். அப்படி நன்கொடை பெறுவது கல்லூரிகளில் சேருகிறபொழுதுதான் பெற வேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால் தனியார் கல்லூரி நிர்வாகிகள் மாணவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி நன்கொடையைப் பெறுகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. இது ஒரு வகையில் லஞ்சம் கொடுப்பதுபோல்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கான வகையில், மாணவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்குவதில் எல்லாம் நாம் மாற்றம் கண்டு புதிய வழிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

இன்றையதினம் மாணவர்களின் மத்தியிலே அமைதியின்மை இருக்கிறது. நாம் அவர்களுடைய குறைகளை நல்ல முறையில் கேட்டு, களைந்தால் மாணவர்களிடையே அமைதி ஏற்படும். மாணவர்களுக்கு பல்கலைக் கழகத்திலே ஒரு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கௌஹத்தி பல்கலைக் கழகத்திலேகூட மாணவர்களுக்கு அங்கம் வகிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரியான ஏற்பாடு கேரள மாநிலத்திலும் இருக்கிறது. கஜேந்திர கட்கர் கமிஷனும் இதைப் பற்றி நல்ல முறையில் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. கோத்தாரி கமிஷனும் மாணவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் அளிக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது. மாணவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பது பற்றி இந்த சட்டமன்றத்திலே பேசப்பட்டு, ஆலோசனை செய்வதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாணவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து அமைதியையும் ஒழுங்கையும் மாணவர்களின் மத்தியிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உயர்நிலைப்பள்ளியிலே வேலை பார்க்கிற பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு இடையேயுள்ள தாரதம்மியங்கள் போக்கப்பட வேண்டும், வித்தியாசங்களை நீக்க வேண்டும். திருச்சியிலே நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போதுகூட, இந்த வித்தியாசங்களை நீக்க வேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறார். அரசு இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசு உதவி பெற்று நடத்தப்பட்டு வரும் தனியார் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களை நிர்வாகிகள் தங்களுடைய இஷ்டத்திற்கு ஏற்றாற்போல் நீக்கிவிடுகிறார்கள். அப்படி நீக்கப்பட்ட சில வழக்குகள் நீதிமன்றங்களில் அப்பீல் செய்யப்பட்டு, இன்னும்

பெண்டிங்காக இருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஆசிரியர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதையெல்லாம் நீக்க அரசாங்கம் வகை செய்ய வேண்டும். ஆசிரியர்களையும் ஒரு "பொருள்" என்று கருதி விடக்கூடாது. அரசாங்க உதவிபெறும் தனியார் பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதும், ஆசிரியர்களை நியமிப்பதும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இருக்க வேண்டும்.

அடுத்து, தனியார் பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்கள் திடீரென்று வெளியேற்றப்பட்டு, வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது அவர்கள் அப்பீல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்பீல் செய்து ஹைகோர்ட்வரைக்கும் ஆசிரியர்கள் போக வேண்டியிருக்கிறது. தனிப்பட்டப் பள்ளிகளின் நிர்வாகிகள் விதிகளுக்குப் புறம்பாக நடந்துகொள்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை காண வேண்டும். தவிர, ஒரு பள்ளியிலிருந்து ஆசிரியரை வேறு பள்ளிக்கு மாற்றக்கூடிய அதிகாரத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு ஆசிரியர் அதே பள்ளியில்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது. மேலும், குற்றம் நிரூபிக்கப்படுகிற வரையில் ஆசிரியர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடாது.

அடுத்து, மாணவர்களுக்கு பள்ளிகளில் கான்வென்ட் படிப்பு, சாதாரண படிப்பு என்ற வகைகள் இருக்கின்றன. பணக்காரப் பிள்ளைகள் கான்வென்ட் படிப்புப் படிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. பணம் இல்லாத ஏழைகள் சாதாரணப் படிப்பை படிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. பணக்காரர்களுக்கு ஒரு படிப்பு, ஏழைகளுக்கு ஒரு படிப்பு என்ற வேறுபாடு இருக்கக்கூடாது. வேற்றுமையைக் களைய வேண்டும். எல்லோருக்கும் சிறந்தக் கல்வி கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, பள்ளியிலே வேலைபார்க்கும் ஆசிரியர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். ஆசிரியரை ஒரு பள்ளியிலிருந்து இன்னொரு பள்ளிக்கு மாற்ற வேண்டுமென்கிற நிலைமை இருக்கவேண்டும். ஆசிரியைகளாக இருந்தால் அவர்களுடைய பாதுகாப்புக்கும், குடியிருப்புக்கும் வழி வகைச் செய்ய வேண்டும். ஆசிரியர்களை நல்ல முறையில் வைத்திருந்தால் மாணவர்கள் சிறந்த கல்வியை அவர்களிடமிருந்து பெற முடியும். நிர்வாகிகள் ஆசிரியர்களை அடக்குகிற சூழ்நிலை போக வேண்டும். தனியார்ப் பள்ளி நிர்வாகிகள் பொருள் சேர்க்கும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு, கல்வித்தொண்டு அளிக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

சீருடை என்ற தத்துவம் நல்லதுதான். இது எல்லாத் துறையிலும் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இதற்கெல்லாம் பணத்திற்கு என்ன செய்வது என்று கேட்கலாம். இதற்கு ஒரு சிறந்த வழியைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் ஓரளவுக்குத் தியாகம் செய்யலாம். "எஜுகேஷனல் லெவி" என்பதாக ஒரு திட்டம் கொண்டு வரலாம். அதாவது, வேலை செய்து சம்பாதிக்கக்கூடியவர்களுக்கு 100 ரூபாய்க்கு மாதம்

1971 ஜூலை 9] [திரு. க. சுப்பு]

ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் என்ற அளவில் எஜுகேஷனல் லெவி விதிக்கலாம். சம்பாத்தியத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் கொடுக்கலாம். ஆகவே, அரசாங்கம் இதைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்டத் திட்டத்திலே ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கல்வி இன்றையதினம் நாம் படிப்பதற்கும் நடைமுறைக்கும் சம்பந்தமே இல்லாமல் இருக்கிறது. "நாம் சத்துள்ள உணவு வகைகளைச் சாப்பிட வேண்டும்" என்று பாடத்திலே சொல்லிக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் இந்தப் பாடத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கின்ற ஆசிரியர்களும், படிக்கின்ற மாணவர்களும் சத்துள்ள உணவு வகைகளைச் சாப்பிட முடியாத நிலை இருக்கிறது. காரணம், அவர்களுக்கு அது கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, கல்வியை நடைமுறைக்கு ஒத்ததாகச் செய்ய வேண்டும். மாணவர்கள் சில நேரங்களில் தவறுதலாக நடந்தாலும் அதைத் திருத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, புலவர் கல்லூரியிலே புலவர் பட்டம் பெற பயிற்சிக்கு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வைத்திருக்கும் பாடமும், செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு வைத்திருக்கும் பாடமும் ஒன்றாக இருக்கிறது. புலவருக்கும், செகண்டரி கிரேடுக்கும் பாடம் ஒன்றாக இருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. நாம் சிறு பையன்களுக்கு ஆரம்பத்தில் மணலில் "அ", "ஆ", "இ" எழுதிக் காட்டுவோமே, அவையெல்லாவற்றையும் அங்கே கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள். இது வேண்டாதது.

சில பாடங்கள் உண்மைக்கு மாறான வகையில் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பற்றி பூகோள நூல் நான்காம் வகுப்புக்கு என்று ஒரு பூகோள நூல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது 1965-ல் அரசாங்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ள புதிய பாடத் திட்டத்தின்படி எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த நூல் அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் பெற்றது. அதில் "அருப்புக்கோட்டை மாவட்டத்தில்" என்று இருக்கிறது. அருப்புக்கோட்டை தாலுகாதான், மாவட்டம் அல்ல. அதுமட்டுமல்ல, "மல்லாங்கிணறு முதலிய கிராமங்களுக்குக் கவுண்டன் ஆற்றிலிருந்து நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்கும் வேலை நடைபெற்றுள்ளது. இவற்றிற்குப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிந்துள்ளது. ஆயிரக்கணக்கான (மெட்ரிக்) டன் உணவுத் தானியங்கள் அதிகமாக விளைந்துள்ளது" என்று அந்தப் புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட திட்டமே கிடையாது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த நேரத்தில் அப்படி சொல்லப்பட்டது உண்மை, அப்படிப்பட்ட நதி அங்கே கிடையாது. இந்தப் பாடத்தை அந்த ஊரில் சொல்லிக்கொடுத்தால், மாணவர்கள் "அந்த நதி எங்கே இருக்கிறது" என்றுதானே கேட்பார்கள். இந்தப் புத்தகத்தை அரசாங்கமும் அங்கீகரித்து இதுவும் பாடத் திட்டத்தில் இருக்கிறது. அந்த ஊர் ஆசிரியர் எவ்வளவு இக்கட்டான நிலைமையிலே இருப்பார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, சரியான புத்தகங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடியக் குழுக்களை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எத்தனையோ இடையூறுகள் இருந்தாலும் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்க, ஆட்சி மொழியாக்க வேண்டுமென்று நாம் நல்ல முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். மாணவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை எனக் காரணம் காட்டக் கூடாது. இன்றைக்கு அது மாணவர்களுக்கு விருப்பப் பாடமாக இருந்தாலும், பயிற்சி மொழி, ஆட்சி மொழி இவைகளில் நாம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நல்ல முயற்சிகளினால் விரைவில் நீதி மன்றங்களிலும் தமிழ் முழு அளவில் வந்துவிடும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தமிழ் உயர் நீதிமன்றங்களில் வந்து விட்டதை நான் வரவேற்கிறேன். தமிழை ஆட்சி மொழியாக, நீதி மன்ற மொழியாக கொண்டுவர வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் கருத்துவேறுபாடு இருக்க முடியாது.

அடுத்து, கல்லூரிகளில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொள் கின்றவர்களுக்குச் சில சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. தனியார் கல்லூரியில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகையை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புலவர் கல்லூரிக்கும் அந்தச் சலுகை வசதிகளை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புலவர் கல்லூரியில் பயிற்சி பெறுவதற்காக வருகின்றபோது, பயிற்சியாளர்கள் ஆசிரியராக வேலைபார்த்த கல்லூரிதான் அவர் களுக்கு அரை மாதச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில், அவர்கள் டெப்யுடேஷனில் வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அப்படிச் சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. புலவர் பயிற்சிக்குப் போகும் போதே, அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டுத்தான் அனுப்பு கிறார்கள். இதனால் அவர்களுடைய வருவாய் இழந்து, கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஆகவே, புலவர்களுக்கெல்லாம் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற அளவில் கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித் தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து, உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. செ. பெருமாள்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1971–72-ம் ஆண்டு கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் இந்த மாமன்றத்தில் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

இந்த அரசானது இதுவரையில் தமிழகத்தை ஆண்டுவந்த அரசுகள் கல்வியில் ஆற்றிய பணிகளைவிட மிகச் சிறப்பான கல்வி அம்ச திட்டங்களை நடைமுறையில் செயல்படுத்தி வருகின்றது. குறிப் பாக நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் 1969–70-ஆம் ஆண்டுகளில் புகுமுக வகுப்பில் கட்டணம் இல்லையென்ற சலுகை அளித்ததன் காரணமாக ஏழை எளிய மக்கள் அதிகமான அளவில் படிக்கும்படியான வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. "கல்தோன்றி, மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றி மூத்தகுடி" என்ற பழமொழிக்கிணங்க அன்றையதினம் நமது முதலமைச்சர் அவர்களைக் கல்விக்கு மூத்த தந்தை என்று கூடச் சொல்லலாம். குறிப்பாக, தொடக்கக் கல்வி, இடைநிலைக் கல்வி, பல்கலைக் கழகக் கல்வி, சிறப்புக் கல்வி, பிற இனங்கள் கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி, தொழில் பயிற்சிக் கல்வி இதுபோன்ற பற்பல நல்ல அம்ச கல்வித்

1971 ஜூலை 9] [திரு. செ. பெருமாள்]

கல்வித் திட்டங்களுக்கும், திட்டத்தில் சேராத நற்பலனளிக்கும் பணிகளுக்கும் நமது அரசு 81.84 கோடி ரூபாய் அதிக அளவில் ஒதுக்கித் தந்துள்ளது என்பதைக் கண்டு நான் பாராட்டுகிறேன்.

தொடக்கப் பள்ளிகளில் மாணவர்களைச் சேர்த்தல், பள்ளியை விரிவுபடுத்தல், கிராமப்புறங்களில் தேவைகளுக்கேற்ற கட்டடங்களைக் கட்டி பள்ளியின் தரத்தை உயர்த்துதல், தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் பதவிகளை இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் பதவிகளாக மாற்றுவித்தல், கிராமப்புறங்களில் ஆசிரியர் குடியிருப்பு, வசதி வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தருதல், பள்ளிகளில் பயிலும் ஏழை மாணவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு வழங்க வழிவகை செய்தல், குறிப்பாக பெண் குழந்தைகளின் கல்வி பயிலும் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் வகையில் அதிக அளவில் கிராமங்களில் பெண் ஆசிரியர்களுக்கு தங்க வகை செய்யும் வகையில் வீடுகள் அமைத்துத் தருதல் போன்ற காரியங்களில் ஈடுபட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளி பணியாளர்களை அரசுப் பணியாளர்களாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அறிவியல், விவசாயம், உடற்கூறு ; ஆகிய பற்பல பிரிவுக் கல்வி முறைகளை நல்ல முறையில் அமைத்துத் தந்திருக்கிறது.

இந்த முறையிலே ஆசிரியர்கள் இந்த அரசுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து போட்டி விளையாட்டுகளை ஏற்படுத்தி, அதேபோன்று ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் சாரணர் இயக்கங்களைக் கட்டாயப் பாடமாக வைத்து ஏற்பாடு செய்திருக்கின்ற அரசுக்கு நாம் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

உடல் ஊனமுற்றவர்கள், கண் பார்வையற்றவர்கள், குறைபாடுற்றோர் இவர்களுக்காக தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் ஆரம்பித்திருக்கின்ற அரசுக்கு நான் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதைத் தவிர புகுமுகத் தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள், முதியோர் கல்வி நிலையங்கள், குழந்தைகள் இல்லம் (அனாதை), நூலகங்கள் இவற்றிற்காகவும் அரசு அநேக நல்ல முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றது. சிறைச்சாலையிலே இருக்கின்ற கைதிகள் படிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வது, மருத்துவநூலகப் பணிகளை மேம்படுத்துவது, காவல் துறை அதிகாரிகள் பயில்கின்ற வாய்ப்பினைச் செய்வது ஆகிய இப்படிப்பட்ட நல்ல பணிகளை நம்முடைய தமிழக அரசு கல்வியிலே செய்திருக்கிறது. பல அரும்பெரும் வசதிகளைச் செய்திருக்கிறது. இருப்பினும் அதைப் பாராட்டிவிட்டு, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டுவிட்டு விடை பெறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே மிகவும் பிற்பட்டத் தொகுதி என்று நான் அடிக்கடி குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். சிறு சிறு தொடக்கப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்துவதற்கு, குறிப்பாக என்னுடைய

[திரு. செ. பெருமாள்] [1971 ஜூலை 9

பகுதியில் உள்ள நடுத்திட்டு, இடையாறு என்ற கிராமங்களிலே ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதிக்கு அருகாமையிலேதான் சிதம்பரம் இருக்கிறது. அங்கேயிருக்கிற அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அதிக அளவுக்கு, எங்கள் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்குச் சேரு வதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. எனவே காட்டுமன்னார் கோயிலில் ஒரு அரசினர் கல்லூரி ஏற்படுத்தித் தந்தால் ஏழை எளியவர்களுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அங்கேயே ஒரு தொழிற் பயிற்சி நிலையமும் ஏற்படுத்தித் தந்தால் அங்குள்ள மக்களுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்வி மானியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தொகை சென்ற ஆண்டைவிட 15 கோடி அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப் பாக ஆரம்பக் கல்விக்காகவும் செகண்டரி கல்விக்காகவும், 12½ கோடி அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற் கிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

அரசியல் சட்டத்தின் டைரக்டிவ் பிரின்ஸிபிள், அதாவது ஆணைக் கொள்கை எண் 45, 1960 ஆம் ஆண்டுக்குள் 14 வயதுவரையில் உள்ள பிள்ளைகளுக்குக் கட்டாய இலவசக் கல்வி தரப்பட வேண்டு மென்பதாகும். ஆனால் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 6 முதல் 11 வயது வரையிலும் 94.1 சதவிகிதம் பேருக்கும் 11 முதல் 14 வரையிலும் 55.1 சதவிகிதம் பேருக்கும்தான் அந்த வசதி கிட்டியிருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதிக்குள்ளேயும் 6 முதல் 11 வரையிலும் 100 சதவிகிதமும் 11 முதல் 14 வரையிலும் 80 சதவிகிதமும் தான் வரும் என்று காட்டியிருக்கிறார்கள். இது பெரும் குறைபாடானது. இந்தக் குறைபாடுகளுக்கு எல்லாம் பெரும் பொறுப்பு முன்னே இருபது ஆண்டுகள் ஆண்டவர்கள்தான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றாலும்கூட, நல்ல முறையிலே கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அரசியல் சட்டத்தின் டைரக்டிவ் பிரின்சிபிளை இந்த அரசு நிறைவேற்றிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்வேன்.

ஏற்கனவே வகுத்துவிட்ட கல்வி முறையே நீடிக்கிறது. மாணவர் கள் கல்வியை முடித்தப் பிறகு தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையைச் செம்மையாக நடத்துவதோடு சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுகின்ற முறையிலேயும் வாழ்ந்திட வேண்டும். அந்த முறையில் கல்வி அமைந்திட வேண்டுமென்று கல்வி நிபுணர்களும் பேராசியர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கேற்றவாறு கல்வியை, கல்வி முறையை, பாடத் திட்டங்களை மாற்றியமைத்திட வேண்டுமென்ற முறையில் இந்த அரசு வழி செய்திட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்வேன்.

1971 ஜூலை 9] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

இந்த அரசு சோஷலிச லட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கேற்றவாறு மாணவர்கள் அந்த லட்சியத்தில் உள்ளபடியே பற்றுக்கொண்டவர்களாக, அதற்கேற்ற பண்பாடுடையவர்களாக, தேசீயம், ஜனநாயகம், சமதர்மம், மதச்சார்பின்மை, ஜாதி சார்பற்ற தன்மை இவை பொருந்தியவாறு கல்வி பெறக்கூடிய அளவிலே மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்வேன்.

கல்லூரிகள் திறக்கப்படுகின்றன, பள்ளிகள் திறக்கப்படுகின்றன. அவற்றிலே படித்துவிட்டு ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் வெளியே வருகின்றார்கள். வெளியிலே வரும்பொழுது அவர்கள் திக்குத் தெரியாத காட்டில் விடப்பட்ட நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். தம்முடைய வாழ்க்கையைச் செம்மையாக்கவும், சமுதாயத்திற்கு தாம் என்ன செய்யவேண்டுமென்பதையும் அவர்கள் கற்றுக்கொண்டு வெளியிலே வருகின்ற நிலைமையிலே கல்வித் திட்டத்தோடு அதைப் பற்றியத் திட்டமும் கூடவே வந்திட வேண்டும்.

கல்வியின் தரம்பற்றிப் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கையிலே, மாணவர்களுக்குக் கிராமர்கூட தெரியவில்லை, தம்முடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் சொல்வதற்குத் தெரியவில்லை, என்றெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமானால் டீச்சர்–பியூப்பிள் ரேஷியோவை—இப்பொழுது 40 அல்லது 50 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள்—20 அல்லது 25 என்ற அளவுக்குக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

அட்மிஷனைப் பொறுத்தவரையிலே முதலியார் கமிஷன் அறிக்கையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டதாக அறிவித்து இருக்கிறது. இது பற்றி என்னுடைய தனிக் கருத்து ஒருபுறமிருக்க, அந்த அறிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் ஆங்கிலக் கல்வி வேண்டுமென்று கேட்கின்றவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த அறிக்கையிலே மாணவர்களுக்கு அந்த உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை அரசும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கேற்றாற்போல் நடைபெறவில்லை. ஆங்கிலம் முதலாவதாகவும், தமிழ் இரண்டாவதாகவும் கேட்டால்கூட, ஆங்கிலப் பயிற்சிமொழிக்கு இடம் இல்லை என்றாலும் தமிழ் பயிற்சி மொழிக்கு இடம் வேண்டுமென்றால்கூட இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

மாணவர்களுடைய கிளர்ச்சிபற்றி உலகமுழுதும் பேசப்பட்டு வருகின்றது. மாணவர்கள் பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்திலே இடம் பெறவேண்டும் என்று யுனிவர்சிடி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன்கூட கூறியிருக்கிறது. திரு. கஜேந்திர கட்கர் அவர்கள் தலைமையில் உள்ள கமிட்டி ஆன் கவர்னன்ஸ் ஆப் யுனிவர்சிடிஸ் கூட ஸ்டூடன்ஸ் கவுன்சில் அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஃபேக்கல்டியிலும் ஒரு மாணவர் அட்வைசரி கமிட்டிகூட ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பரிந்துரைகளை அமலாக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய அரசு பல்கலைக் கழகங்களை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

இலவசக் கல்வி வழங்கப்படுகிறது. தனியார் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் பொறுத்தவரையில் அது ஒரு ஃபார்ஸ் ஆகத்தான், நாடகமாகத்தான் இருக்கிறது. கட்டணத்தை விட்டுவிட்டார்கள்,

ஆனால் ஸ்பெஷல் பீஸ் என்ற முறையில் வாங்குகிறார்கள். ஒரு கல்லூரியில் முன்பு மூன்று டெர்ம்களுக்கும் சேர்த்து 240 ரூபாய் கட்டணம் வாங்கினார்கள் என்றால் இன்றைக்கு ஸ்பெஷல் பீஸ் மட்டும் 270 ரூபாய், 280 ரூபாய் வசூலிக்கிறார்கள். இந்த நாடகத்திற்கொரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும். தனியார் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் எதற்கு? இவைகளையெல்லாம் அரசு ஒரு ஃபேஸ்டு ப்ரோகிராமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். முதலில் தனியார் பள்ளிகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், பிறகு தனியார் கல்லூரிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் தனியார் பள்ளிகளிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு அரசே நேரடியாக சம்பளம் வழங்கிட வேண்டும்.

கல்லூரிகளிலே இடம் ஒதுக்குகின்ற முறையிலே பின்தங்கிய வகுப்பு என்பதைப் பல முன்னேற்ற வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் பின் தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்ற சர்டிபிகேட் வாங்கி அட்மிஷன் பெற்றுவிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அரிசனங்கள், மிகவும் பின்தங்கியவர்கள், இவர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்குப் பொருளாதார அடிப்படையை வைத்து கொடுக்குமாறு செய்திடல் வேண்டும். அரிசனங்கள், மிகவும் பின்தங்கியவர்கள் இந்த இரண்டு பிரிவினருக்குத்தான் ரிசர்வேஷன் இருந்திடல் வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தேர்வுகளைக் கைவிடவேண்டும் என்று பல அறிஞர்கள் கமிட்டிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தற்பொழுது ஆந்திரப் பிரதேசத்திலே இனிஷியேடிவ் எடுத்து, தேர்வுகளை 7 ஆம் வகுப்பு, 10 ஆம் வகுப்பு தவிர எடுத்திருக்கிறார்கள். நாமும் தேர்வு என்ற சனியனை ஒழித்து விட்டு மாணவர்களை சரிவர முன்னேற்றிட அந்த முறையை ஒழித்திடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

ஆசிரியர்கள் டிரான்ஸ்பர்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் நகர மன்றங்களிலும் ஆண்டுக்கொரு முறை செய்துவிடுகிறார்கள். இதிலே பல தவறுகள், ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. குறிப்பாக காரணமில்லாது 3 ஆண்டுகள் வரையில் டிரான்ஸ்பர் செய்யக்கூடாது என்று நம்முடைய கல்வித் துறையமைச்சர் அவர்கள், அவர்களே உள்ளாட்சித் துறையமைச்சராகவும் இருக்கின்ற காரணத்தினால் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

கட்டடம், லேபரட்டரி இல்லாத நிலைமை பரவலாக இருக்கிறது. 1971–72 ஆம் ஆண்டிலே மொத்தம் இருக்கிற பள்ளிகளிலே மூன்றில் ஒரு பங்குதான் லேபரட்டரி வசதிகளைப் பெற்றிருக்கும். கிராமப் புறங்களிலே உள்ள பள்ளிகளில் லேபரட்டரி வசதிகள் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அங்கே பயிலும் மாணவர்களின் கல்வியின் தரம் குறைகிறது. அது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன மக்களுக்குப் பல சலுகைகள், அட்மிஷன்களில், மார்க்குகளில் கொடுக்கிறோம். அதுகூடப் போதாது. அவர்கள் கல்வியின் தரம் உயர வேண்டும். இதற்காக ஒவ்வொரு அரிசன சேரி

யிலும் குறைந்தபட்சம் ஒரு ஆசிரியரையாவது, ஸ்பெஷல் டியூட்ட ராக நியமித்து பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கும் வகையில், அரிசனக் குழந்தைகளுக்குத் தனியாக கோச்சிங் கொடுக்க ஏற்பாடு வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சிலவற்றை மட்டும் சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிங்காநல்லூர் நகராட்சி ஃபர்ஸ்ட் கிரேட் முனிசி பாலிட்டியாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் உத்தரவு ஒன்றைப் பிறப் பித்து வீட்டு வாடகைப்படியைப் பொறுத்தவரையில் சில நகர மன்றங்களில் 5, 7, 9 என்றும், சில நகரமன்றங்களில் 10, 15, 20 என்றும் இன்னும் சில நகரமன்றங்களில் 3 ரூபாய் என்றும் வீட்டு வாடகைப்படியை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். சிறிய நகர மன்றங்கள் கூட சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே ஃபர்ஸ்ட் கிரேட் முனிசி பாலிடியான சிங்காநல்லூர் முனிசிபாலிட்டியையும் இதிலே சேர்த்து 5, 7, 9 வீட்டு வாடகைப்படி கிடைக்கும் வகையில் செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவையிலே பெண்கள் கல்லூரிகள் இரண்டு இருக்கின்றன. இரண்டும் தனியார் கல்லூரிகள். இதுபோக அரசினர் பெண்கள் கல்லூரி திறக்க வேண்டும்.

சிங்காநல்லூர் நகராட்சியில் நூலகம் ஒன்றை அமைத்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன். இதுகாறும் இல்லை. குற்றம் சொல்ல வரவில்லை. ஏனென்றால் 5 ஆண்டுகள் தானாகிறது நகராட்சிமன்றமாகி.

மேட்டூர் டவுன்ஷிப்பைப் பொறுத்தவரையில் சேலம் கேம்பில் இரண்டு தனியார் ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. மேட்டூரிலே வைத்தீஸ்வரன் ஹைஸ்கூல் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே அட்மிஷன் கிடைப்பது சிரமமாகயிருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் 8, 9, 10 என்று தனியாகப் பிரிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிப் பிரித்து சேலம் கேம்ப் பிள்ளைகளுக்கு அட்மிஷன் கிடைக்காத குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கா. காளிமுத்து: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, கல்வியின் பெருமையைப் பற்றிக் கவிதையெழுதிய புறநானூற்றுப் பாண்டிய னின் பெயரைத் தாங்கியிருக்கக்கூடிய நமது கல்வியமைச்சரவர்கள் அவையின் முன்னால் வைத்த அறிக்கையின் விழுமிய சிறப்பினைப் பாராட்டிக் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன். ஏழைகளுக்கு எட்டாக் கனியாகயிருந்த கல்வியை இந்த அரசு இலவசக் கல்வியாக மாற்றி யிருப்பதை எவரும் பாராட்டாது இருக்க முடியாது. இல்லாமையை அகற்ற வேண்டுமென்று சமதர்ம நோக்கத்தோடு செல்ல விரும்பும் நமது அரசு கல்லாமையைப் போக்குவதிலேயும் கணிசமான அள விற்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பதை இந்த மானியக் கோரிக்கை யின் குறிப்பினைப் படிப்பவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும். புள்ளி விவரப் புத்தகத்தைப் பார்த்து மட்டும் அல்ல, நாடு முழுவதும் பெருகியிருக்கும் கல்லூரிகளைப் பார்ப்பவர்கள். 300 மக்கள்

தொகைக்கு மேற்பட்ட ஊர்களிலே உருவாகியிருக்கின்ற கல்விக் கூடங்களைப் பார்ப்பவர்கள் கல்வி பெருகியிருக்கிறது என்பதை நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள்.

பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு கல்விக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகையைக் காட்டிலும் 5, 6 மடங்கு அதிகமாக இப்பொழுது செலவிடப்படுகிறது. ரெவின்யூச் செலவில் ஏறத்தாழ 23 விழுக்காடு செலவிடப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இதை நோக்கும்போது எந்த அளவிற்கு இந்த அரசு கல்வியில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதுவும் கல்வியின் அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியது தொடக்கக் கல்வி. அந்தத் தொடக்கக் கல்விக்கு, கல்விக்காக செலவிடப்படும் தொகையில் 50 விழுக்காடு செலவிடப்படுகிறது.

நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், கல்விக்கூடங்கள் முறையாக அமைக்கப்பட, கட்டடங்கள் முறையாக அமைக்கப்பட, அதைக் கட்டித் தருவதற்கு அரசு தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலேயும், சில பழைய கட்டடங்களை மராமத்துச் செய்வதில் அரசு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், கள்ளிப்பட்டி என்ற கிராமத்திலுள்ள கல்விக்கூடத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே விட்டமே முறிந்து போய் எந்த நேரத்திலே கீழே விழுந்துவிடுமோ என்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். தளங்கள் பெயர்ந்து போயிருப்பதைப் பார்த்தேன். இதைப்பற்றித் தொடர்புடைய அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்தக் கல்விக்கூடங்கள் சீர்கெட்டிருப்பதை சீர் செய்ய அரசு முயற்சியெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலே 11-ஆம் வகுப்பில் வெற்றிபெறும் மாணவர்கள் அத்தனைபேருமே கல்லூரியில் புகுமுக வகுப்பில் சேரத் தகுதியுடையவர்கள். ஆனால் இத்தனை மதிப்பெண்கள் இருந்தால் தான் எடுத்துக்கொள்வோம் என்ற கட்டுப்பாட்டைக் கல்லூரிகளிலே வைக்கிறார்கள். இதனால் பல மாணவர்கள் ஒவ்வொரு கல்லூரிக்கும் சென்று சுவற்றில் அடித்த பந்தைப்போன்று மீண்டும் மீண்டும் திரும்பி வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் 300 மதிப்பெண்கள் மாத்திரம் என்ற கட்டுக்கோப்பை வைத்திருப்பதைப் போல இத்தனை மார்க்குகள் பெற்ற மாணவர்கள்தான் கல்லூரிகளிலே சேர முடியும் என்ற முறையை யாவது வைத்தால் அனைவரும் சேருவதற்கான சூழ்நிலை உருவாகும்.

பாடத்திட்டத்தில் அரசு அறியாமலே சில குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. 11-ஆம் வகுப்புத் தமிழ்ப்பாடபுத்தகத்தில் வீரச்சுவை என்ற பாடம் இருக்கிறது. திரு. வேங்கடசாமி நாட்டார் எழுதியது என்று கருதுகிறேன். இதேபாடம் புகுமுக வகுப்புப் புத்தகத்திலும் இருப்பதைப் பார்த்தேன். மாணவர்களுக்கு வீரச்சுவை அதிகமாக ஏற்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினாலோ என்னவோ 11-ஆம்

1971 ஜுலை 9] [திரு. கா. காளிமுத்து]

வகுப்பிலேயிருந்த அதேபாடம் புகுமுக வகுப்பிலும் இடம் பெறுகிறது. ஆகவே, இத்தகைய குறைபாடுகளைப் பாடத்திட்டக்குழு கவனித்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேர்வுத்தாள்களைத் திருத்தும் முறையை இன்னும் இறுகலாக ஆக்க வேண்டும். எங்கே தேர்வுத்தாள்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்லலாம் என்று சுரங்க வழியைக் கண்டுபிடிக்கின்ற சபல நிலையை மாணவர்கள் அடையாவண்ணம், தேர்வுத்தாள்களை ஊடுருவ இயலாத அளவில் இன்னும் இறுகலாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பயிற்சிமொழியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு சரியான முடிவை எடுத்திருக்கிறது. என்றாலும் தமிழ்ப்பயிற்சி மாணவர்களுக்கு இன்னமும் அதிக உதவி செய்யுமளவில் அரசு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்ப்பயிற்சி மொழித்திட்டத்தை விரிவுபடுத்த, தமிழ்ப்பயிற்சி மொழி இடம் பெறும் அளவில், ஆங்கிலப் பயிற்சி மொழியை அகற்றுவது அரசின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆங்கிலப் பயிற்சிமொழியை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிற நேரத்தில் எவருடைய முணுமுணுப்பையும் பொருட்படுத்தக்கூடாது. இரண்டுவிதமான கருத்துக்களுக்கு இடமில்லாமல் இந்த நாட்டிலேயிருப்பவர்கள் அனைவரும் பயிற்சி மொழித்திட்டத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். இந்த நாட்டு மக்களை அற வழியிலே அழைத்துச் செல்ல இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்மொழிதான் இருந்தது. அத்தகைய தமிழ்மொழியை அரியாசனத்தில் ஏற்றும் முறையில் பயிற்சிமொழித்திட்டம் சிறப்பாக நடைபெற முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையை முழுமையாக ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. வெங்கடசாமி தெலுங்கில் உரையாற்றினார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், பாயிண்ட் ஆஃப் இன்ஃபர்மேஷன். கல்வி அமைச்சரவர்களுக்குத் தெலுங்கு தெரியுமா? தெரிந்தால்தானே அவர் பேசுவதைப் புரிந்துகொண்டு பதில் சொல்ல முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தெலுங்கு தெரியாதது மட்டும் அல்ல, அவர் பேசும் பேச்சு சட்டசபை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலும் பதிவு ஆகாது.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, then I would be deprived of the privilege of a Member. So, I want a ruling from the Chair.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்த அவையினுடைய நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும்தான் பதிவாகின்றன. தெலுங்கில் பேசுவதாகயிருந்தால் அதனுடைய நகலை

யாவது மொழிபெயர்த்து முதலிலேயே நம்முடைய பேரவைத் தலைவரவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டால்தான் அது பதிவு செய்யப் படும்.

THIRU B. VENKATASWAMY: One of my friends, Thiru Kothandaramiah has spoken in Telugu.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): தெலுங்கிலே நீங்கள் பேசக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. பேசினால் அதன் நகலை மொழிபெயர்த்து தலைவரிடம் முன்னதாகவே கொடுத்து விட்டால் அது அச்சாகும்.

THIRU B. VENKATASWAMY: How can I expect that I am going to speak this thing only? I cannot . . .

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தெலுங்கிலே பேசத் தடையில்லை. ஆனால் தெலுங்கிலே பேசப்போகும் செய்தியை—பேசப்போகும் பொழுது என்னென்ன பேசப்போகிறோம் என்று தீர்மானிக்கிறீர்கள்—அதை ஆங்கிலத்திலே எழுதி முன்கூட்டியே பேரவைத் தலைவரவர்களிடத்திலே கொடுத்துவிடலாம். இப்பொழுது வேண்டுமானால் தாங்கள் பேசியதற்குப் பிறகு அதனுடைய குறிப்புகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டால் இந்தத் தடவை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இதற்குப் பிறகு தெலுங்கிலே பேச வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படும்பொழுது தங்களுடைய குறிப்புகளை முன்கூட்டியே கொடுத்துவிட்டால் பதிவு செய்ய ஏற்றதாக இருக்கும், பதில் சொல்லவும் ஏற்றதாக இருக்கும்.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASWAMY): In our Rules, we have got a specific provision as follows:

"The business of the Assembly shall be transacted in English or in Tamil, provided that any member may address the Assembly in any recognised language of the State or in Hindi and provided further that the Speaker may permit any member who cannot adequately express himself in any of the aforesaid languages to address the Assembly in his mother-tongue".

So, you can address in your mother-tongue, but you will have to submit a translation of your speech to the Chair.

திரு. பி. வெங்கிடசாமி தெலுங்கில் உரையாற்றினர்.

திரு. ஆ. கருப்பையா: தலைவர் அவர்களே, கல்வியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

இன்று இந்த அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப் பேற்று 4½ ஆண்டு காலத்தில் கல்விக்காக எவ்வளவு முற்போக்கான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பது இந்தப் புள்ளி விவரங்களில் இருந்து நன்கு உணர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் நாம் ஆட்சிக்கு வந்தால் கல்விச்சாலைகளை எல்லாம் மூடிவிடுவோம் என்று

பிரசாரம் செய்ததற்கு எதிராக 1967-ல் இருந்த ஆரம்பப் பாடசாலை களைவிட 724 ஆரம்பப் பாடசாலைகளை நம்முடைய அரசு அதிகமாக நிறுவி இருக்கிறது. நடுநிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை 263 நடு நிலைப் பள்ளிகளை அதிகமாக நிறுவி இருக்கிறது. கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரை 66 கல்லூரிகளை அதிகமாக இந்த அரசு ஏற்படுத்தி யிருக்கிறது. இவ்வளவு செய்திருந்தும் கூட மாற்றூர் நம்மைப் பற்றி ஒருவார்த்தை கூட பாராட்டித் தெரிவித்ததாகக் காணவில்லை. அப்படி யாரைப் பற்றியும் கவலைப்படாது மக்கள் நல்வாழ்வில் கவலை கொண்டு இந்த அரசு நல்லபல பணிகளைச் செய்து வருவதைக் கண்டு உண்மையிலேயே இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். என்னுடைய தொகுதி யில் போன ஆண்டில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி மாறூரில் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கான பொறுப்புக் கட்டணம் பாதி கட்டியும், பாதி கட்டாமலும் நின்று விட்டது. அதைக் கட்ட வேண்டுமென்று முழு முயற்சி எடுத்து கமிட்டியார் பணத்தைப் பிரித்துக் கொண்டிருக் கிறார்கள். பருவ மழை பொய்த்ததன் காரணமாக பணம் பிரிக்கும் நிலையில் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்கு ஒருசில மாதங்கள் தவணை நீடித்துத் தரவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஐந்தாறு ஆண்டுகளாகவே பருவ மழை பொய்த்து வருவதால் மக்களிடத்தில் பெரிய அளவு கஷ்டம் இருப்ப தால் இந்தத் தவணையை நீடித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்லூரிகளிலே மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் முறையைப் பொறுத்தவரை திருநெல்வேலி பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் அதிகமான மார்க்குகள் வாங்கிய மாணவர் களுக்கு மட்டுமே மதச் சார்புள்ள கல்லூரிகளில் இடம் கொடுக் கிறார்கள். குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள மாணவர்களுக்கு அவர்கள் இடம் கொடுப்பதில்லை. இது மாணவர்களிடையே ஒரு பீதியை உண்டாக்கியிருக்கிறது. "உனக்கு என்ன மார்க் கிடைத்தது? நீ எடுத்திருக்கும் இந்த மார்க்குக்கு அந்தக் கல்லூரியில் இடம் கிடைக் காது : ஸ்ரீவைகுண்டம் கல்லூரிக்கு ஓடிப்போ அல்லது தூத்துக்குடி கல்லூரிக்குப் போ" என்று பேசிக் கொள்ளக்கூடிய நிலை இருக் கிறது. குறைந்த மார்க் எடுத்துள்ளவர்களை இந்த கல்லூரி போன்ற கல்லூரிகளில்தான் எடுத்துக் கொள்ளும் நிலை இருக்கிறது. மதச் சார்புள்ள கல்லூரிகளில் குறைந்த மார்க் பெற்ற மாணவர்களை எடுத்துக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். இன்று அரிசன மாணவர்களை 18 சதவிகிதம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந் தாலும் கூட அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? 450 மார்க்குக்கு அதிகமாகப் பெற்ற அரிசன மாணவர்களைத் தேடிப் பிடித்து சேர்த் துக் கொள்ளுகிறார்கள். மதச் சார்புள்ள மாணவர்களாக இருந்தால் 250 மார்க், 300 மார்க்கு எடுத்தவர்களையும் கூட அவர்கள் சேர்த் துக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

* திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கல்வி மானியத்தின் மீதும், மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள அறிக்கையின் மீதும் நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே தெரிவித்தார்கள். நம்முடைய அரசு ஏற்பட்டதற்கு பிறகு கல்வித் துறையிலே ஒரு பெரும் மாறுதலை ஏற்படுத்தி ஏற்கெனவே இருந்த அரசு செய்ய முடியாத காரியங்களை எல்லாம் நாம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு செய்து முடித்து இருக்கிறோம். நாம் புள்ளிவிவரங் களை இன்றையதினம் எடுத்துக்காட்டினால் கட்டி முடிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள், அதற்கு செலவழிக்கப்பட்ட தொகைகள் எவ்வளவு என்ற கணக்கை விட படித்துத் தேறியவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. காரணம், எத்தனைப் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டினார்கள், செலவழிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்பதை விட, படித்துத் தேறியவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்பதுதான் நம்முடைய சரியான கணக்கைக் காட்டும். ஆகவே, அண்மையில் நடந்து முடிந்த எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வில் அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள் 1,91,853 ஆகும். சென்ற ஆண்டுக் கணக்குப்படி தேறியவர்கள் 1,30,974. ஆகவே, இந்த நடப்பு ஆண்டில் கணக்குப் பார்த்தால் அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள் 1,93,509 ஆகும். தேறியவர்கள் 1,11,823 ஆகும். ஆகவே, இந்த அரசு கல்வித் துறையில் மேற்கொண்ட முயற்சிகளையும், நல்ல பணிகளையும் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஏற்கெனவே, 1959–60-ல் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 15 கோடி. இதை படிப்படியாக உயர்த்தி இன்றையதினம் அதாவது 1971–72-ம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீட்டின் கீழ் ரூ. 83 கோடிக்கு மேல் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். எந்தத் துறைக்கும் இல்லாத ஒரு சிறப்பு, நாம் மற்றத் துறைகளில் எடுத்துக் கொண்ட கவனத்தை விட கல்வித் துறையில் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி மிக அதிகமாகும். "கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்", என்பது போல் கற்றறிந்த அமைச்சர்கள், தலைவர்கள் உள்ளதாலே இன்றையதினம் இத்தகைய ஒரு சிறப்பு மிக்க நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மாமன்றத்தின் முன் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

ஆசிரியர்கள் நிலை எள்ளிநகையாடப்படும் அளவுக்கு இருந்தது. வக்கற்றவர்கள் வாத்தியார் வேலைக்கும், போக்கற்றவர்கள் போலீஸ் வேலைக்கும் போவார்கள் என்று பழமொழி சொல்வார்கள். அன்றையதினம் வாழ முடியாத ஆசிரியர்கள் இன்றையதினம் வாய்ப்பும் வசதியும் பெற்று நல்ல நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் ஆசிரியர்கள் பணி மிகவும் மதிப்பாக இருக்கிறது. கணக்குப் பாடம் சொல்லிக்கொடுங்கள் என்றால் அவருக்கு வீட்டில் போடுகிற பால் கணக்கு, பிற கணக்குகள் தான் பள்ளிக்கூடத்தில் ஞாபகத்திற்கு வரும். ஆனால் இன்று ஒரு அமைதியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல நிலைமையைத் தந்து இருக்

கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு ஆசிரியர்களுக்கு என்று அவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் ஏராளம். அவர்களுக்கு ஊதியம் உயர்த்திக் கொடுத்தார்கள். குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுத்தார்கள். வேறு பல சலுகைகளைத் தந்தார்கள். அதை இந்த அரசு தொடர்ந்து செயல்படுத்தி வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் கிராமத்தில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு என்று ஏறத்தாழ ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 5 லட்சம் செலவில் குடியிருப்புகள் கட்டித் தர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வளவு நன்மைகள் செய்திருந்தும், இங்கே இருக்கும் சில குறைபாடுகளையும் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. தமிழ் போதிக்கும் ஆசிரியர்களில் இரண்டு நிலை ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். முதல் நிலை ஆசிரியர், இரண்டாம் நிலை ஆசிரியர்கள் என்று இரண்டு வகை இருக்கிறது. இந்த இரண்டு நிலைப் பதவிகள் அகற்றப்படவேண்டும். அனைவருக்கும் ஒரே நிலை வைத்து, ஒரே சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சியைப் பொறுத்தவரையில் பெண்கள் கல்லூரிகள் இரண்டு தான் இருக்கின்றன. இதனால் இட நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. கல்லூரிகளில் அனுமதி பெறுவதற்காக மக்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் வீட்டிற்கு அதிகமாக வருகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், மாணவர்கள் ஒரே கல்லூரியில் சேரவேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான் இந்த நிலை ஏற்படுகிறது. அந்தந்த கல்லூரித் தேர்வுக் குழுவில் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கும் இடம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, திருச்சியில் ஒரு அரசினர் பெண்கள் கல்லூரி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்று முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. நா. வெ. குருசாமி: மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1971–72-ம் ஆண்டுக்கான கல்வி மான்யக் கோரிக்கை மீது எனது கட்சியைச் சார்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆண்டிப்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியம் மிகப் பெரிய ஊராட்சி ஒன்றியம். அந்த ஒன்றியத்தை இரண்டாகப் பிரித்தால்தான் கல்விக்காகக் கொடுக்கப்படும் தொகை சரியாக இருக்கும். கல்விக்காகக் கொடுக்கப்படும் பணம் போதாத காரணத்தால் அங்கே எந்த விதமான நன்மையும் செய்ய முடியவில்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன். ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியில் இருக்கும் ஆசிரியர்கள், 1966-ல் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலை கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியப் பெரும் தலைவர்கள் நினைத்தால் 1970-ல் பாஸ் செய்து விட்டு வந்தவர்களுக்குக் கூட வேலை போட்டுக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஆனால் 1966-ல் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையால், டிரான்ஸ்பர் கமிட்டியில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு

இடம் கொடுப்பது போல், ஆசிரியர்கள் நியமிக்கும் கமிட்டியிலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பென்ஷன் மிகக் குறைவு அவர்கள் டிரஷரிக்குச் சென்றுதான் பென்ஷன் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு எம்.ஓ. மூலம் பென்ஷன் அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் டிரஷரிக்குப் போனால் இன்று போனால் நாளை வா என்று இழுத்தடிக்கிறார்கள். ஆகவேதான் எம்.ஓ. மூலம் அனுப்பவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் வித்வான் தேர்வு வருஷம் ஒரு முறைதான் நடக்கிறது. மற்றத் தேர்வுகள் வருஷத்திற்கு இரண்டு முறை நடப்பதுபோல், இந்தத் தமிழ் வித்வான் தேர்வும் வருஷத்திற்கு இரண்டு முறை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. அ. சின்னசாமி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை துணைத் தலைவரவர்களே, 1971–72-ம் ஆண்டுக்கான கல்வி மான்யத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

1967-க்குப் பின்னால் தமிழகத்திலே ஏழை எளிய நடுத்தர மக்கள் ஆட்சிக்கு வந்த காரணத்தாலே தமிழகத்திலே உள்ள பல்வேறு துறைகளில் உள்ள மக்கள் உணர்கிற அளவுக்கு, சாதாரண மக்கள் பாராட்டுகிற அளவுக்கு பல மாற்றங்களைக் கண்டு இருக்கிறோம். குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் மாற்றங்கள் மிக அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றன. நாம் இதுவரை செய்து இருக்கும் காரியத்தை விட கல்வித் துறையில் இன்னும் கொஞ்சம் விரைந்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மான்யத்தை வரவேற்றுப் பேசும் போது அதில் ஏற்படும் கஷ்டங்கள் சிலவற்றையும் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

ஆரம்பப்பள்ளி நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஏற்கெனவே இந்த மாமன்றத்தில் பல உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துகளிலே இருக்கிற ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு இந்த அரசு ஏறத்தாழ ரூ. 37 கோடி செலவு செய்கிறது. இப்படிச் செலவு செய்யும் பணம் இந்த ஆரம்பக் கல்விக்காகப் பயன்படுத்துகிற நேரத்தில் ஆரம்பக்கல்வி பயிலுகிற மாணவர்கள் ஒரே ஆசிரியரிடத்தில் பயில வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களை மாற்றும் அதிகாரத்தை பஞ்சாயத்து யூனியனில் கொடுத்து இருப்பதால், அந்த மாற்றங்களைத் தவிர்ப்பதற்காக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் வீட்டு வாயிலில் இராப்பகலாக காத்துக்கிடக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 200—300 மாற்றங்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையால், அங்கேயுள்ள ஆசிரியர்கள் அச்சத்தோடு வேலை செய்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களில் சயன்டிபிக் எக்விப்மெண்ட்ஸ் வாங்குவதற்காக அதிகமான தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் நவீன முறையில் பயிற்சி அளிக்க சௌகரியமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும், கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் "10.எ.1" ஆகவே இருக்கிறார்கள். அந்த அபாய நிலை நீண்ட காலமாக இருக்கிறது. ஐந்தாண்டுக் காலம், ஆறு ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றுபவர்களும் "10.எ.1" என்ற அத்தகைய நிலையிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு ஆசிரியரும் ஐந்தாண்டுக் காலம் பண்யாற்றியிருக்கிறார் என்றால், அவர் இன்னமும் "10.எ.1."-ல் இருக்கிறார் என்றால், அவருக்கு எப்படி உற்சாகம் இருக்கும். நானே நான்கு ஆண்டு காலம் அப்படி 8 கல்லூரிகளில் பணியாற்றியிருக்கிறேன்.

மெடிகல் டிபார்ட்மெண்டில் ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் என்று ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. அந்த டிபார்ட்மெண்டில் எம்.பி.பி.எஸ். முதல் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு பாடம் நடத்துகிறது. இறுதி ஆண்டில் ஓரல் பரிட்சைக்காக மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அது ஒரு எக்ஸாமினேஷன் சப்ஜக்டாக இல்லாததால், அதில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை குறைவு. மாணவர்களும் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. கட்டுப்பாடு செய்ய முடிவதில்லை. பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு அங்கே நிறைய பணியில்லாததால் வேறு வேலைக்குப் போகலாம் என்று போகிறார்கள். ஆகவே, ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் பிராஞ்சு என்பதை எடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக சைக்காலஜி என்ற சப்ஜக்டை வைத்தால் வைத்தியக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பயன்படும். சைகாலஜிக்கும் வைத்தியத் துறைக்கும் நிறைந்த தொடர்பு இருக்கிறது என்று கல்வி வல்லுநர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, சைகாலஜியை ஒரு சப்ஜக்டாக வைத்தியக் கல்லூரியில் புகுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆரம்பப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஸ்டேட் ரிவார்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அப்படிக் கொடுக்கும்போது, திறமை என்ன என்பதைப் பார்த்துக் கொடுக்க வேண்டும். நான் 8-வது படிக்கும்போது ஒரு ஆசிரியர் வகுப்புக்கு வருவார். வாய் திறக்கமாட்டார். நான் 11-வது வகுப்பிற்கு வந்த பிறகு அவரே ஹெட்மாஸ்டராக வந்தார். அவருக்கு 2, 3 ஆண்டுகட்கு ஸ்டேட் அவார்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிக் கொடுக்கும் போது, திறமை அடிப்படையில் கொடுத்தால், கல்வியின் தரம் முன்னேறும்.

கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு க்வார்ட்டர்ஸ் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். கல்லூரிக் கட்டடம் கட்டும்போதே இதையும் சேர்த்துச் செய்ய வேண்டும். மகளிர் கல்லூரியில் பணியாற்றும் ஆசிரியைகளுக்கு க்வார்ட்டர்ஸ் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படியே மற்ற மற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு இருப்பதற்கு வீடு இல்லாத

தால், அவர்கள் பக்கத்து ஊருக்குப் போகிறார்கள். நான் பணியாற்றிய ஒரு கல்லூரியில் பிரின்சிபால், 12 மணிக்கு வந்துவிட்டு, 2½ மணிக்குப் போய்விடுவார். காரணம், தங்குவதற்கு வீடு இல்லை. இப்படிச் சிலபல குறைகள் இருந்தாலும், இந்த அரசு நடுத்தர மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபட்டு, ஏழை எளிய மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடுகிறது என்பதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டி, இந்த மானியத்தை வரவேற்று விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மிக முக்கியமான மானியத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்லி, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையே இப்பொழுது பி.யு.சி. வரையில் இலவசப் படிப்பு என்பதை பட்டப் படிப்பு வரை கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். எனக்கு முன்னே பேசிய அங்கத்தினர்கள் சொல்லியது போல், இலவசம் என்று சொன்னாலும், ஸ்பெஷல் பீஸ், ஸ்பெஷல் பீஸ் என்று சொல்லி இதற்கும் அதற்கும் வாங்குகிறார்கள். அதைப் பார்த்தால், இது இலவசமா, இல்லையா என்கிற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அந்த வகையில் நிகழ்ச்சிகள் இருக்கின்றன. அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 81 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம். கல்வித் துறையில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும்.

தொடக்கப் பள்ளிகளை ஆங்காங்கே நகராண்மைக் கழகங்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் நடத்துகின்றன. நகராண்மைக் கழகத்தால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளில் அரசியல் விருப்பு, வெறுப்புக்களுக்கு நிறைய இடம் வந்துவிடுகிறது. இந்தத் தேர்தலுக்குப் பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கணக்குப் பார்க்க வேண்டும், எத்தனை ஆசிரியர்கள் எப்படி எப்படி மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் எத்தனை முறை மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று. அரசியல்வாதிகள் இதைத் தங்கள் பிரச்சினையாக ஆக்கிக் கொண்டு, இந்த ஆசிரியர் அந்தக் கட்சிக்கு வேலை செய்தார், அந்த ஆசிரியர் இந்தக் கட்சிக்கு வேலை செய்தார் என்று சொல்லி, பல முறைகள் இங்கும் அங்கும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் விட மிகப் பாவமானது, கணவன் மனைவிகளைப் பிரித்து, அந்தப் பாவத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் ஆளாகியிருக்கிறது. கணவனும் மனைவியும் ஆசிரியர்களாக இருந்து, ஒன்றாகக் குடும்பம் நடத்தலாம் என்றவர்களை, அரசியல் விருப்பு வெறுப்புக்கு இடமாக்கி, எங்கெங்கேயோ மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஊராட்சி மன்றங்களில், பள்ளிகளில் கணவன் மனைவியைப் பிரித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு இடத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், அவர்களைச் சேர்த்து வைக்க ஏற்பாடு செய்து, அந்தப் புண்ணியத்தையாவது உறுப்பினர் அடையலாமே.

1971 ஜூலை 9]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: புண்ணியத்தை அரசாங்கம் தேடிக் கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் இதைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதை ஆராய்ச்சி செய்து, ஒரு ஆண்டுக் காலத்தில் எத்தனை பேர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஆண்டில் 4, 5 இடங்களுக்குத் தூக்கியெறியப்பட்டிருக்கிறார்கள். எப்படியாவது முயற்சி செய்து, ஒரு ஆண்டில் மாற்றப்பட்டவர்களுக்கு, அதற்கான சரியான காரணம் இல்லாமல் இருந்தால், அவற்றை ரத்து செய்து, ஆசிரியர்கள் மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்கு மாற்றப்படக்கூடாது என்கிற நிலைமையை உண்டு பண்ண வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நல்ல முறையில் ஆசிரியர்களுடைய குடும்பங்கள் சிறப்பாக வாழ முடியும்.

துவக்கப் பள்ளிகளில் தரம் மிகக் குறைவாக இருப்பதால், பல தனியார் பள்ளிகள் துவங்கப்படுகின்றன. அந்தப் பள்ளிகளில் நடுத்தர மக்களும் தங்கள் பிள்ளைகளை அழைத்துச் செல்லும்போது, அவர்கள் "கமர்ஷியல் பேஸிஸ்"-ல், வியாபாரம் நடத்துவது போல் செய்வதால், பல பள்ளிகளில் இங்கிலீஷ் மீடியம் என்று ப்ரைவேட் ஸ்கூல்கள் வைத்து, ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலே பார்த்தால், லோயர் கே.ஜி.-க்கு 20, 25 ரூபாய் என்றும், அப்பர் கே.ஜி.-க்கு 30, 40 என்றும் வாங்குகிறார்கள். அதைப் பார்த்தால் கல்லூரிச் சம்பளத்தைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பள்ளிகள் அரசாங்கத்திடம் கிராண்ட் வாங்கவில்லை என்றாலும் கூட, அவர்களைக் கேட்க நமக்கு அதிகாரம் இல்லை என்றாலும் கூட, இப்படி வியாபார முறையில் நடத்துவதை விட்டு விடுவது சரியல்ல என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நடுத்தர மக்களும் அவதிப்படுகிறார்கள், வேறு பள்ளிகளுக்கு அனுப்பவும் பயப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால், பிள்ளைகள் தகாதவற்றையெல்லாம் கற்றுக்கொண்டு வீட்டுக்கு வரும் என்ற பயம் இருக்கிறது. இந்த முறையில் நடக்கும் பள்ளிகளைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்.

எனக்கு ஒரு யோசனை இருக்கிறது. நாம் பேரண்ட்-டீச்சர் அஸோஸியேஷன் என்று வைத்திருக்கிறோம். மாவட்டங்களில், அதுபோன்று தாலுகா அளவில் அமைத்து, குழந்தைகளுடைய முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொண்டவர்கள் இருக்க வேண்டும். ஆபீசர்கள் இன்ஸ்பெக்ட் செய்கிறார்கள் என்றாலும், தனிப்பட்ட முறையிலும் கவனிக்க வேண்டும். என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் கண்டறிந்து, அவற்றைத் தவிர்க்க வழி வகைகள் செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நலமாக இருக்கும். அந்த வகையில் முயற்சிகள் செய்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். ப்ரைவேட் ஸ்கூல்களில் சென்று பெற்றோர்கள் திணறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்று. நாம் எப்படி செகண்டரி டீச்சர்கள் ஹையர் கிரேடில் வேலை செய்தாலும், செகண்டரி கிரேட் சம்பளம் என்று செய்திருக்கிறோமோ அதே போல், பி.ஏ., பி.டி. பயின்றவர்கள் செகண்டரி கிரேடில் வேலை செய்தால், அவர்களுக்கும் பி.டி. சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியனில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்கள், பி.யு.சி., பி.ஏ. படித்து மேலே வந்தால்,

அரசாங்கப் பள்ளிகளில் வயது குறுக்கீடாக இருக்கிறது. ஆகவே, 30 வயதுக்குள் அவர்கள் படித்து விடுகிறார்கள். திறமையினாலும், முயற்சியினாலும் முன்னுக்கு வருகிறவர்களை எடுக்கும் முறையில் வசதி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போன்று நடு நிலைப் பள்ளிகளில், 400 மாணவர்கள் இருக்கும் பள்ளியில் என்றிருப்பதை மாற்றி, எல்லா நடுநிலைப் பள்ளிகளிலும், கல்வித்தரத்தை கவனத்தில் கொண்டு, பி.ஏ., பி.டி. இருந்தால் அவரையே ஹெட்மாஸ்டராகப் போட்டால் அது பிறருக்கும் ஊக்கம் அளிப்பதாக இருக்கும். அதற்கு வசதியாக இருக்கும் முறையில், அதே நேரத்தில், பி.ஏ., பி.டி. இவர்களுடைய சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்றால், அந்தக் குறையையும் தீர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு பகல் உணவுக்காக நாம் பல லட்சம் ரூபாய்களைச் செலவழிக்கிறோம். அது ஒழுங்காக நடக்கிறதா என்று பார்த்தால், சென்னை நகரத்திலேயே அதில் இருக்கும் ஊழல்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. நகராட்சி ஆணையர் அவர்களே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது, உப்பு, பருப்பு, மிளகாய் மூட்டை இவையெல்லாம் போகவேண்டிய இடத்திற்குப் போகாமல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கிளை ஸ்தாபனத்திற்குக் கொண்டுபோகப்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு மேயர் சொல்லியிருக்கிறார். அழுகின காய்கறிகளை வியாபாரிகள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டித்தாக வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகையில் வந்ததைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். படிக்கவில்லையா என்று கேட்டார்கள். பத்திரிகையில் வருவதையெல்லாம் பேசுவது அவைக்கு மரபு அல்ல. எதற்கும் ஆதாரம் இருக்க வேண்டும். பத்திரிகையில் கண்டது வருகிறது. கண்ட செய்திகளை வைத்துக் கொண்டு பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர்கள் பேசக் கூடாது. உறுப்பினர் அவர்கள் ஆதாரத்தோடு சொல்வார்களானால் நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பத்திரிகையில் வருகிற செய்திகளை வைத்துப் பேசக் கூடாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, நகராண்மைக் கழக உறுப்பினர் கேள்வி கேட்டு ஆணையர் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் சொன்னதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் கவுன்சிலில் கேள்வி கேட்டு பதில் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். அதை பின்னாலே வெரிஃபை செய்து கொள்ளலாம்.

1971 ஜூலை 9]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆகையினாலே, இன்றைக்கு மதிய உணவு கொடுக்கும்போது பணம் ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப் படுகிறதா, நல்ல தரமான உணவு தரப்படுகிறதா என்று பார்க்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இன்றைக்கு நாம் ஏதோ கொடுத்துவிட்டோம், அவர்கள் கொடுத்து விடுவார்கள் என்ற போக்கில் இருப்பதனால், உணவு தரக் குறைவான முறையில் கொடுக் கப்படுகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு சமூக சேவகிகளைக் கொண்ட கமிட்டிகளைப் போடுங்கள். நாங்கள் உணவில் ருசி இருக்கிறதா, ஒழுங்காக சமைக்கிறார்களா என்று பார்க்கிறோம். ஆண்களால் இந்த வேலையைச் செய்ய முடியாது. பிள்ளைகளின் எதிர்கால வாழ்க்கையில் தாய்மார்களுக்கு மிகப் பெரிய பங்கு உண்டு. இந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மேல் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். உணவில் தவறு நடந்தால் உயிருக்கு உலை வைத்து விடும். அந்த அக்கறையினால் இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதேபோன்று அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு 12 ரூபாய் எஜுகேஷன் கிராண்டு வழங்குகிறார்கள். 12 ரூபாயில் கஞ்சி ஊற்ற முடியுமா, இதை வைத்து எப்படி அனாதை இல்லத்தை நடத்த முடியும். என்ன தான் மற்றவர்கள் முன் வந்தாலும் அவர்கள் ஓரளவிற்கு பொறுப்பேற்க முடியுமே தவிர முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்க முடியாது. அரிஜனப் பிள்ளைகளுக்கு உதவித் தொகையில் உயர்வு கொடுத்திருக்கிறோம். அதேபோன்று ஆர்ஃபன்ஸுகளுக்கு, அனாதைப் பிள்ளைகளுக்கு, எஜுகேஷன் கிராண்டில் அதிகத் தொகை கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்தால் உண்மையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்தவர்களாவோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அனாதைப் பிள்ளைகள் பள்ளிகளில் ஒரு ஆண்டு ஃபெய்ல் ஆனாலும் கூட பள்ளிகளிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் அனாதைப் பிள்ளைகள், ஏற்கெனவே துரதிருஷ்டமான குழந்தைகள், அவர் களிடமும் எல்லாத் தரமும் குறைவாக இருக்கும். ஒரு வருஷம் ஃபெய்ல் ஆகிவிட்டால் அவர்களை வெளியே அனுப்பிவிட்டால் அவர்கள் வேறு எங்கு செல்ல முடியும்? அவர்கள் தொடர்ந்து மூன்று வருஷம் ஃபெய்ல் ஆனாலும் நிறுத்திவிடலாம். ஒரு வருஷம் ஃபெய்ல் ஆனால் நிறுத்திவிடுவது சரியல்ல என்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

டாக்டர் ஏ.எல். முதலியார் கமிட்டி ரிப்போர்ட் படி யார் ஆங்கிலப் பயிற்சிமொழியை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்களோ அதை அவர்கள் கேட்கும்போது அவர் களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையை அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் ஏற்படுத்தவேண்டும். இன்றைக்கு நிலை என்னவென்றால், எங்களுக்குப் புகார் வருகிறது, ஆங்கிலப் பயிற்சி மொழி கேட்டிருந்தால் தமிழ் பயிற்சி மொழி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இந்த வசதி அதிகரித்து, உலகத்தோடு போட்டிபோட வேண்டிய நிலையை தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அந்த நல்லெண்ணத்தில் இந்த அரசாங்கம் விருப்பு வெறுப்பின்றி

ஆங்கிலப் பயிற்சி மொழிப்பிரிவில் எத்தனை பேர் இடம் கேட்டாலும் அதைத் தருகின்ற நிலையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மாலை நேரக் கல்லூரிகளை அதிகமாக ஆரம்பித் தால் மாணவர்களுக்குப் பல வசதிகளைச் செய்து தர முடியும். காரணம், கல்லூரிகளில் இன்றைக்கு இடம் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. புதிய பஞ்சத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள். பி.ஏ. கோர்ஸ்க்கு இடம் கிடைப்பது கஷ்டமாகயிருக்கிறது. பி.காம்., பி.எஸ்ஸி. இவைகளில் இடம் இல்லை. மேலும் இடம் கொடுத்தது பற்றிய முடிவுகளை காலதாமதமாக வெளியிடுகிறார்கள். இப்படிக் காலதாமதமானவுடனே, எந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினரைப் பிடிக்கலாம், யாரைப் பார்க்கலாம் என்று மாணவர்கள் அந்தக் காரியத்தில் இறங்கிவிடுகிறார்கள். இப்படியிருந்தால் நாங்கள் எப்படி எங்கள் வேலையைப் பார்க்க முடியும். காலையில் எங்களுக்கு சட்டசபைக்கு வருவதற்கே கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதைத் தீர்ப் பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

20 கல்லூரிகளில் மாலை நேர வகுப்புகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார் கள். எங்கெங்கெல்லாம் அரசாங்கக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் மாலை நேரக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்துவதற்கான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நேர மில்லாத காரணத்தால் இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கு. காமாட்சி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாளைய மறு நாள் நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர் களுடைய பிறந்த நாளில் நாம் அத்துணை பேரும் அவரைப் பார்த்து பரிசு வழங்குவதற்கு முன்னதாக, இன்று இந்த மாமன்றத்தில் இந்த மானியத் தொகையை சமர்ப்பித்ததன் வாயிலாக இந்த நாட்டிற்கு ஒரு நல்ல பரிசை அவர் வழங்கியிருக்கிறார் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்துணை பேரும் நமது நாட்டில் கல்வியினுடைய நிலைமை எத்தகைய அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை மிகத் தாராள மனப்பான்மையோடு இங்கே சொன்னார்கள். இங்கே பள்ளிக்கூடங்கள் எத்தகைய அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறது, அதன் காரணமாக மாணவர்கள் எத்தகைய அளவிற்கு வளர்ந்து அவர்கள் எண்ணிக்கை வளர்ந்திருக்கிறது என்பவையெல்லாம் நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. ஆசிரியர்களுக்கு எத்தகைய நன்மை பயத்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் குறிப் பிட்டார்கள், ஏதோ நாங்களெல்லாம் கணவன் மனைவிகளைப் பிரித்து விடுகிறோம் என்று. என்னுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் அவர்கள் இருந்த காலத்தில் பிரிக்கப்பட்ட கணவன் மனைவிகளை, 6 ஜோடிகளை நாங்கள் இணைத்து வைத்திருக்கிறோம் என்பதை இங்கே அம்மையார் அவர்கள் கவனத்திற்கு தங்கள் சார்பாகக் கொண்டுவர விரும்பு

கிறேன். அது மட்டுமல்ல, திருமணங்கள் கூட ஆசிரியர்களிடத்திலேயே செய்து வைத்திருக்கிறேன் என்பதையும் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நமது நாட்டில் துவக்கப் பள்ளிகள் நல்லமுறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனல் இந்தத் துவக்கப் பள்ளிகளைத் தொடங்குவதில் சில காலதாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவைகளை நாம் போக்கி வைக்க வேண்டும். ஏனென்ருல், இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஒரு துவக்கப் பள்ளி வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னல் அதற்கு அரசினர் அளவிலே அனுமதி பெறவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதைத் தயவுகூர்ந்து மறுபரிசிலனை செய்து இதற்கு சி.ஈ.ஓ. அளவிலேயே அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல இன்றைக்கு தொடக்கப் பள்ளிகள் எல்லாம் ஒரு மைலுக்கு ஒரு பள்ளி இருக்க வேண்டுமென்ற நிலையை மாற்றி ½ மைலுக்கு ஒரு பள்ளி இருக்கவேண்டுமென்ற முறையை நாம் வகுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். காரணம், என்னுடைய தொகுதியிலே கொளத்தூர் பஞ்சாயத்தில், சின்னலைம்பட்டி, பெரியாலம்பட்டி என்ற இரண்டு கிராமங்கள் 6 பர்லாங் இடை வெளியில் இருக்கின்றன. இடையில் ஒரு இரயில்வே லைன் போய்க் கொண்டிருக்கிறது, இடையில் குளம் இருக்கிறது. பெரியாலம்பட்டியில் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. அங்கே போய்ப் படிப்பதற்கு வசதியற்ற முறையில் அந்தப் பள்ளிக் கூடம் இருக்கிறது. சின்னலைம்பட்டியில் பள்ளிக்கூடம் வேண்டும் என்று மூன்று தடவையாக இயக்குநர் அவர்களுக்கு வந்தும், அது திருப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு குறிப்பிட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல இன்றைக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த மாணவர்கள் அத்தனை பேரும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவுடனே வேலை வேண்டு மென்று எங்களையெல்லாம் ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிருர்கள். இந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு நாம் ஏதாவது ஒரு வழிவகை காண வேண்டும்.

அதோடு நம் நாட்டில் டெக்னிகல் ஹைஸ்கூல்களை அதிகமாக அமைக்கவேண்டும். டெக்னிகல் ஹைஸ்கூலில் படித்த மாணவர்கள் ஏதாவது ஒரு தொழிலை அவர்கள் நல்ல முறையில் கற்றுக் கொள்கிருர்கள். ஆகவே, அவர்கள் வேலைக்கு வரவேண்டிய அவசிய மில்லாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நமது அரசு கூடுமான வரையிலே டெக்னிகல் ஹைஸ்கூல்களை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்வ தோடு இந்த நாட்டில் இருக்கிற உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அத்துணை யையுமே டெக்னிகல் ஹைஸ்கூல்களாக மாற்றி அமைப்போமாளுல் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஓரளவு நாம் போக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

இன்னும் நம்முடைய உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் என்.சி.சி. வகுப்பு மூன்று பிரிவுகளாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகாய விமானம், கடல், தரை என்ற அளவிலே பிரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கு. காமாட்சி] [1971 ஜூலை 9

ஆனால் இவை மூன்றும் ஒரு பள்ளிக்குத் தரப்படுவதில்லை. ஆகாய விமானப் படைப் பிரிவை ஒரு பள்ளிக்குக் கொடுத்தால் அடுத்த பிரிவை அந்தப் பள்ளிக்குத் தருவதில்லை. கூடுமான வரையில் இந்த மூன்று பிரிவுகளையும் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திற்கும் வழங்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய கல்வியிலே ஜாதி மதப் பிரச்சாரங்கள் அதிகமாக தலை தூக்காத அளவிற்குப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். காரணம், நம்முடைய அடிப்படைத் தத்துவம் ஜாதி மத பேதமற்ற சமுதாயம் என்பது தான்.

Mr. K. T. K. THANGAMANI : Sir, now it is 1-30 p.m.

Mr. DEPUTY SPEAKER : I hope the House will give permission to sit for 5 more minutes.

திரு. கு. காமாட்சி : இன்றைக்கு சரித்திர பாடத்தில் ஒரு பகுதி வருகிறது. கஜனி முகமது சோமநாதபுர ஆலயத்தின் மீது 17 முறை படையெடுத்தான், கொள்ளையடிப்பதற்கு என்று இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கிறபோது இந்த நாட்டிலே இருக்கிற இந்துக் களுக்கும் இஸ்லாமியர்களுக்கும் இருக்கிற ஒரு தொடர்பு அறுபட்டு போகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தமாதிரியான ஜாதி உணர்ச்சியை, மத உணர்ச்சியை உண்டு பண்ணுகிற வார்த்தைகள் தடைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் இங்கே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேநேரத்தில் மேலைநாடுகளிலேயெல்லாம் பள்ளிகளுடைய நேரம் காலையிலே இருந்து மதியத்திலே முடித்துவிடுகிறார்கள். அந்த முறையை நாம் ஏன் அனுசரிக்கக் கூடாதென்று நமது அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 10 மணிக்கு வந்து அங்கேயே இருந்து 4 மணி 5 மணிக்கு வீடு செல்லு கின்ற மாணவர்கள் அவர்களால் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையிலே களைப்படைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே காலையிலே 8 மணிக்குத் துவங்கி எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களும் 1 மணி அளவிலே முடிந்து விட்டால் அந்த ஒரு உணர்ச்சி மாணவர்களுக்கு நல்ல சுறுசுறுப்பாக இருக்குமென்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொண்டு எனக்கு அளிக்கப்பட்ட நேரத்திற்கு நான் நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(7) பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders*

' Nil '

B. *Reports, Notifications and Other Papers*

110. Report of the Tamil Nadu Police Commission, 1971. (Volumes I to III English) (Volume I—Tamil).

இணைப்பு

[338-ம் பக்கத்தில் 175-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினு விற்குரிய விடையைக் காண்க.]

பன்முறை சாகுபடித் திட்டம் ஓர் அனைத்திந்திய திட்டமாகத் தமிழ் நாட்டில் 1967–68-ம் ஆண்டில் அமுல்படுத்தப்பட்டது. 1967–68-ல் 2.15 லட்சம் ஏக்கர்களிலும், 1968–69-ல் 5.53 லட்சம் ஏக்கர்களிலும், 1969–70-ல் 9.95 லட்சம் ஏக்கர்களிலும் இத்திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1970–71-ல் 12.99 லட்சம் ஏக்கர்களில் செயல்படுத்தப்பட்டது.

மாவட்ட தீவிர சாகுபடித் திட்டம் செயல்பட்டுவரும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டையிலும், பகுதி தீவிர வேளாண்மைத் திட்டம் செயல்பட்டுவரும் திருச்சி மாவட்டத்தில் முசிரியிலும், சிறு விவசாயிகள் அபிவிருத்தித் திட்டம் செயல்பட்டுவரும் தென்னுற்காடு மாவட்டத்தில் கடலூரிலும், பன்முறை சாகுபடி முன்னேடித் திட்டம் செயல்படுத்த இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டம் மத்திய அரசுத் திட்டமாக ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் பன்முறை சாகுபடித் திட்டத்தை விரைவாக மேம்படுத்துவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கம். பயிர் வள ஆராய்ச்சி குறித்து ஒருங்கிணைந்த செயல் திட்டம் அமைத்தல், அறிவியல் செயல்முறை விளக்கங்கள், நன்கமைந்த வளர்ச்சி நடவடிக்கைகள், சீரான அளவில் பயிரிடு தேவைப் பொருட்கள், கடன் வசதிகள், முறையாக ஏற்படுத்தப்பட்ட விற்பனை வசதிகள், மேற்கண்டவற்றிற்குத் துணையாக உள்ள நடவடிக்கைகள் ஆகிய வற்றின் மூலமாக பன்முறை சாகுபடித் திட்டம் விரிவுபடுத்தப் படும். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒரு லட்சம் ஏக்கர்களில் இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். இதற்காகும் செலவு முழுவதும் மத்திய அரசிஞல் ஏற்கப்படும்.

கீழே குறிப்பிட்டுள்ளபடி மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ரூ. 12 லட்சம் மத்திய அரசிஞல் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது :—

		ரூ.
1971–72	..	3,93,000
1972–73	..	4,01,000
1973–74	..	4,09,000
(அல்லது ரூ. 12 லட்சம் மட்டில்)		12,03,000

The Multiple Cropping Programme was introduced in Tamil Nadu as an All-India Scheme during the year 1967-68. As against the achievement of 2.15 lakh acres during 1967–68 and 5.53 lakh acres during 1968–69, an area of 9.95 lakh acres was covered during 1969–70. The achievement in 1970–71 is 12.99 lakh acres.

The Government of India have since sanctioned a Pilot Project on Multiple Cropping in Tamil Nadu as a Centrally-Sponsored Scheme for implementation in the following three Agricul-

tural Divisions representing Intensive Agricultural District Programme Scheme, Intensive Agricultural Area Programme Scheme and Small Farmers Development Scheme areas :—

1. Pudukkottai .. Thanjavur district
2. Musiri .. Tiruchirappalli district.
3. Cuddalore .. South Arcot district.

The objective of the project is to accelerate the development of Multiple Cropping in selected areas through establishment of an integrated action programme of adaptive research trails, scientific demonstrations, well organised extension efforts, streamlined inputs supplies and credit facilities and organised marketing and allied activities. The programme will be implemented in an area of one lakh acres in each division. The entire expenditure on the scheme will be borne by the Government of India and they have sanctioned a sum of Rs. 12.00 lakhs for three years as indicated below :—

		(RUPEES IN LAKHS)
1971–72		3·93
1972–73		4·01
1973–74		4·09
	(12·00 roundly).	12·03

இணைப்பு—2.

[66ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

1. கல்விச் செலவினமும் மாநில வரவு-செலவுத் திட்டமும்.

ஒரு நாட்டின் பல்வளப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு கல்வி வளர்ச்சி இன்றியமையாததாகும். கல்விக்காகச் செய்யும் முதலீடு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் வளமான வாழ்விற்கும் செய்யப்படுகிற மிகச் சிறந்த முதலீடாகும். தமிழ் நாடு அரசு இதை முற்றிலும் உணர்ந்து, எல்லா நிலைகளிலும் அளவிலும் தரத்திலும் கல்வி வளர்ச்சி பெற்றிட இடைவிடாது பாடுபட்டு வருகிறது. சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் கல்வி வாய்ப்புகளை நல்கும் முயற்சியில், பள்ளி நிலையிலும், கல்லூரியில் புகுமுக வகுப்பு நிலையிலும், தொழில் நுட்பப் புகுமுக வகுப்பு நிலையிலும் இலவசக் கல்வி செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1959–60-ல் வருவாய்க் கணக்கிலான கல்விச் செலவு ரூ. 15.15 கோடியாயிருந்த தற்கு மாறாக, 1971–72 திருத்திய வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 81.84 கோடிக்கு உயர்ந்துள்ளது. 1971–72 ஆம் ஆண்டிற்கான கல்வி வரவு–செலவுத் திட்டம் ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்டுள்ள பணிகளைப் பேணி வரவும், அப்பணிகளை மேலும் விரிவுபடுத்தி வளர்க்கவும் வகை செய்கிறது.

2. கல்வி வளர்ச்சியில் தனியார் பங்கும் பொறுப்பும் சிறப்பானவை. பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள் மூலமாக சமுதாயத்தினரிடமிருந்து நிதி முதலிய பலவகை உதவிகளைத் திரட்டுதல்,

1971 ஜூலை 9]

திட்டப்பணிகளுக்கு இணை மானியம் வழங்கல் போன்றவை கல்வித் துறையில் நமது குறிக்கோள்களை அடையப் பெரிதும் துணை செய்துள்ளன.

3. 1970–71 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 66,83.09 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததற்கு மாறாக, "28—கல்வி" என்பதன்கீழ் 1971–72 வரவு–செலவுத் திட்டத்தின்கீழ் திட்டப் பணிகள், திட்டத்தில் சேராத பணிகள் எல்லாவற்றுக்குமாகச் சேர்ந்த மொத்தச் செலவுக்கு ரூ. 81.84 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1971–72 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட புள்ளிவிவரங்கள் தனித்தனியே கீழே பிரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன :—

	வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு (1970–71).			திருத்த மதிப்பீடு (1971–72).		
	திட்டத்தில் சேராத பணிகள்.	திட்டப் பணிகள்.	மொத்தம்.	திட்டத்தில் சேராத பணிகள்.	திட்டப் பணிகள்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
			(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)			
தொடக்கக் கல்வி.	29,73·63	1,23·09	30,96·72	36,84·35	1,05·77	37,90·12
இடைநிலைக் கல்வி.	19,23·48	1,80·46	21,03·94	22,66·05	3,00·68	25,66·73
பல்கலைக் கழகக் கல்வி.	4,22·56	67·98	4,90·54	5,47·02	77·78	6,24·80*
சிறப்புக் கல்வி.	1,12·26	5·08	1,17·34	1,22·63	7·17	1,29·80
பிற இனங்கள்.	5,00·06	26·81	5,26·87	5,39·58	1,49·03	6,88·61
தொழில் நுட்பக் கல்வி.	1,93·63	55·08	2,48·71	2,22·79	49·73	2,72·52
தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள்.	97·33	1·64	98·97	1,09·09	2·33	1,11·42
	62,22·95	4,60·14	66,83·09	74,91·51	6,92·49*	81,84·00

* "103. மூலதனச் செலவு"; "50 கட்டடப் பணிகள்"; கடன்கள் ஆகிய தலைப்புகளின்கீழ் காட்டப்பட்டுள்ள திட்டச் செலவு இதில் அடங்காது.

† "பிற இனங்கள்" என்னும் கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கல்லூரிக் கல்விக்கான செலவு ரூ. 34.05 லட்சம் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. எனவே "28.—கல்வி" என்னும் கணக்கில் கல்லூரிக் கல்விக்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 658.85 லட்சமாகும்.

[1971 ஜூலை 9

1970–71 திட்ட மதிப்பீட்டைக் காட்டிலும் 1971–72 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் நிதி ஒதுக்கீட்டில் ஏற்பட்டுள்ள தொகை அதிகரிப்பு ரூ. 15,00.91 லட்சமாகும். 1971–72-ல் தமிழ் நாட்டின் மொத்த ரெவின்யூ செலவினமாகிய ரூ. 358.52 கோடியில் ரெவின்யூ கணக்கில் கல்விச் செலவு மட்டும் ரூ. 81.84 கோடியாகும். இது மொத்தச் செலவில் சுமார் 23 விழுக்காடாகிறது.

4. கல்விக்காக ரூ. 81.84 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது தவிர, கீழே காட்டியுள்ளபடி தேர்வுகள், தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி, அரும்பொருட் காட்சிச் சாலைகள் முதலியவற்றிற்கான நிதி ஒதுக்கமும், 1971–72 ஆம் ஆண்டுக்குரிய கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் அடங்கும்.

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

26. பல்வகைத் துறைகள் (அரசுத் தேர்வுகள்) ..		62·93
27. அறிவியல் துறைகள்—		
தொல்பொரு ஆராய்ச்சிகள்	3·73	..
அரும் பொருட்காட்சிசாலைகள்	11·55	
		15·28
28. கல்வி (பொது, தொழில் நுட்பக் கல்வி). ..		81,84·00
பிற இனங்கள்		50·28
மொத்தம்—கோரிக்கை 13—1971–72 திருத்த வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு		83,12·49

கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக "கோரிக்கை 13—கல்வி" என்பதன் கீழ் படிப்படியாக நிதி ஒதுக்கீடு கூடியிருப்பதைக் கீழ்க்காணும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து அறியலாம் :—

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

1966-67	கணக்குகள் ..	44,27·92
1967-68	,, ..	54,03·81
1968-69	,, ..	58,10·94
1969-70	,, ..	66,56·03
1970-71	திட்ட மதிப்பீடு ..	67,73·14
1971.72	திருத்த திட்ட மதிப்பீடு	83,12·49

5. 1971–72 திட்ட மதிப்பீட்டில் கல்விக்கான ஒதுக்கீடாக மேலே 3-ம், பத்தியில் கூறப்பட்டுள்ள ரூ. 81.84 லட்சத்தில், "28—கல்வி" நீங்கலாக ஏனைய கணக்குத் தலைப்புகளில் பற்று எழுதப் பட்டு, மானியக் கோரிக்கை 13 நீங்கலாக மற்ற மானியக் கோரிக்கைகளில் 1971–72 திட்ட மதிப்பீட்டில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள (பொது-தொழில் நுட்ப) கல்வி குறித்த செலவினங்களுக்கு செய்யப்பட்ட கீழ்க்காணும் நிதி ஒதுக்கீடுகள் அடங்கா.

இணைப்புகள்.

(1)	பொதுக் கல்வி. திட்டப் பணிகள். (2)	பொதுக் கல்வி. திட்டத்தில் சேராத பணிகள். (3)	தொழில் நுட்பக்கல்வி. திட்டப் பணிகள். (4)	தொழில் நுட்பக்கல்வி. திட்டத்தில் சேராத பணிகள். (5)	மொத்தம். திட்டப் பணிகள். (6)	மொத்தம். திட்டத்தில் சேராத பணிகள். (7)	மொத்தம். மொத்தம். (8)
ரெவின்யூ கணக்கில் செலவு—							
50 (a) மூலப்பணிகள்—கட்டிடங்கள் (இச் செலவுக்கு வேண்டிய தொகை நடப்பு வருவாயிலிருந்து பெறப்படுகிறது)—அரசுக் கல்விக் கூடங்களுக்கான கட்டிடச் செலவு.	0·40	1·91	13·69	1·00	14·09	2·91	17·00
52. பொதுப் பணிகளுக்கான மூலதனச் செலவு—(a)—H	0·50	2·15	..	..	0·50	2·15	2·65
39. பல்வகை	..	0·07	..	..	..	0·07	0·07
ரெவின்யூ கணக்கிற்குப் புறம்பான செலவு—							
103. பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றிற்கான மூலதனச் செலவு (இச் செலவுக்கு வேண்டிய தொகை நடப்பு வருவாய் நீங்கலான பிறவாயில்களிலிருந்து பெறப்படுகிறது)—அரசுக் கல்விக் கூடங்களுக்கான கட்டிடச் செலவு.	2,37·11	4·67	22·44	1·00	2,59·55	5·67	2,65·22
கடன்கள்—							
தேசியக் கடன் படிப்புதவிச் சம்பளங்கள்	..	53·50	..	..	..	53·50	53·50
தமிழ்நாடு கல்விக் கடன்கள்— (பொறியியல் கல்லூரி, பல்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளி மாணவர்களுக்காக).	..	..	10·00	..	10·00	..	10·00
மொத்தம் ..	2,38·01	62·30	46·13	2·00	2,84·14	64·30	3,48·44

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

6. மருத்துவக் கல்வி, வேளாண்மைக் கல்வி, கால்நடை மருத்துவக் கல்வி ஆகியவை குறித்த செலவு, அரிசன நலப் பள்ளிகள், அரிசன நல—பின்தங்கிய வகுப்பினர் படிப்புதவிப் பணங்கள் குறித்த செலவு, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டப் பணத்திலிருந்து, ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள், சமூகக் கல்வி ஆகியவை குறித்துச் செய்யப்படும் செலவு, சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், போன்று கல்வி குறித்த ஏனைய செலவினங்கள் மேற்குறிப்பிட்ட பத்திகளில் உள்ள புள்ளி விவரங்கள் எதிலும் அடங்கா. கல்வி குறித்த இத் தகைய செலவினங்களும் கருத்தில் கொள்ளப்படுமாயின், ரெவின்யூ, கணக்கில் மொத்தச் செலவுக்கும், கல்வி குறித்த செலவுக்கும் உள்ள சதவீத வீதாச்சாரம் மேலே மூன்ருவது பாராவில் சொல்லியுள்ள 23 விழுக்காட்டைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாகவே இருக்கும்.

2. கல்வி வளர்ச்சிக்கான திட்டப் பணிகளின் செலவுப் பெருக்கம்.

7. கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும், ஆண்டுத் திட்டக் காலங்கள் மூன்றிலும் பொதுக் கல்வியில் பல்வேறு துறைகளில் ஏற்பட்ட திட்டச் செலவையும், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குரிய நிதி ஒதுக்கீட்டையும் அடுத்த பக்கத்தில் உள்ள அட்டவணை ஒருங்கே காட்டுகிறது :—

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(1)	முதல் திட்டம். (2)	இரண்டாவது திட்டம். (3)	மூன்றாவது திட்டம். (4)	3 ஆண்டுத் திட்டங்கள் 1966–69. (5)	நான்காவது திட்ட மதிப்பீடு. (6)	1969–70 கணக்குகள். (7)	1970–71 திட்ட மதிப்பீடு. (8)	1971–72 திட்ட மதிப்பீடு. (9)
				(ரூபாய் லட்சத்தில்.)				
தொடக்கக் கல்வி ..	3,02·00	8,29·72	20,80·00	10,74·61	26,60·47	1,72·00	2,71·72	3,92·89
இடைநிலைக் கல்வி ..	54·00	2,64·04	9,20·00	6,50·05	15,95·25	1,39·86	1,65·62	2,47·73
ஏனைய கல்வித் திட்டங்கள்	19·60	32·57	3,75·00	85·33	2,11·50	37·96 +0·17	43·05 +0·52	1,60·43 +0·52
பல்கலைக் கழகக் கல்வி	5·40	14·66	34.00	1,48·39	8,50·00	99·53 +1·00	1,54·52	2,41·83 +6·00
மொத்தம்—பொதுக் கல்வி	3,81·00	11,40·99	34,09·00	19,58·38	53,17·22	4,49·35 +1·17	6,34·91 +0·52	10,42·88 +6·52

மேற்சொன்ன புள்ளி விவரங்களில், "50. கட்டடப் பணிகள், 103. மூலதனச் செலவுகள்—கடன்கள்" என்னும் தலைப்புகளின் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ள கல்வி குறித்த திட்டச் செலவு அடங்கும். "+" எனக் குறியிடப்பட்ட புள்ளி விவரம் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களுக்குரிய நிதி ஒதுக்கீட்டினைக் குறிக்கிறது.

[1971 ஜூலை 9

8. திட்டப் பணிகளில் தொடக்கக் கல்வி, இடைநிலைக் கல்விக்கு அளிக்கப்படும் முக்கியத்துவம் கல்வித்தரம் உயர்த்தப்படுவதைக் குறித்ததாகும். இப்போது 31,881 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 2,635 உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் உள்ளன. மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்ற சதவீதம் தொடர்ச்சியாகவும் சீராகவும் அதிகரித்து வருகின்றது. 6—11 வயதுத் தொகுதியில் 94.1 சதவீதமும், 11—14 வயதுத் தொகுதியில் 55.1 சதவீதமும், 14—17 வயதுத் தொகுதியில் 35.3 சதவீதமும் பள்ளிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். நான்காவது திட்டக்கால முடிவிற்குள், 6—11 வயதினரில் 100 சதவீதமும், 11—14 வயதினரில் 80 சதவீதமும், 14—17 வயதினரில் 55 சதவீதமும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் இலக்கினை அடையக் கூடுமென நம்பப்படுகிறது.

3. கல்விக் கூடங்களின் எண்ணிக்கைப் பெருக்கம்.

9. கடந்த சில ஆண்டுகளில், கல்வி வசதிகள் பெருகியுள்ளதைக் கீழ்க் காணும் புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன :—

கல்விக்கூடத்தின் இனம்.	கல்விக்கூடங்களின் எண்ணிக்கை.				
	1966–67	1967–68	1968–69	1969–70	1970–71 1–8–71 அன்று இருந்தபடி.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
தொடக்கப் பள்ளிகள் ..	31,157	31,429	31,712	31,823	31,881
* உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ..	2,372	2,449	2,513	2,580	2,635
பயிற்சிப் பள்ளிகள் ..	145	143	142	140	139 †
ஊனமுற்றோருக்கான பள்ளிகள்.	22	22	23	24	24
கல்லூரிகள்	105	116	126	140	161
பயிற்சிக் கல்லூரிகள் ..	19	20	23	23	23
பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள்.	35	35	35	35	34
பொறியியல் கல்லூரிகள் ..	12	12	12	12	12
தொழில்நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகள்.	14	15	15	15	14

* மெட்ரிகுலேஷன், மைய அரசுப் பள்ளிகள் உட்பட.

† ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கான பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்று சிறுவர் பள்ளிகளுக்கான பயிற்சிப் பள்ளிகள் ஐந்து உட்பட.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1971 ஜூலை 9]

அத்தியாயம் .

பள்ளிக்கல்வி.

பள்ளிக் கல்விக்கான 1971–72 ஆம் ஆண்டு "செயலாற்றல் ஆய்வுக் குறிப்பு" பேரவை முன் தனியாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. 1971–72-ம் ஆண்டு பள்ளிக் கல்விக்கு வேண்டிய நிதித் தேவைகளைப் பற்றிய கிழ்க்காணும் விவரங்கள் அதில் அடங்கியுள்ளன :—

. வேலைத் திட்ட, நடவடிக்கை வகைப்பாடு ;

. செல்வின வகைப்பாடு.

. நிதி ஒதுக்க விவரங்கள்.

புள்ளி விவரங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கு வசதியாக, பொருத்தமான புள்ளி விவரங்களின் சுருக்கம் கிழே தரப் பட்டுள்ளது :—

(1)	1970–71 திருத்த மதிப்பீடு. (2)	1971–72 திட்ட மதிப்பீடு. (3)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
I. வேலைத் திட்ட, நடவடிக்கை வகைப்பாடு—		
1 நிர்வாகமும் மேற்பார்வையும் ..	105·94	113·41
2 தொடக்கக் கல்வி	31,85·42	37,57·20
3 மதிய உணவுத் திட்டம்	259·52	256·46
4 பாடநூல்களும் கரும்பலகைகளும் இலவசமாக வழங்குதல்.	12·44	13·24
5 இடைநிலைக் கல்வி	21,73·82	25,67·79
6 அறிவியல் போதனை வசதிகளைப் பெருக் குதல்.	23·95	30·01
7 தனிப் பள்ளிகள், பயிற்சிப் பள்ளிகள் ஊனமுற்றோருக்கான பள்ளிகள், ஓரியண்டல் பள்ளிகள், சிறுர் பள்ளி கள்	118·59	134·23
8 ஆங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளிகள் ..	6·28	7·07
9 முதியோர் கல்வி	2·19	1·33
10 குழந்தைகள் இல்லங்கள்	45·00	50·00
11 நூலகங்கள்	52·43	53·35
12 உடற்பயிற்சிக் கல்வி	15·45	16·39
13 தேசிய மாணவர் படை	59·16	65·27
14 படிப்பு உதவித் தொகைகள்	6·08	6·05
13 மாநிலக் கல்வி நிறுவனம்	2·02	2·79
16 தமிழ்நாடு ஆங்கில மொழி பயிற்றுவிக் கும் இயக்கம்.	2·87	2·87
17 புகுமுகத் தொழிற்பயிற்சி நிலையங்கள்	2·65	1·60
18 சைனிக் பள்ளி	9·60	9·45
19 தொழில் பழகு ஆசிரியர் திட்டம் ..	32·50	97·50
20 பல்வகை	76·83	17·88
மொத்தம் ..	61,92·74	72,03·89

(1)	1970–71 திருத்த மதிப்பீடு. (2)	1971–72 திட்ட மதிப்பீடு. (3)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
II. செலவின வகைப்பாடு—		
1 அலுவலர் ஊதியம்	397·67	477·50
2 பயணப்படி	5·69	6·39
3 பிற செலவுகள்	150·97	147·52
4 உதவி பெறும் பள்ளிகளுக்கு மானியம்.	1,387·44	1,701.96
5 ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்கு மானியம்,	2,425·00	2,787·70
6 நகராட்சிகளுக்கும் மாநகராட்சிகளுக்கும் மானிய உதவி.	209·99	272·38
7 முன்னாள் மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு மானிய உதவி	1,051·46	1,214·38
8 கட்டட வேலைகள்	152·00	148·98
9 கருவிகள்	44·64	57·71
10 பலவகை	367·88	389·37
	6,192·74	7,203 89
III. நிதி ஒதுக்க விவரம்—		
28. கல்வி	6,139·23	7,141 20
50· பொதுப் பணிகள்	1·40	0·40
52. பொதுப் பணிகள்	..	0·50
103. பொதுப் பணிகளின் மேலான மூலதன முதலீடு.	52·11	61·79
	6,192·74	7,203·89

அ. நிர்வாக அமைப்பு.

பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் பள்ளிக் கல்வித் துறையின் தலைவ ராவார். இவரே அரசுத் தேர்வு ஆணையாளராகவும் பொது நூல் நிலைய இயக்குநராகவும் உள்ளார். தற்போது வருவாய் மாவட்ட அளவில், 10 தலைமைக் கல்வி அதிகாரிகள் உள்ளனர். இவர்களுக்குக் கீழ் நிலையில் கல்வி மாவட்ட அதிகாரிகள் பணியாற்றுகின்றனர். இந்த அதிகாரிகளின் அதிகார வரம்பு வருவாய் மாவட்டத்தில் 2 அல்லது 3 வட்டங்கள் வரையிலாகும். தற்போது 45 கல்வி மாவட்ட அதிகாரிகள் உள்ளனர். தற்போது ஆறு (பெண்) ஆய் வாளர்கள் இருக்கின்றனர். பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், பயிற்சிப் பள்ளிகளிலும் ஆய்வு நடத்தும் பொறுப்பு இவர் களுடையதே.

சரக நிலையில், இப்போது 344 பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்களும், 126 இளநிலை பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்களும் உள்ளனர். ஆய் வாளர் அலுவலகத்தை விரிவுப்படுத்துவதற்காக, 1971–72-ல் பள்ளித் துணை ஆய்வாளர் சரகங்கள் 15-ஐக் கூடுதலாக ஏற்படுத்த வும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1971 ஜூலை 9]

மேற்சொல்லியவர்களைத் தவிர, ஆங்கிலோ–இந்தியப் பள்ளிகளை ஆய்ந்து நிர்வகிப்பதற்காக ஆங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளி ஆய்வாளர் ஒருவரும், பள்ளிகளில் உடற்பயிற்சிக் கல்வி வளர்ச்சிக்காக உடற்பயிற்சிக் கல்வித் தலைமை ஆய்வாளர் ஒருவரும், உடற்பயிற்சிக் கல்வி வல்லுநர் ஒருவரும் உள்ளனர்.

கல்வியில், குறிப்பாகத் தொடக்கக் கல்வித் தர உயர்வுக்கென, ஆசிரியர் பணிக்காலப் பயிற்சித் திட்டங்களுக்கு, மாநிலக் கல்வி நிறுவன இயக்குநர் பொறுப்பு வகிக்கிறார்.

ஆ. தொடக்கக் கல்வி.

1. கூடுதல் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் பள்ளியை விரிவாக்கலும்.

பள்ளி செல்லும் வயதுடைய சிறுவர்கள் அனைவரையும் பள்ளிகளில் சேர்ப்பித்துப் போதிய சிறந்த வசதிகளுடைய கட்டிடங்களையும் துணைக் கருவிகளையும் பள்ளிகளுக்குப் படிப்படியாக வழங்குவதே தொடக்கக் கல்வியின் தலையாய நோக்கமாகும். இம் மாநிலத்தில் மக்கள் தொகை 300-க்கு மேலுள்ள எல்லாப் பகுதிகளிலும் தொடக்கப் பள்ளி உள்ளது. 6—11 வயதுள்ள சிறுவர் அனைவருக்கும் இலவசக் கட்டாயக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. 6—11 வயதினரில் மாணவர் சேர்க்கையின் சதவீதம் மூன்றாவது திட்ட முடிவில் 88 சதவீதமாயிருந்ததற்கு மாறாக 1970–71 முடிவில் 94.1 சதவீதமாக உயர்ந்தது. இந்த வயதுத் தொகுதியினரில் 100 சத வீத மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதே நான்காவது திட்டத்தின் இலக்காகும். இந்தத் திட்ட இலக்கை அடையும் பொருட்டு நான்காவது திட்டக் காலத்தில் ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் 6—11 வயதுள்ள 1.5 லட்சம் சிறார்களை மேற்கொண்டும் சேர்க்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. 1969–70-ல் 6—11 வயதினருக்காக 2,650 ஆசிரியர்கள் மேற்கொண்டு நியமிக்கப்பட்டனர். 1970–71-ல் 2,350 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த வயதுத் தொகுதியினருக்காக 1971–72-ல் மேலும் 3,000 ஆசிரியர்களை நியமிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

6—11 வயதினர் கூடுதலாகப் பள்ளியில் சேர்ந்ததன் பயனாக, அடுத்த நிலையில் அதாவது 11—14 வயதுள்ள சிறுவர்களைப் பள்ளிகளில் சேர்க்க வேண்டிய அவசியம் அதிகரித்தது. பல தொடக்கப் பள்ளிகள் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டன. இதைத் தவிர, புதிய உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் தொடங்கப்பட்டன. மூன்றாவது திட்டக் கால முடிவில் இந்த வயதுத் தொகுதி மாணவர்களின் சதவீதம் 47.30 ஆக இருக்கையில் 1970–71 முடிவில் (1970-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 1-ம் தேதி) சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட மாணவர்கள் 55.10 சதவீதமாகும். 1969–70-ல் 11—14 வயதுத் தொகுதியினருக்காக 1,300 ஆசிரியர்கள் கூடுதலாக நியமிக்கப்பட்டனர். 1970–71-ல் 1,400 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். ஆசிரியர், மாணவர் விகிதாச்சாரத்தைச் சீராக்கவும் கல்வித் தரத்தை உயர்த்தவும், 1971–72-ல் மேற்கொண்டும் 11—14 வயதுள்ள 1,20,000 மாணவர்களைச் சேர்த்து 2,000 ஆசிரியர்களை நியமிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

தொடக்கக் கல்வித் துறையில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் கண்ட முன்னேற்றத்தைக் கீழே கொடுத்துள்ள அட்டவணை விளக்குகிறது :—

	1966–67.	1967–68.	1968–69.	1969–70.	1970–71.
இடைநிலைப் பள்ளிகள் (Middle Schools) உட்பட தொடக்கப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	31,157	31,429	31,712	31,823	31,881
உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் இடைநிலைப் பள்ளிப் பிரிவுகளிலுள்ள மாணவர்கள் உட்பட, பெயர்ப் பட்டியலுள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை (லட்சத்தில்).	57·67	60·89	61·45	63·01	64·63

பள்ளி செல்லும் வயதுடைய பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வி அளிப்பது அரசின் அடிப்படைப் பொறுப்புகளில் ஒன்றாகும். எனவே, கல்விக்கான மொத்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் பெரும் பங்கு (ஏறத்தாழ 50 சதவீதம்) தொடக்கக் கல்விக்காகச் செலவிடப்படுகிறது.

தமிழ்நாடு ஊராட்சிச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளின்கீழ் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதி ஒவ்வொன்றிலும் உள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை, தனியார் பள்ளிகளுக்கு மானியம் வழங்குவது உட்பட, தொடக்கப் பள்ளிகளைத் தொடங்குதல், பேணுதல், விரிவுபடுத்துதல், மேம்படுத்தல் ஆகியவை தொடர்பாக, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு நியாயமான அளவு நிதி ஒதுக்கம் செய்வது அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவின் கடமையாகும். சில ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் நிதிநிலை முற்றிலும் மன நிறைவளிப்பதாக இல்லை. ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் நிதிநிலை உறுதிப்பாட்டைச் சீர்படுத்தும் நோக்கத்துடன், ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியில் தொடக்கக் கல்விக்கு நிதியளித்தல் தொடர்பான அனைத்தையும் குறித்து ஆய்வு செய்யும் பொருட்டு ஊராட்சி நிதி விசாரணைக் குழு அமைக்கப்பட்டது. இக்குழு தனது அறிக்கையை அரசிடம் அளித்துள்ளது. அவ்வறிக்கை கூர்ந்து பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

2. பள்ளிகளின் தரத்தை உயர்த்துதல்.

I கட்டிடங்கள்.—குறிப்பாக, கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள பள்ளிகளின் அடிப்படைத் தேவைகளிலொன்று ஏற்ற கட்டிடங்களுக்கு வகை செய்வதாகும். 1971–72-க்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் மீதான செலவிற்காகக் கீழ்க்கண்ட நிதி ஒதுக்கங்களைச் செய்கிறது :—

	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகள் அல்லாத பகுதிகளில் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல் (புதிய திட்டங்கள்).	15·80 (1970–71ல் 10·00)
ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்கும், மானியம் பெறும் பள்ளிகளுக்கும் கட்டிட மானியங்கள்.	34·30 (1970–71ல் 27·00)

1971 சூலை 9]

மேற்சொன்ன மானியங்களுக்குக் கூடுதலாக, 1971–72-ல் சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகள் வரவு–செலவுத் திட்டத்திலிருந்து ரூ. 18.30 லட்சம் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளுக்குப் பள்ளிக் கட்டிட மானியங்களாக வழங்கப்படும். மேலும் 6—11 வயது தொகுதியிலுள்ள பிள்ளைகளைக் கூடுதலாகப் பள்ளியில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான திட்டப் பணிகளின்கீழ் கொட்டகைகள் கட்டுவதற்காக, மேற்கொண்டும் ஓரளவு நிதி ஒதுக்கப்படும்.

பள்ளி நிர்வாகங்கள் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்ட இயலும் வகையில், கட்டிட மானியங்களின் வீதம் பின்வருமாறு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது :—தொடக்கப் பள்ளிக்குரிய மானியம் ரூ. 4,000-த்திலிருந்து ரூ. 8,000-த்துக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது ; இதற்கு பள்ளி நிர்வாகத்தின் செலவுப் பங்கு ரூ. 4,000 ஆகும் ; இடைநிலைப் பள்ளிக்குரிய மானியம் ரூ. 7,000-த்திலிருந்து ரூ. 13,000-ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது ; இதற்குப் பள்ளி நிர்வாகத்தின் செலவுப் பங்கு ரூ. 6,000 ஆகும்.

தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்காகப் பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தின் வருவாயிலிருந்து ரூ. 50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது ; இத் தொகை 1971–72-இல் பயன்படுத்தப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

<u>II கருவிகள்.</u>—தொடக்கப் பள்ளிகளில் அறிவியல் கற்பிப்பதற்குத் தேவையான சிறந்த கருவிகளையும் துணைக் கருவிகளையும் அளிப்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆரம்பப் பள்ளிகள் (அல்லது கீழ்நிலைத் தொடக்கப் பள்ளிகள்) ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 300 வீதமும், இடைநிலைப் பள்ளிகள் (அல்லது உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள்) ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 1,000 வீதமும், சாதனங்களை வாங்குவதற்கு ஆகும் செலவு முழுவதையும் கொடுப்பது என்ற அடிப்படையில் அறிவியல் சாதனங்கள் வழங்குவதற்கான திட்டம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றது. இத் திட்டத்தின்கீழ் இது வரை 6,400 ஆரம்பப் பள்ளிகளும், 1,550 இடைநிலைப் பள்ளிகளும் பயன் பெற்றுள்ளன. 1971–72-இல் 2,000 தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும், 650 இடைநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1971–72-ஆம் ஆண்டுக்கு இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 12.50 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்னவற்றுக்குக் கூடுதலாக, 6—11, 11—14 வயதுத் தொகுதியிலுள்ள பிள்ளைகளைக் கூடுதலாகப் பள்ளியில் சேர்க்கும் திட்டத்தின்கீழ் தொடங்கப்படவிருக்கும் கூடுதல் வகுப்புகள் தொடர்பாக சாதனங்கள் வாங்குவதற்காகவும் 1971–72-இல் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படும்.

<u>III தொடக்கப் பள்ளி நூலகங்கள்.</u>—மாணவர்கள் நூல்கள் படிக்கும் பழக்கத்தை வளர்த்திடச் செய்யும் நோக்கத்துடன் ஒவ்வொரு தொடக்கப் பள்ளியிலும் ஒரு சிறிய நூலகம் நிறுவும் திட்டம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், 13,545 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 3,241 இடைநிலைப் பள்ளிகளும் இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. 1966–67-இல், 11,000

தொடக்கப் பள்ளிகளும், 4,000 இடைநிலைப் பள்ளிகளும் இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. இத் திட்டம் 1967–68, 1968–69 ஆண்டுகளில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. 1969–70-இல் 10,000 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 2,500 இடைநிலைப் பள்ளிகளும் இத் திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டன; அந்த ஆண்டில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தொடக்கப் பள்ளிகள், இடைநிலைப் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும், இணை மானிய அடிப்படையில் முறையே ரூ. 30, ரூ. 60 வீதத்தில் மானியம் வழங்கப்பட்டது. இதற்கு, பள்ளி நிர்வாகமும் நிகரான தொகையை அளிக்கவேண்டும்.

(IV) தொடக்கநிலை ஆசிரியர்கள் பதவிகளை இடைநிலை ஆசிரியர்களாக நிலையுயர்த்துதல்.—III -ஆம் வகுப்பு முதலே ஆங்கிலம் கற்பிப்பது உட்பட, தொடக்கப்பள்ளிகளில் கல்வி கற்பிக்கும் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையாக, தொடக்க நிலை ஆசிரியர் பதவிகளை இடைநிலை ஆசிரியர் பதவிகளாக மாற்றுவதற்கு அரசு அமைதித்துள்ளது. இவ்வாறு மாற்றம் செய்ததானது தொடக்கநிலை ஆசிரியர் பதவிகளில் பணி புரிந்து வந்த, இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சிச் சான்றிதழ் பெற்ற ஆசிரியர்கள், இடைநிலை ஆசிரியர் பதவித் தரச் சம்பளம் பெறுதற்கு உதவி புரிந்தது. இதுவரை, தொடக்கநிலை ஆசிரியர் பதவிகளில் பணி புரிந்து வந்த 14,000 இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சிச் சான்றிதழ் பெற்றவர்கள் இடைநிலை ஆசிரியர் பதவிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டுள்ளனர்; இவ்வெண்ணிக்கையில், 1970-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட 3,000 பதவிகளும் அடங்கும். மீண்டும் சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் மேல், 1971-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து 5,500 தொடக்க நிலை ஆசிரியர் பதவிகளை இடைநிலை ஆசிரியர் பதவிகளாக நிலையுயர்த்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

V ஆசிரியர் குடியிருப்புகள்.—பள்ளிகளில் சேரும் பிள்ளைகளின், குறிப்பாகப் பெண் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் பொருட்டும், கிராமப் பகுதிகளில் ஆசிரியைகள் வசிப்பதை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டும், கிராமப் புறங்களில் ஆசிரியைகளுக்கான குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலங்களில் முறையே 164 குடியிருப்புகளும், 726 குடியிருப்புகளும் கட்டப்பட்டன. கடந்த 4 ஆண்டுகளில், ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் 432 குடியிருப்புகள் கட்டப் பட்டுள்ளதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொடரப்படுகிறது. இதற்காக, 1969–70, 1970–71 ஆண்டு ஒவ்வொன்றிலும் ரூ. 5 லட்சம் தொகை ஒதுக்கப் பட்டது. 1971–72-ல் ரூ. 5 லட்சம் செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது.

3. நண்பகல் உணவும், நண்பகல் உணவுத் திட்டத்துக்குக் 'கேர்' (CARE) நிறுவனத்தின் உதவியும்.

தொடக்கப் பள்ளிகளிலும், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் பயிலும் ஏழை மாணவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. தற்போது இத் திட்டத்தால் ஏறத்தாழ 18 லட்சம்

1971 ஜூலை 9]

மாணவர்கள் பயனடைகின்றனர். இத் திட்டத்திற்கு 1971–72-இன் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 198 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது, இதில், திட்டத்தில் சேராப் பணிகளின்கீழ் ரூ. 162.89 லட்சமும், திட்டப் பணிகளின்கீழ் ரூ. 35.11 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வரும் ஆண்டில் இத் திட்டத்தின்கீழ் மேலும் 67,000 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளனர்.

1967–68-இல் "கேர்" நிறுவனத்தின் உதவியுடன் சேக்காட்டில் தொடங்கப்பட்ட மையச் சமையற்கூடத் திட்டம் வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டுள்ளது. 1969–70-இல் 30 மையச் சமையல்கூடங்களைப் புதிதாகத் தொடங்குவதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. அவை, வாயு அடுப்புச் சாதனத்துடன் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு மையச் சமையல் கூடத்துக்கும் ரூ. 2 லட்சம் வீதம் தொடரா இனச் செலவை "கேர்" நிறுவனம் ஈடு செய்கிறது.

1970–71-ல் கூடுதலாக 30 மையச் சமையல் கூடங்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது; 1971–72-இல் மேலும் 30 மையச் சமையல் கூடங்களை நிறுவக் கருதப்பட்டுள்ளது.

வழங்கப்படும் உணவின் தரத்தை உயர்த்தி, அளவை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன் "கேர்" நிர்வாகம் இலவசமாக, தானியங்கள், எண்ணெய், புரதச் சத்துள்ள உணவு முதலியவற்றை அளிக்க முன் வந்தது. உணவளிக்கப்படுகின்ற 200 நாட்களில் 100 நாட்களுக்கு "கேர்" நிறுவனம் தானியம் வழங்குகிறது; அந் நிறுவனம் உணவு அளிக்கப்படும் எல்லா நாட்களிலும் எண்ணெய், சோளமாவு (C.S.M.) இவற்றை வழங்கி வருகின்றது.

நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, இத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் உணவு தானியங்களைச் சேமித்து வைக்கத் தமிழ் நாட்டில் 10 வட்டாரச் சேமிப்புக் கிடங்குகள் கட்டித் தரவும், அவற்றின் கட்டுமானச் செலவில் 90 சத வீதத்தைக் கொடுக்கவும், "கேர்" நிறுவனம் தற்போது முன்வந்துள்ளது. மொத்தச் செலவான ரூ. 30 லட்சத்தில், அரசு ரூ. 3 லட்சம் செலவை ஈடுசெய்ய இசைந்து இத் திட்டத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

4. புத்தகங்களையும் பலகைகளையும் இலவசமாக வழங்குதல்.

வகுப்புகளில் பயின்று, நண்பகல் உணவு பெறுகின்ற, ஏழை மாணவர்களுக்கு, 1966–67-ஆம் ஆண்டிலிருந்து பாடப் புத்தகங்கள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. 1-ஆம் வகுப்பில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்குப் பலகைகளும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. ஏறத்தாழ 10 லட்சம் மாணவர்களுக்குப் புத்தகங்கள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன; ஏறத்தாழ 3.55 லட்சம் பிள்ளைகளுக்கு பலகைகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. பள்ளியில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கின்றபொழுது, நண்பகல் உணவையும் புத்தகங்கள், பலகைகளையும் இலவசமாகப் பெறுகின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் உயர்கின்றது. 1971–72-இல், I-III ஆம் வகுப்புகளில், கூடுதலாக 33,000 மாணவர்கள்

இத் திட்டத்தின்கீழ் பயன் பெறுவர். கடந்த சில ஆண்டுகளில், வழங்கப்பட்ட புத்தகங்கள், பலகைகளின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	வழங்கப்பட்ட பாடப் புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை.		
	1968–69.	1969–60.	1970–71.
தமிழ்ப் பாடப் புத்தகங்கள்—			
வகுப்பு I	2,66,300	3.28,376	3,59,013
வகுப்பு II	3,21,900	3,45 941	3,50,843
வகுப்பு III	2,73,600	3,01,750	3,09,518
கணக்குப் பாடப் புத்தகங்கள்—			
வகுப்பு III	2,72,600	3,01,750	3,09,518
பலகைகள்—			
வகுப்பு I	3 15,330	3,11,760	3,54,171

(புத்தகங்களும், கற்பலகைகளும் வழங்கப்படுகையில் கையிருப்பும் கணக்கில் கொள்ளப்பட்டது.)

இ. இடைக் கல்வி நிலை.

1. கூடுதலாகப் பிள்ளைகளைப் பள்ளிகளில் சேர்த்தலும், விரிவுப் படுத்தலும்.

கீழே கொடுத்துள்ள புள்ளிவிவரங்கள், கடந்த சில ஆண்டுகளில் இடைநிலைக் கல்வித் துறையில் எய்தியுள்ள முன்னேற்றத்தைக் காட்டும் :—

	1966 67.	1967–68.	1968–69.	1969–70.	1970–71.
உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	2,372	2,449	2,513	2,580	2,635
பட்டியலிலுள்ள மாணவர் எண்ணிக்கை (லட்சத்தில்) (IX—XI வகுப்புகளில்).	6·08	6·26	6·37	6·69	6·97

1970–71-ல் தொடங்கப்படுவதற்கு அனுமதியளிக்கப்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு:—

அரசுப் பள்ளிகள்	40+1
மானியம் பெறும் பள்ளிகள் ..	12+2*
நகராட்சிப் பள்ளிகள்	1
	53+3 (ஒரு பள்ளி இந்த ஆண்டில் மூடப்பட்டது.)

* புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட மானியம் பெறும் பள்ளிகள் 14-இல், 2 பள்ளிகள் மத்திய அரசுப் பள்ளிகளாகும்; அவற்றுக்கு புது டில்லியிலுள்ள மத்தியக் கல்வி வாரியத்தால் அனுமதி வழங்கப் பட்டது.

1964–65-ம் ஆண்டிலிருந்து, மாணவர்களின் சாதி, வகுப்பு, அவர்களது பெற்றோர்கள் அல்லது காப்பாளர்களின் வருவாய் என்னவாக இருப்பினும், அவர்களிடமிருந்து கல்விக் கட்டணம் எதுவும்

1971 சூலை 9]

வசூலிக்கப்படுவதில்லை. பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்து வருகிறது ; பள்ளிகளில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் சத வீதமும் உயர்ந்து வருகிறது. மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால முடிவில் 14–17 வயது தொகுதியைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளைப் பள்ளியில் சேர்த்துக்கொள்ளும் சத வீதம் 29.65 ஆகும். 1970–71-ல் பள்ளிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர்களின் சத வீதம் 35.30 ஆகிறது. 1970–71-ஆம் ஆண்டில் 14–17 வயதுத் தொகுதியில் உள்ள பிள்ளைகளில் பள்ளியில் சேர்த்துக்கொண்ட பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை 6.97 லட்சம் ஆகும்.

1969–70-ல், 1,225 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மேற்கொண்டும் நியமிக்கப்பட்டனர் ; 1970–71-ல் 1,257 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டனர். 1971–72-ல் இத் திட்டத்தின்கீழ் மேலும் 1,500 ஆசிரியர்கள் கூடுதலாக நியமிக்கப்படுவர்.

2. கல்வித்தரத்தை உயர்த்துதல்.

(i) உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடங்கள்.

பள்ளிகளுக்கு, குறிப்பாக அரசினர் (மாவட்ட வாரியப்) பள்ளிகளுக்கு புதிய கட்டிடங்களுக்கு வகை செய்ய வேண்டிய தேவை நீண்ட நாட்களாக இருந்துள்ளது. எனவே, 1970–71-ல் முன் ஆண்டுகளில் ஒப்பளிக்கப்பட்ட கட்டடவேலைகளுக்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்ததற்குமேல், புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1971–72-ஆம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 35 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. முன் ஆண்டுகளில் ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்காக 1971–72-ல் செலவிடவிருக்கும் தொகைக்குத் தனியாக பணம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ii) உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் அறிவியல் கல்வியை மேம்படுத்தல்.

அறிவியலையும் அறிவியல் விருப்பப் பாடங்களையும் கற்பிப்பதற்கு இம்மாநிலத்திலுள்ள எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் போதுமான சாதனங்களை அளிக்கும் நோக்கத்துடன், உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு, அறிவியல் மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஆய்வுக்கூடக் கட்டிடங்கள் கட்டவும் அறிவியல் சாதனங்கள் வாங்கவும், 54 பள்ளிகளுக்கு மானியம் வழங்கப்பட்டது. ஆண்டுத் திட்ட காலங்கள் மூன்றில் இத் திட்டத்தின்கீழ் 340 பள்ளிகளுக்கு மானியம் வழங்கப்பட்டது. பள்ளிகளின் அடிப்படை வசதிகளுக்கான மானியம் மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 288 பள்ளிகளுக்கும் 1966–67-ல் 60 பள்ளிகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. இந்திய அரசு மேற்கொண்ட விரைவுத் திட்டத்தின்கீழ், மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், 385 பள்ளிகள் பயன் பெற்றன, 1966–67, 1967–68-ம் ஆண்டுகளில் 646 பள்ளிகள் பயன் பெற்றன.

அறிவியல் கல்விக்குரிய வசதிகளை மேம்படுத்துவது பற்றிய திட்டம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தொடரப் படுகிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 1969–70-ல் 108 பள்ளிகளும், 1970–71-ல் 66 உயர்நிலைப்பள்ளிகளும் பயன் பெற்றன. 1971–72-ல் ரூ. 30 லட்சம் செலவில் 75 பள்ளிகளை இத் திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரக் கருதப்பட்டுள்ளது.

மாயூரம் கல்வி மாவட்டத்தில், "கேர்" நிறுவனத்தின் உதவி யுடன், உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான எல்லா அறிவியல் கருவிகளும் கொண்டுள்ள இழுவை வண்டி இணைக்கப்பட்ட இரண்டு இயல் ஆய்வுக்கூட வண்டிகள் (Mobile laboratory vans) முன்னோடித் திட்டமாக இயக்கப்பட்டன. இவ்விரு வண்டிகளும் தற்போது, மாயூரம், பட்டுக்கோட்டை கல்வி மாவட்டங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன. இம் முன்னோடித் திட்டத்தின் விளைவுகளை முழுமை யாக மதிப்பிட்டறிந்த பின்னர், இத் திட்டத்தை மேலும் விரிவு படுத்துதல் பற்றிக் கருதப்படும்.

பள்ளிகளில் அறிவியல் கல்வி முறையின் தரத்தினை உயர்த்தும் நோக்கத்துடன் பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கும், பள்ளிகளுக்கும் மாநில அறிவியல் கல்வி நிறுவனத்திற்கும் விஞ்ஞான கருவிகளை வழங்க யூனிசெஃப் நிறுவனம் முன்வந்துள்ளது. யூனிசெஃப் நிறுவனத்தின் இத் திட்டத்தை சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாகக் கொண்டுவரவும், மாநிலக் கல்வி நிறுவனம், எழும்பூர் அரசு ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளி, சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் கல்லூரி, கடலூர் அரசு அடிப்படை பயிற்சிப் பள்ளி ஆகிய நான்கு முக்கிய நிறுவனங்களைத் தேர்ந் தெடுப்பதற்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டத்திற் கான புதிய அறிவியல் பாடத் திட்டம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பள்ளி களில் 1-ம் வகுப்பு முதல் மூன்றும் வகுப்பு வரைக்கும் 6-வது வகுப் பிற்கும் 1971 ஜூன் முதல் கொண்டு வரப்படும். தற்போதுள்ள பாடத் திட்டத்தை ஆய்வு செய்யவும் புதிய பாடத் திட்டத்தையும், அரசுப் பாடப் புத்தகங்களையும் தயாரிக்கவும் வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின் மூலம் வேலைக்கமர்த்தப் படும் ஆசிரியர்களுக்குப் பணிக்காலப் பயிற்சி (in Servie Training) நடத்துவதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர் களுக்கு மறுபயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. யூனிசெஃப் நிறுவனத் தின் இத் திட்டத்தினைச் செயல்படுத்துவதற்காக 50 தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், 30 உயர் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர் களுக்கும் பணிக்காலப் பயிற்சி தற்போது நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

(iii) உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு நூலகங்கள்.

நூலக வசதிகளைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன், நூலகங்களுக்குப் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்காக மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. மூன்றும் திட்டக் காலத்தில் 508 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இத் திட்டத் தினுல் பயனடைந்தன. ஆண்டுத் திட்டக் காலங்கள் மூன்றில் மேலும் 513 பள்ளிகள் பயனடைந்தன. நான்காம் திட்டக் காலத் திலும் இத் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படுகிறது. 1969–70 ஆம் ஆண்டில் 159 பள்ளிகளில் நூலகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

1971 ஜூலை 9]

1970–71-ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. இத் திட்டத்தினை மறுபடியும் செயல்படுத்தவும் 1971–72-ல் ரூ. 1 லட்சம் செலவில் ஒவ்வொரு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு ரூ. 1,000 வீதம் 100 அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் இத் திட்டத்தினை நிறைவேற்றவும் கருதப் பட்டுள்ளது.

3. மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிப் பணியாளர்களை அரசுப்பணியில் எடுத்துக் கொள்ளுதல்

மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 1,476 இருக்கின்றன. இவை அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகள் என வழங்கப்படு கின்றன. இப் பள்ளிகளில் பல்வேறு பதவித் தரத்தைச் சேர்ந்த 25,000-க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களும் ஆசிரியரல்லாத பிற பணி யாளர் சுமார் 6,000 பேரும் பணியாற்றி வருகின்றனர். இப் பணியாளர்கள் அனைவரும் 1970 ஏப்ரல் 1-ஆம் நாள் முதல் அரசுப் பணியில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும் இவர்கள் தமிழ்நாடு கல்விச் சார்நிலை (B) பணி எனப்படும் தனிப்பட்டதொரு பதவித் தொகுதியில் சேர்க்கப்படலாம் என்றும் அரசு ஆணை யிட்டுள்ளது. இப் பதவித் தரம் மாவட்ட அடிப்படையில் அமைக் கப்பட்டு, ஒவ்வொரு வருவாய் மாவட்டமும் ஒரு தனிப் பிரிவாக அமையும். 1970 ஏப்ரல் 1-ஆம் நாளுக்குப் பின்னர் கல்வித்துறை நிர்வாகத்தின்கீழ் தொடங்கப்பட்ட புதிய பள்ளிகள் அனைத்தும் முறையான அரசுப் பள்ளிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. தற்போதுள்ள அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1970 ஏப்ரல் 1-ம் நாள் அன்று அல்லது அதற்குப் பின்னர் நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர் அனைவரும் தமிழ்நாடு கல்விச் சார்நிலை (A) பணியைச் சேர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியரல்லாத பிற பணியாளர்களும் ஆசிரியர்களைப் போலவே தனியானதொரு பதவித் தரத்தில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

ஆயிரம் மாணவர்களும் அதற்கு மேற்பட்டும், உள்ள அரசு (கழக) பள்ளிகளில் அரசிதழ்ப் பதிவு பெற்ற 80 தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளுக்கும், அரசு (கழக) பள்ளிகளில் (B) பணியில் உள்ள பி.டி. ஆசிரியர்களுக்காக 1,200 தேர்வுநிலைப் பதவிகளுக்கும் முதல் நிலை தமிழ் வித்துவான்களுக்காக 300 தேர்வுநிலைப் பதவிகளுக்கும், அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

அரசுப் பள்ளிகளில் அதாவது (A) பணியில் உள்ள ஆசிரியர் களுக்காக 4 பிரிவுகள் அதற்கு மேற்பட்ட பிரிவுகள் உள்ள அரசு பயிற்சி பள்ளிகளில் அரசிதழ் பதிவுபெற்ற 25 தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளுக்கும், 1,000 மாணவர்களும் அதற்கு மேற்பட்டும் உள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அரசிதழ்ப் பதிவு பெற்ற 15 தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளுக்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பணிபுரியும் முதல் நிலை தமிழ் வித்துவான் களுக்காக 45 தேர்வுநிலைப் பதவிகளுக்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கி யுள்ளது.

[1971 ஜூலை 9

4. மருத்துவ இயல் ஊர்தி.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு மருத்துவச் சோதனை செய்து அவர்களுக்குத் தேவையான தொடர் சிகிச்சை அளிக்கும் பொருட்டு, மருத்துவர் ஒருவரும், பிற பணியாளரும் உள்ள மருத்துவ இயல் ஊர்திப் பிரிவு ஒன்றை வட ஆர்க்காடு மாவட்டத் தலைமையாசிரியர்கள் உள்ளூர் மக்களிடமிருந்து பொருளுதவி திரட்டி அதன் மூலம் தொடங்கி வைத்துள்ளனர். இதுபோன்ற மருத்துவ இயல் ஊர்திகள் கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, ஈரோடு, நாமக்கல் கல்வி மாவட்டங்களிலும் பணியாற்றத் தொடங்கியுள்ளன. இந்த இயல் ஊர்திகளைச் செயல் படுத்தி வருவதற்கான தொடர் செலவுக்கு வேண்டிய தொகை, மாணவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் மருத்துவக் கட்டணத்தி லிருந்து பெறப்படுகிறது.

ஈ. தொடக்கக் கல்விக்கும் இடைநிலைக் கல்விக்கும் பொதுவாகவுள்ள சில கூறுகள்

(i) சமுதாயத்தினர் பங்கு பெறல் (பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள்).

நமது மாநிலத்தில் பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகளினல் சமுதாயத்தினர் கல்வியில் கொள்ளும் பங்கு படிப்படியாகப் பெருகி வருகிறது. நமது பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகளினல் நமது மாநிலம் இந் நாட்டில் பிற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந் துள்ளது. இம் மாநிலத்தில் இதுவரை 474 பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள் நடைபெற்றுள்ளன. இவ்வுதவியின் மூலம் கிடைக்கப் பெற்ற உதவியின் மொத்த மதிப்பு ரூ. 12.51 கோடிக்கு அதிகமாகும். பொதுமக்களிடமிருந்து நன்கொடைகள் பெற்றும் தாங்களாகவே முயன்றும் 1971 பிப்ரவரித் திங்கள் வரை சுமார் 13.53 லட்சம் வறிய மாணவர்களுக்குப் பள்ளிகள் நிகராடைகள் வழங்கியுள்ளன. இலவசமாக வழங்கப்பட்ட இந்த நிகராடைகளுக்கான செலவு ரூ. 88.04 லட்சம் ஆகும். பள்ளிகளில் பெண்கள் ஆர்வத்துடன் சேர் வதற்கு இது பெரிதும் உதவியுள்ளது.

(ii) பள்ளித் தொகுதி அமைப்பு

பள்ளித் தொகுதி அமைப்புத் திட்டத்தின்கீழ், உயர்நிலைப் பள்ளியும் தொடக்கப் பள்ளியும் ஒன்றுக்கொன்று பயனுறும் வகை யில் இவையிரண்டையும் இணைக்கலாம் எனக் கல்வி ஆணைக்குழு கருத்துத் தெரிவித்தது. இந்த அமைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியைச் சுற்றி 10 முதல் 20 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 3 முதல் 4 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும் உள்ள ஒரு தொகுதி, கல்வி சீர்திருத்த வகையில், திட்டமிடுதல், ஆலோசனை நல்குதல், மேம் பாடு செய்தல் ஆகிய வாய்ப்புக்களைக் கொண்ட தனித்து இயங்கக் கூடிய ஒரு பிரிவாகக் கருதப்படுகிறது. இம் மாநிலத்தில் இதுவரை 116 பகுதிகளில் இப் பள்ளித் தொகுதி அமைப்புத் திட்டம் நிறை வேற்றப்பட்டுள்ளது.

1971 சூலை 9]

(iii) கல்வி நிறுவனங்களுக்கான திட்டங்கள் தீட்டுதல்.

(Institutional Planning)

புது டில்லியில் உள்ள ஆசியக் கல்வித் திட்ட-நிர்வாக நிறுவனம், தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சி மன்றம் ஆகியவற்றின் ஒத்துழைப்புடன், கல்வி நிறுவனங்களுக்கு திட்டங்கள் தீட்டுதல் குறித்து மாநிலக் கருத்தரங்கு ஒன்று கோயம்புத்தூரில் 1971-ஆம் ஆண்டு மே திங்களில் நடைபெற்றது. கல்வித் துறையைச் சார்ந்த எல்லா அதிகாரிகளும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உயர்நிலை, பயிற்சிப் பள்ளிகளிலுள்ள தலைமை ஆசிரியர்களும் அக் கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டனர்.

ஆசியக் கல்வித் திட்ட நிறுவனத்தின் ஆதரவில் தொடங்கப்பட்ட திட்டத்தின்படி, ஏனைய மாநிலங்களில் கல்வித் துறையில் நடத்தப்படுகின்ற சோதனைகள் குறித்து ஆய்வு செய்வதற்காக, இத் துறையைச் சேர்ந்த சில அதிகாரிகள் அம் மாநிலங்களுக்கு முகமையில் அனுப்பப்பட்டனர்.

(iv) மாநிலக் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்

பள்ளி அளவில் கல்வி மேம்பாட்டை ஆய்வு செய்யும் பொறுப்பை இம்மாநிலக் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. இது மாநில அளவிலான ஒரு கல்வி நிறுவனமாகும். இது தேசிய அளவிலான தேசிய கல்வி, ஆராய்ச்சி-பயிற்சி நிறுவனத்தைப் போன்றதாகும். கல்வியின் தரத்தை—குறிப்பாகத் தொடக்கக் கல்வியின் தரத்தினை உயர்த்துவதற்கான பணிகளையும் இந்தக் கல்வி நிறுவனம் கவனித்து வருகிறது. பணிக்காலத் திட்டங்கள், கருத்தரங்குகள் முதலியவற்றிற்கு ஏற்பாடு செய்தல், ஆராய்ச்சிகள், வெளியீடு வளர்ச்சிப் பணிகள் ஆகியவை இந்தக் கல்வி நிறுவனத்தின் பணிகளாகும். ஏராளமான ஆசிரியர்களுக்குப் பணிக்கால பயிற்சியை நடத்த வகை செய்ய இந்த நிறுவனத்திலுள்ள பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை 1971–72-ல் உயர்த்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கல்வி நிறுவனம் நடத்திவரும் பணிக்காலப் பயிற்சிகள் பின்வருமாறு :—

இடைநிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி வகுப்புகள்.

தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி வகுப்புகள்.

உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு விருப்பப் பாடங்களில் நினைவுகூர் சிறப்பு பயிற்சி.

உயர்நிலைப்பள்ளி உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்குக் கருத்தரங்குகள்.

பயிற்சிப் பள்ளிகளைச் சேர்ந்த ஆசிரிய வல்லுநர்களுக்குக் கருத்தரங்குகள்.

பள்ளியிறுதித் தேர்வில் மாணவர்கள் அதிகமாக வெற்றிபெற வேண்டி, மேற்படி பள்ளியிறுதி வகுப்புகளை நடத்தும் ஆசிரியர்களுக்குக் கருத்தரங்குகள்.

பார்வையிடும் அதிகாரிகளுக்கும், பயிற்சிப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் மறு பயிற்சிக் கருத்தரங்கு.

உயர்நிலைப் பள்ளி, இடைநிலைப் பள்ளி, தொடக்கப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர்களுக்குக் கருத்தரங்குகள்.

விஞ்ஞானப் பயிற்சி வகுப்புகள்.

தொடக்கக் கல்வி குறித்து மாநில அளவிலான கருத்தரங்கு ஒன்று சென்னையில் 1971 பிப்ரவரி திங்களில் நடத்தப்பட்டது.

(v) தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சிக் கழகத்தின் கருத்தரங்கு உரை.

தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சிக் கழகம், பயிற்சிக் கல்லூரிகளுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள வளர்ச்சிப் பணித் துறைகள், மாநிலக் கல்வித் துறை ஆகியவற்றின் ஒத்துழைப்புடன் பேருரை கருத்தரங்குத் திட்டத்தைத் தொடங்கியது. ஆசிரியர்கள் தங்கள் தொழிலிலும், கல்வி பற்றிய சிக்கல்களையும் ஆராய்ந்து அவை குறித்துப் பயனுள்ள வகையில் சிந்திப்பது மூலமாகவும் தாங்கள் அடைந்த அனுபவங்களையும், பெற்ற அறிவினையும் எழுதுவதற்கு அவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1970–71-ம் ஆண்டில் 9-வது அனைத்திந்திய கருத்தரங்கு உரைப் போட்டியில் இம்மாநிலமும் பங்கேற்றது. ஐந்து கட்டுரைகள் தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சிக் கழகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன.

(vi) தொழில் பழகு ஆசிரியர் திட்டம்.

நம்முன் உள்ள வேலை வாய்ப்பு நிலைமையைக் கருத்திற்கொண்டு, அதற்கேற்ப, பயிற்சிப் பள்ளிகளில் இருக்க வேண்டிய பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் முடிவு செய்யப்பட்டாலுங்கூட, பயிற்சி பெற்று வெளிவரும் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை, பணியில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையை விடப் பெரிதும் அதிகமாகவே இருந்தது. பயிற்சி பெற்றும் வேலையற்றிருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் நோக்கத்துடன், தொழில் பழகு ஆசிரியர் திட்டத்தின்கீழ் 1970–71-ல் 6,500 தொழில்பழகு ஆசிரியர் பதவிகளுக்கு (500 பி.டி. ஆசிரியர் பதவிகள், 5,000 இடைநிலை ஆசிரியர் பதவிகள், 1,000 தொடக்கநிலை ஆசிரியர் பதவிகள்) அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. திங்கள் ஒன்றுக்கு இவர்களது மொத்தச் சம்பளம் முறையே ரூ. 175, ரூ. 125, ரூ. 100 ஆகும். 1970–71-ம் ஆண்டு முடிவடைவதற்கு முன்பே தொழில் பழகும் 3,400 ஆசிரியர் பதவிகள் நிரப்பப்பட்டு விட்டன. 1971–72-ம் ஆண்டிலும் இத் திட்டம் செயலில் இருக்கும். கூடுதலாக ஆசிரியர்களை வேலைக்கமர்த்தும் திட்டங்களின் கீழ் 1971–72-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படும் சாதாரண ஆசிரியர் பதவிகளுக்குக் கூடுதலாக, 1971–72-ல் நிரப்பப்படவேண்டிய தொழில் பழகு ஆசிரியர் பதவிகள் இருக்கும். 6—11 வயதுத் தொகுதி மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 3,000 ; 11—14 வயது மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 2,000 ; 14—17 வயது மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 1,500—ஆக மொத்தம், சாதாரண ஆசிரியர் பதவிகளின் எண்ணிக்கை 6,500.

1971 ஜூலை 9]

மேற்சொன்னவாறு கூடுதல் பதவிகளுக்கு அரசு ஒப்புதல் அளிப்பதால் 1971–72-ம் ஆண்டில் நிரப்பப்படவேண்டி இருக்கும் 6,500 சாதாரண ஆசிரியர் பதவிகள் போக, சாவு, ஓய்வு பெறுதல், பதவி விலகல் முதலிய காரணங்களினால் 1971–72-ல் காலிவிழும் சாதாரண ஆசிரியர் பதவிகளுக்கும் 1971–72-ம் ஆண்டில் நியமனங்கள் செய்யப்படவேண்டியதிருக்கும். மேற்சொன்ன இருவகை காலியிடங்களும் சாதாரண ஆசிரியர் பதவிகளாகவே நிரப்பப்படும்; தொழில்பழகு ஆசிரியர்கள் பதவிகளாக அல்ல. மேற்சொன்ன சாதாரண ஆசிரியர் பதவிகளுக்கு நியமனம் செய்யும் பொழுது ஏற்கெனவே தொழில் பழகு ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளவர்களை முதலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு எடுத்துக் கொண்ட பின்னர், மேற்கொண்டு நிரப்ப வேண்டிய சாதாரண ஆசிரியர் பதவிகளை நிரப்ப அந்தந்தப்பள்ளி நிர்வாகத்தினரே 1970-லோ அதற்கு முன்னரோ ஆசிரியர் பயிற்சி தேர்வில் வெற்றி பெற்றவர்களிலிருந்து தங்களுக்கு விருப்பமானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமித்துக் கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு தலைமைக் கல்வி அலுவலரின் கீழும் தற்போது உள்ள தொழில்பயில் ஆசிரியர்கள் அனைவரும் மேற்சொன்ன நடைமுறையின்படி 1971–72-ல் சாதாரண ஆசிரியர் பதவிகளில் நியமனம் பெற்றுவிட்ட பின்னர், 1971–72-ல் இம் மாநிலத்தில் 6,500 தொழில் பழகு ஆசிரியர்களை நியமிக்க அரசு தந்துள்ள ஒப்பளிப்பின்கீழ் ஒவ்வொரு தலைமைக் கல்வி அலுவலரும் தொழில் பழகு ஆசிரியர் பதவிகளைப் பல்வேறு பள்ளிகளுக்கும் ஒதுக்குவார். இவ்வாறு 1971–72-ல் புதிதாக நிரப்புவதற்காகத் தொழில் பழகு ஆசிரியர் பதவிகளைப் பல்வேறு நிர்வாகத்தினர் பள்ளிகளுக்கும், தலைமைக் கல்வி அலுவலர்கள் பகிர்ந்தளித்தபின் அப்பதவிகளை நிரப்ப 1970-லோ அதற்கு முன்னரோ ஆசிரியர் பயிற்சித் தேர்வில் வெற்றிபெற்றவர்களிலிருந்து தங்களுக்கு விருப்பமானவர்களை அந்தந்தப் பள்ளி நிர்வாகத்தினரே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

(vii) எட்டாம் வகுப்பு இறுதியில் பொதுவான வினாத்தாள்கள் தயாரித்தல்.

1970–71-ம் ஆண்டு இறுதித் தேர்விலிருந்து, வருவாய் மாவட்டம் ஒன்றிலும் உள்ள தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் எட்டாம் வகுப்பு ஆண்டுத் தேர்வுக்கு வினாத்தாள்கள் பொதுவான அடிப்படையில் தயாரிக்கப்படுகின்றன. எனினும், விடைத் தாள்கள் அந்தந்த மானவர்கள் படிக்கும் பள்ளிகளிலேயே திருத்தப்படுகின்றன.

(viii) படிப்பு உதவித் தொகைகள் திட்டம்.

தொழில்நுட்ப புகுமுக வகுப்பு உட்பட கல்லூரியிலும் புகுமுக வகுப்புவரை இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படுவதால் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

எனினும், கல்வித் துறை கீழ்க்காணும் வகுப்பினரைச் சேர்ந்த சிறுர்களுக்குக் கல்விச் சலுகைகளை அளித்து வருகின்றது :—

(1) பர்மா, இலங்கை நாடுகளிலிருந்து வந்த அகதிகள்.

(2) இராணுவப் பணியாளர்.

(3) முன்னாள் இராணுவப் பணியாளர்.

(4) அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள் (சிறப்புக் கட்டணங்கள் தள்ளுபடி).

(5) தங்கக் கட்டுப்பாடு ஆணையினால் பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்கள் (படிப்பு உதவித் தொகைகளுக்கு புதிய விண்ணப்பங்கள் எதுவும் பெறப் படுவதில்லை; ஆனால் வழங்கப்பட்ட படிப்பு உதவித் தொகைகள் மட்டும் 1966–67 முதல் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன.)

(6) அரசியல் தியாகிகள்.

அரிசனங்கள், பழங்குடியினர் பின்தங்கிய வகுப்பினர் (மிகவும் பின் தங்கிய வகுப்பினர் உட்பட) சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு, எல்லாப் படிப்பு நிலைகளிலும் அரிசன நலத் துறையும், பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறையும் தங்களது நிதியிலிருந்து படிப்பு உதவித் தொகைகள் அளித்து வருகின்றன.

உ. பாட நூல்களை அரசே வெளியிடுதலும், பாடத் திட்டத்தைத் திருத்தியமைத்தலும்.

1956-ஆம் ஆண்டில், கல்வி பற்றிய வெள்ளைத்தாள் அறிக்கை குறித்து சட்ட மன்றக் குழுவின் அறிக்கையில் செய்துள்ள பரிவுரைகள் சட்டமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் ஒரு மனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. இப்பரிவுரைகளையொட்டி, 1957–58-ஆம் ஆண்டிலேயே பாட நூல்களை அரசே தயாரித்து வெளியிடுவதென முடிவு செய்யப்பட்டது. இக்கொள்கை படிப்படியான நிலைகளில் செயல்படுத்தப்பட்டது. தொடக்கத்தில் ஐந்தாம் வகுப்பிற்கான ஆங்கிலப் பாட நூல் மட்டும் 1960–61-ஆம் ஆண்டில் அரசினால் தயாரித்து வெளியிடப்பட்டது. 1969–70-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் கீழ்க்காணும் பாட நூல்கள் அரசினால் தயாரிக்கப்பட்டு, சென்னை அரசு அச்சகத்தில் அச்சிடப்பெற்றன—

(i) முதலாம் வகுப்பு முதல் எட்டாம் வகுப்பு வரைக்கான தமிழ்ப் பாட நூல்கள்.

(ii) நான்காம் வகுப்பு முதல் எட்டாம் வகுப்பு வரைக்கான ஆங்கிலப் பாட நூல்கள்.

[பள்ளியிறுதி வகுப்புக்கான (பதினோராம் வகுப்பு) ஆங்கிலம், தமிழ் பாட நூல்களைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே பல்கலைக் கழகங்கள் வெளியிட்டு வருகின்றன.]

3. அரசுப் பாட நூல்களை அச்சிட்டு வழங்கும் பணியை மேற்கொள்ளத் தமிழ் நாடு பாட நூல் கழகத்தை அமைப்பதென்று 1970–71-ல் அரசு முடிவு செய்தது. சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டத்தின் கீழ் இக் கழகம் 1970-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 4-ம் தேதியன்று பதிவு செய்யப்பட்டது. 1970–71-ம் ஆண்டு முதல் கீழ்க்காணும் பாட நூல்களை அரசு தயாரித்து வெளியிட்டு வருகிறது.

(1) ஒன்பதாம், பத்தாம் வகுப்புகளுக்குரிய தமிழ், ஆங்கிலம் பாட நூல்கள்.

(2) தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட மூன்றும் வகுப்பு முதல் பத்தாம் வகுப்பு வரைக்கான கணக்குப் பாட நூல் (தமிழ்).

1971 ஜூலை 9]

1970–71-ம் கல்வி ஆண்டு தொடங்குவதற்கு முன்பே இந் நிறுவனம் கீழ்க்காணும் பணிகளை நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருந்தது—

1. 1970–71-ம் ஆண்டுக்கான தேவையைச் சமாளிப்பதற்காக 1970–71-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு வெளியிடப்பட்ட அரசுப் பாட நூல் படிகளை மீண்டும் அச்சிடுதல் (சுமார் 61.4 லட்சம் படிகள் மீண்டும் அச்சிடப்படவேண்டியிருந்தது).

2. 1970–71-ம் ஆண்டில் புதிதாக வெளியிடப்பட்ட அரசுப் பாட நூல் படிகளை அச்சிடுதல் (சுமார் 56 லட்சம் படிகள் அச்சிட வேண்டியிருந்தது). இப் பணி அளவில் பெரிதாகும். இக் கழகத் திற்கு முதல் ஆண்டில் தாள் பற்றுக்குறை, அச்சிடும் பணியில் இடர்ப்பாடு, தேவையான பணியாளர் இல்லாமை முதலிய கடுமை யான இடர்ப்பாடுகள் ஏற்பட்டன. இவ்விடர்ப்பாடுகள் இருந்த போதிலும், 1970–71-ம் ஆண்டிற்குத் தேவைப்படும் பாட நூல் களில் பெரும்பகுதி அவ்வாண்டில் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்ட ஓரிரு திங்களுக்குள் கழகத்தினுல் அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டன.

முந்திய ஆண்டில் கிடைத்த அனுபவத்தின் மேல் காலதாமதம் ஏதுவுமின்றி 1971–72-ம் ஆண்டிற்கான புத்தகங்களை வெளியிடுவதில் இக் கழகத்திற்கு இடர்ப்பாடு எதுவும் ஏற்படவில்லை. 11-ம் வகுப் புக்கான, கணக்கு, அறிவியல், வரலாறு, புவியியல் (தமிழ் பயிற்று மொழியில் உள்ளவை) ஆகியவற்றிற்கான பாடப் புத்தகங்கள் 1971–72-ல் புதிதாக அரசால் வெளியிடப்பட்டன. மொத்தத்தில் 1971–72-ல் பயன்படுத்தப் படுவதற்காக சுமார் 108 லட்சம் புத்தகங்களை இக்கழகம் வெளியிட வேண்டி வந்தது. 1971–72-ல் உரிய காலத்தில் பள்ளிகளுக்கு இவை கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கை கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சென்னை மாநகரில் புத்தகங்களைக் கழகமே விநியோகம் செய்கிறது. வெளியூர்களில் ஏற்பளிக்கப்பட்ட விற்பனையாளர்கள் மூலமாக புத்தகங்கள் விற்பனை செய்யப்படு கின்றன.

இதுவரை அரசால் வெளியிடப்படாதுள்ள பாடங்களின் பாடப் புத்தகங்களுக்கு, நடப்பாண்டில் பயன்படுத்துவதற்காக, பாடப் புத்தகக் குழுவால், ஏற்பளிக்கப்பட்ட பட்டியலில்களிலிருந்து 1971–72-ம் ஆண்டிற்கான பாடப் புத்தகங்களைப் பள்ளிகள் தேர்ந்தெடுத் துக்கொள்ள வேண்டும். 1971–72-ம் ஆண்டில் அரசால் வெளியிடப் படாத பாடங்களில் எந்தெந்த புத்தகங்களைப் பயன்படுத்தலாம் என்று வரையறுத்துக்கூறும் பணி, பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின்கீழ் மாநில அளவிலான குழுவால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

திருத்திய பாடத் திட்டம்.

நமது பள்ளிகளில் தற்பொழுது பின்பற்றப்பட்டுவரும் பாடத் திட்டங்கள் 1965-ல் கடைசியாகத் திருத்தியமைக்கப்பட்டு, 1965–66-ல் 1-வது வகுப்பு முதல் 5-வது வகுப்பு வரையும், 1966–67-ல் 6-வது வகுப்புக்கும், 9-வது வகுப்புக்கும், 7, 8, 10 வகுப்புகளில் 1967–68-லும், 1968–69-லிருந்து 11-வது வகுப்புக்கும் செயலுக்கு வந்தன. நமது பள்ளிகள் பின்பற்றிவரும் பாடத் திட்டத்தில்

அடங்கியவற்றைத் தொடர்ந்து திறனய்வு செய்தலும், பாடத் திட்டத்தில் குறித்த காலத்திற்கு ஒருமுறை ஆய்வு செய்தலும், நமது கல்வி முறையை தற்காலத் தேவைகளுக்கேற்ப கொண்டு வருவதற்கு இன்றியமையாதனவாகும். எனவே, நமது பள்ளிகளில் எல்லாப் பாடங்கள் குறித்தும் பாடத் திட்டங்களை முழுமையாகத் திருத்தியமைக்க அரசு கருதியுள்ளது. இது குறித்து ஆய்வு செய்து, பாடத் திட்டங்களை மாற்றியமைப்பதுபற்றி பரிவுரை செய்ய கல்விக் குழுக்கள் (Academic Committee) அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இன்னும் சில திங்களில் அவற்றின் பரிவுரைகள் கிடைக்கப் பெறலாமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஊ. ஆசிரியர்களுக்கான வசதிகள், சலுகைகள்.

(i) அரசுப் பள்ளி அல்லாத பள்ளியிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வூதியம்.

அரசுப் பள்ளிகள் அல்லாத பிற பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர் களுக்கு ஓய்வூதியத் திட்டம்—வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டம்—ஈட்டுறுதித் திட்டம் ஆகிய மூன்று பயன்களும் 1955-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்தன. 1955-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாளுக்கு முன்பு ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் களுக்கும் இத் திட்டம் 1968 மார்ச்சு 1-ம் நாள் முதற்கொண்டு நீட்டிக்கப்பட்டது. ஆசிரியர்களுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு வழங்கப் படும் ஓய்வூதியத் தொகையின் குறைந்த அளவு, 1970 மார்ச்சு 1-ம் நாள் முதற்கொண்டு ரூ. 20-லிருந்து ரூ. 30-க்கு உயர்த்தப்பட்டது. ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வூதியம், அவர்கள் பணியில் கடைசி 36 திங்கள் களில் பெற்ற ஊதியத்தின் சராசரியைக் கணக்கிட்டு அந்த அடிப் படையில் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனல், 1970 மார்ச்சு 1-ம் நாள் முதற்கொண்டு அவரது பணியில் கடைசி 12 திங்கள்களில் பெற்ற ஊதியத்தின் அடிப்படையில் ஓய்வூதியம் அளிக்கப்படுகிறது. குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் நன்மைகளைப் பெறுவதற்காக ஆசிரியர் ஒருவர் குறைந்த அளவு இருபது ஆண்டுகளாவது பணி புரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை முன்னர் விதிக்கப்பட்டிருந் தது. குறைந்த அளவு பணிக்கால அளவை 5 ஆண்டுகளாகக் குறைத்து நிபந்தனையைத் தளர்த்தி 1969–70-ல் இத் திட்டம் திருத்தி யமைக்கப்பட்டது. இந்த ஓய்வூதியத் திட்டம், குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களின் நன்மைகள் தொடக்கப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு 1969 ஏப்ரல் திங்கள் முதல் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளன. அரசுப் பள்ளியல்லாத பிற பள்ளி களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் 1970 அக்டோபர் 2-ம் நாள் அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு ஓய்வு பெற்றல் அதே தரத்திலுள்ள அரசுப் பணியாளர்களுக்குப் பொருந்தக்கூடிய ஓய்வூதியத் திட்டம், குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களின் நன்மைகளைப் பெற அவர்கள் தகுதியுடையவராவர். மேலும், அரசுப் பணியாளர் களுக்குப் பொருந்தத் தக்க தாராள ஓய்வூதியத் திட்டம் அவர்களுக் கும் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டது.

1971 ஜூலை 9]

(ii) ஆசிரியர்கள் நலனுக்கான தேசியக் கழகம்.

ஆசிரியர்கள் நலனுக்கான தேசியக் கழக நிதியிலிருந்து, பணியிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும், உதவியளிக்கப்படுகிறது. தகுதியுள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும், இந்த ஆசிரியர்களை நம்பியிருந்த அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் இக் கழகத்தின் மாநில செயற்குழு திங்கள் தோறும் குறிப்பிட்ட தொகையையும் மொத்தமாக ஒரு தொகையையும் நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து அளிக்கிறது.

ஓய்வு பெற்றபின் வசதியற்று வறிய நிலையிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், இறந்த ஆசிரியர்களின் மனைவியருக்கும், அந்த ஆசிரியர்களை நம்பியிருந்த அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும், திங்கள்தோறும் ரூ. 10-லிருந்து ரூ. 100 வரை மாத உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. மருத்துவச் செலவு முதலியவற்றிற்காக, சாதாரணமாக ரூ. 1,000 வரை மொத்த உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. முப்பது ஆண்டுகளுக்குமேல் போற்றத்தக்க பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குக் கருணைக் கொடையாக ரூ. 1,500 வரை ஒரு மொத்தத் தொகையளிக்கப்பட்டது. முன்னூற்று என்பத்தெட்டு பேருக்கு மொத்தத் தொகையையும், 442 பேர்களுக்கு திங்கள் தோறும் அளிக்கப்படும் உதவித் தொகையும், இதுவரை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதியின்கீழ் இந்நாள் வரை ரூ. 31.35 லட்சம் வசூலாகியுள்ளது. 1970-ம் ஆண்டு ஆசிரியர் நாள் விழா தொடர்பாக வசூலாகியுள்ள ரூ. 5.01 லட்சமும் இதில் அடங்கும்.

(iii) ஆசிரியர்கள் இல்லம்.

ஆசிரியர்கள் நலனுக்காகவும், கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும் வட ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆசிரியர்கள் நலச் சங்கம் ஒன்றை, வட ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆசிரியர்கள் அமைத்தனர். ஆசிரியர்கள் இல்லத்தை அமைப்பதற்காக அவர்கள் தாங்களே முன்வந்து அளித்த நன்கொடைத் தொகையைக் கொண்டு வேலூரில் ரூ. 95,000 மதிப்புள்ள கட்டிடம் ஒன்றை வாங்கினர். அதில் நூலகம் ஒன்றும், கலை நிலையம் ஒன்றும், கருத்தரங்கு முதலியன நடத்துவதற்கு அரங்கு ஒன்றும் ஆசிரியர்கள் தங்கி ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளும் வசதியுள்ள அறைகளும், அந்த ஆசிரியரகத்திற்கு இணைப்பாக, ஆசிரியர் கூட்டுறவு அச்சகம் ஒன்றும் உள்ளன. வட ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆசிரியர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளை அரசு பாராட்டி, தற்பொழுதுள்ள கட்டிடத்தை மாற்றியமைக்கவும், நல்ல வசதிகளைச் செய்யவும், கூடுதல் அறைகளைக் கட்டும் பணியை மேற்கொள்ளவும் ரூ. 50,000 தனி மானியம் வழங்கியது. ஏனைய மாவட்டங்களிலும், இத்தகைய ஆசிரியர்களின் கூட்டுறவு முயற்சி வரவேற்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு எல்லா உதவிகளும் இயன்ற வரை அளிக்கப்படும்.

ஊக்க ஊதிய உயர்வு.

இடை நிலைத்தர ஆசிரியர்கள், பி.டி. ஆசிரியர்கள், உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமையாசிரியர்கள், தமிழாசிரியர்கள், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள், ஏனைய சிறப்பு ஆசிரியர்கள் தாங்கள் பணிபுரியும் பதவிக்கு

வேண்டிய தகுதிகளைக் காட்டிலும் உயர் கல்வித் தகுதிகளைப் பெற்றால், அவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதற்காக, 1968 ஜூலை 1-ம் நாள் முதற்கொண்டு இரு ஊதிய உயர்வுகளை முன் கூட்டி அளிக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இவ்வாறாக, பி.டி. பட்டம் பெற்ற இடைநிலைத்தர ஆசிரியர் ஒருவர் இடைநிலைத் தர சம்பள வீதத்தில் இரண்டு ஊதிய உயர்வுகளை முன்னதாகப் பெறவும், எம்.ஏ. அல்லது எம்.எட். (M.Ed.) பட்டம் பெற்றுள்ள பி.டி. ஆசிரியர் ஒருவர் பி.டி. சம்பள வீதத்தில் இரண்டு ஊதிய உயர்வை முன்னதாகப் பெறவும் தகுதியுடையவராவர்.

(v) ஆசிரியர்களுக்கு அரசு விருதுகள்.

கல்வித் துறையில் ஆசிரியர்களால் செய்யப்படும் சிறந்த பணிகளைப் பாராட்டுவதற்காக, தொடக்கப் பள்ளிகளில் சிறந்த ஆசிரியர்களுக்கு அரசு விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இத் திட்டத்தின்கீழ், 45 கல்வி மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் இரண்டு ஆசிரியர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு தகுதிச் சான்றிதழ் ஒன்றும், ரூ. 30 மதிப்புள்ள வெள்ளிப் பதக்கமும், ரூ. 200 ரொக்கப் பரிசும் வழங்கப்படுகின்றன. இத் திட்டம் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் 1969–70-லிருந்து நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. நாற்பத்தைந்து கல்வி மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றிற்கும் இரண்டு விருதுகள் வீதம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு 90 விருதுகள் வழங்கப்படும்.

(vi) மானியம் பெறும் பள்ளிகள் குறித்த விவரங்கள்.

மானியம் பெறும், தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் நிலைமைகள் அனைத்தையும் ஆய்வு செய்வதற்காக, ஆய்வுக் குழு ஒன்றை 1969-ல் அரசு நியமித்தது. 1971 பிப்ரவரியில் அந்தக் குழு தனது அறிக்கையை அரசுக்கு அளித்தது. அந்த அறிக்கை ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதற்கிடையில், அரசுப் பள்ளிகளிலும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளிலும் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு நிகராக, மானியப் பள்ளி ஆசிரியர்களைக் கொண்டுவரும் வகையில், அவர்களுக்குப் பல நன்மைகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. முன்பே கூறியது போல, 1970 அக்டோபர் 2-ம் நாள் அன்று அல்லது அதற்குப் பின்னர் ஓய்வு பெறும் மானியப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், தாராள ஓய்வூதியத் திட்டத்தின்கீழ் அரசுப் பணியாளர்களைப் போல் ஓய்வூதியம் பெறத் தகுதியுடையவர்களாவர். மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கிழ்க்கண்ட சலுகைகள் அளிக்கவும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது :—

(1) மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களும், அவர்தம் குடும்பத்தினரும் அரசு மருத்துவ மனைகளிலும், மருந்தகங்களிலும் 1970–71-லிருந்து இலவச மருத்துவ வசதி பெறுவார்கள்.

(2) உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தும் வீதங்களிலேயே, மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு 1970 ஏப்ரல் 1-ம் நாள் முதற்கொண்டு வீட்டு வாடகைப்படி வழங்கவும், மானியம் பெறும் பள்ளிகளின் ஆசிரியரல்லாத பிற பணியாளர்களுக்கு 1970 ஆகஸ்ட் 1-ம் நாள் முதல் வீட்டு வாடகைப்படி வழங்கவும், ஒப்பளிக்கப்பட்டது.

1971 சூலை 9]

(3) சென்னையிலும் அதைச்சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும், மதுரையிலும் பணிபுரியும் அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் நகர ஈட்டுப்படி வீதங்களை, மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களும் பெறுகின்றனர்.

(4) மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு கைத்தறித் துணிகள் வாங்குவதற்காக முன் பணமும், பண்டிகை முன் பணமும் அளிக்கப்படுகின்றன. இந்தத் தொகை அவர்களது வருங்கால வைப்பு நிதியில் அவர்கள் கணக்கிலுள்ள தொகையில் 50 சத வீத வரையரைக்குட்பட்டு வழங்கப்படுகிறது.

(5) மானியம் பெறும் பள்ளிகள் அனைத்திலும் உள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும், ஒருவருக்கு ரூ. 500-க்கு மேற்படாமல் திருமணக்கடன் வழங்கவும் ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கடன் 60 தவணைகளில் திருப்பித் தரத்தக்கதாகும்.

(6) அறிக்கையிடப்பட்ட மலைப் பகுதிகளில் மானியம் பெறும் தொடக்க உயர்நிலைப் பள்ளியாசிரியர்களுக்கு ஓராண்டில் நான்கு திங்கள் வரை (மழைக் கால திங்கள்கள்) குளிர்காலப்படி வழங்கப்படுகிறது.

(7) மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அவர்களின் ஊதியத்தில் 20 சத வீதம் மலை வாழ் இடப்படி மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 80 என்ற மேல்வரம்பிற்குட்பட்டு 1970 ஆகஸ்ட் 1-ம் நாள் முதல் வழங்கப்படுகிறது.

(vii) சம்பள வீதத்தை மாற்றியமைத்தல்.

எல்லா வகை நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள், ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்கள் ஆகியோரின் சம்பள வீதங்களை தமிழ்நாடு இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகளையொட்டி 1970 அக்டோபர் 2-ம் நாள் முதற்கொண்டு உயர்த்தியது 1970–71-ல் சிறப்பான ஒரு சாதனையாகும். 1970 அக்டோபர் 2-ம் நாளுக்கு முன்பு வழங்கப்பட்ட அகவிலைப்படியின் பெரும்பகுதி மாற்றியமைக்கப்பட்ட இந்த சம்பள வீதத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது, ஓய்வூதிய பலன்கள் குறித்து கணிசமான அளவிற்குக் கூடுதல் நன்மைகளைப் பெறவும், 1970 அக்டோபர் 2-ம் நாள் முதற்கொண்டு அனுமதிக்கப்பட்ட சம்பளம், அகவிலைப்படி உயர்விற்குக் கூடுதலாக சம்பளத்தின் குறிப்பிட்ட ஒரு சத வீதத்தில் கணக்கிடப்படும். நகர ஈட்டுப்படி, வீட்டு வாடகைப்படி போன்ற படிகளில் உயர்வு பெறுவதற்கும், வகை செய்கிறது. உயர்த்தப்பட்ட சம்பள வீதங்களைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்ததன் விளைவாக, திங்களில் குறைந்த அளவு ஊதிய உயர்வு ஒரு திங்களில் ரூ. 20-லிருந்து ரூ. 100 வரையிருக்கும்.

பள்ளிகளிலுள்ள முக்கியமான பதவித் தரங்கள் குறித்த பழைய சம்பள வீதங்களும் திருத்தியமைக்கப்பட்ட சம்பள வீதங்களும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

	1970-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 2-ம் தேதிக்கு முன்பு பெற்ற சம்பள வீதமும் சம்பள வீதத்தில் பெற்ற குறைந்த அளவு மொத்த ஊதியமும். ரூ.	1970-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 2-ம் தேதியிலிருந்து மாற்றியமைக்கப்பட்ட சம்பள வீதமும் சம்பள வீதத்தில் கொடுக்கத்தக்க குறைந்த அளவு மொத்த ஊதியமும். ரூ.
1. ஆரம்ப நிலை (Lower Grade).	55—1—70 (சம்பளம் 55+ அகவிலைப்படி ரூ. 71+ சிறப்பு ஈட்டுப்படி ரூ. 10. மொத்தம் ரூ. 136).	140—3—155—4—175—5—210. (சம்பளம் ரூ. 140+ அகவிலைப்படி ரூ. 15. மொத்தம் ரூ. 155).
2. தொடக்க நிலை ..	ரூ. 65—1—70—2—90.	ரூ. 150—4—170—5—225.
(a) சாதாரண நிலை	(சம்பளம் ரூ. 65+ அகவிலைப்படி ரூ. 71+ சிறப்பு ஈட்டுப்படி ரூ. 10 மொத்தம் ரூ. 146).	(சம்பளம் ரூ. 150+ அகவிலைப்படி ரூ. 15 மொத்தம் ரூ. 165).
(b) தேர்வு நிலை ..	..	ரூ. 180—5—260—10—270.
3. இடை நிலைத் தரம்—	ரூ. 90—4—110—3—140.	ரூ. 210—5—245—10—325.
(a) சாதாரண நிலை.	(சம்பளம் ரூ. 90+ அகவிலைப்படி ரூ. 108 மொத்தம் ரூ. 198).	(சம்பளம் ரூ. 210+ அகவிலைப்படி ரூ. 15 மொத்தம் ரூ. 225).
(b) தேர்வு நிலை ..	..	ரூ. 250—10—400. (சம்பளம் ரூ. 250+ அகவிலைப்படி ரூ. 15 மொத்தம் ரூ. 265).
4. பி. டி. ஆசிரியர்கள்—		
(a) சாதாரண நிலை ..	ரூ. 140—5—180—10—250 (சம்பளம் ரூ. 140+ அகவிலைப்படி ரூ. 108 மொத்தம் ரூ. 248).	ரூ. 275—10—375—15—450 (சம்பளம் ரூ. 275+ அகவிலைப்படி ரூ. 15 மொத்தம் ரூ. 290).
(b) தேர்வு நிலை ..	ரூ. 225—10—275—15—350 (சம்பளம் ரூ. 225+ அகவிலைப்படி ரூ. 132 மொத்தம் ரூ. 357).	ரூ. 400—15—475—20—575—25—650 (சம்பளம் ரூ. 400+ அகவிலைப்படி ரூ. 30 மொத்தம் ரூ. 430. அரசு பள்ளிகள் அல்லாத பிற பள்ளிகளில் பி. டி. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் தேர்வு நிலை புதியதாகக் கொண்டு வரப்பட்டது).
5. இடை நிலைப் பள்ளி தலைமையாசிரிகள்.	(இடை நிலைத்தர சம்பள வீதத்தைப் போன்றதாகும்).	ரூ. 225—5—250—10—350 (சம்பளம் ரூ. 225+ அகவிலைப்படி ரூ. 15 மொத்தம் ரூ. 240).

1971 ஜூலை 9]

	1970-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 2-ம் தேதிக்கு முன்பு பெற்ற சம்பள வீதமும் பெற்ற சம்பள வீதத்தில் மொத்தி குறைந்த அளவு ஊதியமும்.	1970-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 2-ம் தேதியிலிருந்து மாற்றியமைக்கப்பட்ட சம்பள வீதமும் சம்பள வீதத்தில் கொடுக்கத்தக்க குறைந்த அளவு மொத்தி ஊதியமும்.
	ரூ.	ரூ.
6. தலைமையாசிரியர்கள்—		
(a) 1,000 மாணவர்களுக்குக் குறைவாயுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்கள்.	ரூ. 225—5—250—10—300+சிறப்புச் சம்பளம் ரூ. 20 (சம்பளம் ரூ. 225+ சிறப்புச் சம்பளம் ரூ. 20+ அகவிலைப்படி ரூ. 132 மொத்தம் ரூ. 377).	ரூ. 450—25—750 (சம்பளம் ரூ. 450+அகவிலைப்படி ரூ. 30 மொத்தம் ரூ. 480).
(b) 1,000 மாணவர்களுக்கு மேல் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்கள்.	ரூ. 300—25—800+ சிறப்புச் சம்பளம் ரூ. 30 (சம்பளம் ரூ. 300 + சிறப்புச் சம்பளம் ரூ. 30+ அகவிலைப்படி ரூ. 132, மொத்தம் ரூ. 462.)	ரூ. 500—25—625—30—745—35—850. (சம்பளம் ரூ. 500+ அகவிலைப்படி ரூ. 30, மொத்தம் ரூ. 530).

அரசுப் பள்ளிகளல்லாத பிற பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களுக்கு முதன் முறையாகத் தேர்வு நிலைப் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தொடக்க நிலைப் பதவிகள், இடைநிலைப் பதவிகள், பி.டி. ஆசிரியர்கள், I-ம் நிலை, II-ம் நிலை தமிழ் வித்துவான்கள், பிற மொழி ஆசிரியர்கள் ஆகியவர்களின் பதவிகளில் 10 சத வீதம் தேர்வு நிலைப் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. தலைமை ஆசிரியர்கள் உட்பட 4 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் உள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 5 என்ற வீதத்திலும், 300-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்களையும், தலைமையாசிரியர் உட்பட 4 ஆசிரியர்களுக்குக் குறையாதவர்களையும் கொண்ட பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையில் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 10 என்ற வீதத்திலும் தலைமையாசிரியர்களுக்குப் பணிப்படி (தலைமையாசிரியர் படி) ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய நேர்வில், தலைமை ஆசிரியர் இடைநிலைத்தர ஆசிரியர் பயிற்சிச் சான்றிதழைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். மேலும், இடைநிலைத்தர ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்தத்தக்க தேர்வு நிலைத் தரத்தில் அவர் ஏற்கெனவே பணி புரிபவராய் இருக்கக்கூடாது.

நிலை I— பண்டிதர் பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்பட முழுதும் தகுதி உடைய நிலை II—தமிழ் வித்துவான்களுக்கு நிலை I-க்கான சம்பள வீதப்படி ஊதியம் வழங்கும் நோக்கத்துடன், நிலை II—வித்துவான்களை I-ம் நிலையில் அமர்த்திக்கொள்வதற்காக, இடைநிலைப் பள்ளி

[1971 சூலை 9

களிலும் உயர்நிலைப் பள்ளியின் இடைநிலைப் பிரிவுகளிலும் பணி புரியும் 2,000 நிலை II—தமிழ் வித்துவான் பதவிகளை 1970–71-ம் ஆண்டில் 2,000 நிலை I—தமிழ் வித்துவான் பதவிகளாக மாற்று வதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

ஏ. உடற்பயிற்சி கல்வி, போட்டி விளையாட்டுகள், சாரணர் பணிகள்.—தொடக்கப் பள்ளிகளிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் உடற்பயிற்சிக் கல்வி கட்டாயப் பாடங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. கல்வி நிறுவனங்களில், உடற்பயிற்சிக் கல்வி தலைமை ஆய்வாளரும், உடற்பயிற்சிக் கல்வியில் சிறப்புத் தேர்ச்சிபெற்ற பெண் ஒருவரும் இப்பொறுப்பை கவனிக்கின்றனர்.

ஒவ்வோர் ஆண்டும் குடியரசு நாள் பந்தயங்கள், விளையாட்டுப் போட்டிகள், சிறுவர்களுக்காக மாவட்ட, கோட்ட, மாநில அளவிலும், பெண்களுக்காக மாவட்ட, மாநில அளவிலும் நடை பெறுகின்றன. குழந்தைகள் அணிவகுப்புகள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு முறை நடத்தப்படுகின்றன, ஒன்று காலஞ்சென்ற தலைமை அமைச்சர் திரு. ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடுவதற்காக நவம்பர் திங்கள் 14-ஆம் நாள் அன்றும், மற்றது குடியரசு நாளைக் கொண்டாடும் விதமாக ஜனவரி 26-ம் நாளன்றும் நடத்தப்படுகிறது.

இந்தியப் பள்ளி விளையாட்டு கூட்டமைப்பு, ஓராண்டில் இரு முறை, இலையுதிர் காலத்திலும், குளிர் காலத்திலும் ஆகப், பந்தயங் களையும் விளையாட்டுகளையும் நடத்துகிறது. இந்தப் பந்தயங் களிலும், விளையாட்டுகளிலும் எல்லா மாநிலங்களும் பங்கெடுத்துக் கொள்கின்றன. மேலே கூறிய போட்டி நிகழ்ச்சிகளில் இம் மாநில மும் கலந்து கொள்கிறது. 1970–71-ம் ஆண்டு குளிர் காலத்தில் திருவனந்தபுரத்தில் இந்திய பள்ளி விளையாட்டுகள் கூட்டமைப்பால் நடத்தப்பட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில் இம் மாநிலம் பங்கெடுத் துக் கொண்டது.

பொதுமக்களிடையே போட்டிப் பந்தயங்கள், விளையாட்டுகளை ஊக்குவிப்பதற்காக மாநில மாவட்ட அளவிலுள்ள விளையாட்டுக் குழுக்கள் பயனுள்ள பணிகளைச் செய்கின்றன. மாவட்ட, வட்டார, மாநில அளவில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் பொங்கல் வார விழாவுடன் இணையும் வகையும் முக்கியமாக மாணவர்கள் அல்லாதவர்களுக் காக விளையாட்டுகள், உடற்பயிற்சி போட்டி நடத்துவதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

விளையாட்டு அரங்கம் கட்டுவதற்காக ஒவ்வொரு மாவட்டத் திற்கும் ரூ. 1 லட்சம் மானியமாக வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. திருச்சிராப்பள்ளி, வட ஆர்க்காடு, நீலகிரி, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு 1970–71-ம் ஆண்டிற்கு முன்பே மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன. திருச்சிராப்பள்ளி, வட ஆர்க்காடு, நீலகிரி ஆகிய இடங்களில் விளையாட்டு அரங்கங்கள் கட்டும் பணி ஏற்கெனவே முடிக்கப்பட்டுள்ளது. மதுரை, தென் ஆர்க்காடு ஆகியவற்றிற்கு 1970–71-ம் ஆண்டில் மானியங்கள்

1971 சூலை 9]

வழங்கப்பட்டன. மேலும் இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு இத் திட்டத்தை நீட்டிப்பதற்காக 1971–72-ம் ஆண்டில் ரூ. 2 லட்சம் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஏ. சிறப்புப் பள்ளிகள்.

1. சிறுர் பள்ளிகள் (Pre-Primary Schools) ஐந்து வயதுக்குக் கீழ் உள்ள குழந்தைகளுக்காக சிறுர் பள்ளிகள் நடத்தப்படுகின்றன. இம் மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய 42 பள்ளிகள் உள்ளன. அவை பெரும் பாலும் நகர்ப்புற பகுதிகளில் அமைந்துள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் கிராமப் புறங்களில் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

2. பயிற்சிப் பள்ளிகள்.—(1) நூலகம், ஆய்வுக்கூட வசதிகள்.— தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பயிற்சிப் பள்ளிகளில் நூலக ஆய்வுக்கூட வசதிகள், ஏற்படுத்தித்தர ரூ. 1.80 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. பள்ளி ஒன்றுக்கு ஆய்வுக்கூடத்துக்காக ரூ. 2,000, நூலகத்திற்காக ரூ. 1,000 என்ற வீதத்தில் இவ்வாறு செலவிடப்பட்டது. 1971–72-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 1,71,000 நிதி ஒதுக்கம் செய்யக் கருதியுள்ளது.

அறிவியல் கல்விக்கான யூனிசெஃப் திட்டத்தின்கீழ் முன்னோடித் திட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு அடிப்படை நிறுவனமாக இரண்டு பயிற்சிப் பள்ளிகள், அதாவது எழும்பூர் அரசினர் பயிற்சிப் பள்ளியும், கடலூர் அரசு அடிப்படைப் பயிற்சிப் பள்ளியும் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(2) நினைவூட்டுப் பாட முறைகள் முதலியன.—மாவட்ட கல்வி அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்புடன் மாநிலக் கல்விப் பயிற்சி நிறுவனத் தால் ஆசிரியர்களுக்காக நினைவூட்டுப் பாடமுறைகள் நடத்தப்படும்.

(iii) தமிழ்நாடு ஆங்கில மொழி பயிற்றுவிக்கும் இயக்கம்.— 1959-ம் ஆண்டில் இம் மாநிலத்தில் தொடக்கப் பள்ளிகள் அனைத்திலும் 5-ம் வகுப்பில் ஆங்கிலக் கல்வி கொண்டுவந்தபோது, பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலின் ஒத்துழைப்புடன் 5-ம் வகுப்பு ஆங்கில ஆசிரியர்களுக்குப் பணிக்காலப் பயிற்சிக்கான பெருந் திட்டமொன்றை அரசு வகுத்தது. மூன்று வார தொடக்கப் பாட முறைகளில் 3,750 பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் 5 முதல் 6 திங்கள் கால அளவில் 40 நாட்களில் தினம் 2 மணி நேரம் மாலை வகுப்புகளில் புதிய முறையில் ஆங்கிலம் போதிப்பதற்கு இடை நிலைத்தர தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இந்தப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி அளித்தனர். 1959–1964-ம் ஆண்டுகளில் மேற்கூறிய திட்டத்தின்கீழ் ஏறக்குறைய 34,700 ஆசிரி யர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. 11 ஆண்டு பள்ளிக் கல்வி முறைக்கு ஏற்பளிக்கப்பட்டபோது, 1963–64-ம் ஆண்டு முதற் கொண்டு 3-ம் வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் கற்பிக்கத் தொடங்கப் பட்டது. 3-ம் வகுப்பு முதல் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஒரே மாநிலம் தமிழ்நாடுதான் என்று கூறலாம்.

ஐந்தாம் வகுப்பு வரை ஆங்கிலத்தைத் தற்கால புது முறைகளில் கற்பிப்பதற்குத் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப் பட்டதற்கு மேல் நடவடிக்கையாக, 6-வது முதல் 8-வது வரையுள்ள

[1971 ஜூலை 9

வகுப்புகளில் ஆங்கிலப் பாடமெடுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு முன்னோடிப் பயிற்சி அளிக்க அரசு அனுமதித்தது. 50 மாலை நேரப் பயிற்சி வகுப்புகளில் மதுரையிலும், சென்னையிலும் இம் மாநிலத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிற இடங்களிலும் இப் பயிற்சி நடத்தப்பட்டது. 6, 7, 8 வகுப்புகளில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் 1,000 ஆசிரியர்களுக்கு இவ்வாறு பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. சிறப்பாகக் கிராமப்புறப் பகுதிகளில் உள்ள பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு மாலை நேரப் பயிற்சி அளிப்பதில் சிரமங்கள் உள்ளன. முறையான 4 வார மும்முரப் பயிற்சியினைத் தங்கியிருந்து பெறும் வகையில், 6, 7, 8 வகுப்புகளில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக இம் மாநிலத்தில் ஆங்கில மொழிப் பயிற்சி நிலையங்கள் நான்கு தொடங்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் மூன்று நெறிமுறை ஆசிரியர்கள் (Tutors) உள்ளனர். அவர்கள் பெங்களூர் தென் இந்திய வட்டார ஆங்கிலக் கல்வி நிறுவனத்தில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றவர்களாவர். தலைமையிடத்தில் உள்ள சிறப்பு அதிகாரி ஒருவர் இந்தப் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு நிர்வாக, தொழில் நுட்ப ஒத்துழைப்பை அளிக்கிறார். தமிழ் நாடு ஆங்கில மொழி பயிற்றுவிக்கும் நிலையங்களின் பணிகளையும் பெங்களூர், தென் இந்திய வட்டார ஆங்கிலக் கல்வி நிறுவனத்தின் பணிகளையும் இவர் ஒருங்கிணைக்கிறார். மேலும் அந்த அதிகாரி பிரிட்டீஷ் கவுன்சில் நிதி உதவித் திட்டத்தின்கீழ் இங்கிலாந்திலுள்ள ரீடிங் பல்கலைக் கழகத்தில் (University of Reading) பயிற்சி பெற்றுள்ளார். இந்த நான்கு நிலையங்களும் (1) அரசு அடிப்படைப் பயிற்சிப் பள்ளி (ஆண்கள்), கடலூர்; (2) அரசு அடிப்படைப் பயிற்சிப் பள்ளி (ஆண்கள்), தஞ்சாவூர்; (3) நகராட்சி உயர்நிலைப்பள்ளி, ஆர். எஸ். புரம், கோயம்பத்தூர்; (4) பிஷப் சார்ஜன்ட் அடிப்படைப் பயிற்சிப் பள்ளி, பாளையங்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ளன.

இந்த நான்கு நிலையங்களில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 1967–68-ல் 764, 1968–69-ல் 1,383, 1969–70-ல் 1,319, 1970–71-ல் 1,511 ஆக மொத்தம் 4,977 ஆகும்.

இந்த நிலையங்களில் அளிக்கப்படும் பயிற்சியைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டிய வேலைகளைச் செவ்வனே செய்வதற்காகக் கீழ்க் கண்ட நடவடிக்கைகளையும் அரசு எடுத்துள்ளது :—

தென் இந்திய வட்டார ஆங்கிலக் கல்வி நிறுவனத்தில் துணை ஆய்வாளர்களுக்கு மறு பயிற்சி அளித்தல்.

தொடக்க அளவில் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதில் துணை ஆய்வாளர்கள் முக்கிய பங்கு வகிப்பதால், படிப்படியான திட்டத்தின் கீழ் மூன்று வாரங்களுக்குத் தென் இந்திய வட்டார ஆங்கிலக் கல்வி நிறுவனத்தில் பயிற்சி அளிக்க, துணை ஆய்வாளர்கள் மறுபயிற்சித் திட்டம் ஒன்றிற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. சுமார் 142 துணை ஆய்வாளர்கள் ஏற்கெனவே மேற்கூறிய பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். மீதியுள்ள துணை ஆய்வாளர்களுக்கும் அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில் பயிற்சி அளிக்கப்படும். மேற்கூறிய திட்டத்தை நிறைவேற்ற மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகள் ஆகும் என்று உணரப்பட்டதால், எல்லாத் துணை ஆய்வாளர்களுக்கும் 1970–71-ல் ஆங்கிலக் கல்வியைப் புதிய

1971 ஜூலை 9]

முறையில் கற்பிப்பதில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக மூன்று நாள் மறு பயிற்சித் திட்டத்தைக் கல்வித்துறை வகுத்தது. மாநிலக் கல்வி நிறுவனம், வட்டார ஆங்கிலக் கல்வி நிறுவன பணியாளர்கள், இயக்கப் பணியாளர்கள் ஆகியோருடைய உதவியுடன் அத்தகைய 10 கருத்தரங்குகளை நடத்தியது. தென்னிந்திய வட்டார ஆங்கிலக் கல்வி நிறுவனத்தில் பயிற்சி பெறாத துணை ஆய்வாளர்களும், இளநிலைத் துணை ஆய்வாளர்களும் மேற்கூறிய விரைவுத் திட்டத்தின் கீழ் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டனர்.

கையேடுகளை வெளியிடுதல்.

பல வகுப்புகளுக்கு ஆங்கிலத்தில் ஆசிரியர் கையேடுகள் அச்சடிக்கப்பட்டு, அடக்க விலையில் பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பணி.

புதிய முறையில் ஆங்கிலம் கற்பிப்பதற்கு பயிற்சிப் பள்ளிகளின் புதிய தொகுதி மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக, 5 திங்கள் கால அளவு தென் இந்திய வட்டார ஆங்கிலக் கல்வி நிறுவனத்தில் பயிற்சி பெறுவதற்காகப் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை முகமையில் அனுப்ப அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. மேற் கூறிய பயிற்சியில் இதுவரை பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் 176 பேர் ஆவர். வருங்காலத்தில் மேலும் பலர் இவ்வாறு பயிற்சி பெறுவர்.

சமாதானத் தொண்டர் படையின் பங்கு.

பயிற்சிப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் கற்பிப்பதற்காக அமெரிக்க சமாதானத் தொண்டர் படையினரின் பணியும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. தொண்டர் படையில் அடுத்தடுத்து பல தொகுதியினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அடிப்படைப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில், அடிப் படைப் பயிற்சி பள்ளி மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் முறைகளை கற்றுத் தரும் பணி புரிந்து வருகின்றனர். 1968-ம் ஆண்டி லிருந்து தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களிடையே வளர்ச்சிப் பணியை யும் இவர்கள் செய்துவந்துள்ளனர். இம் மாநிலத்தில் தற்போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பயிற்சிப் பள்ளிகளில் 25 தொண்டர்கள் பணி புரிகின்றனர்.

உயர்நிலைப் பள்ளி அளவில் பயிற்சி.

உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கும், அரசிதழ்ப் பதிவு பெற்ற ஆய்வு அதிகாரிகளுக்கும் கூட மறுபயிற்சிக் கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இதுவரை 28 கருத்தரங்குகள் நடத்தப் பட்டுள்ளன. ஏறக்குறைய 1,300 தலைமை ஆசிரியர்களும், அரசிதழ் பதிவுபெற்ற ஆய்வு அதிகாரிகளும் இக்கருத்தரங்குகளுக்கு வந்திருந் தனர்.

வருங்காலத்திற்கான திட்டங்கள்.

3 முதல் 5 வகுப்புகளில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் கல்வித் துறைக் கையேடுகளைச் செவ்விய வகையில் பயன்படுத்தச் செய்வதை முக்கியமாகக்கொண்டு, 1971–72-ம் ஆண்டில் 15 கருத்தரங்குகள் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1971–72-ம் ஆண்டில் பிற திட்டங்களும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

(iv) எம். எட். பயிற்சிக்காகப் பள்ளி ஆசிரியர்களை முகமையில் அனுப்புதல்.

பயிற்சிப் பள்ளிகளில் கற்பிக்கும் தரத்தை உயர்த்தும் நோக்கத்துடனும், அரசுப் பணியிலுள்ள பள்ளி ஆசிரியர்கள், துணை ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் தங்கள் கல்வித் தகுதிகளை உயர்த்திக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் நோக்கத்துடனும், 1970–71-ம் ஆண்டில் எம். எட். பயிற்சி பெறுவதற்காக 10 பள்ளி ஆசிரியர்களை பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்களை அரசு தன் செலவில் முகமையில் அனுப்பியுள்ளது. இத்திட்டம் 1971–72-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நடத்தப்படும்.

(v) தொடக்க நிலைப் பயிற்சியை நீக்குதல்.

5. சிறுர் பள்ளிகள், ஆங்கில இந்தியப் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றைத் தவிர இம் மாநிலத்தில் 133 பயிற்சிப் பள்ளிகள் உள்ளன. இவைகளுள் 75 அரசுப் பயிற்சிப் பள்ளிகளாகும். 58 மானியம் பெறும் பயிற்சிப் பள்ளிகளாகும்.

எட்டாம் வகுப்பு முடித்தவர்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட தொடக்கநிலை/இளநிலை ஆதார ஆசிரியர் பயிற்சி முறைகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன. 1969–70-லிருந்து அவ்வகுப்புகளில் எவரும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. பயிற்சியும், தகுதியும் பெற்ற ஆசிரியர்களிடையே, வேலை வாய்ப்பின்மை நிலவுவதன் காரணமாக, பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டில் 200 பிரிவுகளே செயல்பட ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளன. 1971–72-ல் இது 160 பிரிவுகளாகக் குறைக்கப்படும்.

3. உடல் ஊனமுற்றோர், கண் பார்வையற்றோர், குறைபாடுற்றோர் ஆகியோர்களுக்கான பள்ளிகள்.

இம்மாநிலத்தில், உடல் ஊன முற்ற குழந்தைகளுக்காக 24 பள்ளிகள் உள்ளன. கண் பார்வையற்றவர்களுக்காக 8-ம், காது கேளாதோர்களுக்காக 9-ம், கண் பார்வையற்ற-காது கேட்காத சிறுவர்களுக்காக 2 பள்ளிகளும், இளம் பிள்ளைவாதமுள்ள சிறுவர்களுக்காக ஒரு பள்ளியும், தொழு நோயால் பீடிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்காக 4 பள்ளிகளும் உள்ளன.

1969–70-ல் கண்பார்வை அற்றவர்களுக்கென சிவகங்கையில் ஒரு பள்ளி தொடங்கப்பட்டது. 1970–71-ல் கண்பார்வை அற்றவர்களுக்கான ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்புகள் பூவிருந்தவல்லியில் உள்ள வட்டாரப் பயிற்சி நிலையத்தில் நடத்தப்பட்டன.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1971 ஜூலை 9]

கண்பார்வையற்றவர்களுக்குத் தொழில் பிரிவுகளில், வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் பொருட்டு, அவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும், சாத்தியக் கூற்றினை ஆய்வு செய்வதற்காக, கிண்டி தொழிற்பேட்டையில் சிறு ரக பொறியியல் தொழிற்சாலையொன்று Light Engineering Projects) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது வரை கண்பார்வையற்ற 103 பேர் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர்.

நான்கு தென் மாநிலங்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு, கண் பார்வையற்றோர் எழுத்துமுறை வட்டார அச்சகம் ஒன்று பூவிருந்தவல்லியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அச்சகம் கண் பார்வையற்றோருக்கான பாடப் புத்தகங்களை அச்சடிக்கும் பணியை மேற்கொண்டு தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் முதலிய வட்டார மொழிகளில் வெளியிடுகின்றது. இதற்காகும் செலவை இந்திய அரசும், நான்கு தென் மாநிலங்களும் சரிசமமாகப் பகிர்ந்துகொள்கின்றன.

கண் பார்வையற்ற மாணவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிப்பதற்கான ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்காக, நான்கு தென் மாநிலங்களுக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு இந்திய அரசு, தமிழ் நாட்டில் 4-வது வட்டாரப் பயிற்சி நிலையமொன்றை நிறுவ ஒப்பளித்துள்ளது. 1969–70-ல் 7 ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. தற்போது 7 ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

4. புகுமுகத் தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள்.

தொடக்க நிலைக்கு மேல் தொடர்ந்து படிக்காத 11–14 வயதுள்ள சிறுவர்களுக்கு, இந்நிலையங்களில் கல்வி–தொழில் பற்றிய பயிற்சி ஒருங்கிணைந்த முறையில் அளிக்கப்படுகின்றது. இது மத்திய அரசின் ஆதரவு பெற்ற திட்டமாகும். இம்மாநிலத்தில், கீழே குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களில் 6 நிலையங்கள் உள்ளன. அவை பல திறப்பட்ட பாடமுறைகளைக் கற்பிக்கின்றன.

1. ஆதாரப் பள்ளிக்கு மேம்பட்ட பள்ளி (Post-Basic School) T. கல்லுபட்டி.

2. அரசினர் (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளி, பூவிருந்தவல்லி.

3. K V உயர்நிலைப் பள்ளி, விருதுநகர்.

4. நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளி, கோயம்புத்தூர், வட பகுதி.

5. டாக்டர் அழகப்பா மாதிரி உயர்நிலைப் பள்ளி, காரைக்குடி.

6. அரசினர் (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளி, பட்டுக்கோட்டை (1970–71-ல் தொடங்கப்பட்டது).

ஒவ்வொரு நிலையத்திலும், ஆண்டொன்றுக்கு பயிற்சிக்காக 45 பேர் சேர்த்து;க்கொள்ளப்படுகின்றனர். பயிற்சிக் கால அளவு மூன்றாண்டுகளாகும். 1968–69-ல் 264 பேர்களும், 1969–70-ல் 210 பேர்களும், 1970–71-ல் 270 பேர்களும் பயிற்சிக்காகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர்.

5. முதியோர் கல்வி நிலையங்கள்.

1961-ம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி தமிழ் நாட்டில் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் 31.4 சதவீதம் ஆகும். 1971-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்புப்படி இது 39.39 சதவீதமாகும். (1971-ம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக் கெடுப்புப்படி எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களில் ஆண்கள் 51.68 சத வீதமென்றும், பெண்கள் 26.83 சதவீதமென்றும் தெரியவருகின்றது.) எழுத்தறிவின்மையைப் போக்குவதற்காக, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, கிராமப்புறங்களில் முதியோர்களுக்கென்று தனியாகப் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. தற்போது, இத்தகைய முதியோர் கல்வி சாதாரண நிலையங்கள் 257 உள்ளன.

முதியோர் கல்விச் சிறப்புத் திட்டத்தின்கீழ், 1969–70-ல் 499 முதியோர் கல்வி நிலையங்களில் 10,000 பேர் சேர்க்கப்பட்டனர். ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் வகுப்புகள் 4 மாதங்கள் நடத்தப்பட்டன. கிராமப் புறங்களில், கீழே குறிப்பிட்டுள்ள குடியானவர் கல்வி மற்றும் தொழில் எழுத்தறிவுத் திட்டம் செயலுக்குக் கொண்டுவரப் பட்டதன் காரணமாக, அச் சிறப்புத் திட்டம் 1969–70-க்குப் பிறகு கைவிடப்பட்டது.

இந்திய அரசு, "யுனெஸ்கோ". "உணவு வேளாண்மை நிறுவனம்" ஆகியவற்றின் உதவியுடன், 1969–70-ல், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், உடுமலைப்பேட்டை வட்டத்தில் குடியானவர் கல்வி மற்றும் தொழில் எழுத்தறிவுத் திட்டம் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அப் பகுதியில் மிகுபயன் தரும் பயிர் விளைச்சல் திட்டத்தில் பங்கு பெறும் குடியானவர்களுக்கு, 60 நிலையங்களில் திட்டத்தின் செயல்முறைகள் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தன. இத்தகைய பயிற்சி முறை இதே பகுதியில் 1969 நவம்பர் திங்களில் மீண்டும் நடத்தப்பட்டது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், பொள்ளாச்சி வட்டத்தில் உள்ள 60 நிலையங்களுக்காக மூன்றுவது பிரிவு வகுப்புகள் 12 மாத கால அளவுக்கு நடத்துவதற்கு ஒப்புதலளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் தஞ்சாவூர், வட ஆர்க்காடு, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களுக்கும் நீட்டிக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 60 கல்வி நிலையங்கள் உள்ளன.

6. குழந்தைகள் இல்லம் (அனாதை இல்லம்).

அனாதை இல்லங்களாக இயங்கி, அங்கு தங்கியிருப்பவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதற்குப் போதிய வசதிகள் செய்துதரும் நிறுவனங் களுக்கு, மாநில நிதிகளிலிருந்து உதவியளிக்கப்படுகின்றது. அந்த அனாதை இல்லத்தில் உள்ளவர்களில் 50 சத வீதத்தினர் இம் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஆதரவற்றோர் எனச் சான்றளிக்கப்பட்டிருப் பவர்களாகவும், ஏற்பு பெற்ற பள்ளிகளில் படிப்பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதே இந்த உதவி பெறுவதற்குள்ள நிபந்தனையாகும். அனாதை இல்லங்களில் தங்கியிருப்பவர்களில் 5–20 வயது வரை உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் மாதத்திற்கு ரூ. 12-க்கு மிகாத தொகை, குன்றுப் பகுதிகளில் உள்ள அனாதை இல்லங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 15-க்கு மிகாத தொகை, அல்லது அனாதை இல்லங்களுக்காகும் மொத்தச் செலவில் ¾ பங்கு, இவற்றில் எது குறைவாக உள்ளதோ அத்தொகை என்ற மேல் வரம்புக்குட்பட்டு மானியம் வழங்கப்படும்.

1971 ஜூலை 9]

வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்ததன் காரணமாக, 1969 அக்டோபர் திங்கள் 1-ம் தேதியிலிருந்து அனாதை இல்லங்களுக்கு வழங்கப்படும் உணவு மானியத்தொகை நபர் ஒருவருக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 10-லிருந்து ரூ. 12-ஆக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஐ. நூலகங்கள்.

தமிழ்நாடு 1948-ம் ஆண்டு பொது நூலகச் சட்டத்தின் விதித் துறைகள், அதன்கீழ்ச் செய்யப்பட்டுள்ள விதிகள் ஆகியவற்றின்படி நிறுவப்பட்ட மாவட்ட நூலக அதிகார மன்றங்கள், மாவட்டத் தலைமையிடங்களில், மாவட்ட மத்திய நூலகம் ஒன்றும், 5,000-க்கு மேல் மக்கள் தொகை உள்ள ஒவ்வொரு நகரம் அல்லது பகுதியில் கிளை நூலகம் ஒன்றும், 1,000 முதல் 5,000 வரை மக்கள் தொகையுள்ள ஒவ்வொரு கிராமம் அல்லது பகுதியிலும் அல்லது அடுத்துள்ள மூன்று கிராமங்கள் சேர்ந்த தொகுதிக்கு அதாவது 1,000-க்குக் குறைவாக மக்கள் தொகை உள்ள பகுதிகளிலும் புத்தகம் வழங்கும் நிலையம் ஒன்றும் தொடங்குவதன் மூலம், பொது மக்களுக்கு இலவச நூலக வசதிகளை அளிக்கின்றன.

மாவட்ட மத்திய நூலகங்கள் 12, கிளை நூலகங்கள் 1,430, புத்தகம் வழங்கும் நிலையங்கள் 2,149 ஆகியவற்றுடன் 12 மாவட்ட நூலக அதிகார மன்றங்கள் தற்போது செயல்பட்டு வருகின்றன. 1,430 கிளை நூலகங்களில், 589 நூலகங்கள், II, III, IV ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் கீழ்த் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. 841 நூலகங்கள் நூலக வரி நிதியிலிருந்து ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கிளை நூலகங்களையும், புத்தகம் வழங்கும் நிலையங்களையும் தொடங்குவதோடுகூட, மாவட்டங்களில் நூலகப் பணியை விரிவு படுத்துவதற்காகக் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில சிறப்புத் திட்டங்களையும் மாவட்ட நூலக அதிகார மன்றங்கள் கொண்டுவந்துள்ளன :

1. இயல் நூலகப் பணி.
2. வீட்டிற்குப் புத்தகங்கள் வழங்குதல்.
3. குழந்தைகளுக்கும், மகளிர்க்கும் நூலகப் பணி.
4. சிருலாப் பயணிகளுக்கு நூலகப் பணி.
5. சிறைச்சாலைகளிலுள்ள கைதிகளுக்கு நூலகப் பணி.
6. காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கு நூலகப் பணி.
7. மருத்துவ மனைகளில் நூலகப் பணி.

நூலக நிதியின் பெரும்பகுதி, வீட்டுவரி அல்லது சொத்துவரி ஆகியவற்றின் மீது ரூபாய்க்கு மூன்று காசு வீதம் விதிக்கப்படும் மேல் கட்டணத்தின் மூலம் வசூலிக்கப்படுகின்றது. புத்தகங்களைக் குறித்த காலத்தில் திருப்பித்தரத் தவறியவர்களிடமிருந்தும், புத்தகங்களைத் தொலைத்து விட்டவர்களிடமிருந்தும் வசூலிக்கப்படும் அபராதத் தொகையும், பழைய செய்தித்தாள்களையும், ஏனைய பழைய ஏடுகளையும் விற்றுவரும் தொகையும் இந் நிதியில் சேர்க்கப்படுகின்றன. வசூலிக்கப்பட்ட வரித் தொகைக்கு நிகரான தொகையுள்ள மானியம் ஒன்றைச் சென்னையில் உள்ள மாவட்ட நூலக அதிகார மன்றம்

தவிர்த்து ஏனைய மாவட்ட நூலக அதிகார மன்றங்களுக்கு அரசு வழங்குகிறது. இதைத் தவிர, திட்டத்தின் கீழ் தொடங்கப்பட்ட நூலகங்களுக்கு ஏற்படும் தொடர் செலவுகளுக்கு (நூலகர், ஏவலாள் ஆகியோர்க்கு ஊதியம், நூலக வாடகை, அஞ்சல் செலவு) அரசு மானியம் வழங்குகின்றது. இந்த நூலகங்கள் புத்தகங்கள் வாங்கு வதற்காக அதிக நிதியைச் செலவிட வசதி செய்வதுபற்றி அரசு ஆலோசித்து வருகின்றது.

மாவட்ட நூலக அதிகார மன்றங்களால் தொடங்கப்பட்ட நூலகங்களைத் தவிர, ஊராட்சிகள், கிராம சங்கங்கள், தனியார் சங்கங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், நகராட்சிகள் போன்ற பல்வேறு நிர்வாகங்களின் கீழ்ச் செயல்படும் நூலகங்களும் உள்ளன. நகராட்சி நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள நூலகங்களைத் தவிர, ஏனைய நிர்வாகங்களின் கீழுள்ள நூலகங்களுக்கு, ஒவ்வோராண்டும், மாநில நிதியிலிருந்து மானியம் வழங்கப்படுகின்றது.

குழந்தை இலக்கிய நூல்களை வெளியிடுதல்.

தமிழ் மொழியில், குழந்தைகளுக்கான நூல்களில் சிறந்த நூலுக்குப் பரிசு வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப் படுகின்றது. இத்திட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வோராண்டும் ரூ. 500-க்கு மிகாமல் 10 பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதைத் தவிர, "குழந்தைகள் இலக்கியப் போட்டிகள்" நடத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றை இந்திய அரசு தொடங்கியுள்ளது. தமிழ் மொழியில் சிறந்த நூலுக்கு ரூ. 1,000 ரொக்கப் பரிசு வழங்கப்படுகின்றது.

ஓ. அரசுத் தேர்வுகள்.

அரசினர் தேர்வுகளுக்கான ஆணையாளரின் செயல் நடவடிக் கைகள்.—அரசுத் தேர்வுகள் நடத்துவதும், முடிவுகளை வெளி யிடுவதும், சான்றிதழ்களை அனுப்பிவைப்பதும் இத் துறையின் முக்கிய செயல் நடவடிக்கைகளாகும். ஒவ்வோராண்டும், அரசுத் தேர்வுகள் 22 நடத்தப்படுகின்றன. அவற்றில் சில தேர்வுகள் ஆண்டிற்கு ஒருமுறையும், வேறு சில தேர்வுகள் ஆண்டிற்கு இரு முறையும், நடத்தப்படுகின்றன. இவைகளில், ஒவ்வோராண்டும் மார்ச் திங்களில் நடைபெறும் பள்ளி இறுதி பொதுத் தேர்வில் மட்டும் சுமார் 1,000-க்கும் மேலான தேர்வு நிலையங்களில் 2 லட்சம் மாணவர்கள் கலந்துகொள்கின்றனர்.

ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளித் தேர்வுகளிலும், அரசினர் தொழில் நுட்பத் தேர்வுகளிலும் ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்கள் கலந்து கொள்கின்றனர்.

1970 ஏப்ரலில் நடந்த பள்ளி இறுதிப் பொதுத் தேர்வில் கலந்து கொண்ட மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 1,91,853; தேறியவர்கள் எண்ணிக்கை 1,03,974. 1971 ஏப்ரலில் பள்ளி இறுதிப் பொதுத் தேர்வில் கலந்து கொண்டோர் எண்ணிக்கை 1,93,059; தேறியோர் எண்ணிக்கை 1,11,823. 1969–70-ல் 56 ஆகவிருந்த தேறியோர் சத வீதம் 1970–71-ல் 59.21 ஆக உயர்ந்தது.

1971 சூலை 9]

அத்தியாயம்

கல்லூரிக் கல்வி.

1971–72 வரவு-செலவுத் திட்டம் (நிதி ஒதுக்கீடு.)

கல்விக்கென 1971–72-ம் ஆண்டில் "28. கல்வி" என்னும் கணக்கில் மொத்தமாகச் செலவிடப்படும் ரூ. 81.84 லட்சத்தில், கல்லூரிக் கல்விக்கென ரூ. 659 லட்சம் செலவு செய்யப்படும். இம் மாநிலத்தில், கல்விக்கான மொத்தச் செலவில் ஏறத்தாழ பாதித் தொகை தொடக்கக் கல்விக்கும், சுமார் மூன்றில் ஒரு பகுதி இடைநிலைக் கல்விக்கும் செலவிடப்படுகையில் (தொழிற் கல்வி நீங்கலாக) கல்லூரிக் கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை கல்விக்கான மொத்தச் செலவில் 8 விழுக்காடு ஆகும். "28. கல்வி" என்ற கணக்கில் அல்லாது பிற கணக்குகளின்கீழ் கல்வி நிலையக் கட்டடங்கள் போன்ற இனங்களுக்காகச் செலவிடப்படும் தொகைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டால் கல்லூரிக் கல்விக்கான செலவு சுமார் 10 விழுக்காடு ஆகும்.

1971–72 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் கல்லூரிக் கல்விக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையின் விவரங்களைக் கீழே காணலாம் :—

	1970–71 திருத்த மதிப்பீடு.	1971–72 திருத்த வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.
	(ரூபாய் லட்சத்தில்).	
28. கல்வி	555·95	658·88
50. பொதுப் பணிகள்—(தொழிற் கல்வி நீங்கிய பொதுக் கல்வி)	0·74	0·91
52. பொதுப் பணிகளின் மேலான மூலதன முதலீடு	2·46	2·15
103. மூலதன முதலீடு	126·38	174·86
47. மாநில அரசுக் கடன்	47·78	53.50
39. பலவகை	0·07	0·07
மொத்தம் ..	736·38	890·34

கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பல்வேறு கல்வித் திட்டங்களுக்காக இத்தொகை எங்ஙனம் செலவிடப்படுகிறது என்னும் முழு விவரங்களைக் கீழ்க்காணும் புள்ளிவிவரங்கள் காட்டும் :—

	1970–71 திருத்த மதிப்பீடு.	1971–72 திருத்த வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.
	(ரூபாய் லட்சத்தில்).	
1 நிர்வாகமும், மேற்பார்வையும் ..	4.79	5·40
2 பல்கலைக் கழகங்களுக்கு வழங்கப்படும் மானியங்கள்	61·58	58.66
3 அரசுக் கல்லூரிகளைப் பேணுதல் ..	299·32	397·42
4 அரசுத் தொழில் கல்லூரிகளைப் பேணுதல்	35·20	34·29

[1971 ஜூலை 9

	1970–71, திருத்த மதிப்பீடு.	1971–72, திருத்த வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
5 தனியார் தொழில் கல்லூரிகளுக்கு வழங்கப்படும் மானியங்கள்.	247·00	302·78
6 தனியார் தொழில் கல்லூரிகளுக்கு வழங்கப்படும் மானியங்கள்.	8·78	9·82
7 படிப்புதவிச் சம்பளம்	71·14	79 83
8 பலவகை	8 57	2 14
மொத்தம்	736·38	890·34

2. திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள்.

1969–70 கல்வியாண்டு முடிவில், இம் மாநிலத்தில் மொத்தம் 141 கலை-அறிவியல் கல்லூரிகள் (39 அரசுக் கல்லூரிகள், 102 மானியம் பெறும் கல்லூரிகள்) இருந்தன. 1970–71-ஆம் ஆண்டில், திருவாரூர், செங்கற்பட்டு, திருத்தணி, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் நான்கு புதிய அரசுக் கல்லூரிகள் தொடங்கப்பட்டன. இவற்றுடன், 1970–71-ல் தொடங்கப்பட்ட 15 தனியார் கல்லூரிகளுக்கு, அரசு நிதியிலிருந்து மானியம் கொடுக்கப்பட்டது. 1970–71 முடிவில் இம் மாநிலத்திலுள்ள கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை (43 அரசுக் கல்லூரிகள், 118 மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் சேர்ந்து) 161 ஆக உயர்ந்தது.

இந்நான்கு புதிய அரசுக் கல்லூரிகளைத் தவிர, அரசினர் கல்லூரிகளில் பட்டப் படிப்பையும், பட்ட மேற்படிப்பையும் விரிவுபடுத்துவதற்காகவும், 1970–71-ஆம் ஆண்டில் கூடுதலான தொகை ஒதுக்கப்பட்டது. இவ்வகையில் 1970–71-ல் ஒன்பது அரசுக் கல்லூரிகளில் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. 2 அரசுக் கல்லூரிகளில் பட்ட மேற்படிப்புப் பாட முறைகள் தொடங்கப்பட்டன. பல்வேறு படிப்புத் துறைகளின் மேலும் பல பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளையும், பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளையும் தொடங்குவதற்கு 1971–72-லும் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கல்லூரிகளில் பயிற்று மொழி குறித்து டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டதன் விளைவாக, ஆங்கிலப் பயிற்று மொழியில் ஏற்படுத்தவிருக்கும் புதிய பிரிவுகளுக்குக் கூடுதலாக இப்புதிய வகுப்புகள் தொடங்கப்படும். இம் மாநிலத்திலே, கலைக் கல்லூரிகளிலும், அறிவியல் கல்லூரிகளிலும், 1969–70-ம் ஆண்டில் படித்து வந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1.5 லட்சமாக இருந்தது, 1970–71-ம் ஆண்டில் 1.63 லட்சமாக உயர்ந்தது.

நான்கு புதிய அரசினர் கலைக் கல்லூரிகளைத் தொடங்க 1971–72-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. கல்லூரிகள் தொடங்குவதற்கென பொது மக்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் நன்கொடைத் தொகை திரட்டப்பட்டு, சம்பந்தப்

1971 ஜூலை 9]

பட்ட பல்கலைக் கழகங்கள் இக் கல்லூரிகளுக்கு இணைப்பு வழங்கினால், இப் புதிய அரசுக் கல்லூரிகள் தொடங்கப்படும். தனியார் நிர்வாகத்தின்கீழ் துவக்கப்படவிருக்கும் 9 புதிய கல்லூரிகளுக்கு அரசு மானிய உதவி அளிக்கவும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இம் மாநிலத்தில் கல்லூரிக் கல்வியை விரிவு படுத்தும் பணியின் ஒரு பகுதியாக, அரசுக் கல்லூரிகளுக்காக மாணவர் விடுதிகள், நிலையான கூடுதல் கட்டிடங்கள், ஆகியவை கட்டுவதற்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மாணவர் விடுதிகளுக்காக நிலையான கட்டிடங்கள் கட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 22 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கல்லூரிகளுக்காக புதிய கட்டிடங்கள் அல்லது கூடுதலாக நிலையான கட்டிடங்கள் கட்ட ரூ. 50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் அரசுக் கல்லூரிக் கட்டிடங்களுக்காக ரூ. 45 லட்சமும், தனியார் கல்லூரிகளின் கட்டிடங்கள் குறித்து உதவி மானியங்கள் வழங்க ரூ. 5 லட்சமும் செலவிடப்படும். மேற்சொன்ன நிதி ஒதுக்கங்கள் அனைத்தும் புதிய கட்டட வேலைகளுக்காகவே செய்யப்பட்டுள்ளன. முந்திய ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கட்டட வேலைகளை 1971–72-ல் தொடர்ந்து செய்யத் தனியாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 1971–72-ல் அரசுக் கல்லூரிகளின் கட்டட வேலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை சுமார் 178 லட்சமாகும்.

இந்தக் கலை-அறிவியல் கல்லூரிகளைத் தவிர, கீழ்த்திசைக் கல்லூரிகள், உடற்பயிற்சிக் கல்விக் கல்லூரிகள், கிராமக் கல்வி நிலையங்கள் உட்பட, இம் மாநிலத்தில் உயர் கல்விக்காக 26 சிறப்பு நிலையங்கள் உள்ளன. 1970–71-ஆம் ஆண்டில் இந்த நிலையங்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்படவில்லை. 1971–72-ஆம் ஆண்டில் இவ்வகை நிலையங்களைப் புதிதாகத் தொடங்கும் திட்டம் எதுவுமில்லை.

1970–71-ஆம் ஆண்டில் இம் மாநிலத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கையில் மாற்றமேதுமில்லை. தற்போது செயல்பட்டுவரும் 23 பயிற்சிக் கல்லூரிகளும் (அரசுக் கல்லூரிகள் 7, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 16) தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலையங்களில் 1969–70-ல் 2,792 பேரும் 1970–71-ல் 2,882 பேரும் பயிற்சி பெற்றனர்.

வேலையில் உள்ளவர்கள் தங்கள் வேலையில் ஏற்றம் பெறுவதற்காகக் கல்லூரிக் கல்வி பயில விரும்பினால், அவர்களின் வசதிக்காக 1965–66-ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு கல்லூரிகளில் (அரசுக் கல்லூரிகளிலும் மானியம் பெறும் கல்லூரிகளிலும்) கலை, அறிவியல் பாட முறைகளில் மாலைக் கல்லூரிகள் தொடங்கப்பட்டன. மாலைக் கல்லூரிகளில் வகை செய்யப்பட்டுள்ள பாட முறைகளில் பலர் சேர்ந்ததால், ஆண்டுதோறும் அவற்றில் பல புதிய பாட முறைகள் தொடங்கப்பட்டன. 1970–71-ஆம் ஆண்டில் மேலும் 7 கல்லூரிகளில் 10 மாலை நேர வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. இதனால் 1969–70-ஆம் ஆண்டில் 13 ஆக இருந்த மாலைக் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 1970–71-ல் 20 (அரசுக் கல்லூரிகள் 15, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 5) ஆக உயர்ந்தது. 1970–71-ஆம் ஆண்டில்

இந்த 20 கல்லூரிகளிலும் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 6,240-ஆக உயர்ந்தது. 1969–70-ல் இந்த எண்ணிக்கை 4,631 என்பதுதான் குறிப்பிடத்தக்கது.

1969–70 முதற்கொண்டு அரசினர் மாலை நேரக் கல்லூரிகளில் பட்டப்படிப்பு பாடமுறைக்காக வசூலிக்கப்படும் கல்விக் கட்டணம் முறையான பட்டப்படிப்பு பாடமுறைக் கட்டணத்திற்கேற்ப குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

இலவச புகுமுகக் கல்வித் திட்டம்.

1969–70 முதற்கொண்டு புகுமுக வகுப்புகளில் படிக்கும் மாணவர்களிடமிருந்து கல்விக் கட்டணம் எதுவும் வசூலிக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் பெற்றோர்களின் ஆண்டு வருவாய் எவ்வளவிருப்பினும், அவர்கள் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாயிருப்பினும், அதைக் கருத்தில் கொள்ளாமல், தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் தமிழ்நாட்டில் நிலையாகக் குடியேறிய மாணவர்களுக்கும் இச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. இத் திட்டம் 1970–71-ஆம் ஆண்டில் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வந்தது. 1971–72-ம் ஆண்டிலும் இது செயலில் இருக்கும்.

பயிற்று மொழி.

புகுமுக வகுப்பில் (கலைப் பாட முறைகள்) 1966–67-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டும், பட்டப்படிப்பு பாடமுறையில் 1967–68 முதற்கொண்டும், புகுமுக வகுப்பு (அறிவியல் பாடமுறையில்) 1968–69 முதற்கொண்டும் மாற்றுப் பயிற்று மொழியாகத் தமிழ் கொண்டு வரப்பட்டது. கல்லூரிகளில் தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு கல்வி கற்பிப்பதற்கான வசதிகளை அரசு படிப்படியாக அதிகரித்து வந்துள்ளது.

1970–71-ல் பல்கலைக் கழக புகுமுக வகுப்புகள் கொண்ட 41 அரசினர் கல்லூரிகளுள், 28 கல்லூரிகள் ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரு பயிற்றுமொழிகளிலும் வகுப்புகள் நடத்தின. எஞ்சிய 13 கல்லூரிகள் தமிழை மட்டுமே பயிற்றுமொழியாகக் கொண்டு வகுப்புகள் நடத்தின. பி.ஏ. பட்ட வகுப்புகள் கொண்ட 35 அரசினர் கல்லூரிகளுள் 12 கல்லூரிகள் இரு பயிற்று மொழிகளிலும், தமிழை மட்டும் பயிற்று மொழியாகக்கொண்டு 22 கல்லூரிகளும், ஆங்கிலத்தைப் பயிற்றுமொழியாகக் கொண்டு ஒரு கல்லூரியும் வகுப்புகள் நடத்தின. பி.எஸ்சி. பட்ட வகுப்புகள் கொண்ட 30 அரசினர் கல்லூரிகளுள், தமிழை மட்டும் பாடமொழியாகக் கொண்டு 22 கல்லூரிகளும், ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரண்டையும் பயிற்றுமொழிகளாகக்கொண்டு 8 கல்லூரிகளும் பயிற்சி அளித்தன.

மாணவச் சமூகத்தினரிடையே ஒருசில பிரிவினருக்குப் பயிற்று மொழிப் பிரச்சினைபற்றி சில ஐயப்பாடுகள் எழுந்ததால், இதிலுள்ள சிக்கல்களை ஆய்ந்து, தக்க ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு, டாக்டர் ஏ. லட்சுமணசுவாமி முதலியார் தலைமையில் வல்லுநர் குழு ஒன்றை

1971 ஜூலை 9]

அமைப்பதென்று அரசு முடிவு செய்தது. இக் குழு, 1971 ஜனவரி 5-ம் நாளன்று ஓர் இடைக்கால அறிக்கையை அளித்துக் கீழ்காணும் பரிந்துரைகளைச் செய்தது :—

1. பயிற்றுமொழியை தேர்ந்தெடுக்க மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்று இக் குழு கருதுகிறது.

2. தமிழை மட்டுமே பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட அரசினர் கல்லூரிகளில், ஆங்கிலத்தின் மூலம் பயில விரும்பும் மாணவர்களுக்கு அரசு வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

3. தமிழ் பயிற்றுமொழியாக இல்லாத தனியார் கல்லூரிகளில், தமிழ்ப் பயிற்றுமொழித் தேவையிருப்பின் அதற்கான வசதிகள் செய்வதைப்பற்றிய ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுமாறு நிர்வாகத்தினர் கேட்டுக்கொள்ளப்படலாம்.

டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. இக் குழுவின் இறுதி அறிக்கை 1971 மே திங்களில் பெறப்பட்டது. இப்போது ஆங்கிலம் பயிற்று மொழியாக இல்லாத அரசினர் கல்லூரிகளில் அம்மொழி மூலம் கல்வியளிக்க வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை அக் குழு மீண்டும் வலியுறுத்தியது. இக் குழுவின் அடிப்படைப் பரிந்துரைக்கிணங்க, தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு இப்போதுள்ள எல்லாப் பாடமுறைகளுக்கும் இணையாக ஆங்கிலப் பயிற்றுமொழிப் பிரிவுகள் தொடங்குவதென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசுக் கல்லூரி களில் முறையான வளர்ச்சித் திட்டத்தின் ஒரு பாகமாகப் பல்வேறு துறைகளில் தொடங்கவிருக்கிற புதிய வகுப்புகளுக்கு மேலாக, இத்தகைய கூடுதல் பிரிவுகளும் திறக்கப்படும்.

ஆங்கிலப் பயிற்று மொழிக்குரிய வசதிகள் செய்து கொடுப்பது குறித்த ஏ. எல். முதலியார் குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு ஏற்கின்ற அதே நேரத்தில், தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு கல்வி பயில விரும்பும் மாணவர்களுக்குக் கல்லூரிகளில் வசதிகளை அளிப்பது அரசின் கொள்கையாகத் தொடர்ந்து இருந்துவரும். பி.ஏ., பி.எஸ்சி. பட்ட வகுப்புகளில் தமிழ்ப் பயிற்று மொழியைத் தேர்ந்தெடுக்கும் மாணவர்களைப் பொறுத்த மட்டில், அவர்கள் எந்த வகுப்பினராயினும் அல்லது என்ன வருமானமுடையவராயினும், அனைவருக்கும் மூன்று ஆண்டு படிப்புக்கும் ஆண்டுதோறும் மாணவர் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 180 படிப்பு உதவிப் பணம் அளிக்கப்படும். உதவிப் பணம் அரசுக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் ஏனைய தனியார் கல்லூரிகளில் தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் அளிக்கப்படும்.

1971–72-ஆம் ஆண்டு முதல், அரசினர் கல்லூரிகளிலும் தனியார் கல்லூரிகளிலும் தமிழ்ப் பயிற்று மொழியைத் தேர்ந்தெடுக்கும் புகுமுக வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பாடநூல்கள் வாங்கு வதற்காக, ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 50 புத்தகப்படி வழங்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. நமது மாநில மாணவர்கள் தங்கள் விருப்பப் பாடங்களில் மட்டுமன்றி, தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்களாகச் செய்து அரசு அலுவலகங்களில் மட்டுமன்றித் தனியார் துறைகளிலும் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெறுவதற்குத் தகுதி பெறச் செய்யவேண்டும் என்பதே அரசின் கொள்கையாகும்.

[1971 ஜூலை 9

தமிழில் பாட நூல்களைப் பெருமளவில் வெளியிடுவதற்கான மும்முரத் திட்டம் ஒன்றை அரசு தற்போது மேற்கொண்டுள்ளது. இப்பாட நூல்கள் பலதுறைகளுக்காகவும் அவற்றிற் காணும் பல் வேறு சிறப்புப் பிரிவுகளுக்காகவும் வெளியிடப்படும். ஏற்கெனவே தமிழில் ஏறத்தாழ 250 நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம், கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிற்று மொழி மூலம் கல்வி பயிலும் மாணவர்களின் பயனுக்கென ஏறத்தாழ 300 நூல்களை வெளியிடக் கருதியுள்ளது.

கல்லூரி அளவில் பி.எஸ்சி. படிப்புகளில் ஆசிரியர்கள் அறிவியல் பாடங்களை தமிழில் கற்பிப்பதற்கென சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவில், 1970-ல் சென்னையில் மறுபயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப் பட்டன. இந்த மறுபயிற்சி வகுப்பில் 262 ஆசிரியர்கள் பங்கு பெற்றனர். வரும் கல்வியாண்டிலும் இத்தகைய மறுபயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கல்லூரி ஆசிரியர்களின் சம்பள விதங்களும் பணி நிலைகளும்.

இரண்டாவது சம்பள ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளின்மேல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ள அரசுக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கான திருத்தச் சம்பள விதங்களை, மானியம் பெறும் கல்லூரி ஆசிரியர் கட்கும் வழங்கவேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதனை யடுத்து, இக்கல்வியாண்டு முதல் மானியம் பெறும் கல்லூரிகளுக்கு அளிக்கப்படும் ஆசிரிய மானியம், திருத்தச் சம்பள விதங்களின் அடிப் படையில் கணக்கிடப்படும். அரசுக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்துகின்ற, ஏனைய நலன்களான, திருத்த நகர ஈட்டுப்படியும், விட்டு வாடகைப்படியும், மானியம் பெறும் கல்லூரிகளிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ளது.

6. எம்.ஏ. (ஆங்கிலம்) மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை.

கல்லூரிகளில் ஆங்கிலக் கல்வித் தரத்தை வளர்க்க வேண்டு மென்றால், ஆங்கிலத்தில் முழுத் தகுதி பெற்று, ஆசிரியர் பணிக்குப் பொருத்தமான தகுதியுடைய ஆசிரியர்கள் போதிய அளவிற்குக் கிடைக்க வேண்டும். கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை பெருகிவரு கின்றது; ஆங்கிலத்துறை உதவிப் பேராசிரியர் பதவிகளில் நியமிக் கப்படுவதற்கு முழுத் தகுதி பெற்றவர்கள் பொதுவாகத் தேவைப் படும் அளவில் கிடைப்பதில்லை; இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, 1969–70-ஆம் ஆண்டில் ஒரு புதிய திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்கீழ் ஆங்கில எம்.ஏ. பட்டப் படிப்புப் பயிலும் மாணவர்களில் தகுதிபெற்றோர்க்கு உதவித் தொகை வழங்கப் படுகிறது; உதவித் தொகை பெறும் மாணவர்கள், பட்ட மேற் படிப்புப் பட்டம் பெற்ற பின்னர், ஆங்கிலத்துறையில் உதவிப் பேராசிரியர் பதவிகளில், அல்லது அத்துறையில் ஏனைய பொருத்த மான பதவிகளில் நியமனம் செய்யப்படுவதற்கு வாய்ப்புப் பெறு வார்கள். இத் திட்டத்தின்கீழ், ஆங்கிலம் எம்.ஏ. பட்டப் படிப்பு பயிலத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும், அவர் கல்விக் காலத்திற்கு, படிப்புச் சம்பளம், புத்தகச் செலவு

1971 சூலை 9]

முதலியவை தொடர்பான செலவுகளை ஈடு செய்வதற்காகத் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 100 உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய உதவித் தொகை ஒவ்வோராண்டிலும், 40 பேருக்கு வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இத் திட்டம் 1971–72-ல் தொடர்ந்து செயல்படும்.

படிப்பு உதவித் தொகைகள்.

திறமையுடைய மாணவர்கள் கல்லூரிக் கல்வியில் பயில்வதற்காக, இந்திய அரசின் மூன்று வகை படிப்பு உதவித் தொகைத் திட்டங்கள், தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகின்றன. அவையாவன: (1) படிப்பில் உயர் தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் தேசியப் படிப்பு உதவித் தொகைத் திட்டம், (2) தொடக்க, இடை நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் பிள்ளைகளில் உயர் தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் தேசியப் படிப்புதவித் தொகை, (3) படிப்புதவித் தேசியக் கடன் தொகை.

1970–71-ஆம் ஆண்டில் மேற்கண்ட மூன்று திட்டங்களின்கீழ் முறையே 577 பேருக்கும், 49 பேருக்கும், 1,439 பேருக்கும் (மொத்தம் 2,065 பேர்) புதிதாகப் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்கப்பட்டன. இது தவிர, கடந்த ஆண்டில் படிப்பு உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டவர்களில் 7,600 மாணவர்களுக்கு இந்த உதவித் தொகை 1970–71-ல் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டது. எனவே, இம் மூன்று திட்டங்களில் ஒன்றிலோ, பிறிதொன்றிலோ 9,665 மாணவர்கள் நிதி உதவி பெற்று வருகின்றனர்.

ஆசிரியர்களின் கல்வித் தகுதிகளை உயர்த்துவதற்கான நடவடிக்கை.

கல்லூரிகளில் தற்போது நெறிமுறை ஆசிரியர் (Tutor) விளக்குநர் (Demonstrator) ஆகிய பதவிகளுக்குப் பட்டதாரிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். கல்லூரிகளில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தும் சிறப்பு முயற்சியாக, அத்தகைய நெறிமுறை ஆசிரியர், விளக்குநர் ஆகியோரின் கல்வித் தகுதியைப் பட்டப்படிப்பு நிதியிலிருந்து பட்டமேற்படிப்பு நிலைக்கு உயர்த்துவது என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

புகுமுக வகுப்பு, பட்டப்படிப்பு இவற்றுக்குரிய பாடத் திட்டத்தை உயர்த்தும் நோக்கத்துடன், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் இவற்றிற்காக வரையறுக்கப்பட்டுள்ள பாடத் திட்டத்தினை மாற்றியமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. புதிய பாடத் திட்டங்களை அறிவியல் ஆசிரியர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த அவர்களுக்கு மறு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்துவதற்காகப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அரசு ரூ. 1 லட்சம் சிறப்பு மானியம் அளித்துள்ளது.

அரசு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் பயிற்சிக் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தும் நோக்கத்துடன், கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் உதவிப் பேராசிரியர் சிலரை 1971–72-ல் எம்.எட். பயிற்சிபெற முகமையில் அனுப்பக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதற்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 16,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் வளர்ச்சிப்பணி நிலையங்கள்.

மாநிலத்தில் ஏழு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் தற்போது வளர்ச்சிப் பணி நிலையங்கள் ஏழு செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் 6 நிலையங்கள் தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளிலும், ஒன்று சைதாப்பேட்டை, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலும் இருக்கின்றன. இந்த ஏழு நிலையங்களுக்கும் தேவையான புத்தகங்களையும், ஒலி, ஒளி அமைப்புக் கருவிகளையும் இடைநிலைக் கல்விக்கான அனைத்திந்தியக் குழு வழங்கியுள்ளது. கல்வி கற்பிப்பதில் புதிய முறைகளில் ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சிபளிப்பதே இந்நிலையங்களின் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்திற்கு 5 ஆண்டுக்கால அளவிற்கு நிதியுதவி அளித்த இந்திய அரசு இந்நிலையங்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்கும் பொறுப்பினை மேற்கொள்ளுமாறு மாநில அரசைக் கேட்டுள்ளது. அரசு மானியம் பெறும் கல்லூரிகளில் உள்ள வளர்ச்சிப்பணி நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில், 1971–72-ம் ஆண்டில், இந்நிலையங்களுக்காகும் செலவையேற்க அரசு ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. இதனால் 1971–72-ல் அரசுக்கு ஏற்படும் செலவு ரூ. 2 லட்சமாகும்.

தேசிய மாணவர் படை.

தமிழ்நாட்டில் தற்போது தேசிய மாணவர் படையில், அதிகாரிகள் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்று உட்பட, 48 முதுநிலைப் பிரிவுகளும், தேசிய மாணவர்படைக் குழுத் தலைமையிடங்கள் ஐந்தும் இயங்குகின்றன. தமிழ்நாட்டில் கல்வி நிலையங்களிலுள்ள மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதே இதன் நோக்கமாகும். இவையனைத்திற்கும் தேசிய மாணவர்படை கட்டுப்பாட்டு அதிகார மன்றமாக, சென்னையிலுள்ள தேசிய மாணவர்படை இயக்குநர் அலுவலகம் இயங்கிவருகிறது. இம்மாநிலத்தில் 1970–71-ல் தேசிய மாணவர் படை முதுநிலைப் பிரிவில் 31,875 பேர் இருந்தனர்; இளநிலைப் பிரிவில் 73,000 பேர் இருந்தனர். தேசிய மாணவர் படைக்காகும் செலவில் மாநில அரசின் பங்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 60 லட்சம் முதல் ரூ. 70 லட்சம் ஆகும்.

அத்தியாயம் IV

தொழில் நுட்பக் கல்வி.

1. 1971–72 வரவு-செலவுத் திட்டம்.

(நிதி ஒதுக்கீடு).

1971–72-ஆம் ஆண்டில் கல்விக்காகச் செலவழிக்கத் திட்டமிட்டுள்ள ரூ. 8,184 லட்சத்தில், "28. கல்வி" என்னும் கணக்கில் தொழில் நுட்பக் கல்விக்காக (தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களுக்கும் சேர்த்து) ரூ. 384 லட்சம் செலவிடப்படும். இது, கல்விக்காகச் செலவிடப்படும் மொத்தச் செலவில் சுமார் 5 விழுக்காடாகும்.

1971 சூலை 9]

1971–72 திருத்த வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் தொழில் நுட்பக் கல்விக்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகை விவரங்களைக் கீழே காணலாம் :—

	தொகை. (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
28. கல்வி—E. தொழில் நுட்பக் கல்வி—z. வளர்ச்சித் திட்டங்கள்.	2,72·52*
103. முலதன முதலீடு—f. தொழில் நுட்பக் கல்வி	23·44
50. பொதுப் பணிகள்—திட்ட வேலைகளும் திட்டத்தில் சேராத வேலைகளும்-	14·69
மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கடன்கள்	10·00
மொத்தம் ..	320·66

* (தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களுக்கான ரூ. 1,11.42 லட்சம் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை.)

தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பல்வேறு கல்வி நடவடிக்கைகளுக்காக இத்தொகை எவ்வாறு செலவிடப் படுகிறது என்னும் முழு விவரங்களைக் கீழ்க்காணும் புள்ளி விவரங்கள் தெற்றெனக் காட்டும் :—

	1970–71 திருத்த மதிப்பீடு.	1971–72 திருத்த வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
1 நிர்வாகமும் மேற்பார்வையும் ..	13·81	14·91
2 அரசுப் பொறியியல் கல்லூரிகள் ..	91·43	93·46
3 அரசுப் பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள்	80·99	1,01·76
4 தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகள்	11·31	16·71
5 வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி ..	16·72	11·65
6 தனியார் நிறுவனங்களுக்கு மானியமும் படிப்பு உதவிச் சம்பளமும்.	1,01·80	81·17
7 நிலங்களைக் கையகப்படுத்துதல் ..	3·78	..
8 சிறு பணிகள்	1·00	1·00
மொத்தம் ..	3,23·84	3,20·66

2. திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள்

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தொடக்கத்தின்போது இம் மாநிலத்தில் 5 பொறியியல் கல்லூரிகளும், 6 பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளும் மட்டுமே இருந்தன. அடுத்தடுத்த ஐந்தாண்டுத்

திட்டங்களில் மேற்கொண்ட முயற்சியின் விளைவாக இத்தகைய கல்லூரிகளும் பள்ளிகளும் மேலும் பல ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதனால், இப்போது இம் மாநிலத்தில் தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநரின் ஆளுகையின் கீழுள்ள (3 அரசுக் கல்லூரிகள், 4 மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் ஆக) 7 பொறியியல் கல்லூரிகள் உட்பட 12 பொறியியல் கல்லூரிகளும், 35 பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளும் (17 அரசுப் பள்ளிகள், 18 மானியம் பெறும் பள்ளிகள்), 14 தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் (11 அரசுப் பள்ளிகள், 3 மானியம் பெறும் பளிகள்) இருக்கின்றன. முன் ஆண்டுகளில் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பல் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில், மகளிர்க்கான 3 தொழில் பயிற்சி பள்ளிகளும், சிறப்புப் பாட முறை களுக்கெனத் தொடங்கப்பட்ட கீழ்க்காணும் பட்டயப் படிப்பு நிறுவனங்களும் அடங்கும்:—

(1) இரசாயனத் தொழில் நுட்ப நிறுவனம்.

(2) திரைப்படத் தொழில் நுட்ப நிறுவனம்.

(3) வணிக நடைமுறை நிறுவனம்.

(4) பஞ்சாலைத் தொழில் நுட்ப நிறுவனம்.

(5) உணவு-உபசரிப்பியல் நிறுவனம்.

1970–71-ஆம் ஆண்டில் தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநரின் ஆளுகையின் கீழுள்ள 7 பொறியியல் கல்லூரிகளிலும் 961 மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பெற்றனர். 1971–72-ஆம் ஆண்டில் முதலாண்டுப் படிப்பில் 1,180 மாணவர்களைப் புதிதாகச் சேர்த்துக்கொள்ள இட வசதி இருக்கும். 1971–72-ம் ஆண்டில் பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் 3,692 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப் பெற்றனர். 1971–72-ஆம் ஆண்டில் 4,515 மாணவர் களைச் சேர்த்துக்கொள்ள இடவசதி இருக்கும்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இம் மாநிலத்தில், தொழில் நுட்பக் கல்வித் துறையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதிலேயே முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது. ஆனால், கடந்த மூன்றாண்டுகளில், நிலவும் வேலைவாய்ப்பு நிலைமையைக் கருதிப் பார்க்கும்போது, மேலும் மேலும் மாணவர்களைப் புத்தாகச் சேர்த்துக் கொண்டே போவதைவிட, இருக்கின்ற கல்வி நிலையங்களை நிலைப்படுத்தவும் சிறப்பான பாடமுறைகளையும் பலதிறப்பட்ட பாடமுறைகளையும் புதிதாக ஏற்படுத்தவும், முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டு மெனக் கருதப்படுகிறது. இந்த அடிப்படையில், கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியில், பட்ட மேற்படிப்புப் பாடமுறைகள் பல கூடுதலாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1970–71-ஆம் ஆண்டில் பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில், பணியிடைப் பயிற்சி முறையிலான வேலை முனைப்பு சிறப்புப் பாடமுறைகள் பல ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கட்டிடக் கலையியல் உதவியாளர் படிப்பு, சர்க்கரைத் தொழிலியல் பட்டயப்படிப்பு, கருவிகள் நுட்பப் படிப்பு (Instrument Technology) ஆகியவை இவற்றுள் அடங்கும். பற்றவைப்புத் தொழில் நுட்ப

1971 ஜூலை 9]

படிப்பு, உற்பத்தித் தொழில் நுட்பப் படிப்பு, தொழில் பொறியியல், மின் அணுவியல், மருத்துவ மனைத் தொழில் நுட்பப் படிப்பு, பிளாஸ்டிக் தொழில் நுட்ப்ப் படிப்பு உட்பட, புதிய பாடமுறைகள் பல 1971–72-ஆம் ஆண்டிலும் பல் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் ஏற்படுத்தப்படும். இதற்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 4.4 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பணியிடைப் பயிற்சி முறையிலான பட்டப் படிப்பு முறையைக் கொண்டு வருவது, தொழில் நுட்ப வினைஞர்களைச் செயலறிவு உள்ள வர்களாகவும், வேலை முனைப்புள்ளவர்களாகவும் செய்வதில் செம்மை யான நடவடிக்கை ஆகுமெனக் கருதப்பட்டுள்ளது. பட்டயப் படிப்பு நிலையிலும் பட்டப் படிப்பு நிலையிலும் பணியிடைப் பயிற்சி முறையைக் கொண்டுவருவதில் பொதுவான செயல் திட்ட மொன்றைப் பரிவுரை செய்வதற்காக, இந்திய அரசின் கல்வித் துறை, செயற்குழு ஒன்றை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்தக் குழு ஆய்வுப் பணியைச் செய்து முடித்துச் சில பரிவுரைகளை வழங்கியுள்ளது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள பொறியியல் கல்லூரிகளில் இத் திட்டத்தை நடைமுறையில் நிறைவேற்றுவதற்காக, இப் படிப்பு முறைகள் கொண்டுவரக்கூடிய கல்வி நிறுவனங்கள் செயல்படுவதை ஆராயும் பொருட்டு, இந்த அரசு குழு ஒன்றை நியமித்துள்ளது. பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் ஏற்கனவேயுள்ள பணியிடைப் பயிற்சி வேலைத் திட்டங்களும் அந்த ஏற்பாட்டினை மேலும் செம்மையாக்குவதற்காக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன.

3. தனிப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு நிதி உதவி

இம் மாநிலத்தில் உள்ள நான்கு தனியார் பொறியியல் கல்லூரி களுக்கும், 18 தனியார் பல்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கும் 1970–71 ஆண்டு வரை, அரசு உதவி மானியங்கள் வழங்கி வந்தது. இந்த நிறுவனங்களுக்கு ஆண்டுதோறும் ஏற்படும் நிகரப் பற்றுக் குறையில் 75 சதவீத அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டு இந்த உதவி மானியம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த உதவித் தொகையை, நிகரப் பற்றுக்குறையின் 75 சதவீதத்திலிருந்து 80 சதவீதமாக உயர்த்து வதென இப்போது முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

4. தொழில் நுட்ப நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களின் சம்பள வீதங்கள், பணி நிலைமைகள்.

இரண்டாவது சம்பள ஆணைக்குழுவின் பரிவுரைகளின்மேல், அரசு தொழில் நுட்ப நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள திருத்தச் சம்பள வீதங்கள், மானியம் பெறும் தொழிற் கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் விரிவாக்கப்பட வேண்டு மென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மானியம் பெறும் தொழில் நுட்ப நிறுவனங்களுக்கான ஆசிரிய மானியம் திருத்தச் சம்பள வீதங்களின் அடிப்படையில் வரும் கல்வி ஆண்டிலிருந்து கணக்கிடப் படும்.

5. பொறியாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள்

பணியில் உள்ளவர்களுக்குத் தொடர்ந்து கல்வி அளிப்பது என்பது முற்போக்கான கல்வி முறையின் அம்சமாக உலகெங்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள், பொறியாளர்கள், ஆகியோர் தங்கள் பணியில் ஏற்றம் காண வேண்டுமாயின், அவர்கள் தங்களது கல்வித் தகுதியை மேம்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். எனவே இக் கல்வி முறை இவர்களுக்கு மிகவும் தகுதியுடைத்தாகும். 1971–72-ஆம் ஆண்டிலிருந்து அரசுப் பொறியியல் கல்லூரிகளிலும் தனியார் பொறியியல் கல்லூரிகளிலும் தொழிற் கல்விப் பட்டயம் பெற்றவர்களுக்காகப் பகுதி நேரப் பட்டப் படிப்பு பாடமுறைகள் தொடங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. கிண்டியிலுள்ள அரசுப் பொறியியல் கல்லூரியில் இப் பாடமுறைக்காக 60 இடங்கள் ஒதுக்கப்படும். தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநரின் ஆளுகையில் கீழ் உள்ள ஏனைய அரசுக் கல்லூரிகள், மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் ஆகியவை ஒவ்வொன்றிலும் 30 இடங்கள் ஒதுக்கப்படும். இவ்வாறாக கட்டுமான (சிவில்), இயந்திர, மின்சாரப், பொறியியல் ஆகிய மூன்று பாடமுறைகளுக்கும் சேர்த்து மேற்சொன்ன 7 கல்லூரிகளிலும் சேர்த்து மொத்தம் 270 இடங்கள் ஒதுக்கப்படும். பொறியியலின் இப் பிரிவுகளில் பட்டயம் பெற்று மூன்று ஆண்டுகள் பணியில் தொழில் அனுபவம் பெற்று இருப்பவர்கள் இப் பாடமுறையில் சேர்வதற்குத் தகுதியுடையவர்களாவர். இப் பாடமுறையைக் கொண்டுவந்ததன் காரணமாக, பொறியியல் படிப்புத் துறைகளில், பட்டயம் பெற்றவர்களின் நீண்ட நாள் தேவைகளில் ஒன்று நிறைவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பொறியியல் பட்டயம் பெற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க ஊக்கமளிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்று மதுரையில் உள்ள தமிழ்நாடு பல்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியில் முதன் முதலாக மாநில அரசினால் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இத் திட்டம் இப்பொழுது பிற நிறுவனங்களுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ் பட்டயம் பெற்றோர் உள்ளூர் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து பணிகள் கேட்டு பெற்று, பல்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் உள்ள கருவிகளையும் பொறிகளையும் பயன்படுத்திப் பணிகளை நிறைவேற்றலாம். பொறிகளைப் பயன்படுத்துவதற்காக அவர்களிடமிருந்து சிறு தொகை வாடகையாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இயந்திரப் பொறியியல் பாடமுறையின் இறுதி ஆண்டில் பயிலும் மாணவர்களுக்காக இது போன்றதொரு திட்டம் திருச்சி, தூத்துக்குடியில் உள்ள அரசுப் பல்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் செயலுக்குக் கொண்டுவரப் பட்டுள்ளது.

6. ஆசிரியர்களின் தகுதிகளை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள்.

அரசுத் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் தங்கள் கல்வித் தகுதியை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்காக, ஆசிரியர்கள் ஆராய்ச்சிப் பட்டம் பெறும்பொருட்டு, அரசு

1971 ஜூலை 9]

அவர்களை இந்தியத் தொழில் நுட்ப நிலையம், பெங்களூரில் உள்ள இந்திய அறிவியல் நிலையம், வெளிநாடுகளில் உள்ள சில பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியவற்றுக்கு முகமையில் அனுப்ப முடிவு செய்துள்ளது. இத்திட்டம் மூன்று ஆண்டுகள் செயலில் இருக்கும். இக்கால அளவில் இந்திய அரசு ஆசிரியர்களுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 500 படிப்பு உதவித் தொகை வழங்கும். மாநில அரசு இப்படிப்புக் கால அளவை, முகமைக் கால அளவாகக் கருதி, முகமைக் கால அளவில் அவர்களது சம்பளம், படிகள், குறித்த செலவை ஏற்கும். 1971–72-ஆம் ஆண்டில் ஐந்து ஆசிரியர்களை முகமையில் அனுப்பக் கருதப்பட்டுள்ளது.

7. தொழில் நுட்ப நிறுவனங்களில் பயிலும் மாணவர்களுக்குக் கடன்கள்.—அரசிதழ் பதிவு பெறு அலுவலர்கள், இம்மாநிலத்தில் உள்ள ஏற்புபெற்ற பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள், ரூ. 1,500-க்குக் குறைவான ஆண்டு வருவாய் உள்ளவர் ஆகியோரின் பிள்ளைகளுக்கு வட்டியில்லாக் கடன் வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ், முழுப் படிப்புக் கட்டணங்கள், பிற கட்டணங்கள் ஆகியவற்றிற்கு நிகரான கடன தொகை, பட்டப் படிப்பு பாடமுறைகளுக்கான பாடப் புத்தகங்களை வாங்குவதற்காக ரூ. 1,000, பட்டயப் பாடமுறைப் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்காக ரூ. 500, திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வீதம் 10 மாதங்களுக்கு பேணுதற்படி ஆகியவை கொடுக்கப்படுகின்றன. 1970–71-ஆம் ஆண்டில், 1,123 மாணவர்களுக்கு இத்திட்டத்தின்கீழ் கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. 1970–71-ல் மொத்தம் ரூ. 10.37 லட்சம் கடனுகை வழங்கப்பட்டது.

அதிகாரம் V

தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்கள்.

ஒரு நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி அடையும் வேகம் அந்நாட்டில் தொழில் நுட்பப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் கிடைப்பதைப் பொறுத்தே யுள்ளது. இம்மாநிலத்தின் விரைந்த தொழில் முன்னேற்றம் காரணமாக, கைவினைப்பணியாளர் பயிற்சியின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்துள்ளது. மூன்றுவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்போதும் 1966–67, 1967–68, 1968–69 ஆண்டுத் திட்டங்களின்போதும் மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்திலும் மாநிலத் திட்டங்களிலும் இது எதிரொலிக்கின்றது. கைவினைப் பணியாளர் பயிற்சித் திட்டம், 1968–69 வரையில் மத்திய அரசுத் திட்டமாக இருந்து வந்தது. 1969–70 ஆண்டு முதற்கொண்டு இத்திட்டம் மத்திய அரசு திட்டமாக இருப்பது நின்றுவிட்டது. நடப்பாண்டில் இத்திட்டத்தின் கீழ் பெரும்பாலும் முந்திய ஆண்டுத் திட்டங்களில் நிறைவேற்ற எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களை முடிக்கக் கருதப்படுகிறது. வருவாய்க் கணக்கில் கண்டுள்ள செலவினம் திட்ட நிதி ஒதுக்கத்திற்குப் புறம்பானதாகக் கருதப்படும். இத்திட்டம் தமிழக அரசின் வேலை வாய்ப்பு-பயிற்சி இயக்குநரால் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

[1971 ஜூலை 9

1956 நவம்பர் திங்கள் 1-ம் தேதியன்று இந்திய அரசிடமிருந்து கைவினைப் பணியாளர் பயிற்சித் திட்டத்தை மாநில அரசு மேற்கொண்டதிலிருந்து இத்திட்டத்தின்கீழ் பல்வேறு திட்டப் பணிகள் குறித்த செலவு கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது :—

(1)	இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம். (2)	மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம். (3)	1966–67 ஆண்டுத் திட்டம். (4)	1967–68 ஆண்டுத் திட்டம். (5)	1968–69 ஆண்டுத் திட்டம். (6)
1. தொழிற் பயிற்சி ..	141·20	345·10	130·00	151·09	125·10
2. வேலை பயில்வோருக்கான பயிற்சி.	5·02	52·00	..	..	..
3. மாலைநேர வகுப்புகள் நடத்துதல்.	1·45	3·90	..	..	..
4. கிராமப் பயிற்சி நிறுவனங்கள்.	..	..	..	..	..
மொத்தம் ..	147·67	401·00	130·00	151·09	125·10

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

(1)	நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (தற்காலிகமானது.) (2)	1969–70 திட்ட நிதி ஒதுக்கம். (3)	1970–71 திட்ட நிதி ஒதுக்கம். (4)	1971–72 திட்ட நிதி ஒதுக்கம். (5)
1. தொழிற் பயிற்சி	164·10	6·10	8·18	10·00
2. வேலை பயில்வோருக்கான பயிற்சி.	40·00	1·83	8·21	6·05
3. மாலைநேர வகுப்பு நடத்துதல்.	6·23	..	0·19	0·23
4. கிராமப் பயிற்சி நிறுவனங்கள்.	10·00	..	..	..
5. தொழில்களைப் பல்வகைப் படுத்துதல்.	..	..	..	0·73
மொத்தம் ..	220·33	7·92	16·58	17·01

"109. மூலதனச் செலவு" என்ற தலைப்பில் சேர்க்கப்பட்ட செலவுத் தொகைகளும் மேற்குறிப்பிட்ட தொகைகளில் அடங்கும்.

1971 ஜூலை 9]

மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் அடுத்து வந்த ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றிலும் இத்திட்டத்தின் வளர்ச்சி குறித்து வலியுறுத்தலில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளதை இந்த அட்டவணையின் மூலம் காணலாம்.

இரண்டாவது, மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் அடுத்து வரும் ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றிலும் பயிற்சி வசதிகள் விரிவுபடுத்தப் பட்டதைக் கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன :—

(1)	இரண்டாவது ஐந் தாண்டுத் திட்டம். (2)	மூன்றுவது ஐந் தாண்டுத் திட்டம். (3)	1966–67 ஆண்டுத் திட்டம். (4)	1967–68 ஆண்டுத் திட்டம். (5)	1968–69 ஆண்டுத் திட்டம். (6)
1. தொழிற் பயிற்சி—					
தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	10	30	31	31	31
இடங்களின் எண்ணிக்கை.	3,368	9,592	12,608	13,112	13,112
2. வேலை பயில்வோருக்கான பயிற்சி—					
வேலை பயின்றோர் எண்ணிக்கை.	550	2,600	2,850	1,975	2,173
3. மலை நேர வகுப்புகளில் பயின்ற பணியாளர்கள்.	400	900	900	900	900

தொழிற் பயிற்சி.

இம்மாநிலத்தில் தற்போது 31 தொழில் பயிற்சி நிறுவனங்களில் தொழிற் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவற்றுள் 10 நிறுவனங்கள் இரண்டாவது திட்டக்கால இறுதியில் இருந்தன. 20 நிறுவனங்கள் மூன்றுவது திட்டக் காலத்தில் தொடங்கப் பட்டன. ஒரு நிறுவனம் 1966–67-ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. மூன்றுவது திட்டக்கால இறுதியில் 30 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் 9,592 மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கான இடங்கள் இருந்தன. 1966–67-ம் ஆண்டு 3,016 மாணவர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ள வகை செய்யப்பட்டதன் காரணமாகவும், 1967–68 ஆண்டு 504 மாணவர்களை கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ள வகை செய்யப்பட்டதன் காரணமாகவும், 31 தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படத்தக்க மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 13,112-ஆக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. நான்காவது திட்டக்கால அளவில் தற்போதுள்ள தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் 1,000 மாணவர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொள்ளத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

[1971 ஜூலை 9

இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக 1971–72 மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மானியக் கோரிக்கை "13. கல்வி", மானியக் கோரிக்கை "40. தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு" ஆகியவற்றில், "28. கல்வி", "109. பிற பணிகள் குறித்த மூலதனச் செலவு" என்னும் பெரிய தலைப்புகளின்கீழ் செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 111.43 லட்சமாகும். (திட்ட நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 10.00 லட்சமும், திட்டத்தின்கீழ் வராத பணிகள் குறித்த நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 101.43 லட்சமும் ஆகும்.)

தொழில் பயில்வோருக்கான பயிற்சித் திட்டம்.

1961-ஆம் ஆண்டு தொழில் பழகுவோர் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள தொழில் பழகுவோருக்குப் பயிற்சியளிக்க வேண்டியது தொழில் நிறுவனங்களின் கடமை யாகும். தற்போது இச்சட்டத்தின்கீழ் 43 தொழில்கள் வருகின்றன. 316 நிறுவனங்கள் இச்சட்டத்தை முழுவதும் செயல்படுத்தி வரு கின்றன. 115 நிறுவனங்கள் ஓரளவிற்கு இச்சட்டத்தைச் செயல் படுத்தி வருகின்றன. தற்போது 2,219 தொழில் பழகுவோர், 431 நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். மேலும் பல துறை களை இத்திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதன் மூலமும், நான்காவது திட்டக் காலத்தில் மேலும் பல தொழில்களை இச்சட்டத்தின் வரையறைக்குள் கொண்டு வருவதன் மூலமும் இத்திட்டம் பல வகைப் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. நான்காவது திட்டக் காலத்தில் ரூ. 40 லட்சம் செலவில் கூடுதலாக 3,000 தொழில் பழகு வோருக்குப் பயிற்சியளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வடசென்னை, கிண்டி, மதுரை, கோயம்புத்தூர், பேட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஏழு தொழில் பயிற்சி நிறுவனங் களில் தொழில் பழகுவோருக்குச் சம்பந்தப்பட்ட பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. அம்பத்தூர், சேலம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொழில் பயிற்சி நிறுவனங்களில் இன்னும் இரண்டு தொடர்பான பயிற்சி நிலையங்களைத் தொடங்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கி யுள்ளது. கிண்டி, தொழில் பயிற்சி நிறுவனத்திலுள்ள அடிப்படை பயிற்சி நிலையத்தை விரிவாக்க இன்னும் இரண்டு தொழில்களை அதாவது கையால் அச்சுக் கோர்ப்பது, கல்லச்சு வேலை (Ratoucher Lithography) ஆகிய இரு பிரிவுகளைத் தொடங்குவது பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது. மேலே கூறிய திட்டத்தைச் செயல் படுத்த 1971–72-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டம், திட்டப் பணிகளுக்காக ரூ. 6.05 லட்சமும், திட்டத்தில் சேராத பணி களுக்காக ரூ. 2.82 லட்சமும் நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளது.

தொழிற்சாலை ஊழியர்களுக்காக மாலை நேர வகுப்புகள்.

தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் பணிகளுக்குத் தேவையான அடிப்படைக் கணக்கு அறிவு, வரைபடங்களைப் படித்து அறிவது, தொழில் பற்றிய தொடக்க நூலறிவு, நுணுக்க மான கருவிகளைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றைப் பற்றிய நூலறிவை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கு வகை செய்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தற்போது இத்திட்டம், சென்னை

1971 ஜூலை 9]

மாநகரில் இரு நிலையங்களிலும், அம்பத்தூரில் (சென்னைக்கருகில்) ஒரு நிலையத்திலும், மதுரையில் ஒரு நிலையத்திலும், கோயம்புத்தூரில் ஒரு நிலையத்திலும், ஆக ஐந்து நிலையங்களில் செயல் படுத்தப் படுகிறது. இந்த ஐந்து நிலையங்களில் அம்பத்தூரிலுள்ள நிலையத்தைத் தவிர மற்ற ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் 200 தொழிலாளர்களுக்கு வகுப்புகள் நடத்துவதற்கான வசதிகள் உள்ளன. 1970, செப்டம்பரில் அம்பத்தூர் நிலையத்தில் 100 தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் வசதிகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. 1971 ஆகஸ்ட் திங்களில் மேலும் 100 தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் வசதிகள் ஏற்படுத்தப்படவிருக்கின்றன. தற்போது, மேலே கூறிய ஐந்து தொழிற்பயிற் நிலையங்களிலும் 552 தொழிலாளர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். நான்காவது திட்டக் காலத்தில் மேற்கொண்டும் ஒரு நிலையத்தில் இந்த வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் ஆய்விலுள்ளன. இதற்காக நான்காவது திட்டச் செலவில் ரூ. 6.23 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1971–72-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் திட்டப் பணிக்காக ரூ. 0.23 லட்சமும், திட்டத்தில் சேராத பணிக்கு ரூ. 1.27 லட்சமும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தொழில்களைப் பல்துறைப்படுத்துதல்.

அரியலூரிலும், கூனூரிலும் உள்ள தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களிலுள்ள பிரபலமற்ற சில தொழில்களிலுள்ள இடங்களை நீக்குவதற்கான செயற்குறிப்புகளுக்கும், தொழில்களைப் பல்துறைப் படுத்துவதற்கான திட்டத்தின்கீழ் முதற்படியாக பிரபலமான தொழில்களில் இடங்களைக் கொண்டு வருவதற்கும் 1970–71-ஆம் ஆண்டில் அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் படிப்படியாக மற்ற தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களிலுங்கூட பிரபலமற்ற தொழில்களுக்குப் பதிலாக, பிரபலமான தொழில்களைக் கொண்டு வருவதற்கான செயற்குறிப்புகள் பரிசீலனையிலுள்ளன. மேலே கூறியுள்ள திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக 1971–72-ம் ஆண்டு மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 0.73 லட்சம் திட்ட நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளது.

பல்வகைத் திட்டங்கள்.

பொற் கொல்லர்கள், வடிவமைப்புத் தொழிலாளர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள்—முதலியோருக்கான பகுதி நேரப் பயிற்சித் திட்டம்.

வேலையிழந்த பொற்கொல்லர்கள், வடிவமைப்புத் தொழிலாளர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள், ஆகியோர் தங்கள் தொழிலைத் திறம்பட அமைத்து, நலம்பெற வகை செய்வதற்காக மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சிறப்புத் திட்டமொன்று தொடங்கப் பட்டது. இத்திட்டம் இப்போது திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, சேலம், பேட்டை (திருநெல்வேலி மாவட்டம்) ஆகிய நான்கு

இடங்களிலுள்ள தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களில் நிறைவேற்றப் பட்டு வருகின்றது. இந்த நிறுவனங்களில் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது :—

(1) கருமார் தொழில், இணைப்பு வேலை (Fitting)

(28 செப்புத் தொழில், தகர வேலை.

தற்போது நான்கு தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் மொத்தம் 59 பயிற்சியாளர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். ஒவ்வொரு பயிற்சியாளருக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10 வீதம் பயிற்சி உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. 1971–72-ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக மாநில வரவு-செலவுத் திட்டம், திட்டத்தில் சேராத பணிக்காக ரூ. 0.18 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளது.

தொழிற் பயிற்சி நிறுவனத்தில் வணிகப் பிரிவுகளைத் தொடங்குதல்.

தச்சு வேலைத் தொழிலுக்காக வடசென்னை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களில் முன் னோடித் திட்டமாக வணிகப் பிரிவுகளைத் தொடங்குவதற்கு அரசு அண்மையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங் களில் பயிற்சி பெற்றுத் தேறியவர்களுக்கு உற்பத்தி முறைகளில் போதுமான அளவு நடைமுறைப் பயிற்சி அளிப்பதே இத்திட்டத் தின் நோக்கமாகும். இப்பயிற்சி அவர்களுக்குத் தாம் தனியாக ஒரு தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு வேண்டிய நம்பிக்கையையும், சுயேச் சையாக பணி ஆணைகளைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பையும் அளிக் கிறது. இக்கூடுதல் பயிற்சிக் கால அளவு 6 திங்கள் முதல் 12 திங்கள் காலமாகும். இந்த பயிற்சிக் காலத்தின்போது பயிற்சி பெறுபவர்களால் தயாரிக்கப்படும் பொருட்களை விற்றுப் பெறும் தொகையிலிருந்து பயிற்சியாளர்களுக்கு திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வழங்கப்படும். தற்போது ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ள முன் னோடித் திட்டத்தின் விளைவைப் பொறுத்து, இத் திட்டத்தை மற்ற தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களிலும் மற்றத் தொழில்களிலும் நீட்டிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

செயல் ஊக்க உதவித் திட்டம்.

தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் உள்ள வணிகப் பிரிவுகளைப் போல், தொழில் பயிற்சி நிறுவனத்தில் பயிற்சியை வெற்றிகரமாக முடித்தவர்கள் தாமே தொழில் நடத்த வாய்ப்பை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு செயலாக்கத் திட்டம் ஒன்றை திருச்சிராப்பள்ளி தொழிற் பயிற்சி நிறுவனத்தில் நிறைவேற்றுவதற்காக அண்மையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்காக, திருச்சிராப்பள்ளி பாரத் ஹெவி எலெக்ட்ரி கல்ஸ் லிமிடெட் தனது முழு ஒத்துழைப்பையும் தர முன் வந்துள்ளது. இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் தொடக்க நிலையில் பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு இயந்திர பாகங்களை உற்பத்தி செய்யப் பயிற்சி பெறுபவர்கட்கு வேலையளிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், மூலப் பொருட்களை வழங்குவதற்கும், தொழில் நுட்ப முறைகளில்

1971 சூலை 9]

அறிவுரை வழங்குவதற்கும் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். பாரத் ஹெவி எலெக்ட்ரிகல்ஸ் நிறுவனத்தால் வழங்கப்பட்ட மூலப் பொருட்களைக் கொண்டு தொழிற் பயிற்சி நிறுவனத்திலிருந்து தேறியவர்கள் அந்நிறுவனத்தின் இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி, திருச்சிராப்பள்ளி பாரத் ஹெவி எலெக்ட்ரிகல்ஸ் நிறுவனத்திற்காக, இயந்திர பாகங்களை, பயிற்சி வகுப்பு நேரம் முடிந்த பின், தனி முறைப்பணி நேரத்தில் (Special shoft) உற்பத்தி செய்வர். முதன் முதலில் இத் திட்டத்தின்கீழ் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனத்தில் படித்துத் தேர்ச்சி பெற்ற ஒன்பது பயிற்சியாளர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தக் கருதப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் ஓர் ஆண்டுக் காலத்திற்கு வேலையில் இருப்பர். பிறகு அவர்கள் அடுத்த பயிற்சியாளர் தொகுதியால் வேலையிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவர். மாதம் ஒன்றுக்கு பயிற்சியாளர் ஒருவருக்கு உயர்ந்த அளவு ரூ. 171 என்ற உயர்ந்த அளவிற் குட்பட்டு, பயிற்சியாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக பாரத் ஹெவி எலெக்ட்ரிகல்ஸ் நிறுவனத்திடமிருந்து பெறும் கட்டணங்களிலிருந்து பயிற்சியாளர்களுக்கு பணம் வழங்கப்படும்.

பொது.

பர்மா அகதிகளுக்கும், இலங்கை அகதிகளுக்கும் புது வாழ்வு ஏற்பாடுகள்.

பர்மா அகதிகளுக்கும், இலங்கை அகதிகளுக்கும் புதுவாழ்வு ஏற்பாடுகளில் ஒன்ருக, ஒவ்வொரு தொழிற் பயிற்சி நிறுவனத்திலும் உள்ள தொழிற் பிரிவு ஒவ்வொன்றிலும் மொத்தமுள்ள இடங்களில் ஐந்து சத வீதம் இவ்வகதிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பெற்ருேருடன் வசிக்கும் பயிற்சியாளர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்குப் பயிற்சி உதவித்தொகை ரூ. 15 அளிக்கப்படுகிறது. பெற்ருேரிடமிருந்து தனித்து வந்து வசிப்போருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு பயிற்சி உதவித் தொகை ரூ. 55 அளிக்கப்படுகிறது. மேற்சொன்ன காரியத்திற்காக 1971–72-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 20,100 நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்கள், பயிற்சியாளர்கள் விடுதிகள், பணியாளர் குடியிருப்புகள் ஆகியவற்றுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.

முப்பது தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டிடங்கள் உள்ளன. இருபத்து மூன்று பயிற்சி நிறுவனங்களுக்கு விடுதி வசதிகள் உள்ளன. மீதம் உள்ள தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களுக்குப் படிப்படியாக நிறைவேற்றும் திட்ட அடிப்படையில், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்துள் விடுதிகள் நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தில் இருபத்திரண்டு தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் பணியாளர் குடியிருப்புகள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால இறுதிக்குள்ளாக மீதமுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களிலும் பணியாளர் குடியிருப்புகள் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அனைத்து இந்திய திறமைப் போட்டி.

தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களிலாயினும் சரி, தொழில் பயிலும் காலத்திலாயினும் சரி, பயிற்சித் தரத்தை மேம்படுத்த அரசு பெரு முயற்சி மேற்கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறித்த காலத்துக்கொருமுறை வேலைத் திறமை மதிப்பிடுதல், முன்னேற்றச் சோதனைகள், முறையான பயிற்சி அளித்தல் ஆகியவை அடங்கிய வேலைத் திட்டவாயிலாக, தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் அளிக்கப்படும் பயிற்சி போதிய தரமுடையது என்றும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இத்தரம் மேம்பட்டுள்ளது என்றும் உறுதி செய்துகொள்ள முடிகிறது. இதுவரை நடந்துள்ள ஏழு அனைத்து இந்தியத் திறமைப் போட்டிகளில் முதல் ஆறு போட்டிகளில் தொடர்ச்சியாக தமிழ் நாடு ஒன்று அல்லது இரண்டு தொழில்கள் குறித்து முதற்பரிசைப் பெற்றுள்ளது. அவை கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன—

	தொழில்கள்.
முதலாவது போட்டி	இயந்திரப் பணியாள்.
இரண்டாவது போட்டி	மின்சாரப் பணியாள்.
மூன்றாவது போட்டி	பற்ற வைப்பவர், கடைசல் பிடிப்பவர்.
நான்காவது போட்டி	இயந்திரப் பணியாள், மின்சாரப் பணியாள்.
ஐந்தாவது போட்டி	கடைசல் பிடிப்பவர், மின்சாரப் பணியாள்.
ஆறுவது போட்டி	மோட்டார் கம்மியர், மின்சாரப் பணியாள்.

மொத்தமாகப் பார்க்குமிடத்தும், இந்தியாவிலேயே "சிறந்த மாநிலம்" என்று அறிவிக்கப்பட்ட பெருமையும், மூன்று முறை குடியரசுத் தலைவரின் சுழற்கேடயம் பெறும் சிறப்பும் தமிழ் நாட்டிற்குக் கிடைத்துள்ளது.

மானியம் பெறும் தொழிற் பள்ளிகள்.

வேலை வாய்ப்பு—பயிற்சித் துறை, இம் மாநிலத்திலுள்ள தனியார் தொழில், தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளின் பணியை மேற் பார்வையிடுகிறது. இப்பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்றுத் தேறுகிற பயிற்சியாளர்களுக்குச் சான்றிதழ்களை வேலைவாய்ப்பு பயிற்சித் துறை அளிக்கிறது. மானியம் பெறும் 57 தொழிற் பள்ளிகளுக்கு இத் துறையினல் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிற் பள்ளிகளின் "ஒழுங்கு முறை விதிக் கோவையின்" கீழ் இந்தப் பள்ளிகளைப் பேணுவதற்கும், கருவிகளுக்கும், கட்டிடங்களுக்கும் மானியங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. மேலே குறிப்பிட்டுள்ள மானியத்தை வழங்கவும், திட்டஞ்சாராப் பணிகளின்கீழ் இயக்குநர் அலுவலகம் பணியாளர்கள் தொடர்பான செலவுக்காகவும் 1971–72-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 3.20 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

1971 ஜூலை 9]

அதிகாரம் VI

இசையும் கலைகளும்.

அரும் பொருட்காட்சி சாலை.

1971–72-ல் அரும் பொருட்காட்சி சாலைக் கலை அரங்கத்துக்கு நவீன மேடை ஒளி அமைப்புச் சாதனம் நிறுவுதல், கலை அரங்கத்துக்குக் குளிர் நிலை வசதி செய்தல் ஆகிய மேம்பாடுகளைச் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது. சென்னையிலுள்ள அரசினர் அரும் பொருட்காட்சி சாலையின், விலங்கியல் பிரிவுக்கும், புகைப்படப் பிரிவுக்கும், 1971–72-ஆம் ஆண்டில் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டவும் கருதப் பட்டுள்ளது. 1971–72-ல், இப் புதிய கட்டிடங்களுக்கு ஏறத்தாழ ரூ. 1,15,000 செலவாகும்.

தமிழ் நாடு சங்கீத நாடக சங்கம்.

தமிழ்நாடு சங்கீத நாடக சங்கம், திரைப் படம், நுண்கலை, இசை, நாடகம் ஆகியவற்றைப் பேணி வளர்க்கும் பணிகளையும், அவற்றின் மூலம் தமிழ் நாட்டில் பண்பாட்டுப் பணிகளை மேம்படுத்தும் செயல்களையும் தொடர்ந்து ஆற்றியது.

சங்கம் திறமையுள்ள இளம் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கின்றது; தனது ஆதரவின்கீழ் நிகழ்ச்சிகளை நடத்த அவர்களுக்கு வாய்ப்புகள் அளிக்கின்றது. இசை, நாட்டிய நாடகம், திரைப்படம் ஆகிய துறைகளில் சிறந்த திறமையுடைய கலைஞர்களுக்கு இச் சங்கம் பரிசுகளும் பாராட்டிதழ்களும் வழங்குகிறது.

1970–71-ல், இச் சங்கம் தனது பணிகளுக்காக ரூ. 1.66 லட்சம் மானியம் பெற்றது. 1971–72-ம் ஆண்டில் இச் சங்கத்துக்கு மானியம் அளிக்க ரூ. 2,40,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மாநில அரசு இந்திய அரசுடன் கூட்டாக நிதி உதவி அளிக்கும் ஒரு திட்டத்தின்கீழ் சுமார் 300 சிறந்த கலைஞர்களுக்கு (இசைக் கலைஞர்கள், நடிகர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகியவர்களுக்கு) தற்போது திங்களொன்றுக்கு ரூ. 50 முதல் ரூ. 150 வரை, ஒய்வூதியம் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தத்தம் துறைகளிற் சிறந்து விளங்கிய கலைஞர்கள், அத் துறைகளில் முறையாகப் பங்கு பெறுவதிலிருந்து ஒய்வு பெற்ற பின்னர், வறிய நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்ற சிறந்த கலைஞர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்காக இத் திட்டம் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. இந்திய அரசு, ஏற்கெனவே ஒப்பளித்த ஓய்வூதியங்கள் தொடர்பாகத் தங்கள் பங்கினைத் தொடர்ந்து அளித்து வருகின்றது. ஆனால், 1970–71-லிருந்து, இந்திய அரசு புதிய ஓய்வூதியங்கள் எதற்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்குவதற்குத் தங்களால் இயலாதென்று, மாநில அரசிடம் தெரிவித்துள்ளது. தங்கள் நிலையை மறு ஆய்வு செய்யுமாறு மத்திய அரசை இவ்வரசு வற்புறுத்திவந்துள்ள போதிலும், இதுவரை இதற்கு எவ்விதப் பயனும் கிட்டவில்லை. எனவே, தகுதி வாய்ந்த இசை வல்லுநர்கள், கலைஞர்கள், கலை வல்லார்கள், நடிகர்கள் ஆகியோர் தங்களது முதுமைக் காலத்தில் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள இயலாதபோது, அவர்களுடைய

சிறந்த தகுதிகளைக் கருதி அவர்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கும் பொருட்டு, இதற்காகும் செலவைப் பங்கிட்டுக்கொள்ள மாநில அரசு, இந்திய அரசின் இசைவை எதிர்பார்த்து மாநில அரசு இதற் காகும் செலவு முழுவதையும் ஏற்பதென முடிவு செய்துள்ளதோடு இதற்காக 1971–72-ம் ஆண்டில் ஆகும் செலவிற்கென ரூ. 2 லட்சம் வழங்க ஒப்பளிப்பும் வழங்கியுள்ளது. 1971–72-ல் சுமார் 200 பேருக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

கர்நாடக இசை மத்திய கல்லூரி.

கர்நாடக இசையில் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்கான கர்நாடக இசை மத்தியக் கல்லூரி (அரசுக் கல்லூரி) தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. சங்கீத வித்வான் பட்டம் பெறுவதற்கான இரண்டாண்டுப் பயிற்சி இக் கல்லூரியில் அளிக்கப்படுகிறது. இக் கல்லூரியில் இசை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடமுறையும் நடத்தப் படுகிறது. ரூ. 3 லட்சம் செலவில் இக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு மாணவர் இல்லம் கட்டுவதற்கான விரிவான திட்டங்களுக்கும் மதிப் பீடுகளுக்கும் 1969–70-ல் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கட்டிடம் முற்றுப்பெறும் தறுவாயில் உள்ளது.

தொல்பொருள் துறை.

தொல்பொருள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நினைவுச் சின்னங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக மேலும் சில பணிகளை மாநிலத் தொல்பொருள் துறை 1971–72-ல் மேற்கொள்ளக் கருதியுள்ளது. மதுரையிலுள்ள திருமலை நாய்க்கர் மகால் படிப்படியாகப் பல நிலைகளில் செப்ப னிடப்படும்.

தமிழ் நாட்டில் உள்ள கோயில்கள், தொல்பொருள் சின்னங்கள் ஆகியவற்றில் தமிழிலும் பிற மொழிகளிலும் எழுதப்பட்டுள்ள தொன்மையான கல்வெட்டுக்களைப் படி எடுக்கும் வேலையை 1966-ம் ஆண்டு வரை மைசூரிலுள்ள, இந்திய அரசின் தலைமைக் கல்வெட்டாய்வாளர் மட்டுமே கவனித்து வந்தார். 1966-ல் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொன்மையானவையும் வரலாற்றுத் தொடர்பான வையும் ஆன சின்னங்கள் குறித்த இம் மாநிலச் சட்டம் இயற்றப் பட்டபின் மேற்சொன்ன வேலையை மாநில தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை மூலமாக மாநில அரசும் மேற்கொள்ளலாமென முடிவு செய் யப்பட்டது. ஏற்கெனவே தலைமைக் கல்வெட்டு ஆய்வாளரால் படி எடுக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டுள்ள இம் மாநிலக் கல்வெட்டுக்களின் படிகளை அவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாமென்றும் இதுவரை அவரால் படி எடுக்கப்படாத கல்வெட்டுக்களை அவை செதுக்கப் பட்டுள்ள இடங்களுக்குச் சென்று படி எடுத்துக்கொள்ளலா மென்றும் முதலில் கருதப்பட்டது. மைசூரிலுள்ள தலைமைக் கல்வெட்டாய்வாளரிடம் இருந்து கல்வெட்டுக்களின் படிகளைப் பெறுவது குறித்து இந்திய அரசு சில தடங்கல்களை எழுப்பியுள்ளது. இது குறித்து நெடுநாள் மைய அரசின் ஒப்புதல் கிட்டாமலிருப்ப தால் இம் மாநில அரசுத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையிலிருந்து கல் வெட்டாய்வாளர் ஒருவரை மைசூருக்கு அனுப்பி அங்குள்ள

1971 ஜூலை 9]

தலைமைக் கல் வெட்டாய்வாளரிடமிருந்து படிகளைப் பெற்றுவர ஏற்பாடு செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதுவரை இந்திய அரசுத் தலைமைக் கல் வெட்டாய்வாளராலோ அன்றி மாநிலத் தொல் பொருள் ஆய்வுத் துறையாலோ படியெடுக்கப்படாமல் உள்ள கல்வெட்டுக்கள் பல. அவற்றைப் படி எடுக்கத் திட்டம் வகுத்து மாவட்ட வாரியாக இவ்வேலையைச் செய்து இன்னும் சில ஆண்டு களுக்குள் நிறைவேற்ற மாநிலத் தொல்பொருளாய்வுத் துறை கருதி யுள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ் 1966-ம் ஆண்டு முதல் 1,220 கல்வெட்டுக்கள் படி எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அதிகாரம் VII

தமிழ் வளர்ச்சி.

கீழ்க்காணும் அமைப்புக்களின் பணியைத் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை இயக்குநர் கவனித்து வருகிறார்; இவர் இப்போது கல்வித் துறையின்கீழ் பணியாற்றி வருகிறார்.

(1) ஆட்சி மொழிக் குழு.

(2) தமிழ் வளர்ச்சி—ஆராய்ச்சி மன்றம்.

தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநர் அலுவலகம் சீரிய வகையில் சீரமைக் கப்பட்டு, அது மேலும் திறமையாக இயங்கும் வண்ணம் திருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆட்சிமொழிக் குழு, 1957-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே, ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தின் விதித்துறைகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளது. 1957-லிருந்து 1963 வரையிலான காலத்தில் மாவட்ட நிலை அலுவலகங்களில் தமிழில் கடிதப் போக்குவரத்து முதலில் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. 1963-ல் தமிழ்த் திட்டம் அரசு கடிதப் போக்குவரத்திலும் செயல்படுத்தப்பட்டது. 1966 மேயிலிருந்து (சட்ட, நிதித் துறைகள் நீங்கலாக) தலைமைச் செயலகத் துறைகளில் இது கொண்டுவரப்பட்டது. நிதி, சட்டத் துறைகளிலும் கூட, 1970 ஏப்ரல் 1-ம் நாள் முதற்கொண்டு, தமிழை நடைமுறைக்குக் டுகாண்டுவருவதில் ஒரு தொடக்க முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இச் சட்டத்தைத் தகுந்தவாறு செயல்படுத்துவதில் அரசுக்கு ஆலோசனை நல்குவதோடு, இந்த ஆட்சிமொழிக் குழு, விதிமுறைக் கோவைகள், நடைமுறை நூல்கள் முதலியவற்றை மொழி பெயர்க்கும் பணியையும் கவனித்து வருகிறது. இத் திட்டம் நிறை வேறுவதில் ஏற்படும் முன்னேற்றத்தைக் கண்காணித்து, ஆங்காங்கே தக்கவாறு ஆலோசனைகள் நல்கி, துறைத் தலைமை அலுவலகங்கள், மாவட்ட நிலை அலுவலகங்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்யும் அதிகாரியாகத் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை இயக்குநர் பணியாற்றி வருகிறார். தனி (ஆய்வு) அலுவலர் ஏனைய அலுவலகங்களை ஆய்வு செய்யும் பணியைக் கவனித்து வருகிறார். இச் சட்டத்தை விரைந்து செயல்படுத்துவதற் காக, மாவட்ட நிலையில் மேலும் ஒன்பது தனி (ஆய்வு) அலுவலர்

களை நியமிக்கும் கருத்துள்ளது. சட்டமுறை விதிக்கோவைகள் முதலியவற்றை விரைவாக மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்க மேலும் மொழிபெயர்ப்பு அலுவலர்கள் இருவரையும், படி திருத்துபவர்களை யும் நியமிக்கும் செயற்குறிப்பும் உள்ளது.

தமிழ் வளர்ச்சி-ஆராய்ச்சி மன்றம் 1959-ல் அமைக்கப்பட்டது. தமிழ் எழுத்துக்களுக்கு இணையான ரோமன் எழுத்துக்கள், தமிழ் நாட்டின் பண்டைய சிறப்பு வரலாறு ஆய்வு போன்ற தமிழ்மொழி வளர்ச்சி குறித்தவற்றில் நாட்டஞ் செலுத்தி, இந்திய அரசின் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை நடவடிக்கைகளுடன் இப் பணியை ஒருங்கிணைத்துச் செயல்படுகிறது. தமிழக வரலாற்றை ஆதாரங் களுடன் வரைவதற்குக் குழு ஒன்று அமைக்கப்படலாம் என்று அண்மையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் தமிழ் வளர்ச்சி மன்றம் தீர்மானம் கொண்டுவந்தது. இக் குழுவை அமைத்து அரசு 1971 ஜூனில் ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இப் பணிக்காக 5 ஆண்டுக் காலத்தில் செலவிடுவதற்கு ரூ. 7 லட்சத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

தமிழில் சிறந்த நூல்கள் வெளிவருவதற்கு ஆக்கம் தரும் வகை யில் ஆண்டுதோறும் தமிழில் வெளியாகும் சிறந்த நூல்களுக்குப் பரிசுகள் அளிக்கும் திட்டம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. வெவ் வேறு வகையான 20 பொருள்களில் சிறந்த நூல்களுக்கு 1970–71 வரை, ரூ. 1,000 பரிசுத் தொகை அளிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. 1971–72-லிருந்து, ரூ. 2,000, ரூ. 1,000. என இரு பரிசுத் தொகைகள் மேற்சொன்ன 20 பொருள்கள் ஒவ்வொன்றிலும் எழுதப்படும் சிறந்த நூலுக்குப் பரிசு வழங்குவதென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. தமிழ் நூலாசிரியர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில், 1,000 நூல்களை அச்சிடும் செலவில் பாதியை அரசு ஏற்று நிதி உதவி யும் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியமும், சிறுவர் கலைக் களஞ்சியமும் வெளி யிடும் பணியில் சென்னைத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் ஈடுபட்டுள்ளது. இம் முயற்சியில் மத்திய, மாநில அரசுகள் இக் கழகத்திற்குப் பெரி தும் உதவி வருகின்றன.

தென் மொழிகள் நூல் கழகம், தமிழில் " யூனெஸ்கோ-கூரியர் " என்னும் இதழை வெளியிட்டு வருகிறது. இதற்காக, 1967–68-லிருந்தே மாநில அரசு ஆண்டுதோறும் மானியமாக ரூ. 24,500 அளித்து வருகிறது. இக் கழகம் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய மொழிகளில் நூல்கள் வெளியிடுவதுடன், தமிழில் பயனுள்ள நூல்களையும் வெளியிடுகிறது. இதற்காக, இவ்வரசு ஆண்டுதோறும் மானியமாக ரூ. 12,000 அளித்து வருகிறது.